RADU CINAMAR

THE ETHERIC CRYSTAL

THE THIRD TUNNEL

Eterik Kristal —
Üçüncü Tünel

Radu Cinamar

SkyBooks

NEW YORK

2019 Radu Cinamar

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1 - Nihai Sır: Irak'a Uzanan Tünel
Bölüm 2 - Eden - Muhteşem Koltuğun Türev Bir Versiyonu
Bölüm 3 - Geliştirilmekte Olan Yeni Projeler
Bölüm 4 - Dünya Üzerindeki Olağanüstü Sabiteler, Semboller ve Mimarlar
Bölüm 5 - Mikrokozmik Gerçeklik Üzerine Bir Süper Vizyon
Bölüm 6 - Uzay-Zaman Makinesinde İlk Deneyler
Bölüm 7 - Apellos ile Bağlantı
Bölüm 8 - Elinor ve Méntia: Unutulmaz Bir Tartışma
Bölüm 9 - İkiz Proje
Bölüm 10 - Ay: Kökeni ve Geleceği

1 — NİHAİ SIR: IRAK'A GİDEN TÜNEL

İnsanın yeryüzündeki kökeni ve insanlık tarihiyle ilgili ifşaatların beni derinden etkilediğine hiç şüphe yok. Çok geçmeden, böyle bir şey için sahip olduğum küçük zaman "penceresi" aracılığıyla bu bilgilere erişmemi sağlayan Apellos'lu adamın girişiminin çok iyi hesaplandığını fark ettim. Apelloslulardan aldığımız tesadüfi bir hediye olan boyutlar arası başlığın, yalnızca görüntülediğimiz karmaşık bilgileri anlamak için değil, aynı zamanda bunun Üçüncü Tünel'de yapacağımız keşif gezisiyle olan ilişkisi açısından da teknolojik olarak çok gelişmiş bir cihaz olduğu ortaya çıktı. Her şey iyi tanımlanmış bir amaç için düzenlenmiş gibi görünüyordu, ama bu amaç o anda benim için belirsizdi. Ancak bu konunun aydınlığa kavuşması uzun sürmedi.

İnsanoğlunun geçmişine ait görüntülerin izlenmesi sırasında eriştiğim bilgilerin zenginliğinden ve niteliğinden memnun olarak, "pastanın üzerindeki krema" olarak hissettiğim şeyi dört gözle bekliyordum: Üçüncü Tünel'deki keşif gezisi. Önceki yolculuklarda zaten hatırı sayılır bir deneyim biriktirmiştim ve şimdi Bucegi kompleksinin son "perdesinin", son gizeminin - Üçüncü Tünel'in - kısmen de olsa bana açıklanacak olması nedeniyle genel bir tatmin duygusu hissediyordum, çünkü sadece Irak'a giden kolu keşfedecektik. Üçüncü Tünel'in oldukça karmaşık "mimarisi" içinde en "erişilebilir" kolun bu olduğunu zaten biliyordum.

AĞAÇ YAPISI

Diplomatik seviyedeki hassas konular nedeniyle, şu anda Üçüncü Tünel'in Tibet'e giden ana hattı hakkında yorum yapmama izin verilmiyor. Her ne kadar bu ana hatta erişimi olmasa da Çin bu hatla ilgili bilgileri sansürleme hakkını saklı tutuyor ve biz de bu konuda daha fazla gerginlik yaşanmasını istemiyoruz. Ancak son zamanlarda Çin hükümetinden farklı türde sinyaller alıyoruz, ama konunun hassasiyeti nedeniyle, bana izin verildiği takdirde bu konuyu gelecekteki bir ciltte ele almayı tercih ediyorum.

Öte yandan, ana hattın (Üçüncü Tünel'in) ikincil kollarından biri - Buzăului* eğrisine giden kol - Romanya için şimdilik açıklanamayan büyük bir stratejik öneme sahiptir. Geriye Irak'a uzanan kol ve (Üçüncü Tünelin) Gobi Platosu ve Moğolistan'a uzanan uzantısı kalıyor. Bu kitapta paylaşabildiğim kadarıyla, Irak'a uzanan kol, en azından bir dereceye kadar, hoş olmayan sonuçlar doğurmadan düşünülebilecek tek kol. Genel olarak, orada ne göreceğimi ve hatta özellikle ne bulmak istediğimizi biliyordum, ama yolculuğun ve gerçek deneyimin duygusu yine de çok canlıydı.

[DİPNOT: * Curvature Buzăului, İngilizce'de “Buzău Eğrisi” olarak yorumlanabilir ve Transilvanya'nın doğu sınırını oluşturan kuzey yönünde yukarı doğru kıvrılan Karpatlar'daki (batıdan doğuya doğru uzanan ve Transilvanya'nın güney sınırını oluşturan) eğriliği ifade eder. Buzău şehri, Radu Cinamar'ın çalışmalarından tamamen bağımsız olarak rapor edilen ve gözlemlenen gizemli “portallar” ve garip fenomenler içeren kadim uygarlıkların kalıntılarıyla bilinen bir bölge olan bu “eğri”nin yakınındadır].

Kollarıyla birlikte Üçüncü Tünel'in genel şeması

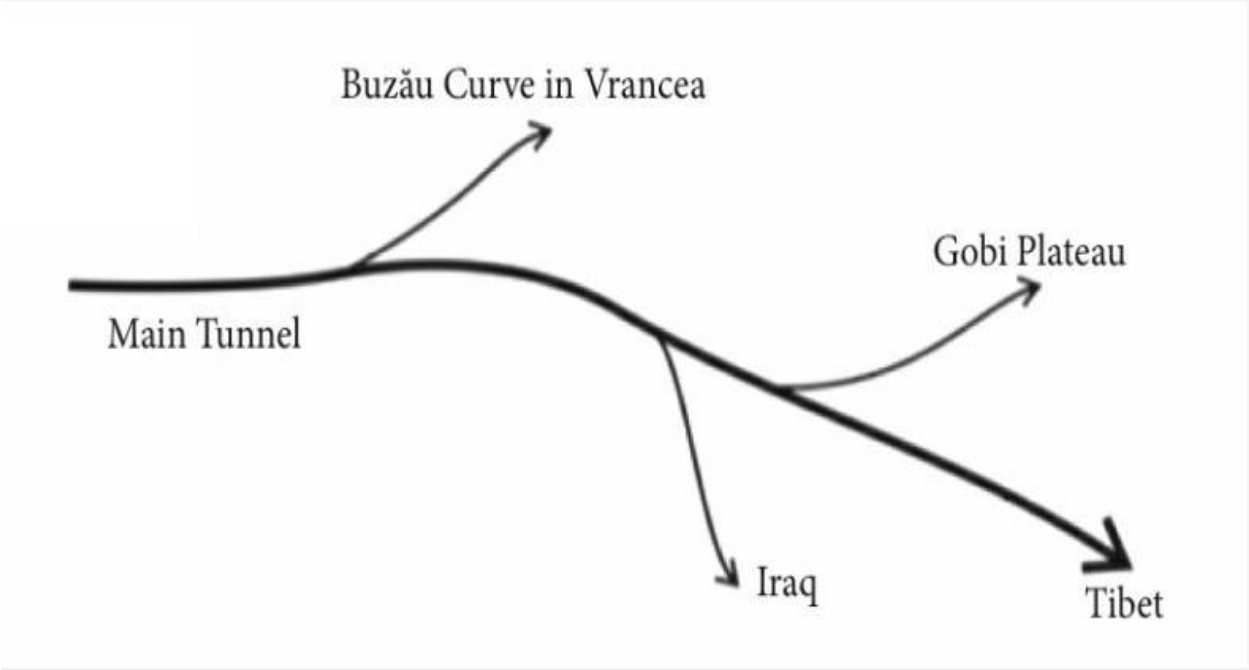

Daha önce de söylediğim gibi, Bucegi Dağlarındaki gizli komplekse girmek otomatik olarak titreşimsel bir varlık sıçraması anlamına gelir ve bu yüzden oradan asla sıkılmış, yorulmuş veya sinirlenmiş olarak ayrılmazsınız.* Aksine, Büyük Galeri'ye girdikten sonra, zihniniz size hiçbir şeyin farklı olmadığını söylese bile, çevredeki gerçeklik dönüşüyor gibi görünür.

Projeksiyon Salonuna erişim, hem zihnin hem de bedenin titreşim frekansında kanıtlanabilir bir sıçrama anlamına gelir. Bu alanın içinde, belirli bir alan öyle bir seviyede hareket eder ki, ruh ve zihin üzerindeki süptil etki zaten belirli bir şekilde bir tür “kişilik” olarak tanımlanabilecek belirli bir gerçekliktir.

Üçüncü tünelin oldukça "teknik olarak erişilebilir" olduğunu biliyordum, ama farklı kollarıyla ayırt ediliyordu. Cezar yıllar boyunca her birine birkaç keşif gezisi düzenlemişti ve ben de okuduğum raporlardan bunların şaşırtıcı sonuçlarını biliyordum.

Tibet'e giden ana tünel olağanüstü dünyalara en doğrudan erişimi sunuyor. Bunun sonunda, Tibet masiflerinden birinde, hem bilincin süptil alanında hem de dış fiziksel dünyada tezahür eden gerçek bir "fırlatma rampası" vardır; ama daha önce de söylediğim gibi, kaçınılması gereken bazı siyasi tepkiler nedeniyle bu konuda daha fazla açıklama yapmak ihtiyatsızca olacaktır.

Öte yandan, Karpat Dağları'nın kıvrımına doğru - Siriu Dağları'ndaki kırsal bir manzaranın yüzeyine karşılık gelen bir alanda - tünel kısadır ve bu noktada kesin bir rol oynayan bir yeraltı yapısına götürür. Askeri ve ulusal güvenlik nedenleriyle ayrıntılara girmeme izin verilmiyor ama ilerleyen ciltlerden birinde bu konuya tekrar dönebilirim. Şimdilik söyleyebileceğim tek şey, bu kolun sonunda Bucegi kompleksindeki Projeksiyon Salonu'ndaki ana kontrol paneliyle doğrudan bağlantılı karmaşık bir düzeneğin yer aldığıdır.

Ancak Irak'a giden çatal daha erişilebilir ve daha basittir ve orada keşfettiklerimize dayanarak, daha sonra çok ilginç bir şekilde gelişen ve dikkate değer sonuçlara yol açan bir fikrim vardı.

YOLCULUK İÇİN HAZIRLIKLAR

Dinlenme ve rahatlama günü çok iyi geçti. Her ikisi de daha önce Projeksiyon Salonu'nda bulunmamış olan iki Amerikalı subayla sadece kısa bir gayri resmi toplantı yaptık.* Ancak, görevin hazırlığı ile ilgili olarak erişebildikleri belgelere ilişkin ev ödevlerini yaptıklarını kanıtladılar. Buna Bucegi kompleksinin özellikleri, yerin topografyası ve hatta üç tüneldeki uzay-zaman bozulmalarının doğası hakkında yoğun bir eğitim de dahildi.

2010-2011'de Teğmen Nicoară ile birlikte, tünellerdeki keşif gezilerine katılmak üzere Projeksiyon Salonuna girecek olanları hazırlamak için bir "el kitabı" geliştirdik. Metin Cezar ve General Obadea tarafından onaylanmıştı, Obadea o sırada hala hayattaydı.

[Bu iki subaydan *Transilvanya Serisi*'nin *Unutulmuş Yaratılış* başlıklı bir önceki cildinde bahsedilmişti.]

Bucegi'deki büyük keşiften sonraki ilk yıllarda edinilen deneyim, dağlardaki gizli komplekse ve özellikle Projeksiyon Salonu'na girecek olanlar için özel bir protokole ihtiyaç olduğunu gösterdi. Bir dizi kesin kuralın yanı sıra "başvuru sahipleri" tarafından karşılanması gereken fiziksel ve psikolojik koşullar ile etik bir prosedür kodu oluşturduk. Tüm bunların gerekli olduğu kanıtlandı, çünkü oraya girenler çoğunlukla Projeksiyon Salonundaki özel enerji alanının ve eserlerin titreşim frekansına dayanamadılar. Birkaç ay boyunca üzerinde çalışılan özel protokol yaklaşık iki yüz sayfa uzunluğundaydı ve bu konuları hem teorik hem de pragmatik olarak ele alıyordu. On iki spesifik test ve bunların değerlendirme tablolarını bir araya getirdik. Dolayısıyla bu, ordunun geçmek zorunda olduğu gerçek bir sınavdı. Benim dışımda şu ana kadar hepsi bilim adamı olan sadece dokuz sivilin gizli bölgeye girmesine izin verildi.

Protokol ayrıca, resmi hükümet denetimi dışında yürütülen "kara projelerin" teknolojileri de dahil olmak üzere, şu anda Dünya'da mevcut olanlardan çok daha üstün olan ileri teknolojilerle nasıl temas kurulacağını da detaylandırmaktadır. Bu teknolojiler şu anda bilinenden tamamen farklı prensiplere ve evrene yaklaşımlara dayanmaktadır ve bu nedenle -diğer pek çok durumda sonuç veren- tersine mühendislik burada çok az ölçüde uygulanabilir. Bu sanki, evreni sadece kısmi ve sınırlı bir şekilde inceleyen "ortodoks" fiziğin aksine, Makrokozmos'un* gizemleri hakkında derin bir bilgi içeren son derece gelişmiş başka bir fizik öğrenmemiz gerektiği anlamına gelmektedir.

[DİPNOT *Serinin önceki ciltlerinde yazar bu terimi (Makrokozmos) fiziksel evrenden nedensel evrene kadar tezahür düzlemlerinin ve boyutlarının bütünü olarak tanımlamıştır. Başka bir deyişle, Makrokozmos hem Yaratılışın fiziksel boyutunu hem de onun süptil boyutlarını içerir].

Amerikalı subaylar Protokolle ilgili her seviyede çok iyi hazırlandıklarını kanıtlayarak sınavı mükemmel bir şekilde geçtiler ve böylece Üçüncü Tünel'den geçme izni aldılar. Bununla birlikte, zaman içinde yürürlüğe konmuş bazı kısıtlamalar da vardır ve burada esas olarak Dünya'nın iç kısımlarına giden İkinci Tünel'den bahsediyorum.

Bu kısıtlamalar oradaki bazı uygarlıklar tarafından getirilmişti ve Amerikalılarla ilişkilerimizde bazı gerginlikler yaratsa da biz bunlara saygı göstermek zorundaydık. Örneğin Tomassis en başından beri ABD ile çalışmak istemediklerini söyledi. Bu Pentagon'daki şefler için hazmedilmesi zor bir durumdu, ama çok bilge Dryn bu konuda daha fazla açıklama yapmadan çok kararlı kaldı. Sonunda Amerikalılar bunu kabul etmek zorunda kaldılar ama bu durum bizim için de hoş değildi.

Buna ek olarak, Apellos liderliği dışarıya ilettiğimiz şeylerin sadece onların izin verdiği kadar olmasını ve daha fazlasının olmamasını talep etti. Sansür hem halka yönelik genel bilgiler için - yazdığım kitaplarda sunduğum gibi - hem de belirli hükümetlere ve güvenlik kurumlarına yönelik çok gizli nitelikte olanlar için geçerlidir. Apellos'a yaptığım ziyaretten sonra, şehir temsilcileri yüzeydekilerin işlevsel "elçisi" ile görüşmek istediler. Cezar zaten uzun yıllardır Tomassis'tekiler ve diğer iki yeraltı uygarlığı için bu işlevi yerine getiriyordu.

Pentagon ve gezegendeki uygarlıklarla ikili ilişkilerimiz bağlamında olayların daha iyi anlaşılması için kısa bir görüşme yapmak istedim. Şimdi Üçüncü Tünel üzerinden keşif gezimize dönecek olursak, tahmini programa göre görev sadece birkaç saat sürecekti. Akşam Üsse geri dönecektik.

Cezar tarafından belirlenen keşif gezisinin parametreleri açıktı ve ayrıca iki Amerikalı tarafından getirilen özel ekipman kullanılarak gizli odanın kapsamlı bir şekilde araştırılmasını da öngörüyordu; tüm bunlar Üçüncü Tünel'e yapılacak keşif gezisi için yapılan ikili anlaşmada öngörülmüştü. Bu keşif gezisi, tabletlerin temin edilmesini, oradaki özel "sandalyenin" incelenmesini ve muhtemelen o bölgedeki "en önemli parçayı" temsil eden kayıp kristalin bulunmasını içerecekti.* Kristali tespit etmek için, hem Cezar hem de ben, Apelloslulardan aldığımız, çalışma prensipleri çok gelişmiş, olağanüstü incelikte teknolojik bir parça olan eterik başlığın olanaklarından umutluyduk. Bu arada, Amerikan tarafı bu cihazı ayrıntılı olarak incelemek istedi, ama Apelloslularla yaptığımız anlaşma ve onların buna izin vermemesi nedeniyle reddetmek zorunda kaldık.

Ancak Amerikan lojistiği de ihmal edilmemeliydi çünkü iki subay, sadece askeri teçhizatta bulunabilecek bir zirve aralığına sahip yüksek çözünürlüklü bir termo spektrometre ile teknolojik bir ilk olan "kuantum niteliğindeki dinamik değişimleri taramak" için bir cihaz geliştirmişti.

Bu yüksek teknoloji parçalarının hiçbiri kamu kullanımına açık değildir, çünkü bunlar hükümet dışı projelerin "mucize torbasının" bir parçasıdır.* Ancak bu bizim işimiz değildi; dahası Amerikalı yetkililer bu konuda bize daha fazla bilgi vermediler.

[DİPNOT: *Yazar muhtemelen "Kara Projeler" olarak adlandırılan projelere değinmektedir].

Görünüşe göre iyi donanımlıydık, ama Bucegi'deki gizli komplekste dünya dışı teknolojinin size ne gibi sürprizler sunabileceğini asla bilemezsiniz. O zamana kadar yapılan araştırmalar bize gösterdi ki, dünyevi teknoloji ile bu şaşırtıcı kompleksi inşa eden uzaylı uygarlığın teknolojisi arasında hem prensipler hem de etkiler açısından bir uyumsuzluk noktası olduğu aşikârdı. Daha önce de söylediğim gibi, dünya dışı teknolojinin temelleri modern bilim tarafından anlaşılamadığı için tersine mühendislik bile yardımcı olamadı. Bununla birlikte, evrendeki olgular hakkında çok daha derin bir bilgiye erişmek için bilimin ihtiyaç duyduğu temel sıçramanın gerçekleşmesini hızlandıracak bazı unsurlar bulmayı umuyoruz.

Ertesi gün erken kalktık, ama yapılması gereken tüm hazırlıklar, Cezar'ın vermesi gereken emirler ve helikopter uçuşu nedeniyle Bucegi kompleksine öğlene kadar varamadık. İki Amerikalının şu anda etkileşim halinde oldukları yeni enerji seviyesindeki gerçekliğe alışmalarını sağlamak için bir süre Büyük Galeri alanında kaldık.

Özel protokol aracılığıyla yaptıkları tüm hazırlıklara rağmen, Büyük Galeri'ye girdiklerinden beri yaşadıkları şaşkınlık daha da artmış ve kontrol altına alınamamıştı. Hepimiz Projeksiyon Salonuna vardıktan sonra, dışarıda gördüklerine ve kendi içlerinde algıladıklarına psikolojik olarak uyum sağlamalarına izin vermek için yarım saatlik bir ara daha vermek gerekiyordu. Bu arada Cezar, önündeki küçük kontrol panelinden Üçüncü Tünel'in girişini ayarladı. Kendime gelince, bu muhteşem yere her geldiğimde yaptığım gibi, Kubbe'nin yanındaki altın sarısı karenin olduğu alana çekildim ve orada oturup tüm bu süptil etkilerin içimden geçmesine izin vermeye, onların gücü ve bilgisiyle beslenmeye çalıştım. Salonla bir tür "komünyon" gerçekleştirdiğimi söyleyebilirim, bu da bir "süzülme" ve hatta coşku hali yarattı ve her ikisi de varlığıma hızla yayıldı.

KISA BİR YOLCULUK

Yaklaşık yarım saat sonra, tünel girişinin önünde her şey hazırdı. İki Amerikalı subay Cezar'ın yanında, kontrol panelinin küçük konsolunun önünde duruyordu. Dağdaki devasa açıklık çoktan aktif hale getirilmiş, hafif fosforlu yeşilimsi bir renkte titreşerek içeriden biraz görünür hale gelmişti. Üç tünelin her biri için ortak bir özellik olan girişteki uzay bozulmasının bir işareti olarak şimdiden kararmaya başladığını fark ettim. Bozulmanın biraz daha derin olmasını bekliyordum, ancak girişe nispeten yakın ve oldukça

güçlü olduğunu fark ettim çünkü spesifik titreşimi ilk iki tünelden daha genişti.

Düşüncelerimi sezen Cezar, “Tünellerin her birinin kendine özgü bir özelliği var. Burada ulaşım şekli bazı uzay hava kilitleriyle kolaylaştırılmıştır... gezegenin içine giden tünelle hemen hemen aynıdır.”

Ardından konsolda bazı komutları etkinleştirdi ve önümüzde tünel yapısının şematik sunumunu içeren bir hologram belirdi. Dinamik, parlak beyaz bir haleyle çevrelenmiş çivit rengiyle vurgulanan her bir çarpıtmanın güçlü doğasını fark ettim. Tünelin her bir kolu, girişten kısa bir mesafede böyle bir çarpıklık içeriyordu.

Üçüncü Tünel'deki kollar ve çarpıtmalar

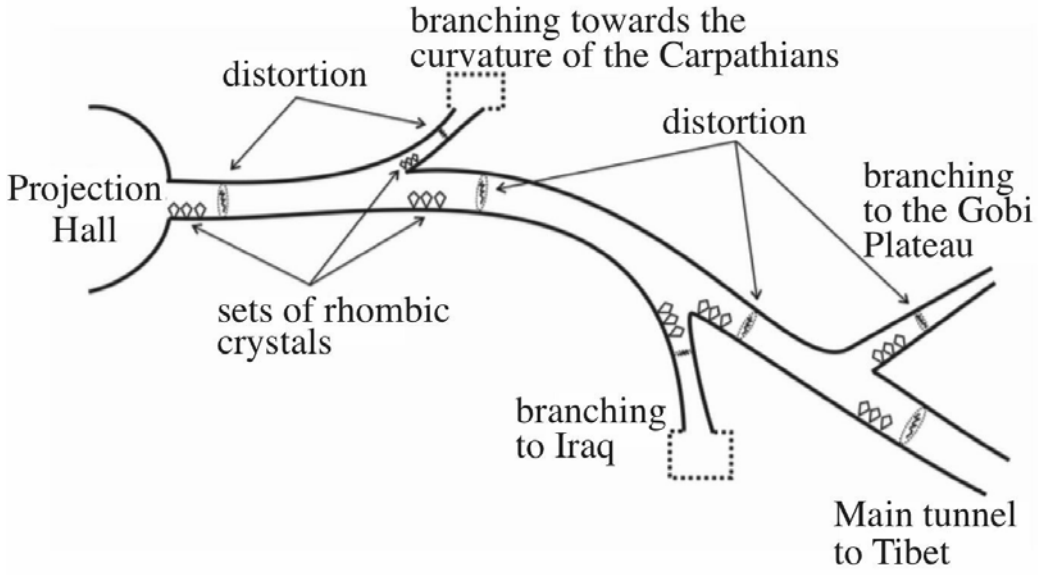

Cezar, “Burada birkaç ‘sıçrama’ yapabileceğiz ve tüm mesafeyi kat edebileceğiz” dedi.

Amerikalı subayların oldukça heyecanlı olduklarını fark ettim ve Projeksiyon Salonu'na girdiğimde, özellikle de tünellerde keşif gezilerine çıktığımda yaşadığım deneyimlerden bunu çok iyi anlayabiliyordum. Onlarla biraz şakalaştım ve onları neşelendirdim. Onların durumunda endişe ya da korku duygusu söz konusu değildi, daha çok bu gezegen üzerinde sadece son derece az sayıda insan için tasarlanmış olan gizem ve deneyim duygusuyla ilgiliydi. Tünelin devasa ağzı ve çarpıtmanın hipnotik titreşimi gerçekten de insan psişesi ve zihni üzerinde büyük bir etkiye sahiptir. Bedenin ve zihnin Projeksiyon Salonundan yayılan devasa süptil enerjiye uyum sağlaması birkaç dakika alır, çünkü kişinin varlığının dengeli bir bütün olması için bu gereklidir.

İki memura tünele girdiklerinde ne beklemeleri gerektiğini kısaca anlattım. Ancak bu daha çok bir özet gibiydi çünkü hiçbir şeyin gerçek deneyimin yerini tutamayacağını çok iyi biliyordum. Tünele girdiğimizde, özel ses yalıtımını hemen hissettik ve bu, çevredeki gerçeklikten bir kopuşa işaret ediyordu. Dünyanın iç kısmıyla bağlantı kuran İkinci Tünel'de olduğu gibi, renkli kristallerin bozulmadan önceki yerlerinde, girişten yaklaşık on beş metre uzakta bulunduğunu fark ettim. Yüzeyi havada ritmik bir şekilde dalgalanıyor ve diğer tarafa olan görüntüyü hafifçe değiştiriyordu.

Birkaç dakika komuta konsolunda kalan Cezar'ı bekledim. Tünele girdikten sonra, çok rahat ve güven dolu bir şekilde çarpıtmanın içinden geçti ve arkasında tünelin devamını görebilmemize rağmen anında gözümüzün önünden kayboldu. Zaten bu tür bir “geçişi” deneyimlemiş olan iki binbaşıya takip etmelerini işaret ettim. Kısa bir tereddütten sonra hızla çarpıtmanın içinden geçtiler ve aniden kayboldular. Ben de tünelden Dünya'nın merkezine geçerken hissettiğim hissin aynısını, derimde hafif bir karıncalanma hissederek geçtim. Hemen Cezar'ı ve iki subayı tünelin bir koluna açılan büyük bir girişin önünde beni beklerken gördüm.

Aslında “yer değiştirme”, titreşim frekansındaki bir değişim yoluyla iki farklı uzay alanı arasında bir “geçiş” idi. Bu durumda, mesafeler nispeten küçük olduğu için, bozulmanın oluşması ve sürdürülmesinin büyük bir enerji kaynağı gerektirmediğini varsaydım. Öyle olsa bile, bu bizim için en büyük gizemi temsil ediyordu ve hâlâ da ediyor: Projeksiyon Salonu'nda mevcut olan tüm şaşırtıcı teknolojiyi, oradaki özel alan ve on binlerce yıldır bu şekilde varlığını sürdüren çarpıtmalar da dahil olmak üzere, enerjisel olarak destekleyen şey nedir?

Tibet'e giden ana tünelden ayrılan ilk kol, sola doğru yönelerek Karpat eğriliği bölgesine doğru devam etti. Bu tünel ana tünelden biraz daha küçüktü. Yüksekliğinin yedi buçuk metre, genişliğinin ise yaklaşık beş metre olduğunu tahmin ediyorum. Kavşakta, hem ana hatta hem de kolda, tünellerin her iki yanında renkli eşkenar dörtgen kristal kümeleri ve ardından az önce geçtiğimiz girişteki gibi bir bozulma gördük.

Buzău'nun altındaki yeraltına giden kolda, sağ taraftaki girişte, yeni elektrikli arabalardan birini ve yerde depolanmış birkaç mühürlü sandık gördüm. Bu sevkiyatın yaklaşık bir yıl önce Ordu'dan geldiğini ve aslında çok daha fazla sandık içerdiğini biliyordum. O zamandan bu zamana kadar sadece Romanyalı bir ekiple ve sadece teknik amaçlarla tek bir keşif gezisi düzenlenmişti. Bu nedenle geri kalan sandıkların nihai varış yerlerine götürüldüğünü varsaydım ama sormadım. Cezar'dan bunların lojistik ekipman olduğunu ve belki de yakın gelecekte kurulumuyla ilgileneceğimizi biliyordum.

Cezar bizi Tibet'e doğru ana hattan devam ederek bir sonraki sapmadan geçmeye çağırdı ve biz de hemen bunu yaptık. Daha sonra ilk kolla hemen hemen aynı görünen yeni bir çataldan geçtik, ama bu tünel Tibet'e giden ana tünelden daha küçük boyutta olduğu için doğrudan Irak'a doğru ilerliyordu. Artık keşif gezimizin dönüm noktasındaydık çünkü hedefimiz Irak'a giden bu yol üzerindeydi.

“Bir sıçrama daha,” dedi gülümseyen Cezar vardığımızda.

Başlangıç noktasından binlerce kilometre uzağa dakikalar içinde varabildiğiniz bu tür yolculukların ne kadar kolay olduğunu düşündüm ve insanoğlunun elinin altındaki bu teknolojiyle ne kadar ilerleyebileceğini hayal ettim. Hem kavramsal hem de pragmatik olarak sadece bu teknolojinin elde edilmesi bile dünya ticaretinin, gelirlerin, özgürlüğün ve özellikle de neredeyse tüm ekonomik alanlardaki verimliliğin en az yüzde ellisini değiştirebilir. Bilimin gelişim sürecinde önemli bir düğmeye tek bir kez basılması, insan yaşamında ve kaderinde büyük değişiklikleri tetikleyebilir.

Ayrıca, Üçüncü Tünel'den yapılan seferlerin, insan yer değiştirmesi ya da ulaşım araçları olsun ya da olmasın, olağanüstü hız ve verimlilik nedeniyle gerçekleştirilmesi en kolay seferler olduğunu takdir ettim. Tibet'e giden ana hat, özel bozulmalar olmaksızın bir şekilde doğrusal bir frekansı koruyor, ama büyük manyetik vorteksler - yani Karpat Eğriliği, Irak ve Moğolistan'daki Gobi Platosu'na gidenler - tünelleri tüketiyor. Bucegi'deki karmaşık yapının gezegenin büyük bir bölümünü farklı özelliklere sahip

yönlerde “keşfettiğini” fark ettim, bu da farklı ama çok eski uygarlıkların geliştiği ve şimdi her şeyi aşındıran zamanın “tozuyla” kaplanmış alanların varlığına işaret ediyor.

VARIŞ YERİ: İKİNCİ OKÜLT ODA

Hepimiz ana tünelden saparak Irak'a giden kola girdik. Kristallerin arkasında, girişten yaklaşık on metre uzakta uzaysal bozulma yatıyordu; ve her zamanki gibi sorunsuz bir şekilde geçtik. Birdenbire, ikincil kolun tünelinin son kısmındaydık, belki de çivit mavisi renginde opak bir duvardan yaklaşık on iki metre uzaktaydık. Tüneldeki ışık artık mavi değildi, ama tünelin girişindeki gibi yeşile dönmüştü. Mısır'a giden tünelde gördüklerimizle mükemmel bir benzerlik vardı. Ancak aradaki fark, tünelin sonunda ne olduğuydu.

Mısır'a giden tünelin sonu, mükemmel bir şekilde cilalanmış devasa bir taş kapıyla çevriliydi; oysa burada, Irak'a giden kolda, taş kapının yerini yavaş yavaş ton değiştiren çivit rengi almıştı. İçimde bir his vardı ama emin olmak için Apellos'taki arkadaşlarımızın verdiği kaskımı taktım. Bir enerji barajı olan “kapının” süptil alanını hemen gördüm ve hatta onun ötesindeki alanın içini de görüyordum.

Tünelin sol duvarında, yine aynı özel malzemeyle kaplı, Büyük Galeri'deki kapınınkine benzer belirgin bir işaret gördük: içine ucu yukarı bakacak şekilde bir üçgen kazınmış bir kare. Cezar önümüze geldi ve açıkladı.

“Koruma sistemi gereksizdir; ama bir anlamda tam tersidir. Yani Projeksiyon Salonu'ndaki tünelin önündeki konsol tarafından tanınmadığınız sürece buraya giremezsiniz. Görünüşe göre oradaki kontrol panelini kullanmak burada tanınan biyolojik veya süptil bir izlenim bırakıyor. Sadece o konsola komuta eden kişi buradaki koruma alanını açabilir. Ama yine de, Büyük Galeri'nin kapısındaki enerji barajını geçmeden konsola ulaşamazsınız ve bu kirli düşüncelere sahip bir davetsiz misafir için gerçek bir testtir.

Bunu kontrol etmek istedim ve üçgene dokundum ama hiçbir şey olmadı. Cezar da aynısını yaptı. Neredeyse anında, opak çivit rengi arka plan yarı saydam hale geldi ve sonra kayboldu. Önümüzde oldukça geniş bir alan belirdi, genişten çok derin dikdörtgen bir oda ve çok hoş olan açık mavi bir tonda hafifçe aydınlatılmıştı.

Hepimiz bu odaya girdikten sonra Cezar bize buranın Irak'ın okült odası olduğunu söyledi ve dikkatini iki Amerikalı subaya yöneltti. Mısır'dakine çok benziyor ama burada özellikle bilinç projeksiyon koltuğu ve onu çalıştıran kristalle ilgileniyorduk. Burada yapılan diğer keşif gezilerinde daha çok tabletleri incelemekle ilgileniliyordu.

Etrafıma baktım ve odanın duvarlarında tabletlerin yerleştirildiği farklı derinliklerde çok sayıda niş olduğunu gördüm. Burası Mısır'daki gizli odadan farklıydı, çünkü Irak'ta platin plakalar için kullanılan rafların yerini farklı yerlerde bulunan nişler almıştı. Oda Mısır'dakinden daha küçüktü, yarısından biraz daha fazla, yaklaşık yedi ila yedi buçuk metre uzunluğunda ve yaklaşık altı metre genişliğindeydi.

Nişler odanın taştan değil, tünelin içine nüfuz eden özel bir malzemeden yapılmış duvarlarına daha derin bir şekilde gömülmüştü: görünüşe göre şekilsiz ve biyolojik bir şeyin birleşimi olan özel bir doku. Bu malzemenin rengi çivit mavisiydi ve yüzeyinde hafif fosforlu bir ışık vardı. Dokunulduğunda "örtülü" olduğu izlenimini veriyordu ama gerçekte hem avuç içleri hem de tabanlar için sertti.

Odanın içinde, malzeme duvarların farklı bölgelerinde "kalıplanmış" gibi görünüyordu çünkü Mısır'dakilerle yaklaşık aynı boyutta plakalarla doldurulmuş dikdörtgen veya "L" şeklinde birçok niş gördük. Nişler odanın üç duvarına dağılmıştı çünkü içinden girdiğimiz dördüncü duvar aslında ince bir koruyucu alandı. Nişlerin dağılımı bana rastgele görünüyordu ve aralarındaki boşluklar nispeten genişti.

Her niş levhalarla doluydu ama Mısır'dakilerden farklı olarak hepsinin, muhtemelen kristal olan, tamamen şeffaf bir malzemeden yapıldığını hayretle fark ettim. Birine yaklaştım ve bir tablet aldım. Herhangi bir dirençle karşılaşmadım ve bu da Mısır'daki levhalardan bir başka farktı. Burada, sanki bir mıknatıs tarafından çekiliyormuş gibi, gizemli bir şekilde dikey olarak sabit bir konuma yapışarak ayağa kalktılar. Daha önceki bir keşif gezisinde envanterleri çıkarılmıştı ve Teğmen Nicoară'nın elinde nişlerdeki dağılımlarının listesi vardı. Irak'ın gizli odasında binden biraz daha az levha vardır ki bu sayı Mısır'dakilerden çok daha azdır.

Okült Oda'nın önden görünümü

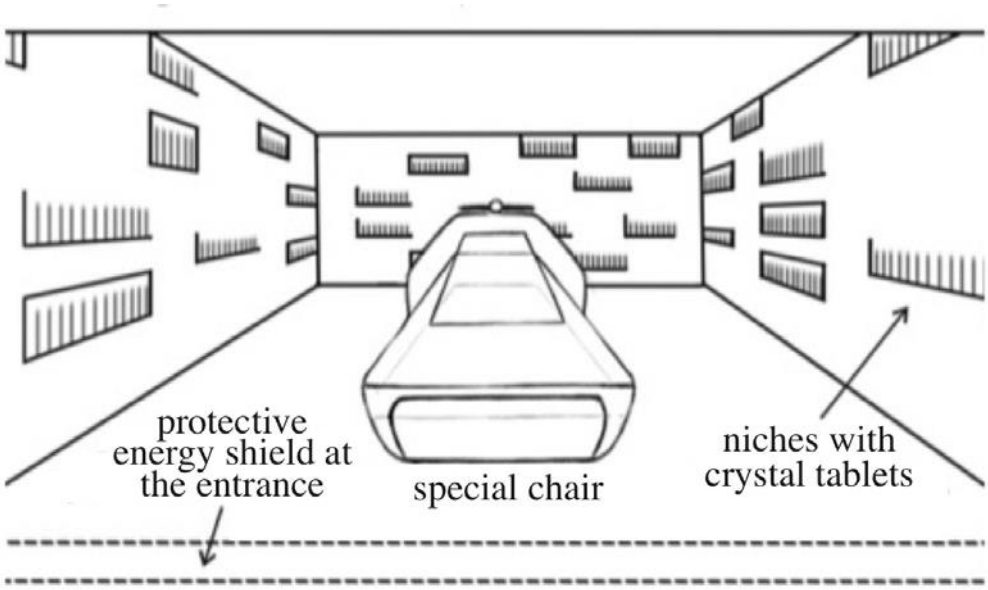

Cezar, kristal levhaların incelenmesinin, Mısır'ın gizli odasındaki platin levhalardan bilgi dönüştürmek veya çıkarmak için bir teknoloji tasarlanana kadar kasıtlı olarak ertelendiğini açıkladı. Irak'taki kristal plakaların deşifre edilmesinin platin plakalardan daha zor olduğu düşünülüyordu.

Bir gün önce iki Amerikalı subay kendisinden daha fazla açıklama istediğinde Cezar, bu tabletlerle ilgili çalışmaları karıştırmak istemediklerini söylemişti. Bununla birlikte, bu bilgileri elde etmek ve bizim için kullanımı kolay bir formata dönüştürmek için ileri bir teknolojinin geliştirilmesi sadece bir zaman meselesiydi. Artık platin plakalara erişimimiz olduğuna göre, dikkatimizi kristal plakalara da çevirmenin zamanı geldi.

KRİSTALİN GİZEMİ ORTAYA ÇIKIYOR

Duvarlardaki nişlerin anlamını ya da düzenlerinin mantığını anlamamıştım. Ama bunu anlamaya çalışmadan önce, okült odanın ana parçası olan özel "sandalyeye" doğru çekildim. Koruyucu enerji duvarına dik olarak yerleştirilmişti, sanki zemine "dökülmüş" gibi görünüyordu ve boyut ve şekil olarak en az bir buçuk metre yüksekliğinde insansı bir varlığa karşılık geliyordu.

Özel sandalyenin yandan görünümü

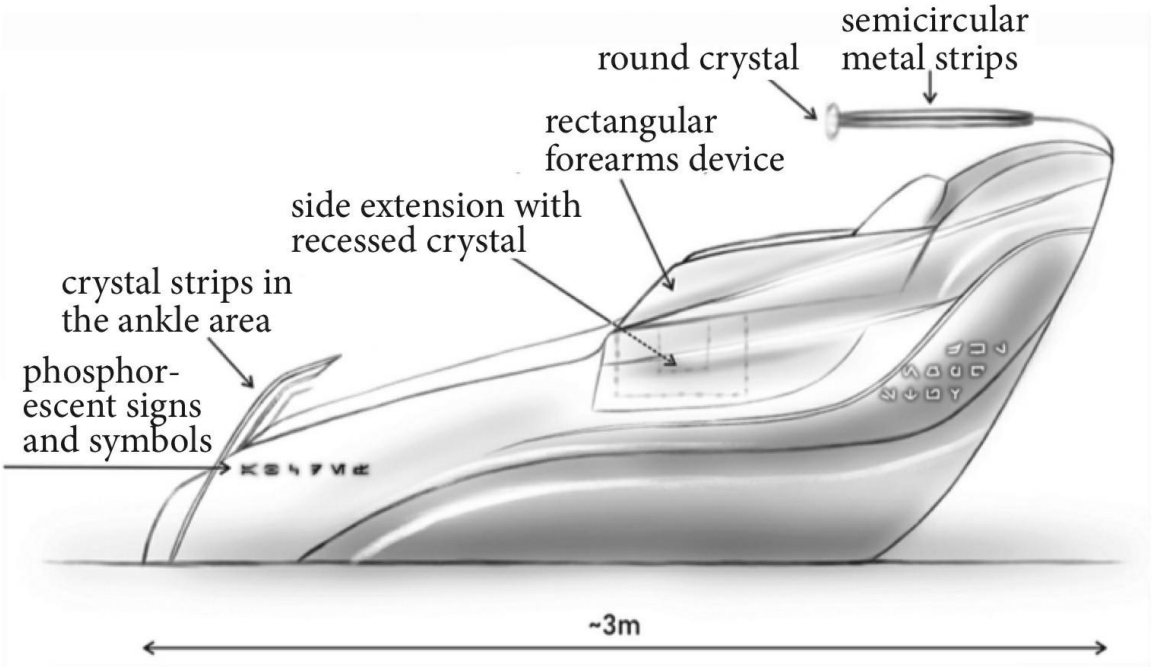

Sıradan bir insanın boyutlarıyla kıyaslandığında, fosforlu mavi-metalik bir renkle aydınlatılmış çivi yazısı işaretlerine benzeyen “kakmalar” ile duvarları çok kalın olduğu için sandalye bana muazzam göründü. Kristal plakaları hesaba katmazsak, sandalye temelde odadaki tek nesneydi, boyutu ve cazibesi etkileyici ve şekli karmaşıktı.

İlk bakışta, herhangi bir ek yeri görmediğim için tek parça halinde dökülmüş gibi görünüyordu. Tüm formları kıvrımlı ve yuvarlaktı, bu da ona hem modern ve biraz aerodinamik hem de son derece teknolojik bir görünüm veriyordu. Arkalığı yaklaşık otuz derecelik bir açıyla yerleştirilmiş ergonomik bir koltuğa benziyordu, ama çok sayıda çıkıntı, kıvrım ve küçük girintilerle çok büyüktü.

Sandalyenin sağ tarafında, yaklaşık otuz santimetre genişliğinde, ortasında boş bir alan olan ve iç duvarlarında oldukça karmaşık bir yapıya sahip ek bir dikdörtgen blok olarak yanal bir uzantı gördüm. Sandalyenin yaklaşık on beş santimetre çapındaki bir uzantısı gibiydi ve yaklaşık kırk santimetre derinliğe iniyordu.

Bu dikdörtgen kutunun her iki yanında birkaç ışıklı mavi işaret fark ettim. Tıpkı Mısır'daki levhalardan dönüştürülen görüntülerde gördüğüm gibi, kristalin kullanım uzantısını hemen tanıdım. İki Amerikalı subay, bu amaçla yanlarında getirdikleri teçhizatı kullanarak gizli odanın çeşitli bölgelerini dikkatle aramalarına rağmen, kristal hakkında herhangi bir ipucu verebilecek herhangi bir "anomali" yakalayamadılar.

Sandalyenin tepesinde, başın yerleştirildiği yere denk gelen, iki yarım daire şeklinde metal "şerit" ve bunlara dik olan, alt ucunda muhtemelen sandalyede oturan kişinin alnına yakın büyük yuvarlak bir kristal bulunan üçüncü bir şerit gördüm. Koltuğun ortasında, ön kolların bulunduğu yerlere denk gelen, biraz dikdörtgen şeklinde ancak uca doğru sivrilen iki cihaz vardı. Ayaklarımın bilek kısmına yakın bir yerde, fosforlu mavi renkte ışıklı işaretlerin bulunduğu bir kaide tarafından desteklenen geniş bir kristal "bant" gördüm.

Oturma yerinin yan uzantısı. Kristal için yer.

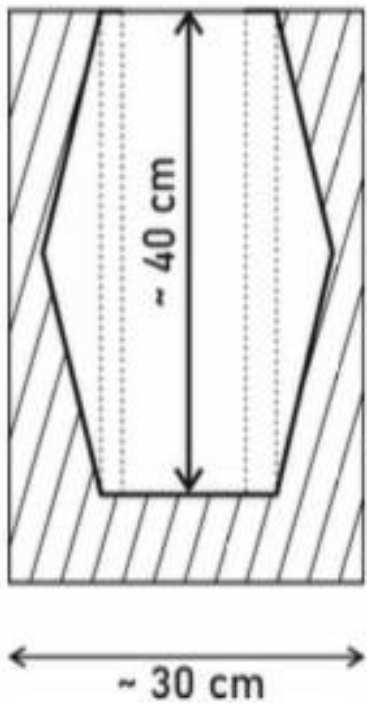

"Çoğunlukla burada yapacak çok az şeyimiz var," dedi Cezar. "Levhaları toplayıp dikkatlice dört yüzlü kristali arayacağız."

Hepimiz şaşkınlıkla ona baktık. Kristali nerede arayacaktık?

Cezar bir el hareketiyle bana Apelloslular tarafından verilen başlığı gösterdi. Çok haklıydı çünkü başlığı okült odanın girişindeki opak duvarın yapısını belirlemek için kullandıktan sonra, kristal plakalar ve özel sandalye konusunda endişelenerek başlığı yere bırakmıştım. Başlığı başıma taktım ve psikolojik ruh halim ile odaklandığım nesne arasında yakın bir bağlantı olduğunu bilerek elimden geldiğince odaklanmam gerektiğini fark ettim. Bu başlıkla kristal plakaların görüntüsü gerçek bir gösteriye dönüştü çünkü her bir niş yaydıkları elektromanyetik emisyonlar nedeniyle parlak bir şekilde parlıyordu. Kenarlarında pırıl pırıl bir ışıkla bir şekilde kopyalanmış bir görüntüydü ve bu da bana cihazın bana eterik seviyeyi ve inceliklerini gösterdiğini işaret ediyordu. Duvarların 180 °lik panoramasını dikkatle incelememe rağmen özel bir şey fark edemedim. Okült odanın ortasındaki gizemli sandalyeye baktığımda, sadece aradığımız kristalle birleştiğinde çalıştığını kesin olarak biliyordum. Öte yandan, kristal orada değildi ve bunun mantıksız olduğunu düşündüm çünkü ya tüneli inşa edenler tarafından kasıtlı olarak alınmıştı ki bu hiç mantıklı değildi ya da saklanmıştı. Ben daha çok ikinci versiyonu kabul etmeye eğilimliydim.

Cezar ve Amerikalılardan biri kristal plakaları nişlerden alıp yanımızda getirdiğimiz özel bölmeli kutulara yerleştirirken ben de sandalyenin şeklini dikkatle incelemeye başladım. Ben özel sandalyeyi dikkatle incelerken, diğer Amerikalı hareketlerime ve nasıl ilerlediğime çok dikkat ediyordu. Muhtemelen bu konuda talimat almıştı, ama onun için ne yapabildiklerini görmedim.

Sandalye fosforlu çivit renginde, tünel duvarlarının rengine yakın güçlü bir enerji alanıyla kaplanmış gibi görünüyordu. Kristal için öngörülen yan uzantıya ulaştığımda büyük bir sürprizle karşılaştım: boştu, derin bir silindir gibiydi ve bana yine koruyucu bir alanla kaplı ama pembe renkli silindirik bir nesneyle “dolu” gibi göründü. O “tüpü” eterik planda gördüğümü ve aynı alanın fiziksel planda boş görüneceğini fark ettim. O zamanlar ne kayıtlarda ne de okült odada hiçbir şey görmüyorduk çünkü sadece fiziksel planın perspektifine sahiptik. Aslında, kristalin ve içinde “hapsolduğu” tüpün süptil eterik planda olduğu ve bu nedenle yaygın olarak görülmediği ortaya çıktı.

Biraz hayal kırıklığına uğramıştım çünkü sandalyenin bu koşullar altında nasıl çalışabildiğini anlamamıştım. Yan uzantıya yaklaşırken, başlık olmadan boş olarak algıladığım alanın içindeki silindire daha yakından baktım. Bu boşlukta hapsolmuş olan silindir, bir şekilde boş alanın duvarlarından

çıktığını gördüğüm çıkıntılar tarafından yakalanmıştı. Tamamen şeffaftı ve üstte ve altta, çevresinde gümüş renkli ince bir halka vardı. Halka, içi boş silindirik muhafazanın üst sınırındaydı ve üzerinde bir koruma alanı olarak hafif yanardöner şeffaf bir kubbe fark ettim.

Tüpün içindeki kristali gördüğümde içim duygu ile doldu. Ucu aşağıya bakan bir dörtyüzlü şeklindeydi ve silindirin orta bölgesinde, muhtemelen o alanda oluşturulan bir alanda asılı duruyordu. Başlık tam derinlik algısı sağlamasa da, oldukça büyük, her tarafı mükemmel bir şekilde parlatılmış ve zaman zaman içindeki çok renkli "kıvılcımı" yansıtan güzel bir mavi kristalin ne olduğunu biraz görebiliyordum.

Aklıma insan beynindeki sinapslar arasındaki elektriksel bağlantıların canlandırılmış bir görüntüsü geldi. Orada gördüğüm şey de buna benziyordu ama daha rafine bir şekilde. Saf estetik bir nesneye özgü olan güzelliği ve uyumu hissettim, kelimelerle zorlukla yeniden üretebileceğiniz bir şey. Başlık sayesinde, eterik kristalin bir bilinç olduğunu bile hissettim. Onu izlerken, kendisiyle benim aramda neredeyse hipnotik ama son derece empatik ve faydalı bir bağ oluştu. Sandalye ve eterik kristal süptil bir simbiyoz, benimle istilacı olmayan karşılıklı bir bağlantı oluşturdu. Bu düzenlemeyle etkileşime giren kişinin bilincinin titreşim seviyesi doğrudan etkileniyordu ve buradan çok sayıda harika olasılığı öngörebiliyordum.

Derin bir nefes aldım ve diğerlerine ne keşfettiğimi anlattım. Kristalin "ortadan kayboluşunun" gizemini anlamaya başladığımız için mutluyduk ama sandalyenin nasıl işlediğine dair muamma devam ediyordu. Kristalin etrafında toplanarak kristal hakkında görüş alışverişinde bulunduk, bir noktada Cezar silindiri yerinden çıkarmamı önerdi, çünkü kendim için özel olarak yapılmış başlığı taktığım için onu görebilen tek kişi bendim. Elimi silindirin "metalik" halkasına doğru uzatarak onu yuvasından çıkarmaya çalıştım. Diğerleri sadece boş bir alan görüyordu ama ben "biyoenerjisel bir operasyon" yapıyordum.

KARAKTERİSTİKLER VE STATÜ DEĞİŞİKLİĞİ

Elimi silindirin üzerindeki küçük enerjisel "kubbeden" geçirdiğimde kısa bir klik sesi duyuldu ve sandalyenin her yerinde hafif bir uğultunun eşlik ettiği hafif bir titreşim hissedildi. Sandalyenin ucunda bu kez kırmızı renkte yanan ve titreşen bazı ışıklı işaretler belirdi. Sandalye canlanmış, çalıştırma komutlarını bekliyor gibiydi. Bunun ne anlama gelebileceğini bilmiyordum

ama Cezar oldukça iyimserdi ve bu sofistike cihazın işlevlerini anlamanın oldukça kolay olacağını öngörüyordu.

Başlık ekranından, fiziksel plana özgü frekans spektrumlarında anlık bir değişim gördüm. Kubbemsi süptil enerji alanı gibi formun parlaklığı da kayboldu ve titreşim frekansındaki düşüş nedeniyle "iç" tüp bir miktar küçülmüş gibi görünüyordu. Esasen bu, eterik çalışma modundan ayrılma ve fiziksel modun etkinleştirilmesiydi.

Cezar gülümserken, Amerikalı meslektaşları bir hayret nidası attı. Şeffaf tüpü yavaşça yerinden çekerken, zahmetsizce dışarı çıktı. O odadan çıkarken ve ben kristalin bulunduğu tüpü tutarken, elimden geçip başımın tepesine kadar çıkan bir ürperti hissettim. Aynı zamanda, o özel uğultuyla birlikte sandalyede bir titreşim fark ettim. Üstteki ayrı kırmızı ışıklar yanık kaldı ve yavaşça titreşti. Sandalyenin herhangi bir hareketli parçası olmamasına rağmen, uğultu ve titreşim değişikliğinin, bir çalışma modundan diğerine geçerken olduğu gibi belirli bir frekans değişikliğiyle ilgili olduğundan şüphelendim. Eterik kristalin bulunduğu silindiri defalarca yerine yerleştirdim ve çıkardım ve her seferinde, yoğunluğu azalmış ama yine de net olan aynı ses tezahürlerini duydum. Bundan sonra dikkatimizi silindire yönelttik.

Tüpü, titanyuma çok benzeyen metalik bir görünüme sahip olan üst halkasından tutuyordum. Ancak bunun titanyum değil, bilinmeyen bir madde olduğunu hissediyordum; bu bilgi, içinden baktığım başlığın telepatik etkisi yoluyla korteksime geliyordu. Nesneyi dik tutmaya çalışıyordum, bunun içerideki kristalin konumunun olası bir bozulmasını önleyeceğini hayal ediyordum. Görünüşe göre gizemli bir güç alanı tarafından destekleniyordu çünkü bunun için gereken enerjiyi sağlayacak herhangi bir kaynak, eklenti veya başka bir parça görmedik.

Şaşırtıcı bir şekilde, eterik kristal sanki o süptil enerji alanına gömülmüş gibi tamamen hareketsiz kaldı. Pratik bir ifadeyle, silindirin içinde havalanıyor ve yüzeyinde göze çarpmayan bir şekilde ayrı bir ışık yayıyordu. Bu parıltının görüntüsü sanki başka bir dünyadan geliyormuş gibiydi ve mavi rengi bende içsel bir şaşkınlık hali yarattı, kalbimin en derinlerine nüfuz eden, beklenmedik duyarlılık tellerine ve hatta tam olarak anlamadığım uzak nostaljiye ulaşan bir şey gibi görünüyordu.

Silindirin içindeki eterik kristal

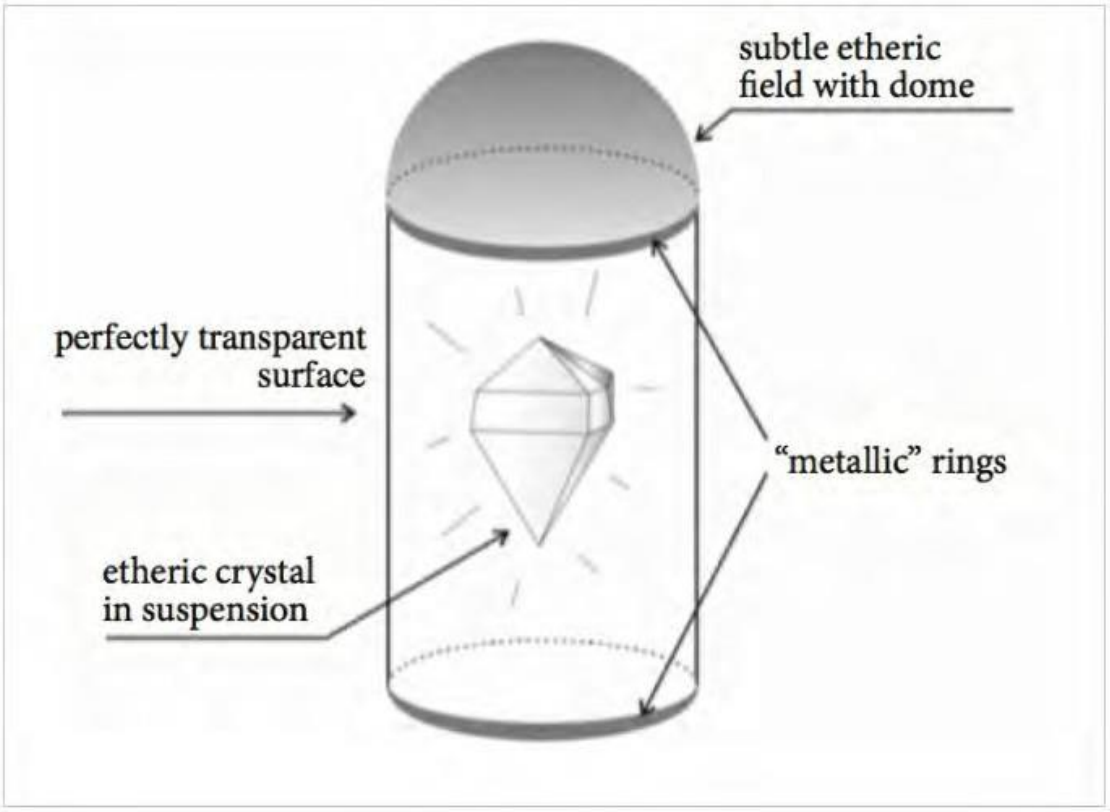

Sonra varlığımda inanılmaz bir şey oldu, çünkü o sandalye ve eterik kristal hakkında bazı önemli bilgilerin telepatik aktarımı gibi bir tür zihinsel "açıklık" hissettim. Bu, şifresini çözemediğim bir bilgi bloğu gibiydi. Önemli olduğunu bildiğim için kabul ettim ama henüz anlayamamıştım.

Mucizevi "rüyamdan" Amerikalılardan birinin sesiyle uyandım.

"Şimdi neye bakıyorsun? Silindir boş, ama içinde ne görüyorsun?"

Varlığım boyunca bir ürperti hissederek geri çekildim; ve başlığı yere bıraktığımda, elimde tuttuğum fiziksel silindirin de görünüşe göre "boş" olduğunu fark ettim. Son derece hafifti, sanki ağırlığını hissetmiyordum ve dairesel duvarı ilk bakışta cama benzeyen ama aynı zamanda çok ince olduğu için büyük bir incelik hissi yaratan bir malzemeden yapılmıştı. Silindirin içi ve dışı arasında koruyucu bir tabaka olduğu neredeyse hiç anlaşılmıyordu.

O zaman hepimiz titreşim frekansının düşürülmesinin sadece dış muhafazayı kapsadığını, böylece tüpün fiziksel bir kıvama geldiğini, bunun teknolojisinin muhtemelen sadece değiştirilmesi, muhafazadan çıkarılması veya hatta içindeki eterik kristalin özel bir teknikle değiştirilmesi gerektiğinde söz

konusu olduğunu fark ettik. Ancak dönüşümlerin ve deneyimlerin kaynağı, yani silindirin içindeki kristal, doğası gereği eterik kalmaya devam etti. Belki de bu, Yaratılışın diğer planlarındaki varlıkların süptil bedenlerinin ayrılması ve tercüme edilmesi olasılığını mümkün kılan aynı niteliktir. Bu son derece gelişmiş ve anlaşılmaz teknoloji, eterik kristalin bir şekilde o tüpün içine "hapsolmasını" ve özel sandalyeye bağlı kalmasını sağlayarak, deneyimi gerçekleştirenlerin fiziksel ve süptil bedenleri arasında bir ayrışma fenomenini kolaylaştırmaktadır. Muhtemelen kristal ile ilgili varlık arasında bir tür "yakınlık" yaratıldı ve özel sandalyenin teknolojisi tarafından güçlendirildi, ama bunlar o sırada sadece anlık bir anlayışa dayanan varsayımlarımdı.

Fiziksel olarak konuşursak, hepimiz basit içi boş bir tüpe bakıyorduk, ama gerçekte bu, bileşiminde fiziksel bir parça (dış gövdesi) ve süptil bir eterik parça (içindeki kristal) bulunan benzersiz bir tezahür formunu temsil ediyordu. Yakından bakıldığında, fiziksel planda bile, tüpün ortasında ve sadece belirli açılardan, çok zayıf bir ışık, daha çok son derece ince bir parıltı görülebiliyordu. Bu açıkça kristalin bir şekilde eterik plandan fiziksel plana nüfuz eden güçlü süptil etkisinden kaynaklanıyordu. Ancak bu çok gizliydi ve en azından bizim söyleyebildiğimiz kadarıyla sadece belirli koşullar altında gözlemlenebiliyordu.

ÇOK İLERİ TEKNOLOJİLER

Bir yandan, kristalin keşfi bizi sevindirdi çünkü sıradan bir insanın boyutlarına uyması için gerekli bazı ayarlamalar yapıldıktan sonra, özel sandalyede deney yapma imkanı sundu. Öte yandan, mevcut dünyaya bağlı teknolojimiz, basitliği ile şaşırtıcı ama ürettiği etkilerin doğası gereği hala çok etkili olan bu olağanüstü cihazın incelenmesine izin vermediği için üzülmemize neden oldu.

Silindirik nesne ve sandalye üzerinde çalışırken yaptığımız kısa bir tartışmada Cezar, eterik kristal ve silindiri içeren deneylerin doğası hakkındaki endişelerini dile getirdi. Mekanik ya da kimyasal nitelikteki diğer modern bilimsel yöntemlerin silindir üzerinde herhangi bir etki yaratma ihtimali çok az olduğundan, devreye sokulacak süptil alanların doğası konusunda muhtemelen biraz dikkatli olunması gerektiğini düşündüm. Cezar, Amerikalılar tarafından getirilen sofistike ekipmanlara tepki bile vermedi. Örneğin, özel tarama cihazına sahip sonda kesinlikle hiçbir şey göstermedi ve termal spektrometre parametrelerde sadece hafif bir değişiklik kaydetti. Başlangıç için oldukça cesaret kırıcıydı, ama sonuçta Bucegi'deki gizli

kompleksteki eserlerin incelenmesi ve araştırılması bilim adamlarının işiydi; ve bunca yıldan sonra ilerlemeleri çok az olsa da, tam olarak bizi ilgilendiren alanda, yani akaşik kayıtlar alanında ortaya çıkmaya başladı.

Özel sandalyede hemen bir deneyim çok cazipti, ancak bazı tartışmalardan sonra Cezar bunu ertelemeye karar verdi çünkü önce birkaç koşulun karşılanması gerekiyordu. Bunlardan ilki, sandalyedeki pozisyonun, deneyimcinin bedeninin gerekli tüm unsurlara (baş, eller ve ayaklar) bağlanmasını sağlayacak şekilde ayarlanmasıydı. Bunlardan sadece baş bölgesine kolayca erişilebiliyordu, ama diğer ikisi için, yapı elemanları çok daha büyük olduğundan, teknik bir çözüm aranması gerekiyordu. Gerçek deneyler yapılmadan önce, ilgili ayarlamaları yapmak için birkaç ön keşif gezisi gerekiyordu. Aksi takdirde sandalyelerin yetenekleri keşfedilemezdi.

Envantere göre tüm tabletlerin alındığını kontrol ederek gerekli fotoğraf çekimlerini yaptım ve eterik kristalin bulunduğu silindir Cezar tarafından alındı. O odada neredeyse iki saat kaldık ve beş kişi olmamıza rağmen iç iklimde hiçbir fark hissetmedik. Nem ve sıcaklık aynıydı ve oksijen seviyesi tamamen normaldi. Cezar ile bu konuda birkaç kelime konuştum ve bana bu konunun Mısır ve Irak'taki iki okült odaya yapılan ilk keşif gezilerinden beri onun da dikkatini çektiğini söyledi. Ancak bu gerçek bir gizemdi çünkü ortam atmosferini koruyan herhangi bir kaynak bulamıyordunuz.

Bilim adamlarının çıkarabildiği tek sonuç, içerideki atmosferin bir şekilde tüneldeki “akıllı” özellikler tarafından otomatik olarak düzenlendiğiydi. Bu ortam bir insanın tüm biyolojik gereksinimlerini karşılamayı başarmış olsa da, çözülememiş bir gizem olarak kaldı.

UZAMSAL ÇARPITMALARIN ETKİSİ

Konteynırlar ve kaplarla oldukça yüklü bir şekilde, tünel alanındaki okült odadan çıktık ve uzamsal çarpıtmaya doğru yöneldik. Bizi takip eden süptil opak alan, sadık bir muhafız gibi kapanarak odanın iç kısmına dair her türlü görüntüyü kapattı. Birkaç dakika içinde geldiğimiz yoldan geri döndük ve tünel boyunca art arda çarpıtmaları geçtik. Çarpıtmaların daha fazla sayıda olması nedeniyle, protokol mitokondri düzeyinde bazı hoş olmayan reaksiyonlardan kaçınmak için birkaç günlük bir iyileşme önerdi; araştırmacıların üç tünel boyunca keşif gezilerine katılanlar üzerinde zaman içinde gözlemledikleri bir etki. Bu uzamsal çarpıtmalardan bir veya iki geçişten sonra, insan bedeninin ince yapısı üzerindeki etki fark edilebilir

değildi, ama birkaç ardışık “sıçramadan” sonra, özellikle kısa bir süre içinde, hücreler tepki vermeye başladı.

Etkiler, aynı sonuçları içermemelerine rağmen, nükleer ışınlanmanın etkilerine biraz benzemektedir. Bu daha çok geçişler sırasında gereken enerji ihtiyacının bir sonucu olarak mitokondriyal DNA'nın dengesizleşmesiyle ilgilidir. Bu durum hızlı bir şekilde halsizlik ve hatta baş dönmesine neden olabilir. Ancak bu tür etkilerin hissedilmediği istisnalar da vardır. Örneğin Cezar böyle bir vakadır. Sık sık “sıçramalar” yaptığı onlarca sefere çıkmış olmasına rağmen, tıbbi kontrollerde her zaman sağlıklı bulundu. Şahsen, bu tür keşif gezilerinden sonra daha da canlı olduğunu, cildinin daha ince ve parlak göründüğünü fark ettim. Ancak bu programa dahil olan araştırmacılar, zaman geçtikçe ve deneyimlerin tekrarlanmasıyla DNA'nın sıçramanın özel izini öğrendiğini ve buna oldukça hızlı bir şekilde uyum sağladığını varsaymaktadır.

Projeksiyon Salonu'na vardım ve ardından her şeyi Büyük Galeri'nin girişinin dışındaki elektrikli taşıyıcılara yükledim. İdari ve diğer protokol aşamalarını hızlıca geçtikten sonra malzemeleri daha detaylı inceleme için bilim ekibine teslim ettik ve bizi bekleyen helikoptere bindik.

Akşam, Üs'teki okuma odasında, yeni geldiğimiz keşif gezisinin ana unsurlarını gözden geçirerek çok rahatlatıcı bir zaman geçirdim. Üçüncü Tünel'den geçen yolculuk, zaman ve erişim açısından çok verimli, en hızlı ve en kolay yolculuk olmuştu. Farklı varoluş planlarına ait gerçeklikler arasında çok hızlı hareket etmenin getirdiği inanılmaz manzara değişikliklerini bir kez bile düşünmedim. Sadece birkaç saat içinde binlerce kilometre ileri geri seyahat edebilir, birden fazla uzamsal sıçrama gerçekleştirebilir ve Üsse dönmeden önce en eşsiz gizemlerden bazılarını keşfedebilir, çalışma veya toplantı odasında aromatik bir çay içerken keyifli bir tartışma akşamı geçirebilirsiniz. İnsanın psikolojik dengesi için rahatsız edici bir durum; ama bir süre sonra buna alışıyorsunuz ve yaşam deneyiminizin ayrılmaz bir parçası haline geliyor.

Özellikle kristalin gizeminin çözülmesine çok sevindim çünkü yakın gelecekte özel sandalyenin kullanılmasıyla beklenmedik bilgi olasılıklarından oluşan bir evrenin kapıları açılabilir. Ayrıca, neredeyse canlı bir varlık olarak algıladığım kristalin yaşamının “nabzını” hissettiğim eterik gerçeklikle beklenmedik bir şekilde ince bir “birliktelik” yaşadığım anları yoğun bir

şekilde düşündüm. Evrimimde ve bilgimde büyük bir sıçramayı temsil eden bu gerçekliğe ne kadar hızlı ve ne şekilde geri döneceğimden şüphelenmemiştim.

2 — EDEN – MUHTEŞEM SANDALYENİN TÜREV VERSİYONU

Apelloslu adamın eşliğinde holografik görüntülere bakarak geçirdiğimiz iki gün, insanlığın gerçek tarihinin ve ana noktalarının aslında neyi ifade ettiğine dair önemli bir bilgi madenini barındırıyordu. Holografik ekranın önünde aceleyle aldığım notlara dayanarak bu verileri sentezlemek bir aydan fazla zamanımı aldı. Kendimi doğru, sentetik ve akıllıca sunmaktan sorumlu hissettiğim devasa bir bilgi, unsur ve veçhe hacmiydi.

[DİPNOT: * Yazar burada *Transilvanya Serisi*'nin 6. cildinin içeriğine değinmektedir, *Unutulmuş Yaratılış*, 2019]

Bu çalışmaya başladıktan birkaç gün sonra Alfa Üssü'ndeydim ve son raporlarımızı da sunduğumuz Irak'ın gizli odasının dosyasını inceliyordum. Keşif sırasında çekilen fotoğraflara yakından bakarken, birdenbire odanın içindeki sandalyenin kenarlarına gömülmüş daha büyük bir semboller dizisine ilgi duydum. Hakkında hiçbir şey bilmediğim bu sembollere bir şey beni mıknatıs gibi çekiyordu. Onları daha önce gördüğüme dair kesin bir izlenim edindim, ama tam olarak nerede olduğunu belirleyemiyordum. Bir karar vermem gerektiğine dair bir his giderek daha fazla aklımı kurcalıyordu ama bu kararın ya da eylemin ne olabileceğine dair hiçbir fikrim yoktu.

Başımı odanın penceresine çevirdim ve soğuk gecenin berrak gökyüzünde, tepelerin sessiz karları üzerinde gizemli bir şekilde kendini yansıtan aya baktım. Kış manzarasının bu esrarengiz görüntüsünün büyüsüne kapılarak birkaç dakika boyunca zihnimin düşüncelerden arındığını hissettim, ama bu sadece birkaç dakika sürdü çünkü hemen ardından Irak'taki gizli odadaki sandalyenin net görüntüsü aklıma geldi. Karşı konulamaz bir arzu beni başlığımı takmaya ve oynatma moduna geçmeye zorladı. Sandalye ile zihnimde net bir şekilde çizdiğim görüntüler hemen belirdi ve beni cezbeden gizemli sembolleri ayrıntılı bir şekilde vurguladı.

Gözüme çarpan esrarengiz semboller, özel sandalyenin duvarlarına işlenmişti

Bu önemli bir andı çünkü holografik ekrandaki görüntülerde yer alan bu sembollerden bazılarını insanın evrimi ve DNA'sının modelleme aşamalarıyla ilgili verilere bakarken gördüğümü hatırladım. İster galaktik bir dilin içerdiği evrensel semboller olsunlar, ister belirli bir veri setinin parçası olsunlar, olağanüstü uzaylı bilgisinin izlerini temsil ettikleri açıktı.

Başlık görüntüsünün kenarlarında beliren veri ve bilgi kümesine dikkatle baktım ve yavaş yavaş bu sembollere sadece bakmakla kalmayıp onları "hissetmeye" başladım. Bu hissiyatı daha önce deneyimlediğim vizyonlardan çok iyi biliyordum çünkü boyutlar arası başlık gördüklerimi psiko-zihinsel olarak deneyimlememi kolaylaştırıyor, beni oradaki gerçekliğe "yansıtıyordu". Semboller "canlandı", özlerini sezgisel olarak anlamamı sağlayan "bilinçli" bir enerjiyle yüklendi.

O anda beni yoğun bir duygu kapladı ve zihnim hummalı bir şekilde çalışmaya başladı. Birkaç dakika önce yaşadığım huzur halinin tam tersiydi, ama beni hemen harekete geçiren ani bir ilham hissettim. Başlığımı çıkardım, masaya oturdum ve birkaç unsuru yazmaya başladım, hatta zihnimde hızla dönen görüntülerin bazı basit eskizlerini çizdim.

İlk başta sadece anlamsız görünen çizgiler çiziyor, aklımdaki bilgilerle "bağlantı kurmaya" çalışıyordum. Her şeyin Irak'ın okült odasında görülene benzer bir sandalye inşa etmekle ilgili olduğunu fark ettim, ama bu konuda hala önemli bir şüphecilik dozunu korudum. Orada söz konusu olan teknoloji,

yapabileceğimi ya da anlayabileceğimi bildiğim şeylerden ışık yılları kadar uzak görünüyordu.

Örneğin, ne bir eterik kristale ne de onunla çalışmak için gereken teknolojiye sahip olmadığım ve sandalyenin çalışma prensiplerini bilmediğim açıktı.

Ancak, benzer bir cihaz inşa etme şansına sahip olmak için bu büyük eksiklikleri en azından bir dereceye kadar telafi etmeyi umduğum bir dayanak noktası, bir olasılık buldum. Beni böyle bir şey yapmaya iten şeyin tam olarak ne olduğunu söyleyemem ama hissettiğim coşku ve bunu yapma arzusu beni hayrete düşürdü.

Bu fikri gerçekleştirmeye destek olarak, boyutlar arası başlık sayesinde erişebildiğim okült odadaki görüntülerin kayıtlarından önemli bir yardım gelebileceğini düşündüm. Bu önemli oynatma işlevini zaten kullanmış ve zihnimde hızla akan görüntüleri yorumlamak için istediğim kayıtları nasıl alacağımı öğrenmiştim. Aslında, esas olarak başlığa ve lensin kenarında görünen ayrıntılara güveniyordum çünkü bunlar semboller ve hatta bazı şemalar ve sentetik görüntüler içeriyordu. Özellikle bu tür sembolleri ve çok geniş bir frekans aralığındaki titreşimleri yorumlama konusunda biraz deneyimim olduğu için bunların çoğunu anlayabileceğimi umuyordum, ama aynı zamanda İnsanlığın geçmişiyle ilgili unsurlara ve bilgilere bakmam için sık sık yönlendirildiğim için başlık aracılığıyla alabildiğim telepatik akışlara da güveniyordum. Buna ek olarak, bu yolda ilerlemek ve fikrin pratikte hayata geçirilmesinde sebat etmek için belirli bir içsel dürtü ve şaşırtıcı bir güven hissettim. Bunu çok iyi açıklayamıyordum ama bir şekilde her şeyin Irak'taki okült odada, son bölümde sözünü ettiğim eterik kristalle “birleşme” halini yaşadığımda aldığım “bilgi bloğu” ile ilgili olduğunu biliyordum.

Başlığımı tekrar taktım ve oynatma moduna geçmek için başımın sol tarafında, şakağımın yanındaki dikdörtgen yüzeye hafifçe dokundum. Ardından okült odada neler olduğunu hatırlayarak sandalyeye odaklandım. Başlığın “camında” holografik formatta bir görüntü hemen netleşti. Esasında gördüğüm şey, birkaç gün önce orada yaşanan anların aslına sadık bir şekilde canlandırılmasıydı, o alanda başlığı taktığım sürenin mükemmel bir kaydıydı. Gerçekten de görüntünün sağ üst tarafında, birbirini oldukça hızlı bir şekilde takip eden ama zihinsel kontrolle durdurabildiğim bir dizi sembol ve şekil görebiliyordum. Holografik ekranda olduğu gibi, başlık en önemli unsurları ışık yoğunluğundaki değişimlerle gösterirken, diğerleri doğrudan kortekste algıladığım farklı frekanslarla “tanımlanıyordu”.

Başlangıçta, şemaları ve “denklemleri” kağıda dökmek biraz otomatikti.

Benim için bunları hafızamdan canlandırmak oldukça kolaydı, ama bu denklemlerin anlamlarını pek anlamıyordum. Bununla birlikte, alışılmadık sembollerin, işaretlerin ve notasyonların, benim bildiklerime oldukça benzeyen diğerleriyle birlikte baskın olduğunu görebiliyordum. Ancak daha sonra bunların, bazıları günümüz bilim dünyası tarafından da bilinen arkaik sembollerin alt katmanlarını çözmemi ve anlamamı sağlama rolünü üstlendiklerini fark ettim.

Çok geçmeden ilk sembollerin ve imgelerin, boyutlar arası başlığın lensinde gözlerimin önünde ortaya çıkan yeni kavramların ve yapıcı fikirlerin bazı temel prensiplerini öğrenmem için bir tür fizik dersi olduğunu fark ettim. Anlayabildiğim ve son derece gelişmiş başlık teknolojisi aracılığıyla bana sağlanan telepatik iletimlerden esinlenerek, bu sembolleri bir şekilde çağdaş fizikte en azından bazılarını bulabileceğim bir dizi çizim ve formüle "çevirmeyi" öğrendim.

Başlangıçta, anlık çizimde tasvir edilen ilişkileri ve sembolleri anlamıyordum, ama yine de onlara öyle bir noktaya kadar "erişebiliyordum" ki sanki onları kafamın arkasında, oksipital bölgede bir yerde "görüyordum". Daha sonra algılayabildiğim bir "anahtar" kullanarak bunları nasıl çözeceğimi buldum.

Gördüğüm her sembole enerji açısından bir açıklama ve makrokozmik planda apaçık bir karşılık eşlik ediyordu. İnsanlık tarihinin holografik görüntülerini uzun süre izlememin yarattığı çok derin ve yoğun izlenimlerin beni korteksin belirli bölgelerine ve aynı zamanda gördüğüm sembolleri genişletilmiş bir şekilde anlamamı ve yorumlayıcı sezgilerimi mümkün kılan zihinsel alana duyarlı hale getirmiş olması mümkündür. Bu muhtemelen yabancı bir uygarlığa bir köprü açtı çünkü daha önce deneyimlediğim holografik görüntülerden zihnime zaten "kazınmış" olan sembollerin çoğunu tanıdım.

Belirli semboller ile şematik olarak "kuantum" ışığı şeklinde elektromanyetik dalga olarak temsil edilen farklı görüntüler arasında var olan bağlantıları yavaş yavaş anlamaya başladım. Bununla birlikte, boyutlar arası başlığın merceği üzerinde gördüğüm desenleri deşifre ederken, manyetik ve elektrik alanların oluşturulmasının yanı sıra, anlamadığım ancak dolaylı olarak kabul ettiğim bazı unsurların da olduğunu fark ettim.

Bu süreçle uğraşırken bu unsurlara ilişkin daha net bir anlayışın yavaş yavaş zihnimde belirdiğini fark ettim. Farklı yönler arasında bağlantılar kurdum,

bazı sembolleri tercüme ettim ve hatta bu bilgileri kendi uygun düzeninde oluşturmaya katıldım. Çok hızlı bir şekilde başka bağlantılar da kurabildim; ve yavaş yavaş, bana özel bir cihaz yaratmayı öğreten bir dizi görüntüyü deşifre etmeyi başardım. Görüntülerde gördüğüme benzer elektromanyetik sinyaller üretecek şekilde tasarlanacaktı, ama bileşiminde henüz anlayamadığım bir şey vardı.

Farklı elektromanyetik dalga türleri ve bunlarla ilgili semboller

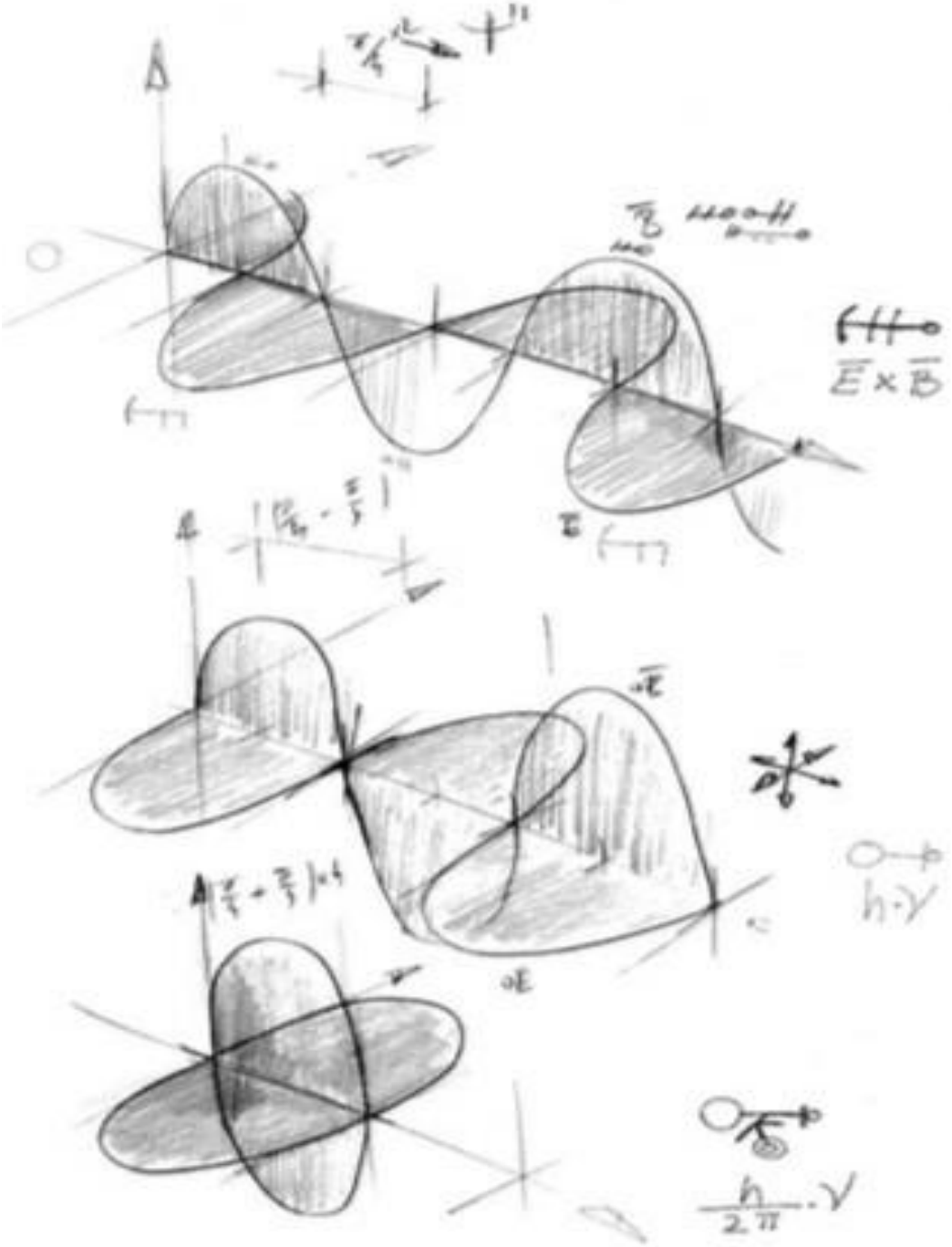

Işığın "kuantumu"

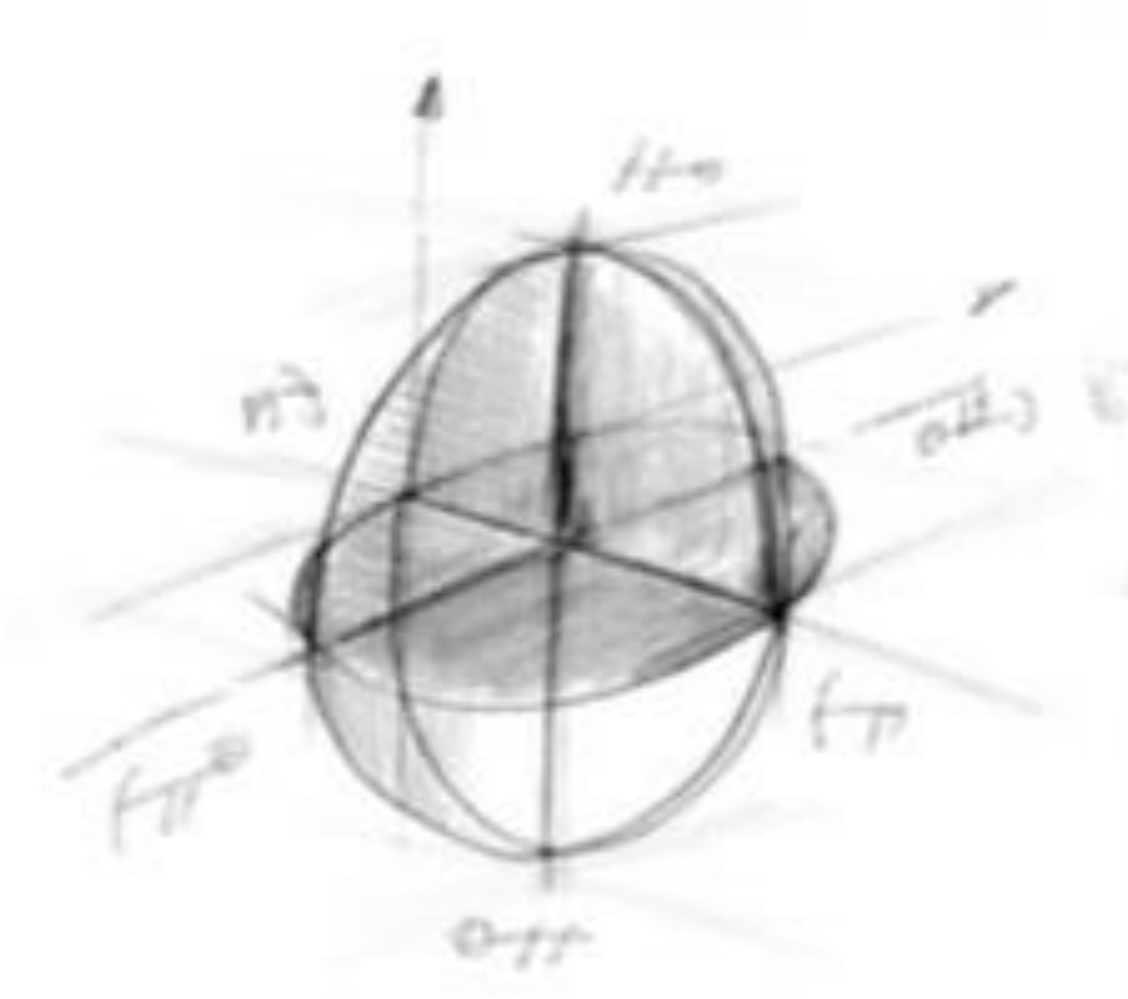

Elimde somut bir kanıt olmadan, bir şekilde bu görüntüler aracılığıyla Irak'takine benzer bir sandalyenin yapımına ilişkin veriler elde ettiğimi anladım. Birebir aynısını yapamayacağım açıktı ama yine de, Irak'taki okült odadaki özel sandalyenin etkilerinin en azından bir dereceye kadar kopyalanabileceği ana temelleri ve enerji kaynağını anlamak için ilham aldığımı hissettim.

Bu deneyimin büyük bir kısmının bana verilmiş bir bilgi olduğunu fark ederek, böyle bir cihazın önemini ve insanoğlunun bilgisine nasıl katkıda bulunabileceğini hissettim.

Belirli bir elektromanyetik alan üretebilen cihazın kavramsal şeması

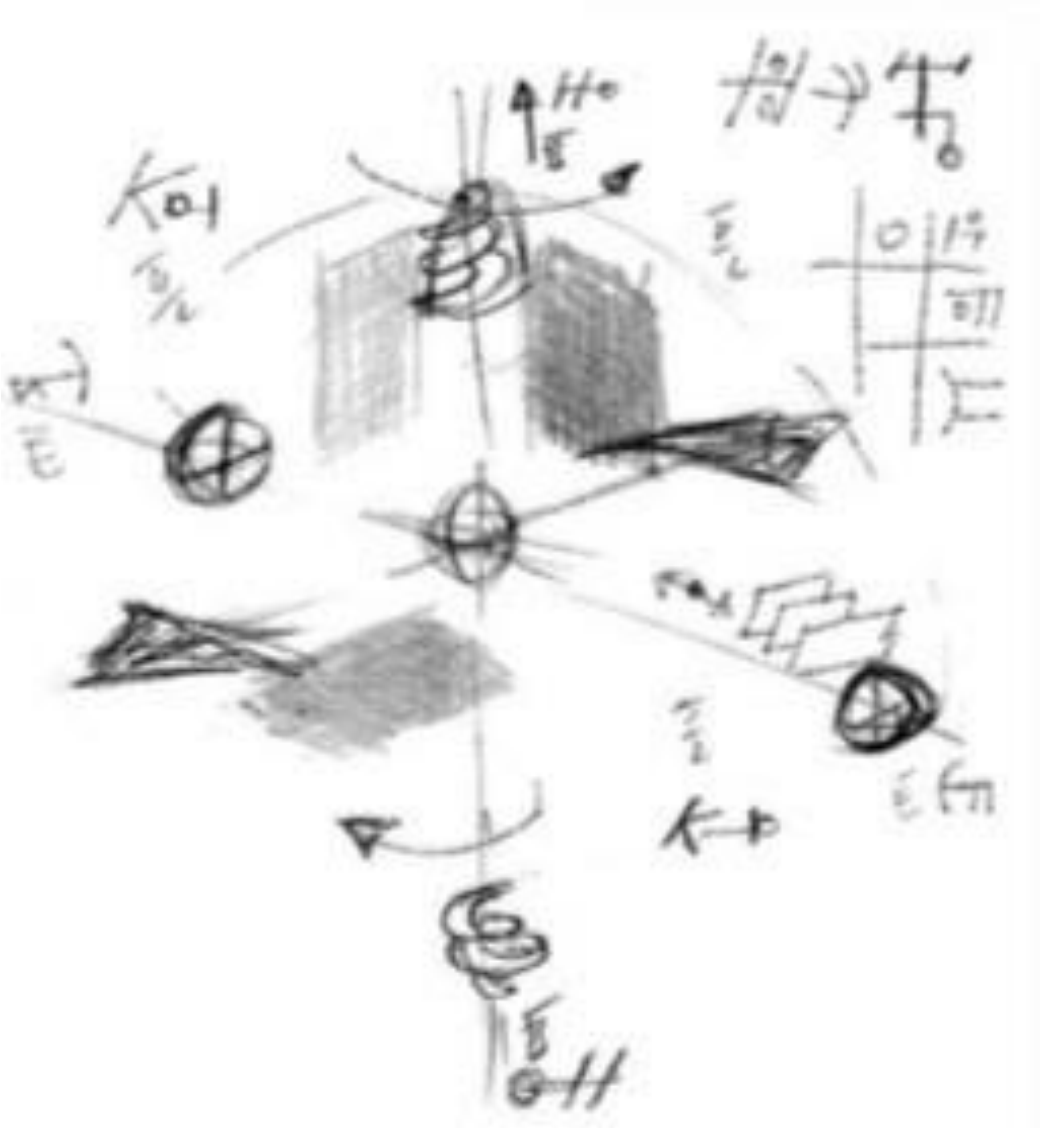

Cezar birkaç günlüğüne Bükreş'e gittiğinden ve hiçbir unsuru unutmak istemediğimden, her şeyi kağıda dökmek ve makinenin ilk görüntülerini çizmek için zamanım oldu. Bilginin sadece aktif hafızanın bir eylemi olarak gelmediğini, farklı görüntülere veya sembollere baktığımda ve bunları belirli bir anlayışla ilişkilendirdiğimde bir şekilde doğrudan korteksime entegre edildiğini fark ettim. Bunlara erişim çok kolaydı, ancak bunun da ötesinde, bu verileri ve bilgileri küresel bir şekilde algılıyordum. Örneğin, her bir unsuru bireyselleştirebiliyordum, ama aynı zamanda bir bütün olarak, işlevselliği ve aygıtın yapısındaki diğer unsurları tamamlama biçimi hakkında da bir imgeye sahiptim.

Makinenin genel şekline dair ilk fikirler yaklaşık iki gün sonra somutlaşmaya başladı. Bu, zihnimdeki bilginin bir tür "yeniden düzenlenmesi" idi, sanki zihnim artık kendisine iletilen çok görevli verilere alışmıştı. Hem makinenin tasarımını hem de genel şeklini genel bir şekilde anladığımı söyleyebilirim. Ayrıca bunun modüler bir yapı olduğunu ve bana basitçe uygulamaya koymam için iletildiğini de fark ettim. Bu verileri aldıktan sonra, cihazın neler yapabileceği imasıyla birlikte bilginin bana neden iletildiğine dair sezgisel bir anlayışa da sahip oldum. Bence bu iki husus birbiriyle ilişkiliydi. Bir yandan, Üçüncü Tünel'den Irak'ın okült odasına yaptığımız keşif gezisinde özel sandalyenin ve eterik kristalin bıraktığı güçlü izlenim vardı. Diğer yandan, holografik görüntülerin yoğun bir şekilde izlenmesi bana insanoğlunun Dünya üzerindeki kökeni ve tarihinin gerçek seyrini gösteren "ateş günleri" idi. Bu nedenle, cihazı inşa etme fikri bu gerçeklerle ilgiliydi ve muhtemelen bana belirli bir tür bilgiye erişmenin daha kolay bir yolunu sağlayacaktı.

Daha sonra, cihazın işlevinin bundan daha da fazlası olduğu ortaya çıktı. Tam olarak ve alınan spesifikasyonlara uygun olarak yapılan bu cihaz, bir insanda Irak'ın gizli odasındaki özel sandalyeninkine benzer bir etki yaratabiliyordu. Eterik ve astral bedenlerle etkili ama özellikle bilinçli bir bağlantıyı harekete geçirebileceğine, böylece hem süptil hem de fiziksel dünyadaki bazı gerçekliklerin kontrollü bir şekilde keşfedilmesine izin verebileceğine giderek daha fazla ikna oluyordum. Ayrıca, en azından bir dereceye kadar uzay-zaman sürekliliğine ve onun gizemlerine erişebileceğimi umuyordum.

Sonraki günlerde, yapının ayrı bileşenlerinin görüntüsünü algıladıkça, belirli bir alan yarattı. Daha sonra imgeler bir araya gelerek bütüne bir tutarlılık kazandırıyor ve genel topluluğu netleştiriyor gibiydi. Dairesel bir çerçeve ve buna bağlı, lazer benzeri jetler ya da tabancalar gibi bir tür verici görevi gören bazı unsurlar gördüm. Yapıları ve işleyişleri kristallere ve altının baskın olduğu bir alaşımlar kompleksine dayanıyordu. Ancak daha sonra çerçevenin yatay ve eğik bir bileşenden oluştuğunu ve bunların birlikte tüm topluluğu oluşturduğunu fark ettim.

Karşılıklı "jetler" (vericiler) ve kristallerden oluşan dairesel çerçevenin çizimi

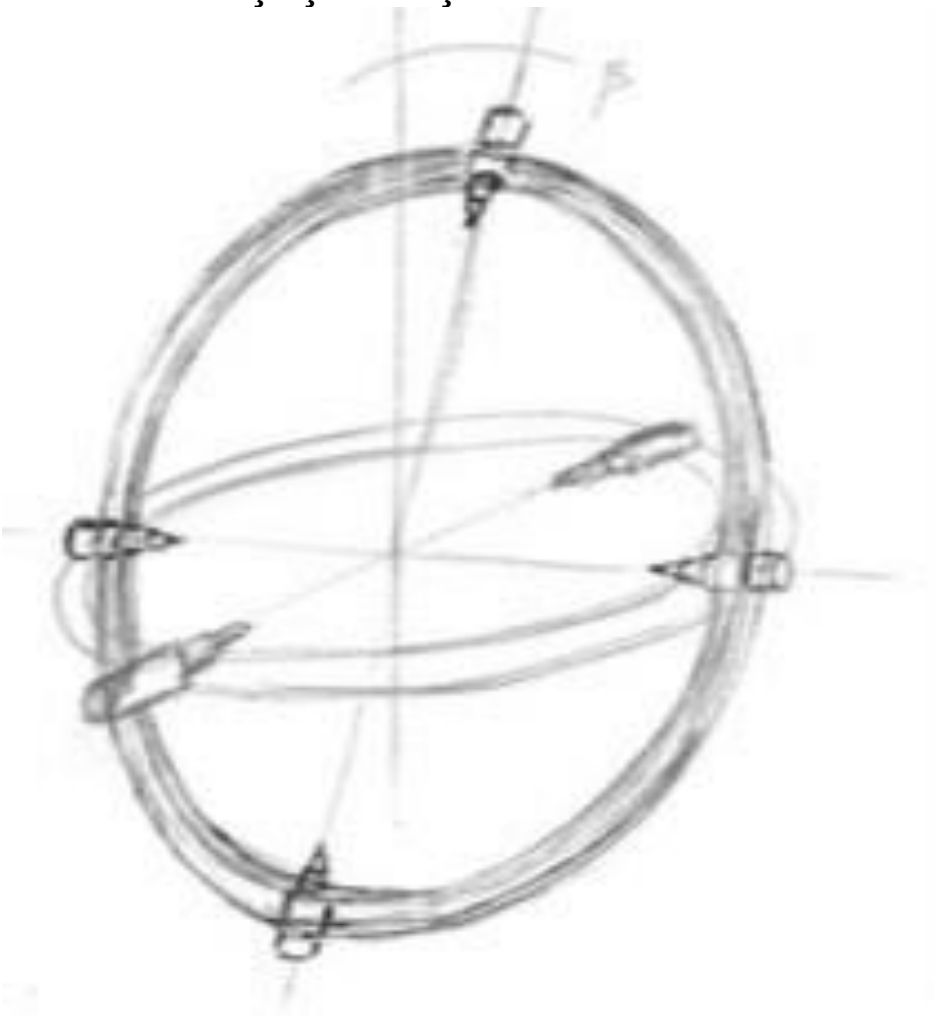

"Jetler" karmaşık bir iç yapıya sahipti, ama dışarıdan bakıldığında, tepesinde belirli bir şekle ve belirli bir boyuta sahip bir kristal bulunan eş merkezli silindirler olarak görünüyorlardı.

Kristal uçlu “lazer tabancası” vericisi

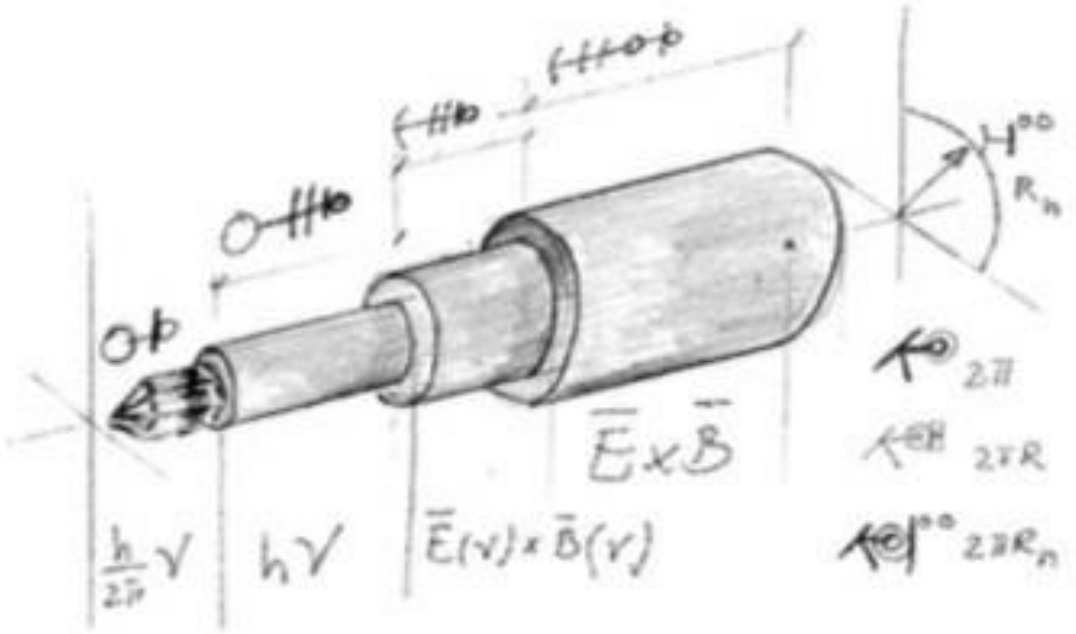

Bu “lazer silahlarının” içinde çeşitli türde kristaller ve diğer malzemelerin yanı sıra ikisi çok karmaşık olmak üzere üç farklı türde bobin bulunuyordu.

Aldığım veriler, yapının orta kısmında entegre bir koltuk olması gerektiğini de içeriyordu. Ancak, Irak'ın okült odasındaki sandalye gibi “çekicilere” sahip değildi ve dikey düzleme göre 15° eğikti.

Özel sandalyede olduğu gibi, bu cihazın çalışması için de eterik bir kristal kullanılmadığı açıktı, ama benim izlenimim, kayda değer bir etki elde etmek için tasarımının ve teknolojisinin mümkün olduğunca sıradan insanın uygunluklarına uyarlandığı yönündeydi. Yine de, “katmanlar” olarak adlandırdığımız dairesel çerçevelerin dış kısmının altın ve titanyum kaplaması veya cihazdaki hemen hemen her bileşenin bir parçası olan özel kristaller gibi bazı gerekliliklerin yerine getirilmesi zordu.

Ayrıca, aldığım bilgilere göre, makinenin bazı parçalarının kırmızı renkte yapılması gerekiyordu. Bunlar boyutlar arası başlıktan ve kristal “lazer-jetlerden” gelen belirli sinyalleri dönüştürmek için gerekliydi, çünkü başlığın özel etkisi beyinde ve özellikle epifiz bezinde, enerji alanının belirli bir frekansta genişlemesine neden oluyordu ve bu da uçlarındaki kristaller

tarafından güçlendiriliyordu. Buna ek olarak, hafniyum, rutenyum ve neodimyumdan oluşan ve teknolojik açıdan elde edilmesi çok zor olan bir alaşımdan bir dizi özel küresel bobin yapılması gerekiyordu. Bu özellikleri karşılamanın çok zor olduğunu çok iyi biliyordum, ama gelecekte bir çözüm bulmayı umuyordum.

Aldığım bilgiler zihnimde daha da kristalleştiğinde, yapının genel dış şeklini "görebiliyordum", ama gerçekte çok daha karmaşık olduğu ortaya çıktı. Bir referansa sahip olmak için ona bir isim verdim: "Eden". Önce bir eskize başvurduktan sonra, üzerinde giderek daha fazla çalıştım.

Cihazın dış yapısı

Cihazın tamamlanmış ve son aşamasında, dış şeklin belirli yapı açılarına uyacak şekilde özel olarak konumlandırılmış bir sandalyesi de vardı.

Cihazın dış bileşenlerine göre belirli bir açıya sahip özel "açılı" versiyonu

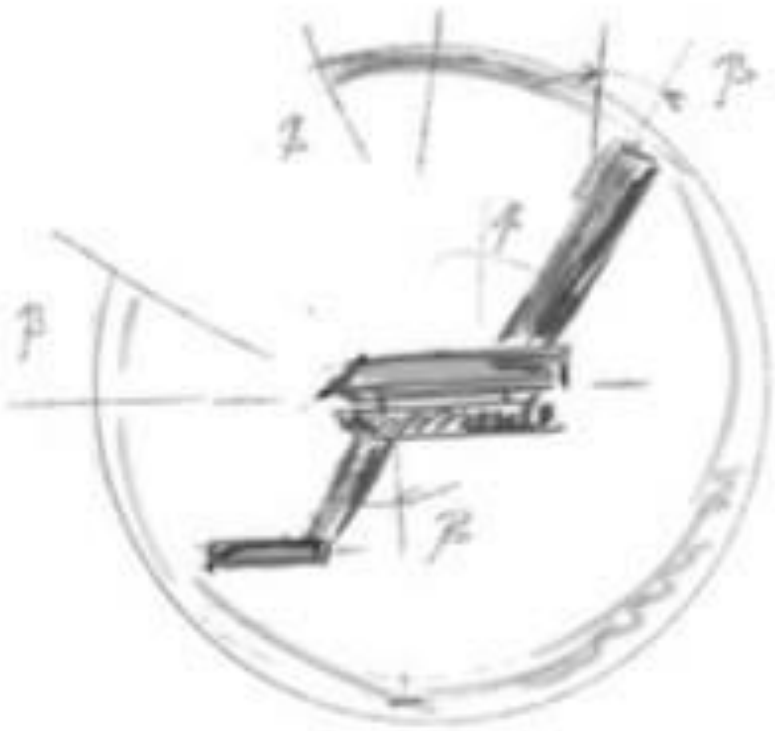

Dikey pozisyona neden sürekli bir eğilim olduğunu anlamam uzun zamanımı aldı. Bu sadece bedeni rahatlatmak ya da faydalı bir trans hali yaratmak için olamazdı. Eğimin çok daha yüksek olduğu Irak'taki okült odada özel sandalyeyle yapılan kayıtlara eşlik eden sembol ve temsilleri dikkatle inceledim ve sonunda gördüğüm bazı karmaşık işaretleri deşifre etmeyi başardım. Karşılaştırma yaptığımda, Eden'in koltuk eğiminin, içinde uzanan kişinin bedeninde bazı önemli dönüşümleri kolaylaştırmak için olduğunu anladım. Varlığın organizması, cihaz tarafından çok geniş bir frekans aralığında yayılan bir dizi dalgayı emerek, bedenindeki su molekülleri arasındaki bağlantıların çok karmaşık hale gelmesini sağlayacaktı.

Daha sonra fark ettiğim gibi, fiziksel bedenin hücrelerindeki su bağlantıları, bu cihazla düzenli bir eğitim veya rezonans yoluyla, daha sonra bir dizi başka elektrik ve manyetik sinyale dönüşecek olan bir tür fraktal "tohum" olan merkezi bir sinyalle hizalanmaya başladı. Bu şekilde, süptil planlardan belirli

bilgileri almaya yatkın hale gelebilir ve daha sonra bunları süptil olarak "görebilir" ve aynı zamanda süptil özellikleri "hissedebilir" ve onlar hakkında geniş bir bilgi edinebilirdim. Bundan sonra, fiziksel bedenin duyularıyla bile bu bilgilere erişebilirdim. Böyle bir cihazın tasarımını olabildiğince iyi anlamaya çalışıyordum ve sonunda bunun aslında süptil planlardan gelen bilgileri sıradan insan bedeninin alabildiği fiziksel plana özgü bilgilere dönüştüren bir cihaz olduğunu fark ettim. Bir sonraki dönemde bazı uzmanlarımızla yaptığımız tartışmalardan sonra - ancak onlara cihazın genel görünümünü vermeden - Eden'in günümüz fiziğinde söz edilen bir tür "solucan deliği" gibi bir tür geçici uzay tüneli yaratan bir "makine" olduğu sonucuna vardım. Ancak o zaman, boyutlar arası başlığın merceğindeki görüntüleri almanın neden aşağıdaki görüntüde de ortaya çıktığını anladım, ilk başta önemli olduğunu düşünmediğim bir şey.

Fiziksel ve süptil plan arasında bağlantı *kuran bir uzay-zaman tünelini temsil eden görüntü*

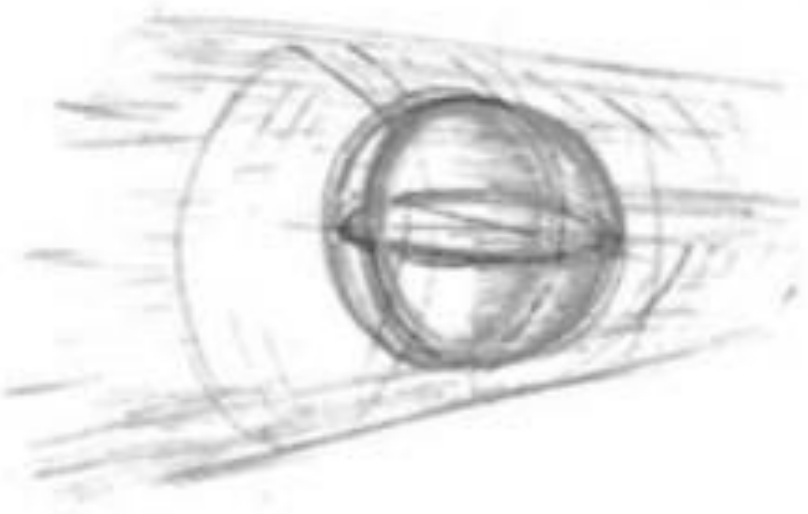

Telepatik olarak aldığım verilere dayanarak, bulanık hafıza veya bilgi netliği eksikliği nedeniyle işlerin yolunda gitmediği yerlerde bazı uyarlamalar ve yapıcı çözümler yaptım. Enerji kaynakları gibi "makinenin" dışından gelen elektronik cihazlar veya insan-cihazın göreceli konumunu gerçek zamanlı olarak ayarlamak için gereken sofistike bilgi işlem ekipmanı gibi bazı unsurları eskiz haline getirmedim.

Sonunda, tüm kurulumun daha kapsamlı bir taslağını oluşturmayı başardım. Oldukça sıkı bir çalışmanın ardından, bu cihazı yapmaya başlamam için bana ilham verenlerin niyetini en azından kısmen anlayabildim.

Esasen, Irak'taki Okült Oda'da tanık olduğum etkilere benzer bir "kişisel kullanım" cihazı yapmam için beni telepatik olarak yönlendirdiler.

İçinde oturma yeri bulunan cihazın genel görünümünün çizimi

Cihazın genel hatlarıyla bu noktaya ulaşır ulaşmaz ve genel çalışma prensiplerini de kavrar kavramaz Cezar'ı aradım ve ona bazı önemli bilgilere sahip olduğumu söyledim. O zaten Üsse doğru yola çıkmıştı, bu yüzden birbirimizi sadece birkaç saat içinde gördük ve ben oldukça şaşırdım. Cezar bunun önemli olduğunu anladı ve bu konuyu görüşmek üzere protokol odasına çekildik.

Beni dikkatle dinledi, çok odaklanmıştı. Ona kısaca bilgi "bloğunu" nasıl deşifre ettiğimi anlattım, ilk taslakları gösterdim ve cihazın neyi temsil ettiğine inandığımı anlattım, her şeyi Üçüncü Tünel'den geçerek ziyaret ettiğimiz Okült Oda'daki sandalye ile ilişkilendirdim. Önerdiğim ana fikir, aldığımız bilgilere dayanarak bilim adamları ekibimizin desteğiyle departman seviyesinde bir aygıt inşa etmek ve böylece hepimizin buna erişebilmesini sağlamaktı. Bu, Irak'ta sandalyenin kullanılmasıyla elde edilen sonuçların aynısını sunacaktı. Sandalyeyi Okült Odası'ndan çıkaramayacağımız zaten belliydi çünkü odanın yapısının ayrılmaz bir parçası gibi görünüyordu. Ayrıca güçlü bir şekilde mıknatıslanmıştı. Bununla birlikte, eterik kristali bulup çıkarmayı ve incelemek üzere geri getirmeyi başardık.

Tümünü aldığım bilgilere dayanarak inşa etmek istediğim cihazla ilgili sorun farklı bir nitelik taşıyordu.

Cezar, "Bunu yetkililere sunarsak, bilginin 'şüpheli' doğası göz önüne alındığında bize inanılmayacağından emin ol," dedi. "Bu konuda eğitim almış olsan bile kimse 'telepatik' olarak alınan bilgilere güvenmeyecektir. Fonları elde etmek için onları ikna edecek sağlam bir 'kanıtımız' yok ve bildiğim kadarıyla hiç de küçük değiller. Bu bilgi seviyesinde, karar verme yetkisine ve kişiye özel bütçeye sahip olup sonuçlardan yeterince emin olan çok az kişi var. Bu konuda karar verenler her zaman sorunun pratik tarafıyla yüzleşirler; ve bir anlamda haklıdırlar da. Ama bilim ile "gerçekdışılık" arasındaki sınır gibi hassas konularda eğitim almamış olmaları ve kavrayışlarının zayıflığı, bu bilgilere hemen şüpheyle yaklaşmalarına ve inanmamalarına yol açacaktır. Sadece bu konuda suları bulandırarak, kendimize ihtiyacımız olmayan bir 'kuyruk' takabiliriz."

Ona hakkını teslim etmek zorundaydım. Sonuçta, eninde sonunda elde edeceğimiz sonuçlardan bile emin olamıyordum. Belki Maria Orsic ve Aldebaran'a kozmik bir gemi inşa edilmesiyle ilgili aldığı medyum iletisi dışında hiçbir garanti ve benzer bir geçmiş deneyim yoktu.*

[DİPNOT: *Yazar, Vril ezoterik cemiyetinin lideri Maria Orsic'e (ya da Orsitsch) değinmektedir. Maria Orsic, 1919 yılında diğer iki gizli cemiyetin (Thule Cemiyeti ve Kara Taşın Lordları) önde gelen üyelerine, daha sonra Alman Tapınak Şövalyeleri'nin eski bir dilinin varyantı olarak

tanımlanan bir dilde, kendisi tarafından düzenlenen bir medyum aktarımını takiben yazılı materyal sunmuştur. Maria Orsic, telepatik iletimin Dünya'dan altmış beş ışık yılı uzaklıktaki Boğa Takımyıldızı'nda yer alan Aldebaran sistemindeki dünya dışı bir uygarlıktan izlendiğini belirtmiştir. El yazması, bu gezegen sistemine seyahat edebilecek kozmik bir uzay aracının inşası için ayrıntılı teknik veriler sunuyordu. Maria Orsic aynı zamanda Sümer dilinde yazılmış ve Thule Cemiyetine yakın uzmanların ve özellikle de Vril Cemiyetinin çekirdeğini oluşturan dört kadından (Vrilerinnen) biri olan Sigrun'un yardımıyla tercüme edilmiş olan ikinci bir elyazmasını sundu].

Bununla birlikte, yaşadığım tüm bu veri " aşılamasının " anlamsız olduğuna inanmakta zorlanıyordum ve Cezar da benimle aynı fikirdeydi. Daha sonra aklıma, bu bilgileri resmi olarak kullanamasak bile, aparatın yapımına belirli bir sırayla başlayarak verilerin doğruluğunu kendimize kanıtlayabileceğimiz fikri geldi. Cezar ilk başta teklifime şaşırmış olsa da hemen gülümsedi.

"Peki bu, kimsenin haberi olmadan nerede yapılabilir?" diye sordu. Biraz düşündüm ve aklıma Elinor'un villasını önermek geldi.

Orada, simya laboratuvarının yanındaki bodrumda yeterince yerim vardı; ayrıca kimsenin bilmesi gerekmeyecekti. Tek engel Alfa Üssü ile başkent arasındaki mesafeydi ama zamanla bunun üstesinden gelebileceğimize ikna olduk. Kendi adımıza, başka bir varlığım daha vardı: Teğmen Nicoară, fizik ve elektronik konusunda uzman ve aynı zamanda mükemmel bir güven ve ahlak adamı. Onunla birlikte çalışmak çok yardımcı olacaktır.

Cezar'la birlikte iki ya da üç seçeneği daha değerlendirdikten sonra bu seçenek üzerinde yoğunlaştık ve ayrıntılara girdik. Açıkçası, oradaki birçok görevimiz nedeniyle Üs'ten çok fazla zaman kaçıramazdık. Bununla birlikte, Teğmen Nicoară işbirliği yapmayı kabul ederse sonuç verebilecek basit bir plan yaptık. Böylece her hafta sonu müsait olacaktık; hatta zaman zaman Bükreş'e yapılacak diğer seyahatlerle birleştirilebilecek daha fazla günümüz de olacaktı.

Daha sonra mali kısmın analizini yaptım çünkü elimdeki verilere göre gereken para miktarı çok büyüktü. Bu doğrultuda, bazı materyallerin hafifçe uyarlanmasını ve birkaç küçük değişiklik daha yapılmasını sağladık. Bu projede IT (Bilgi Teknolojileri) alanı çok önemli olduğu için Cezar ile programlama dehası bir arkadaşımı çağırma konusunda anlaştık. Onun durumunda, hizmetimizdeki diğer uzmanlar ve tasarımcılarla yaptığımız gibi, ona sadece yazılım tasarımı temalarını vererek bir iş bölümü oluşturduk.

Bucegi gizli kompleksine bağlı bilim ekibindeki bilim adamlarıyla bile görüşmelerim oldu, ama genel olarak her şeyi resmi taraftan ayrı tutmayı tercih ettim.

Buradaki amacım bu inanılmaz derecede olumlu cihaz hakkında ayrıntılar sunmak değil, sadece istisnai varlığı ve olasılıkları hakkında genel bir fikir vermektir. Aslında burada sunduğumuz genel eskizlerin yerini, daha sonra cihazın yapımını mümkün kılan şaşırtıcı çözümleri sağlayan çok hassas ve ayrıntılı çizimler aldı. Ancak cihazın kullanımının, kullanıcı -ki bu kişi ben olacağım- ile cihaz arasında bir "frekans anlaşmasına" varılana kadar uzun bir hazırlık gerektirdiği ortaya çıktı. Benim için bu cihazın kullanımı, hem fiziksel dünyanın hem de süptil dünyaların veya boyutların bazı şaşırtıcı gerçekliklerinin doğru anlaşılmasına ilişkin büyük bir niteliksel sıçramayı temsil ediyordu. Bu unsurlardan bazılarını ilerleyen ciltlerde detaylandıracağım ve umuyorum ki bu şekilde çağdaş bilimde halen var olan ve Evrendeki önemli olguları yöneten temel ilkelerin yanlış anlaşılmasıyla ilgili boşlukların birçoğu açıklığa kavuşturulacak ve hatta mevcut materyalist anlayışın yükü ortadan kaldırılacaktır.

3 — GELİŞTİRİLMEKTE OLAN YENİ PROJELER

Cezar keşif gezisinden döndükten hemen sonra, bilim adamlarından oluşan ekibe eterik kristali incelemek gibi çok önemli ve acil bir görev verdi. Genel olarak “Eden” olarak adlandırdığım cihazın yapım planı, uzay-zaman sürekliliğinin, yani içinde var olduğumuz gerçekliğin nasıl işlediğine dair daha derin bir anlayış anlamına geliyor. Eterik kristalin ve Irak'ın okült odasındaki özel sandalyenin teknolojisinin bu konuda bize büyük ölçüde yardımcı olabileceği açıktı, ama en azından bu teknolojilerin altında yatan genel prensipleri anlamamız gerekiyordu.

EŞSİZ BİR BEYİN FIRTINASI TÜRÜ

Sandalyenin yapımının gelişimi, bilim adamları ekibinin bilimsel çalışmalarıyla bir şekilde paralel gitti. Sanki yeni bir nefes onları motive etmiş ve araştırma için kendilerine getirilen muhteşem parçanın kışkırtmasıyla yoğun bir şekilde çalışmaları için ilham vermiş gibi görünüyordu. Çağdaş bilimin “kanonik” fikir ve kavramlarını kullanmaya devam etmeleri halinde bu dünya dışı teknoloji hakkında daha fazla bir şey anlayamayacaklarını kısa sürede fark ettiler. Bu doğrultuda, artık eski prensiplere bağlı kalmayan yeni ve çok karmaşık bir matematiksel referans çerçevesi geliştirmeye başladılar.

Einstein'a kadar, Öklid uzayı Evreni tanımlamak için matematiksel temel olarak alınmıştı.* Ondan sonra, Hamilton'un kanonik denklemleri tarafından “yaratılan”, birkaç paralel boyutun “görüldüğü” ancak yine de tam olarak anlaşılamadığı fazların uzayına büyük bir ilgi gösterilmeye başlandı.**

[DİPNOT: *Öklid uzayı, Yunan matematikçi İskenderiyeli Öklid (M.Ö. 3.- 4. yüzyıllar) tarafından, 20. yüzyıla kadar modern ülkelerde matematiği (özellikle geometriyi) anlamak için temel bir metin olarak hizmet eden Elementler adlı eserinde tanımlanmıştır. Çağdaş matematikte Öklid uzayı, bir tam sayı ve negatif olmayan sayıda boyuta sahip herhangi bir uzamsal çeşitliliği tanımlayabilen klasik geometrinin temel uzayını temsil eder. Buna üç boyutlu Öklid uzayı (3 boyutlu) ve Öklid düzlemi (2 boyutlu) dahildir].

[DİPNOT: **Hamilton'un birinci dereceden kısmi türev denklemleri, Newton'un klasik mekaniğine yeni (ve eşdeğer) bir bakış açısı sağlamasıyla karakterize edilir. Bununla birlikte, belirli problemleri çözmenin daha uygun bir yolunu sunmazlar, ancak klasik mekaniğin ve kuantum mekaniği ile diğer bilim alanlarıyla olan bağlantılarının daha derinlemesine anlaşılması için bazı umutlar sunarlar. Hamilton'un kanonik denklemleri, basitlikleri ve simetrileri nedeniyle çok “çekici ”dir. Bu denklemler, temel mekanikten vektör uzaylarının geometrisine kadar akla gelebilecek tüm bakış açılarından analiz edilmiştir. Pek çok fiziksel sistem için bu denklemlerin bir dizi çözümünü biliyoruz, ancak belirli bir kuvvet alanı (örneğin yerçekimi alanı) aracılığıyla etkileşime giren ikiden fazla cisme sahip fiziksel sistemler için hareket denklemlerinin tam genel çözümü henüz bilinmemektedir].

Bununla birlikte, özellikle Albert Einstein tarafından *Özel Görelilik Teorisi*'nin* detaylandırılmasından sonra araştırmacıların inancını kazanan uzamsal teori Minkowski uzayı* olmuştur, çünkü teorik olarak konuşursak, bu matematiksel uzayın boyut sayısı *1*'den büyük herhangi bir tam sayı olabilir, yani en azından sanal olarak, Minkowskian uzayında hem uzay hem de zaman dahil olmak üzere oluşturulabilecek sonsuz sayıda boyut veya varoluş düzlemi vardır. Sorun şu ki, bu boyutlar gerçekten başka bir zaman ve mekana karşılık geliyor, ancak aynı zamanda fiziksel planlar olarak da kabul ediliyorlar.

[DİPNOT: * Alman matematikçi Hermann Minkowski tarafından ortaya atılan Minkowski uzayı, Einstein'ın Özel Görelilik Teorisi'nin formülasyonuna ve desteklenmesine "matematiksel olarak" yanıt vermektedir. Bu teori bağlamında, uzayın üç sıradan boyutu, uzay-zamanın 4 boyutlu bir temsilini oluşturmak için zamanı içeren dördüncü bir boyutla "birleştirilir". Resmi olarak, Minkowski uzayı 4 boyutlu bir sözde Öklid uzayı olarak da düşünülebilir (Öklid uzayının sadece uzaysal boyutları vardır; Minkowski uzayı da uzamsal boyutlara sahiptir, ama buna ek olarak zamanı içeren bir boyuta da sahiptir)].

[DİPNOT: ** Özel Görelilik Teorisi Albert Einstein tarafından 1905 yılında Hareketli Cisimlerin Elektrodinamiği Hakkında başlıklı bir makalede yayınlanmış ve Galileo Galilei tarafından formüle edilen klasik görelilik prensibini genelleştirmiştir. Bu prensip, tüm tekdüze hareketlerin göreceli olduğunu ve ayrıcalıklı bir referans sistemi (veya "kaynak") olmadığını, yani mutlak bir durağan durum olmadığını ifade eder. Bu makalede Einstein, tüm gözlemcilerin tekdüze ve doğrusal hareketlerine bakılmaksızın (uygun ölçümleri takiben) boşluktaki ışık hızı için aynı değeri elde edeceklerini belirten ikinci bir postülat ekledi. Özel Görelilik Teorisi, Newton'un klasik mekaniğinin uzay ve zaman kavramlarını, mesafelerin ve zaman aralıklarının ölçümünün (gözlemcinin hareket durumuna bağlı olarak) eylemsiz bir referans sistemindeki herhangi bir gözlemciyle aynı hıza (boşlukta) sahip olan ışık yardımıyla yapılması anlamında değiştiren bir genellemesidir. Dolayısıyla, madde ve enerji arasındaki meşhur "eşdeğerlik" ünlü formülle ifade edilir: E = mc2].

Eterik plan veya astral plan gibi Yaratılışın süptil planlarının veya boyutlarının gerçekte ne anlama geldiğini sıradan insan anlayışına ve bilgisine daha erişilebilir bir şekilde göstermez veya açıklamazlar.

Cezar, Teğmen Nicoară, ben ve Bölümün diğer iki üyesinin Üçüncü Tünel'deki keşif gezimizden döndükten sonra bir grup bilim adamıyla yaptığımız bir çalışma toplantısında Cezar, titreşim frekansı faktörünü dikkate alarak uzay-zaman sürekliliği hakkındaki düşünce paradigmamızı değiştirmemizi önerdi. Takip eden aylarda bu, özel işleme araçlarına ihtiyaç duyan yeni bir düşünme mekanizmasının başlatılmasına ve geliştirilmesine yol açtı. Bu nedenle, bu mekanizmayı tanımlayacak ve böylece bu yeni yaklaşımın anlaşılmasına yol açacak yeni bir matematiksel yöntemin temellerinin atılması süreci eş zamanlı olarak başlatıldı. Problem çok

karmaşık olduğu için, bu konuda bazı girişimlerde bulunmuş olan iki istisnai Rus matematikçi ve fizikçiyle de işbirliği yapılması gerekiyordu.

Matematiksel aygıt o kadar karmaşıktı ve sunulan çözümler o kadar ileri düzeydeydi ki daha iyi anlamam mümkün olmadı. Ancak bu toplantıda, Dr. Xien ile uzay ve zaman algısı üzerine yaptığım unutulmaz tartışmanın bazı yönlerini sunmama izin verildi. Bu unsurları *Dünya'nın İçinde - İkinci Tünel* kitabının konusuna uymadıkları için yeniden üretmedim. Öte yandan, bana öyle geliyordu ki, içinde yaşadığımız sıradan dünya kavramı için çok fazla olurdu. Ancak bu yeni bağlamda, bazı insanlara ürkütücü gelse de Dr. Xien'in benimle paylaştığı soyut kavramları sunmayı uygun buluyorum.

BAŞKA BİR REFERANS NOKTASI: İLLÜZYONUN "KIRIŞIKLIĞI"

İlgili bilgileri beyin fırtınası oturumu sırasında bilim insanları ekibine sundum; ama paylaşılan unsurların ruhunu korumak için Dr. Xien ile yaptığım tartışmayı orijinal haliyle tekrarlayacağım. En başından itibaren mevcut bilimsel konseptin zayıflığına dikkat çekti.

"Şimdi sana anlatacağım problem, bilimin olası görmediği bir şekilde ortaya konmuştur. Özünde, hacim yoktur. Eğer bir elmaya bakarsan, onun kabuğu olan bir dış yüzeyi olduğunu hissedersin ve aynı zamanda içinde elmanın özü olan bir şey olduğunu söylersin. Aslında bunların hiçbiri mevcut değildir. Gördüğün her şey aslında sadece bir kutudur. Bu, kumaştan bir kutu yapmak ve sonra onu boyayıp elma gibi görünecek şekilde düzenlemek gibidir. Gerçekte, söz konusu "elma" bir yüzeyin devamıdır. Bu sadece yüzeyin bir "dalgası" ya da "kıvrımı". Sadece "iç" dediğim bir şey varmış hissine kapılıyorum, ama aslında o hiçbir şey. Ve bu yüzeyin ötesinde de hiçbir şey, yani Boşluk vardır. Hangi nesneye bakarsan bak, onu nasıl görüyorsan ve özelliklerini ona nasıl yüklüyorsan öyle görünüyor, ama aslında öyle değil. Bu sadece "evrensel yüzeyin bir kutusudur" ve her nesnenin "kırışıklığının" ötesinde Sonsuzluğa erişimin vardır."

O sırada, Dr. Xien tarafından sunulan açıklamaları ciddiye alıp almayacağıma tam olarak karar vermemiştim. Aslında beni ilgilendiren şeyi anlamadığını düşünüyordum ve bu yüzden "hacim eksikliği" hakkında bazı şakalar yapıyordum. Onunla konuştum.

“Sanırım bilim insanları için şu anda bana anlattıklarınızın sadece bir hayal ürünü olduğunu ve en mutlu durumda...”

Dr. Xien kayıtsızca cevap verdi.

“İstediklerine inanabilirler ama bilimin beş duyuya, formüllere, ölçüm ve kontrol araçlarına indirgendiğini unutmasınlar. Hiç kimse rüzgârı görmedi ama o hâlâ var. Seninle metaforlarla konuşmuyorum, ama katı materyalist çağdaş vizyonun sınırlı olduğunu ve çevreleyen gerçekliğin birçok muammasını açıklamakta yetersiz kaldığını anlamanı sağlamaya çalışıyorum.

Haklı olduğunu biliyordum ve bu nedenle “hacim eksikliği” açıklaması biraz abartılı görünse de tartışmayı bu açıdan uzatmadım. Öte yandan, Dr. Xien'in Dünya'nın içindeki gerçeklikle ilgili orijinal konunun alanı içinde kalmak istediği açıktı. Belirli konulara işaret etmek için bazı ek tartışma konuları önerdi. Onları dinleyip dinleyemeyeceğim ve anlayıp anlamayacağım bana bağlıydı. “Hacim” konusuna yeni bir perspektif önerdim.

“Ya nesneyi kırarsam? Elmayı keserseniz?”

“O zaman yeni bir yüzey oluşturmuş olursun” diye hemen cevap geldi. "Elmadan uçtuğunda, bu yeni bir yüzeydir, ama ısırığının ötesinde, o bir elma değil, aynı zamanda Sonsuz Yüzeydir. Bunu iyi anlaman gerekiyor. Zor, soyut ama anlamak zorundasın.”

Şaşkına dönmüştüm. Dr. Xien'e göre hacim fikri yanlıştı. Hacim diye bir şey yoktur. Sadece yüzeyler vardır, yaşam deneyimlerimizi yarattığımız “ kırışmış olanlar”. Bunlar insanları aldatan yanılsamanın “dalgalarıdır”. Böyle bir özetle, çok hızlı bir şekilde soyut bir tartışma alanına çekildiğimi hissettim, ama çok iyi anlamadım. Yine de yeni bir argüman buldum.

“Burada olduğumuz gerçeği inkâr edilemez. Bu bir yanılsama değil.”

“Öyle, ama bu sadece bireysel bilincimiz onu bu şekilde 'gördüğü' ve 'dışarısı' dediği bir şey olduğuna inandığı için oluyor. Bu da dünyanın var olmasını sağlar. Aksi takdirde, 'deri'nin dışında olan şey, her ne ise, Sonsuz'dan başka bir şey değildir.”

Sessizdim, tereddüt içindeydim. Bu, içinde yaşadığımız dünya anlayışının gerçek bir testiydi. Kararsızlığımı gören Dr. Xien bana bir soru sordu.

"Şu anda, etrafındaki dünyayı ne kadar uzakta gördüğünü söyle bana? ”*

[DİPNOT: * 5. Cilt, *Dünyanın İçinde - İkinci Tünel*'de anlatılanlara göre, yazar ve Dr. Xien arasındaki görüşmeler 2014 sonbaharında gerçekleşmiştir].

"Kapıya kadar. Yeraltındayız, daha ne görebilirim ki?"

"Ama onun ötesinde ne olduğunu deneyimlerinden biliyorsun. Dağları, ağaçları, sonra da caddeleri, blokları ve trafiğe çıkması zor arabaları olan şehirleri hayal ediyorsun."

"Bunu hayal edemem. Öyle olduğunu biliyorum."

Üzgündüm çünkü nereye gitmek istediğinden emin değildim. Bir yerlerde sorunu ifade ediş biçimimde zayıf bir nokta olduğunu fark ettim, ama o tartışmada bunu hala tespit edememiştim. Bana aldırış etmeyen Doktor Xien cevap verdi.

"Yanlış. Bilmiyorsun. Sadece bildiğini varsayıyorsun ama aslında bir yanılsama içinde yaşıyorsun. Bir şeyler aklına geliyor çünkü onların hafızasına sahipsin, ama aniden başka bir gerçeklikle karşılaşabilirsin. Bu odanın ses geçirmez olduğunu varsayalım. Yüzeyde, hakkında hiçbir şey bilmediğin korkunç bir kasırga, hortum ya da yıkıcı bir sel meydana geliyor. Yüzeye çıktığında nasıl bir dünya görüyorsun? Zihninde tasarladığından farklı bir dünya: yok olmuş, tamamen değişmiş bir dünya."

"Eğer öyleyse, İç Dünya ya da bilmediğim başka bir şey hakkında ne söyleyebilirim?"

"Esasen hiçbir şey söyleyemezsin çünkü zaten bildiklerinle örtüşen hiçbir şey yok. Her şeyin bilincinin yüzeyindeki bir "kutudan" ibaret olduğunu unutma."

Doktor Xien masa örtüsünü bir halka oluşturacak şekilde büktü. Bana onun eğriliğini gösterdi.

"Bu kutunun belirli bir nesne olduğunu biliyorsun ama kutunun arkasında, arka tarafta hiçbir şey görmüyorsun. Teorik olarak, senin bakış açına ve perspektifine göre hiçbir şey yok. Sadece bir şey olduğunu varsayıyorsun. Kutuyu kıvrılırken gözlemlemek senin için belirli bir uzay ve zaman kıvrımı anlamına gelir. O şeyin ne olması gerektiğine dair anlayışın olan bir enerji gönderirsin ve bu enerji ışını Gerçekliğin yüzeyine 'çarpar' ve sana bir yankı gönderir. Eğer büyük bir duvarın önünde durur ve bir topa vurursan, top duvara çarpar ve sonra sana bahsettiğim yankı olan belirli bir şekilde kıvrılır. Senin için bu yankı, o veçheye ilişkin gerçekliğin, ona ilişkin kavrayışındır. Bu, kutunun sana gönderdiği yankıdır, yani Sonsuz'un 'duvarındaki' o uzay ve zaman eğrisidir.

Gerçekte bir şey görmediğin ama bir şey görmeyi beklediğin her yerde, o Yüce Gerçekliktir, Sonsuzdur."

Dr. Xien'in açıklamalarını refleks olarak bildiklerimle ilişkilendirerek, “Sanki yunus ya da yarasa gibiyiz,” dedim, ama şimdi onun bakış açısını daha iyi anlıyordum. Gönderdikleri dalgalar yankı olarak geri dönüyor ve beyinleri gerçekliği yorumluyor ama onu doğrudan görmüyorlar. Ben kutuyu bile görmüyorum. Orada ne var?”

“Sana söyledim: hissedebileceğin, bilebileceğin ya da düşünebileceğin hiçbir şey yok. Bu zihnin alanı değildir. Sadece sen varsın.”

“Sadece sen varsın” ifadesi benim için net değildi ama tartışmanın bu yönünü bir kenara bıraktım çünkü o sırada gezegenin içini anlama sorunuyla ilgileniyordum. Bununla birlikte, bizi çevreleyen görünmeyen gerçekliğin “derisi” ya da “örtülü katmanı” konusu beni özellikle büyüledi. Sorun üzerinde derinlemesine düşündüğümde, bunun aslında bir “vizyon” ya da “hipotez” olmadığını, Dr. Xien tarafından sunulan kavramların etrafımızdaki dünyayı algılama biçimimizi temsil ettiğini fark ettim. Bu ne bir varsayım ne de bir “fikir”, ama hoşumuza gitse de gitmese de ya da kabul etsek de etmesek de gerçek bu.

Çevremizdeki dünyayı algılama şeklimiz

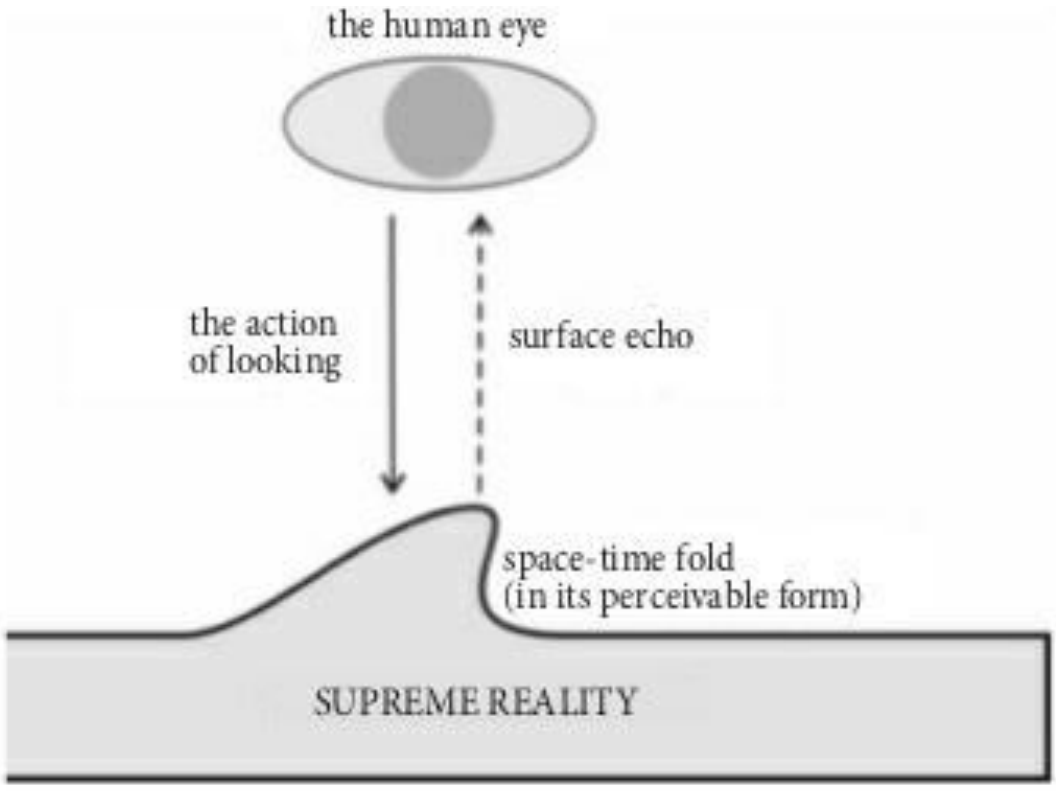

Bilimsel ekibin bazı üyeleri Dr. Xien'in sunduğu fikirleri benimseyip ortaya koyduğum “hacim” sorununun teorik yönlerini anlarken, diğerleri de bu özel süptil planla ölçüm ve etkileşim için enstrümantasyon yaratmak üzere çok sofistike teknolojiler kullanarak eterik kristalin evrensel etkilerini araştırmaya başladılar. Haftalık raporlar alıyordum ve itiraf etmeliyim ki sonraki on ay boyunca özel sandalyeyi kullanma olasılığını ortaya çıkaran önemli ilerlemeler kaydedildi. Bununla birlikte, çözülmesi gereken pek çok sorun vardı.

EDEN PROJESİ: ASTROLOJİK AŞAMA

Bu arada Elinor'un villasında kendi aygıtımızın gizli inşasına, daha doğrusu ilk adımlarına başlanmıştı ve her şeyin olabildiğince sorunsuz ilerlemesi için bu kesinlikle gerekliydi. Ancak bizim yaklaşımımız Bucegi kompleksi içinde çalışan bilimsel ekibinkinden farklıydı. Cezar'ın eğilimleri ezoterik nitelikte bazı unsurlar içeriyordu ki bunların hiçbiri bilim adamları için bir anlam ifade etmiyordu, en azından o dönemde. Örneğin, ilk adım cihazın yapımına başlamak için astrolojik olarak uygun bir zaman hesaplamaktı. Apellos'un holografik ekranında insanoğlunun geçmişini ve kökenlerini, ayrıca yıldızların, gezegenlerin, Ay'ın ve devasa dünya dışı gemilerin insan DNA'sının gelişimini çok hassas ve metodik bir şekilde nasıl etkilediğini gördükten sonra, böyle bir girişim bana hiç de doğal gelmedi. Çağdaş bilimin bu bilgiden ışık yılı kadar uzakta olması, muhtemelen gelecekte kapatacağı bir açığı temsil etmektedir.

Bununla birlikte, astrofizik alanında son derece karmaşık hesaplamalar ve analizler yapmak için gereken teknolojinin - Siriuslular tarafından ana gemilerin diğer yıldızlarla ve gezegenimizle aynı hizaya gelmeleri için en iyi anları ve konumları seçmek için yapılanlar gibi - şu anda neredeyse tamamen yok olduğu doğrudur. Ancak Cezar'ın da açıkladığı gibi, bu büyüklükteki bir projenin önemli bir anının başlangıcını doğru bir şekilde bütünleştirmek için bazı adımlar atmak gerekir. Dünya'daki büyük rezonatörlerin inşası bu konuda güzel bir örnektir, çünkü gösterdiğimiz gibi, tasarımları, özel enerjileri bu devasa yapıları harekete geçirecek ve destekleyecek olan belirli yıldız konfigürasyonlarıyla mükemmel bir uyum içinde yapılmıştır.*

[DİPNOT: * Yazar, gezegenimizin birçok bölgesinde yapılmış olan megalitik yapılara (piramitler) değinmektedir (bkz. cilt 6, Unutulmuş Yaratılış, bölüm 13, s. 273)]

Kahire'deki Giza platosundaki piramitlerin inşası ile Orion takımyıldızındaki bazı yıldızlar arasındaki korelasyon teorisiyle tanınan Belçikalı yazar ve öğretim görevlisi Robert Bauval, Orion Takımyıldızının Gizemi adlı kitabında Mısırlı rahiplerin ellerinde bazı piramitlerin inşasının başlangıcına veya zaten var olan bazılarının yenilenmesine ilişkin kesin veriler içeren kutsal bir parşömen olduğunu yazma cesaretini göstermiştir. Bu veriler, astrolojik açıdan,

günbatımında Sirius ve Güneş arasındaki ya da Dolunay'dan birkaç gün önce Ay ve Sirius arasındaki özel kavuşumlara tesadüfen denk gelmiyordu. Bu papirüs yaklaşık 10.000 yıllık bir dönem için veri ve öneriler içeriyordu. Bahsedilen son önemli tarih, tesadüfen, Roma silahlarının Mısır'a girişiydi. (Romanyalı Editörün notu)]

İşte bu nedenle Cezar benimle eylemlerimizin astrolojik bir bakış açısıyla doğru bir şekilde bütünleştirilmesi hakkında konuştu. Çoğu insan bu yönü önemsizleştirme, ironize etme veya basitçe görmezden gelme eğilimindedir, ama böyle bir tutum kötü niyetten çok kozmostaki enerjilerin nasıl hareket ettiğine dair derin bir cehaletten kaynaklanır. Aynı zamanda, çağdaş bilim astroloji konusunda kibirli ve şaşkındır, ama bu hem evrensel yasaların yeni yeni anlaşılmaya başlanmasından hem de şu anda Dünya'da mevcut olan teknolojiden kaynaklanmaktadır; bunların hiçbiri, bırakın bu tür spesifik uygulamaları, yıldızlar ve gezegenler arası süptil enerjiyle ilgili devasa etkilerin ve değişimlerin ölçülmesine bile izin vermemektedir.

Çağdaş bilimin sınırlılıklarından ve yüzeysel ve kısmi bir bilgiye yol açan çok dar ve materyalist vizyonundan birçok kez bahsettik. Bu inkâr edilemeyecek bir gerçektir.

Modern bilim, ortaya koyduğu “her şeyi bilen” kesinlik iddiaları kisvesi altında, neredeyse her zaman analiz ettiği olguların dışında yer alır. Bu yüzden de öze, gerçek anlama nüfuz edemez. Derin ve gerçek bilgi sadece gözlem ve ölçümlerden elde edilemez. Bunun için daha fazlasına ihtiyaç vardır. Evrenin, sadece fiziksel plandaki gibi kurak ve oldukça sınırlı bir yorumuna değil, çoklu varoluş düzeylerine genel bir bakışa ihtiyaç vardır. İnsan varoluşunun gerçek anlamı ve evrensel bütünleşmesine de nüfuz edilmelidir.

Günümüzde insan, bilim adamları tarafından sınırlı ve kendisini çevreleyen şeylerden izole edilmiş ayrı bir varlık olarak görülmekte, analiz edilmekte ve araştırılmaktadır. Oysa daha önce de söylediğim gibi, insan gerçek bir mikrokozmostur; onu oluşturan olgular, varlıklar ve şeyler de dahil olmak üzere tüm tezahür boyutlarıyla Makrokozmik seviyede var olanın gerçek bir kopyasıdır.

Belirli bir gelişme ve teknolojik ilerleme derecesinde, bilim maneviyatla birleşir. Bu seviyede, sıradan bir insan için her şey normal görünür çünkü bundan önce bunların gerçek anlamını anlayamaz. Bilginin erişilebilir hale

geldiği ya da kullanıldığı ve iletildiği prensipleri, nedenleri, yöntemleri anlayamaz. O zamana kadar bilim kurgu ya da hatta imkansız olarak gördüğü şeyin tamamen mümkün ve gerçek olduğu ortaya çıkar. Burada düşünce paradigmasını değiştirmek gerekir; bu olmadan ilkel ve çok sınırlı kavramların tutsağı olarak kalırız.

Kavrayışlarımızdaki bu durum değişikliği yeterli ve uyumlu olmalıdır, aksi takdirde katılaşma eğilimi gösterecektir. Bunun için belli bir ezoterik, ruhsal ve hatta inisiyatik kültür gereklidir, yoksa kuyuya düşme riskiyle karşı karşıya kalırız. Örneğin, astroloji örneğini ele alalım. Gerçekte, gerçek bir ezoterik bilim olduğu ortaya çıkar, ama birçok insan için bir fantezi ve bir grup çocukça inanç olarak görünür ve bunun nedeni modern bilimin onu bir şarlatan gibi kullanmaktan başka faktörleri dikkate almamasıdır.

Oysa astroloji, büyük gök cisimleri (esas olarak yıldızlar ve gezegenler) ile sadece fiziksel bedeni değil aynı zamanda onun süptil bedenlerini de temsil eden insanın mikrokozmosu (eterik, astral, zihinsel ve nedensel) arasındaki süptil enerji etkileşimlerinin derin bir bilimidir. Bu şekilde gezegenlerin, yıldızların ve takımyıldızların karmaşık etkileri açıklanır, ama insanın bilimi bu kadim konudan az ya da çok habersizdir. İnsanın psiko-mental durumu, eğilimleri, sağlık durumu, hatta benliğin evrimi, bu büyük kozmik nesnelerin ilk ve en önemli özellikleri olan bu süptil etkilerden etkilenir. Bununla birlikte, bu etkilere ve onların hareketlerine boyun eğmediğimizi ve bizim için uygun olmadıklarında, üstün bir sezgi, bilgi ve irade gücüyle bunların üstesinden gelebileceğimizi iyi anlamamız gerekir.

Şüpheci olanlar ve yıldızların insan üzerinde herhangi bir güce ya da etkiye sahip olamayacak kadar uzak olduğunu ya da yıldızlar ve gezegenler tarafından yayılan spesifik süptil enerjinin var olmadığını söyleyenler olabilir. Örneğin, ısı hakkında konuşamayacağımızı, çünkü bunun ne görülebilen ne de duyulabilen soyut bir kavram olduğunu, ama yine de onu hissettiğimizi söyleyebiliriz; ve ayrıca, havanın var olmadığını, çünkü onu görmediğimizi, ama yine de onu soluduğumuzu söyleyebiliriz. Aynı mantıksal çizgide başka örnekler de vardır, ama bu örneklerin hepsinde, yine de var olan ve etkisi hissedilebilen etkeni görmeyiz. O halde gezegenlerin ve yıldızların insan üzerindeki etkileri söz konusu olduğunda bu neden doğru olmasın? Şüpheciler şimdiye kadar kimsenin bunu kanıtlayamadığını ve insanın farklı davranışlarının ve meydana gelen değişimlerin başka doğrudan nedenlere dayandığını söylerler.

Açıkçası, yaptığımız veya hissettiğimiz her şey gezegensel ve yıldızsal etkilerin doğrudan bir sonucu değildir, ama çoğu bunların bir sonucudur. Böyle bir süreçte her şey birbiriyle bağlantılıdır çünkü hiçbir şey "tesadüfe" bırakılmaz ve bilim adamlarının dediği gibi şans eseri değildir. Beceri çok yüksek bir gelişim seviyesine ulaştığında, Yaratılışın planları veya boyutları arasındaki engeller aşılır ve daha önce düşünülemeyen pek çok şey, tıpkı akaşik kayıtlarda görme fırsatı bulduğum gibi, mükemmel bir şekilde mümkün hale gelir. Tüm bu kozmik etkiler daha sonra açıkça anlaşılır ve birbirleriyle bağlantılı olarak ortaya çıkar; tıpkı araştırmacıların şimdi bir osiloskopun veya diğer sofistike cihazların göstergelerini takip ettikleri gibi, çok hassas bir şekilde ölçülür, yorumlanır ve hesaplanırlar.

Öte yandan, astrologların ve vaizlerin, çoğu şüpheli veya yanlış olan tüm kehanetleri ve tavsiyeleriyle abartılması söz konusudur.

"Makinemizin" inşası söz konusu olduğunda, girişimimizi ve makineyi inşa etme işimizi sağlam bir şekilde desteklemek için en uygun olan göksel konfigürasyonun oldukça doğru bir hesaplamasını yapmak söz konusuydu. Bunun için Cezar astroloji biliminde çok ileri olduğunu düşündüğü ve tanıdığı iki kişiyle temasa geçti ve onlardan yıldız ve gezegen konfigürasyonlarının projemizin başlangıcı için elverişli olacağı çeşitli varyantları hesaplamalarını istedi.

Bu istek basit görünebilir, ancak iki kişi açısından çok yoğun ve karmaşık bir çalışma gerektiriyordu. Bu aynı zamanda projemizin ilk eylemi ve dışarıdan biriyle yapılan ilk işbirliğiydi. Cezar, bu sürenin başlangıcından itibaren neredeyse dört ay boyunca gerçekleşecek bir gezegen ve yıldız konfigürasyonu seçene kadar bu konuyla ilgili birkaç toplantı ve tartışmaya ben de katıldım. Bu bir bakıma iyi oldu çünkü aşamaları dikkatlice organize etmemize, tasarlamamıza ve ayrıntılı olarak planlamamıza ve işbirliği yapacağımız kişileri seçmemize olanak tanıdı.

MEKANIN "ENERJİ İYİLEŞTİRİLMESİ"

Elinor'un villasının bodrum katında bulunan ve başlangıçta simya laboratuvarı için alet ve maddelerin yanı sıra diğer lojistik unsurların depolanması için tasarlanan büyük salon, Eden'in inşası için en uygun yerdi. Salon kare şeklinde, sekiz metre genişliğinde ve 2,8 metre yüksekliğinde. Biraz daha uzun olsaydı iyi olurdu ama elimizdekiyle yetinmek zorundaydık.

Ancak odayı tamamen boşalttıktan sonra, orada inşa etmek istediğimiz şey için çok geniş ve oldukça ferah görünüyordu. İlk olarak, verimli bir havalandırma sistemi için bazı duvar işleri gerekti, ama sonunda, bitirdikten sonra, mükemmel beyaz duvarlar ve ahşap zemin üzerinde yüksek kaliteli bir laminat ile yer yeni gibi görünüyordu. Başlangıçta, inşaat sürecinin ahşaba zarar vereceğini düşünmüştüm, ama Teğmen Nicoară zemine ince bir kauçuk folyo germe fikrini ortaya attı ve bu folyo daha sonra kolayca çıkarılabilecekti.

İlerleyen günlerde, "yeterli oda iklimi" sağlayan tüm unsurlara sahip olmamız için yüksek performanslı bir klima kuruldu. Elinor'un planlarımızdan ya da evinin bodrumunda yaptığımız küçük dönüşümlerden haberi olmadığını düşünerek kalbimin hafifçe sıkıştığını hissettim ama projemizi anlayacağını ve hatta hoşuna gideceğini umuyordum. Cezar ve ben Elinor'un "makinenin" yapımı hakkında bilgi sahibi olması gerektiğine karar vermiştik. Sonuçta, bunun için onun kendi villasını kullanıyordum; ve dahası, o yüksek bir ruhsal evrim seviyesine ulaşmış bir varlık.

Cezar'ın dikkatle üzerinde durduğu önemli ezoterik unsurlardan biri de aygıtın yapımına ayrılmış odanın "spesifik enerji emdirilmesi " idi. Böyle bir başlangıç eyleminin gerekliliğini ben de çok iyi anlamamıştım ama Cezar bana sabırla sürecin bu aşamasının bir bakıma evrenin ekonomisinin bir parçası olduğunu açıkladı.

"Gerçekleştirdiğimiz her eylem belirli özelliklere sahip dışsal bir 'ritim' içindedir ve eylemlerimizi bilinçli bir şekilde seçmemiz gerekir. Örneğin, tatile çıkmak istiyorsanız, odun kesmeye başlamayın ama yaklaşan tatille ilgili bir şeyler yapın: ihtiyacınız olanı satın alın, oda ayırtın veya gidişinize uygun başka şeyler yapın. Bu nedenle, niyetiniz gerçekleştirmek üzere olduğunuz eylemlerle uyum içinde olmalıdır. Eğer bunlar niyetinizin doğasına uygun değilse, o zaman her türlü zorluğu veya engeli ve hatta çoğu zaman o eylemin başarısız olmasını bekleyebilirsiniz. Bu tıpkı bir arabanın motorundaki pistonlara benzer. Eğer düzensiz bir şekilde hareket ederlerse, motor çöker ve hiç hareket etmez. Koordineli bir şekilde hareket ederlerse, yani net ve birbiriyle ilişkili aşamalarla iyi belirlenmiş bir tempoya uyarlarsa, mükemmel bir şekilde çalışacaktır."

Birkaç dakika düşündüm ve sonra konuştum. "Bu bir içten yanmalı motor için geçerli. Ama bizim için nasıl? Yani, bu cihazın yapımında ne tür bir 'ritim' izliyoruz?"

"Burada çok daha süptil, hatta kozmik. Niyetimiz bu çok özel 'arabayı' (sandalyeyi kastediyor) inşa etmek ve şimdiye kadarki eylemlerimiz buna hazırlık olmalı. Diyelim ki çok sert bir kış geçirmeye niyetlisin. Hayatta kalıp kalamayacağını görmek için kışın gelmesini beklemezsin, buna uygun bir şekilde hazırlanırsın. Erzak hazırlarsın, evin ısınmasını sağlarsın, kar temizleme araçlarını hazırlarsın vs. Bunlar sıradan eylemler, ama bu örnekle sürecin fikrini anlamanı istedim. Projemiz söz konusu olduğunda, bu sıradan ve apaçık eylemlerin yerini, uygun bir astrolojik anın seçilmesi ve cihazın yapılacağı alanın süptil enerjisel olarak yüklenmesi gibi süptil nitelikteki eylemler alacaktır. Böyle bir bütünleşme henüz 'bilimsel' bir zihin tarafından anlaşılamaz çünkü tanınabilir bir karşılığı yoktur. Modern bilimsel kavram ve prensiplerin 'listesinde' yer almaz. Bu, evrensel yasaları düşünmenin ve onlara yaklaşmanın farklı bir yoludur. Temelde, yalnızca sayısız frekansta titreşen enerjiyle çevriliyiz. Madde enerjidir, bedenlerimiz enerjidir, atomlar enerjidir ve bu böyle devam eder. Her şey titreşimdir ve bu da ritim demektir. Projemizin ritmine uymaktan başka bir şey yapmıyoruz."

"Güzel; peki ihtiyacımız olan ritmi nasıl bulacağız?" Bu açıklamaları dikkatle dinleyerek ısrar ettim. " Eden'in ritmi nedir?"

"Bu bir tür 'çağrı' gibidir; bununla gelecekteki yapının özgüllüğü ile bir yakınlık yaratırsın. Fiziksel plandan elde etmek istediğin ilk fikre, niyete, plana ya da kavrama karşılık gelen bir şeyle ortaya çıkarsın ve bu şekilde yavaş yavaş bu titreşim frekansına karşılık gelen daha yüksek kozmik ritme 'uyumlanırsın'. Araba benzinle çalışır. Onu kullanmak için depoya ne su ne de mazot koyarsın. En iyi ve en verimli benzini arayacaksın ki arabanın verimliliği, en azından yakıt açısından, en iyi olsun. Bu, arabaya güç verdiğin ve onu en iyi performans için hazırladığın anlamına gelir. Aynı türden başka eylemler de ekleyebilirsin: yeni lastikler alırsın, yağını değiştirirsin ve başka şeyler yaparsın, bunların hepsi o arabayla seyahatini mümkün olduğunca verimli hale getirmek içindir. Bizim projemiz söz konusu olduğunda, inşa edilecek 'makinenin' özgünlüğüne en iyi uyan unsuru bulmalıyız."

Prensibi anlamıştım ama bizim durumumuzda özellikle süptil bir nitelik taşıyan böyle bir yaklaşımın özgüllüğüne şimdilik alışamamıştım. Normal zihin bu tür yaklaşımları önemsiz görme eğilimindedir.

"Yaptığımız entegrasyon gerçekten bu kadar önemli mi?"

"Kuşkusuz. Başladığın eylem ne kadar önemliyse, kendini ona karşılık gelen evrensel ritme doğru bir şekilde entegre etmen de o kadar gereklidir çünkü o zaman onun taşıdığı devasa enerjiler tarafından korunacak ve yardım

göreceksin. Artık zayıf güçleri olan ve biraz kaotik bir şekilde dolaşan diğerleri arasında kaybolmuş bireysel bir çark değilsin. Bunun yerine, artık bütünün bir parçasısın. Eğer onunla uyum sağlarsan, onun işleyişinden yardım, ilham ve destek alırsın."

Cezar'a bir faaliyetin başlangıcındaki bu entegrasyonun pragmatik olarak nasıl gerçekleştirildiğini sordum.

Bana "Çeşitli yaklaşımlar ve yöntemler var" dedi. "Genel olarak, sıradan bir insan bu kavramları anlamakta zorlanır, çünkü hayatı boyunca beslediği bir dizi kavram ve önyargıyla sınırlıdır. Bu 'kafesten' çıkmak zordur.

"Ancak iyi niyet ve daha fazlasını öğrenme arzusu yardımcı olabilir. Örneğin, derin bir kalp duası veya iyi düşünülmüş bir dua çok şey ifade edebilir. Ancak bu, gerçekleştirmek ve etkili bir şekilde bütünleştirmek istediğiniz eylemin niteliğine ve önemine bağlıdır çünkü biri bisiklet yapmak isterken diğeri evrende uçmak için bir roket yapmak isteyebilir. Bu evrende 'izole' olmadığımızı, her şeyin birbiriyle bağlantılı olduğunu çok iyi anlamamız gerekiyor. Böyle bir hazırlıkla kendini bile buna ikna edebilirsin."

"Ama Eden söz konusu olduğunda, nasıl ilerleyeceğiz?"

"Burada, önerdiğimiz fikir ve projenin evrensel ritmine girmeyi daha da kolaylaştıracak bazı yeni inisiyatik unsurlar ekleyeceğiz. 'Araba'nın (sandalye) konstrüktif ve kavramsal unsurlarına ilişkin algıların nedeniyle zaten güçlü bir itici güç var ve ardından tartışmalarımız ve özellikle de inşaatı gerçekleştirme konusundaki kesin kararlılığımız vardı. Ancak, başarıyı daha da ileriye taşıyacak yeni unsurlar da bulacağız."

MİDAS

İlk "görev" Bilişim Teknolojileri programlama alanında son derece iyi eğitim almış birini bulmaktı. Neyse ki Romanya'da bu konuda hiçbir sıkıntımız yok. Cezar iki aday ile geldi, ben de bir aday ile. Bunlar yıllardır SRI'yi* izleyen insanlardı. Bunlardan ikisi, yani Cezar'ın adayları, sırasıyla NSA** ve Northrop Grumman ile ABD askeri havacılığı alanında işbirliği yapmışlardı. Elimizde bu iki kişinin mükemmel yeterlilik derecelerine sahip kayıtları vardı. Her birinin sahip olduğu başarıların bir sentezini içeren profillerini oluşturdum.

[DİPNOT: * Romanya İstihbarat Servisi].

[DİPNOT: Amerika Birleşik Devletleri Ulusal Güvenlik Ajansı.]

Benden üçüncü beklenti, birkaç yıl önce tanıştığım genç bir adamla ilgiliydi ve bu noktada sunmama izin verilmeyen bir durum söz konusuydu. Büyük programcıların ve bilişimcilerin gizli çevrelerinde, muhtemelen antik Frigya kralının adıyla Midas olarak biliniyordu. Ve gerçekten de - bilgisayar alanında "dokunduğu" her şey "altına dönüşüyor" gibi görünüyordu.* Ne kadar karmaşık olursa olsun, herhangi bir güvenlik duvarı koruma sistemini "kırma" yeteneği, hacker topluluğunda ona saygı kazandırdı. Pentagon da dahil olmak üzere ABD kurumları tarafından yoğun bir şekilde davet edilmesine rağmen ülkeyi terk etmeyi reddetti. Çok iyi bilinen cevabı şuydu: "Hala her türlü bilgiye erişebileceksem neden buradan ayrılayım?"

[DİPNOT: * Yazar, antik Frigya'da (yaklaşık olarak bugün Türkiye'nin orta kesimlerinde) Pessinus kalesinde hüküm süren Kral Midas (M.Ö. ikinci binyılın başı) ile mecazi bir benzetme yapmaktadır. Dokunduğu her şeyi anında altına dönüştürme yeteneğiyle tanınıyordu, bunun sonucunda efsaneye göre açlıktan öldü.

Para ya da diğer maddi gelirlerle ilgilenmiyordu ve bu onu "kurtardı" çünkü tehlikeli olabilecek ayartmalara kapılmadı. Bununla birlikte, büyük Amerikan ajanslarının tüm korumalarını teker teker "kırdı", ama tam olarak durması gereken yerde durdu. Daha sonra o ajansın genel müdürüne bir e-posta göndererek yaptığı işlemi ve sistemin zayıf noktalarının nereler olduğunu anlatır, böylece ajans bunları çözebilirdi.

Başka bir deyişle, o bir "beyaz hacker"dı, ama bu sistemin nasıl güçlendirilmesi gerektiğini asla belirtmez, bunu ilgili kurumların dikkatine bırakırdı. Yardımları açık ve ilgisiz olsa da, yine de onunla ilgili şüpheler vardı çünkü katıldığı Servis temsilcileri arasındaki tartışmalardan birinde Midas, nasıl tespit edilmeyeceğini ve iz bırakmayacağını bildiğini söyledi. Bunun pratikte imkansız olduğu düşünülse de, sözleri ana kurumların generalleri ve şefleri arasında yine de biraz stres yarattı.

Bu nedenle kısa süre içinde uluslararası ajanslardan korkmaya başladı ve Gizli Servislerimiz düzeyinde bile faaliyetlerini kontrol etmek için baskılar yapıldı. Bu, benim erişebildiğim özel bir programda yer alıyordu ve bu nedenle onu projemizde bize yardımcı olacak çok umut verici bir seçenek olarak önerdim.

Bana göre Midas, bilgisayar bilimleri alanında büyük bir dehaydı ve olağanüstü yetenekleri, gerçekleştirmek üzere yola çıktığımız asil amaç için tam anlamıyla kullanılmayı hak ediyordu.

Tüm bu verileri Cezar'a sunduktan sonra, Midas'ın projede işbirliği yapmasını hemen onayladı ve “resmi olarak” temel işbirlikçimiz oldu. Projenin başından sonuna kadar sadece Cezar, Teğmen Nicoară ve benimle temas kurdu.

Teğmen Nicoară onunla ana çalışma konuları ve “makinenin” çalışması için ondan ne istediği hakkında konuştu. Proje hakkında kendisine hiçbir ek bilgi sunulmamış olmasına rağmen Midas çok zekiydi ve bunun çok özel bir şey olduğunu hemen anladı, bir haftalık “istihdamdan” sonra bana şunları söyledi.

“Benden yapmamı istediğin şey Dünya'daki sıradan teknolojiyle ilgili değil.” Kendi kendime gülümsedim ama ona ne olduğunu söyleyemedim. Çok genel bir şekilde cevap verdim.

“Önemli olan işin iyi yapılmasıdır.”

Midas, “piyasadaki” ana istihbarat servisleri* tarafından çokça lanse edilen bir kişidir ve bu nedenle ülkemizde çok özel bir kategoride yer almaktadır. Amerikalılar bizden sık sık bu “varlığı” belirli görevler için ödünç vermemizi istediler, ama biz “üzülmektense tedbirli olmak daha iyidir” diye düşündük ve talebi zarif bir şekilde reddettik.

[DİPNOT: * Casusluk teşkilatları ve uluslararası gizli servisler].

SHIKHARA SEMBOLÜNÜN ETKİSİ

Cezar, işbirlikçi ekibimizin eğitim aşamasına paralel olarak Eden projesiyle ince entegrasyon sürecini sürdürdü. Bu aşamayı, odadaki alanı “yükleyen” ve onu gelecekteki “makinenin” çalışması, bakımı ve başarısı için hazırlayan belirli bir manyetik alana benzer olarak tanımladı. Cezar, en uygun olduğunu düşündüğü gezegen konfigürasyonunu seçtikten sonra ve tam olarak belirtilen anda, büyük odanın ortasına altınla kaplanmış bakırdan bir dikdörtgen yerleştirdi. Dikdörtgenin boyutları 20x32 cm idi ve üzerinde oldukça karmaşık bir sembolün lazerle kazınmış hali bulunuyordu.

Cezar, “Bu şekilde, süptil bir bakış açısıyla, projenin hayata geçirilmesini hazırlıyoruz,” dedi. “İnsanların genel olarak bu tür prosedürlere alışık olmadıklarını, çünkü ne anlamlarını ne de içeriklerini anlamadıklarını söylemiştim. Bu bilgi ezoterik alana aittir ve “büyü” ya da diğer kehanet

ritüelleriyle hiçbir ilgisi yoktur. Bunun saf bilim olduğu bile söylenebilir, ama ileri bir düzeydedir çünkü henüz bilinmeyen ve bilim adamları ve nüfusun çoğu tarafından daha da az itibar edilen prensiplere dayanmaktadır. Materyalist fikirler katı ve sınırlıdır ve özgürlük dereceleriniz yoksa bütünü göremezsiniz. Ancak burada yaptığımız şey daha özeldir çünkü çok daha geniş bir etki yelpazesine sahiptir.

Holografik ekrandaki görüşlerimizden elde ettiğimiz bilgileri kullanarak, ikimiz de sembolün grafik formunu oluşturmaya çalıştık. İlk aşamada, su-(ka)-da (da Romence'de "evet" anlamına gelir) olarak çevrilebilecek bileşik bir sembol üzerinde karar kıldık.

Üzerine sembol kazınmış metal plaka, inşa edilecek cihazın özel enerji alanı için bir rezonatör

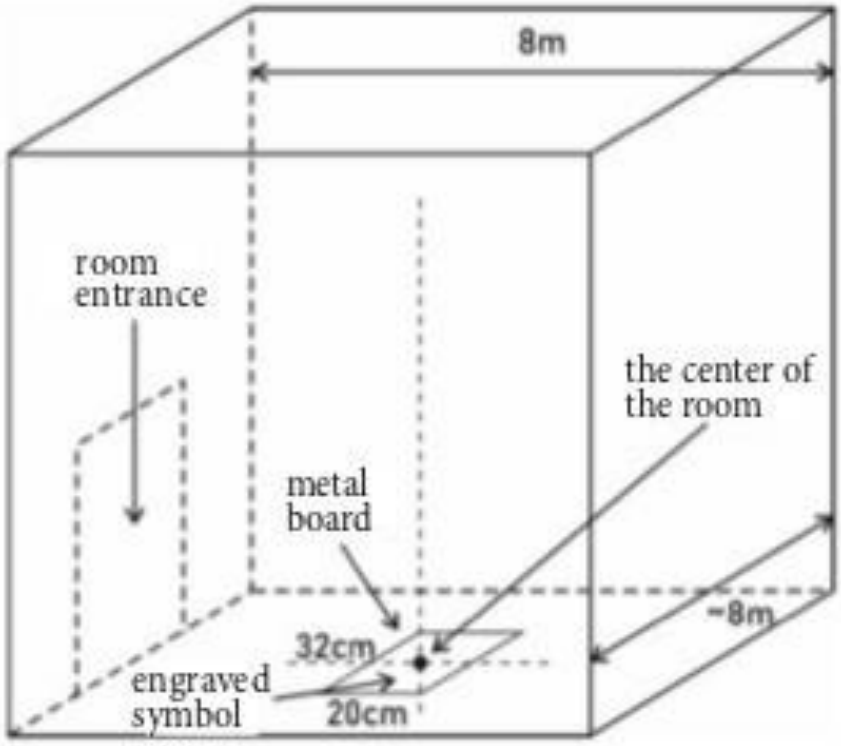

SU - (KA) – DA sembolü

SU yönü gösterir; K (KA) her zaman yaşam enerjisiyle ilgilidir - Sirius yazısında temel bir sembol - antik Mısır geleneğinde KHA olarak tasarlanmıştır; ve DA (Romen dilinde “evet” anlamına gelir) “yukarı” anlamına gelir. Serbest çeviride bu, yüceltme, yükseltme ve titreşim frekansını artırma hissine sahip “yukarı doğru hareket eden enerji” anlamına gelir. Sümer dilinde bu kelimenin anlamı en saf ruhsal anlamda “yükseliş” idi.

Bununla birlikte, Apellos'un holografik ekranındaki görüntüleme sırasında gördüğüm sembollerin çeşitli varyantlarını analiz ettikten ve birkaç tartışmadan sonra, SHIKHARA veya SHI+KHA+RA sembolü olarak adlandırılan başka bir sembolde karar kıldık.

SHI - (KA) – RA sembolü

Çince'de *SHI* “erkek” veya “kadın” şahıs zamirini ifade eder. KHA, dediğim gibi, yaşam enerjisini temsil eder (kadim Mısır'da); RA ise Sümerce'de “kutsal (ruhsal) ışık” anlamına gelir ki bu terim daha sonra Mısırlılar tarafından Güneş Kralı'nı (RA) ifade etmek için kullanılmıştır. Dolayısıyla, *shikhara* “kutsal (ruhsal) ışıktan gelen yaşamsal enerji” anlamına gelir. Dolayısıyla bu sembol, tezahürlerin sonsuzluğunda her şeyi “besleyen” evrensel süptil enerji (Hindu geleneğindeki prana) ile ilişkilendirilebilir. Bu sembolü dikkatle analiz ettiğimizde, atalardan kalma Sirius sembollerinin zaman içinde bugüne kadar nasıl aktarıldığını görmek bizi şaşırttı.

Doğrusu, *shikhara* kelimesi tam anlamıyla “dağ zirvesi” anlamına gelir ve genellikle Kuzey Hindistan'daki tapınakların tepeleriyle bağlantılı olarak bahsedilir ve Himalayalar'ın seminal havuzlarını andırır.*

[DİPNOT: * Güney Hindistan'da shikhara'nın karşılığı olarak kullanılan “vimana” kelimesi, ülkenin kuzey kesiminde kullanılan terimin aksine, tapınak binasının tamamını ifade eder ve buna sanctum olarak adlandırılan alt kısım da dahildir. Burada shikhara orijinal anlamını korumakta, vimana'nın sadece tepe kısmını belirtmektedir ki bu genellikle bir kubbedir ve üzerinde bir finial (önemli bir binanın tepesinde bulunan özel bir süs) vardır.

Bazı Pleiadesli “uçan dairelerin” özel yapısı (örneğin 1960-1970'lerde Billy Meier tarafından belgelenen vakalara bakınız) ile Hindu tapınaklarının yapısı arasında bir analoji kurulabileceğini belirtmek çok ilginçtir. Ayrıca, kadim zamanlarda vimana terimi “uçan araç” anlamına da geliyordu ve Hindistan'ın kadim Sanskrit metinlerinde “tapınak” ya da “uçan araba” anlamına geliyordu.

Hatta yazar *Transilvanya Serisi* 'nin 6. cildinde (*Unutulmuş Yaratılış*, 2019) bundan bahsetmektedir: “Öte yandan, boyutları biraz daha küçük olan ancak piramitlere benzeyen, ama tabanda daha dar ve tepede daha 'büzülmüş' olan Hindistan'daki tapınaklar Pleiades kökenlidir. Anlayabildiğim kadarıyla, yapılarındaki pek çok ayrıntı, kakma ve yuvarlatma Pleiades uygarlığına özgü bir şeyi temsil ediyor. Bu özelliği holografik projeksiyonlarda gördüğüm Pleiades gemilerinde de fark ettim."]

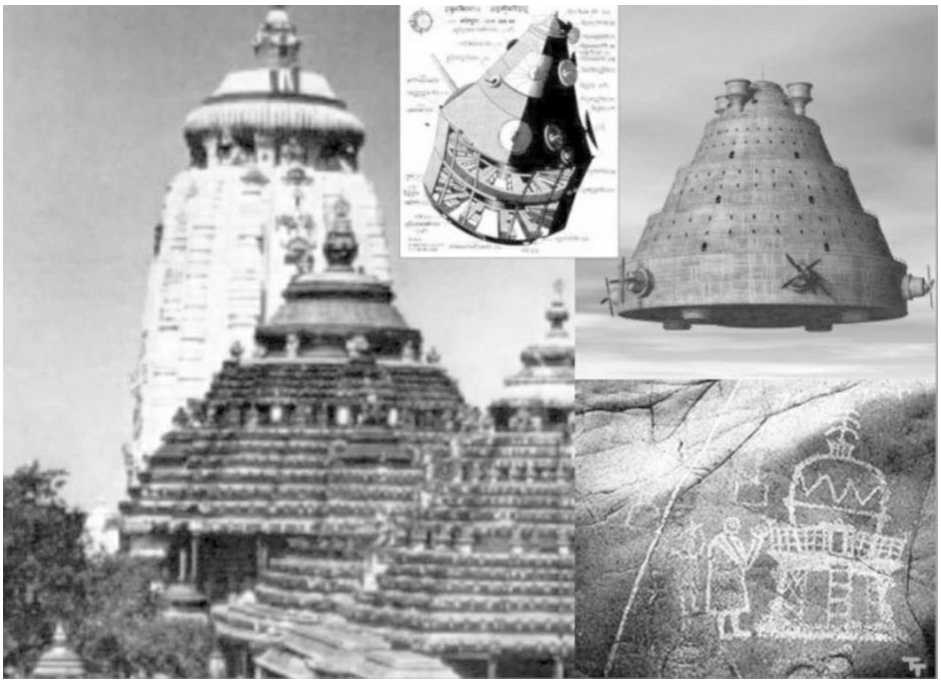

4 — YERYÜZÜNDEKİ OLAĞANÜSTÜ SABİTLER, SEMBOLLER VE MİMARLAR

Apellos'lu adamın yardımıyla holografik ekranın önünde yaptığım ilk görüntüleme sırasında, insan DNA'sının yaratılışının temel unsurlarını görebildim. *

[DİPNOT: * Bkz. 6. Cilt, Unutulmuş Yaratılış, 2020, 4, 5 ve 6. bölümler].

Ayrıca bazı dünya dışı uygarlıkların, özellikle de Sirius uygarlığının kozmik seviyede belirli temel enerjisel gerçeklikleri ifade eden çeşitli sembolleriyle tanıştım. Bunlardan bazıları daha sonra Dünya'daki insanların kültürlerinde ve medeniyetlerinde farklı biçimlerde ve versiyonlarda bulundu. Bu semboller, özellikle de K sembolü hakkında kapsamlı bir şekilde konuştuk, ama izleme sırasında, şu anda bilimde ve hatta günlük yaşamda kullanılmakta olan bu tür birkaç form ve temsil tanıdım. ** Eski matematikçilerin ya da uygarlıkların önemsiz ya da basit "icatları" olarak gördüğümüz işaret ve sembollerin ne kadar çoğunun aslında bazı çok gelişmiş dünya dışı uygarlıklar tarafından insan uygarlığına tanıtılan ve daha sonra çağlar boyunca Dünya kültürleri tarafından uyarlanan evrenin şaşırtıcı enerjik ve hatta arketipsel gerçekliklerini yansıttığını görmek şaşırtıcıdır.

SİRİUS SEMBOLİK YAZISI

Holografik ekranda görebildiğim kadarıyla, günlük hayatımıza yansıyan sembollerin çoğu Sirius kökenli. Bunların kaynağı zaman içinde İnsanlığın şafağına kadar uzanıyor. İlk melezleşmelerden ve *E-N-K* varlıklarının sayısındaki artıştan sonra, bazı DNA ipliklerinin titreşim frekansındaki düşüşü dengelemek için, nesilden nesile ırk hafızasının içeriğini içeren belirli bir tür bilgi aktarımına ihtiyaç olduğunu fark ettik.

Genel olarak konuşmak gerekirse, M.Ö. 200.000 yılından Atlantis'in çöküşü sonrasına kadar olan dönemde yazının belirleyici bir faktör olmadığını fark ettim. Aslında, bugünkü anlamıyla bir "yazı"dan söz etmek mümkün değildi, ama daha çok, genel yapıları itibariyle eski çağlardan kalma Akad ve Hitit yazılarının çivi yazısı işaretlerine belirgin bir şekilde benzeyen sembollerin aktarılması söz konusuydu. Bununla birlikte, o zamanlar bunların düzenlenmesi ve anlamları çok daha karmaşıktı ve özellikle de okült önemlerinin gücüyle dolaylı olarak yansıttıkları Evrenin enerjilerine

yönelikti. Zaman geçtikçe, bu gücün yoğunluğunun azaldığını gördüm, çünkü insanlık bu tür sembollerin temel anlamlarını unutmaya başlamıştı. Bununla birlikte, genel "yazı" biçimleri kaldı ve Siriusluların uygarlıkları içinde kendilerini nasıl ifade ettiklerine dair bir fikir verebilir.

Elbette bu konuda daha fazla bilgi edinmek istiyordum ve Apellos'lu adamın da onayıyla, Sirius uygarlıklarının sembollerinin türetilmesinin detaylandırılması için ikinci bir görüntüleme dalına girmeme izin verdim. Bilgi içeren dosyalar ekranda çok mantıklı ve özümsenmesi oldukça kolay bir şekilde sunuldu.

Her şeyden önce, Siriuslu varlıkların gerektiğinde anlayabilecekleri bir tür sembol koduna sahip olduklarını fark ettim. Ancak bu çok nadiren kullanılıyor çünkü Siriuslular güçlü telepatik yeteneklere sahipler ve varoluşları çoğu durumda çok boyutlu. Evrimleşmiş olanların çoğu eterik ve hatta astral planlarda yaşamayı seçer, ama fiziksel plandaki akranlarıyla aynı gemide, sadece daha yüksek bir seviyede, titreşim frekanslarına uygun olarak ve büyük kozmik gemilerinin yapısıyla bütünleştiği ölçüde bir arada yaşarlar.

Sirius yazısı bizimki gibi değildir, daha çok, Siriusluların hem somut hem de süptil anlamları olan şeyleri belirleyebildikleri bir dizi kuraldan oluşur.

Bu "yazı" tarzı çok soyut ama aynı zamanda çok incelikli olup, büyük bir zihinsel nüfuz gücüne sahip olan ve farklı türden tezahürlerin, enerjilerin, fenomenlerin, varlıkların ve diğer şeylerin çok karmaşık anlamlarına odaklanan Siriusluların yeteneklerine ve özgüllüklerine mükemmel bir şekilde uyarlanmıştır.

Örneğin, "yazılarının" belirli işaretleri - ki bunlar aslında birer semboldür - bir mesajı temsil eden bir dizi grafik karakteri belirleyebilir. Sadece kendi uygarlıklarındaki varlıklar veya zihinsel enerjileriyle uyum içinde yaşayanlar tarafından deşifre edilebilir. Eğer bu koşul yerine getirilmezse, mesajın içerdiği form ve sembolleri anlamak neredeyse imkansızdır, çünkü orijinal tezahür seviyelerindeki kavram ve bilgiye yakınlık yoktur.

Böylece Sirius sembollerini okumanın sıradan varlıkların aksine sadece düşünen varlıkların bir üst kademesinde gerçekleştiğini fark ettim. Bu yeteneğin Siriuslu varlıklara özgü olduğu göz önüne alındığında, onların sembollerinin galaksinin herhangi bir yerinde, Sirius halkı tarafından kolonileştirilen herhangi bir gezegende anlaşılacağını varsaymak mantıklıdır.

Aslında “yazılarının” temel amacı da buydu: ille de bir şeyler söylemek ya da şiir yazmak değil, daha çok bir olgunun ya da tezahürün özünü zaman-mekânın yapısı üzerinde bir izlenim olarak bu yönüyle ilgilenenlere aktarmak.

Sembolleri, gemilerinin duvarlarında ya da diğer önemli alanlarda farklı yerlerde sıkça gördüğümüz gibi, bir işaret ya da yapılacak bir test bırakma rolüne de sahip olabilirdi. Bununla birlikte, Sirius halkı tarafından yürütülen faaliyetlerin doğası gereği, uzun görevlere sahip yerleşik gemilerin farklı mürettebatlarında gözlemlenebilen belirli belirli kalıpların varlığından bahsetmek mümkündür. Dolayısıyla, hem yaşadıkları gezegenlerde hem de kozmos boyunca hareket ettikleri gemilerde Sirius topluluklarını birbirinden ayıran belirli özellikler vardır.

Burada, insanlığın farklı kültürlerinde ya da uygarlıklarında da bulunan ve orijinal Sirius formlarına göre az ya da çok saf bir biçimde aktarılan, özellikle Sirius yazısının bazı ana yapılarına değineceğim.

SİRİUS SEMBOLLERİNİN TEMELİ ÇİZGİ VE NOKTADIR

Genel olarak nokta, bir faaliyetin veya girişimin başlangıcını, başlangıç yerini temsil eder. Bize bir sembolü okumaya nereden başlayacağımızı veya belirli bir grafik temsili anlamaya hangi temelden başlayacağımızı gösterir. Ancak nokta aynı grafik gösterimin farklı alanlarına yerleştirilirse, aynı sembol tamamen farklı bir anlama sahip olabilir.

Bir sembolde birden fazla nokta kullanıldığında, bu, çizimin çok karmaşık olduğu ve birden fazla bakış açısını kapsayan daha incelikli bir anlayış gerektirdiği anlamına gelir. Görebildiğim kadarıyla, bazen birkaç noktalı bir sembolün temel alanı bir daire içine alınıyor; bu da sembolü yorumlarken o alanın güçlü ve öncelikli olduğunu gösteriyor.

Öte yandan, “ Sirius yazısındaki ” çizgi iki veya daha fazla nokta arasındaki bağlantıyı temsil eder ve genellikle gezegenlere, yıldızlara veya galaksilere değinir, çünkü bu yazı bir bakıma kozmik ve hatta holografiktir. Gerçekten de - soyut sembollerinde bir eylemin makrokozmik seviyesinden varlığın mikrokozmik seviyesine kadar tüm açılımını bulabiliriz.

Yatay çizgi, şeylerin yin doğasının bir sembolü olduğu için uzun süreli ve tekrarlayan bir eylemi temsil eder.

Yang doğasına sahip olan dikey çizgi, beklenmedik bir olaya dayanan veya daha yüksek varlıklar tarafından karar verilen “benzersiz” bir eylemi temsil eder. Örneğin, yukarı ve aşağı, gök ve yer, iki süptil plan veya iki enerji türü arasındaki bir bağlantıyı temsil edebilir.

Eğik çizgiler, dikey eğimin derecesine bağlı olarak, Yin ve Yang'ın iki temel prensibi ve bunların doğasıyla ilişkili eylemler arasındaki farklı evreleri veya aşamaları temsil eder.

K HARFİNİN TAM ANLAMI

Dünya yazılarında, hangi çağda ya da hangi tarihsel dönemde var olduklarına bakılmaksızın, Sirius yazısına ait bazı özel yapılar fark edilebilmektedir. Kısa bir analizde bile, bu özel Sirius yapılarının Dünya dillerinin alfabelerindeki harflerin çoğunda bulunabileceği görülebilir. Bu konudaki en güzel örneklerden biri *K* harfidir. Ancak bu, bizim “K” olarak bildiğimiz harfin şeklini temsil etmeye yakın olan bir Sirius sembolünün sadece değiştirilmiş bir ifadesidir.

Bu sembol Sirius uygarlığının yaşamında ve faaliyetlerinde, özellikle de anlamlarının kapsamı ve sahip olabileceği nüanslar açısından çok önemlidir. Bununla birlikte, temelde bu temsil, sadece düz çizgiler ve noktalardan oluştuğu için, rahatsız edici derecede basit görünür.

K harfi iki şekilde yazılabilen dikey bir çizgiden *başlar*.

Birincisi, çizginin üstündeki nokta ile:

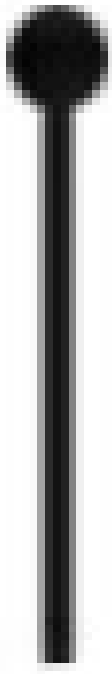

Sirius dünyasında bu sembol, ruhsal olarak gelişmiş varlıkların, Tanrı'nın iradesinin tezahür ettiği kişiler üzerindeki etkisini temsil eder.

İkincisi, çizginin altındaki nokta ile olur:

Bu sembol, daha yoğun planlardan (eterik plan veya fiziksel plan gibi) gelen varlıkların ruhsal olarak evrimleşmek için yaşamlarında niteliksel bir sıçrama yapma eylemini temsil eder. Nokta evrimin başladığı yeri (en altta) ve çizginin "tepesine" doğru hareket ederek tepeye doğru eğilim gösterdiğini gösterir.

Daha sonra, konu biraz karmaşık bir hal almaktadır çünkü dikey çizginin ortasına başka bir nokta girmekte ve bu da sembolün belirli bir şekilde yorumlanmasına ilişkin iki farklı yoruma yol açmaktadır.

Bu durumda, çizginin tepesinde iki nokta bulunmaktadır:

Bu sembol, Tanrı'nın iradesinin tezahür ettiği ruhsal olarak alt seviyedeki bazı varlıklar tarafından sunulan yardımı temsil eder. Bu eyleme Yaratılışın orta planlarındaki varlıklar aracılık eder: yüksek astral plan, zihinsel plan ve hatta süper -zihinsel plan, ki bu sonuncusu zihinsel plan ile nedensel plan arasında bir geçişi temsil eder, örneğin bilgelerde, ruhsal üstatlarda ve hatta varoluşun bu boyutlarına ait göksel varlıklarda gördüğünüz gibi.

Çizginin altına doğru iki noktalı bir sembol de vardır:

Bu durumda bu, üst süptil planlardan diğer yüksek varlıklarla özgürce iletişim kurma yeteneğine sahip olan ruhsal açıdan daha yüksek varlıkların yardımını kullanarak ruhsal olarak tekamül etmek için yaşamlarında niteliksel bir sıçrama yapan daha kaba planlardan varlıkların eylemini temsil eder.

İlgili noktalara çizgilerin eklenmesi, farklı ruhsal hiyerarşiler, öğretmenler, ruhsal üstatlar vb. tarafından verilen yardımı temsil eder. Örneğin, dikey çizginin ortasından başlayarak tepesindeki noktayla birlikte aşağı doğru eğimli bir çizgi, evrimleşmiş varlıkların belirli ruhsal öğretileri birkaç farklı insan kategorisi tarafından anlaşılabilmesi için çoklu şekillerde aktardığı gerçeğini temsil eder.

Eğik çizgi dikey çizginin üst kısmına doğru yönlendirilmişse, bu, “ara” varlıkların (insanlar gibi) önemli bir görevi yerine getirdiklerinde esas olarak Tanrı'dan destek aldıkları, ama aşağıdaki gibi tezahürün süptil planlarından farklı ruhsal varlıklar tarafından ikincil olarak yardım edildikleri anlamına gelir:

Dikey çizgi üzerindeki noktanın en altta olduğu varyantta, aşağıya doğru eğik bir çizginin eklenmesi, insanların ruhsal bilgiyi hem doğrudan evrimleşmiş varlıklardan hem de kendi çabalarıyla aşağıdaki gibi edinebileceklerini göstermektedir:

Eğik çizgi yukarıya doğru işaret ediyorsa, bu, insanların ilahi bilgeliğe ulaşabilecekleri ve aynı zamanda Yaratılış'taki çeşitli tezahürlerinin doğasını anlayabilecekleri belirli bir bilgiyi edinebileceklerini gösterir:

K sembolünün ve karmaşık anlamlarının sunumunda ilerlerken, aralarında bir dik açı oluşturan iki eğik çizginin tanıtılması olasılığına geliyoruz. Noktası en üstte olan dikey çizginin bulunduğu varyantta sembol, ara varlıkların (insanların) görevlerinde başarılı olabilmek için esas olarak Tanrı'dan ama aynı zamanda ruhsal olarak evrimleşmiş farklı göksel varlıklardan destek aldıkları gerçeğini temsil eder. (yukarıdaki eğik çizgi). Daha sonra, birçok farklı insan kategorisi tarafından anlaşılabilmesi için belirli inisiyasyonları çeşitli şekillerde iletirler (aşağıdaki eğik çizgi):

Eğer iki eğik çizgi alttaki dikey iki noktalı çizgiye bağlıysa, bu insanların ya yüksek düzeyde evrimleşmiş varlıklardan (üst eğik çizgi) ya da bireysel çabayla (alt eğik çizgi) farklı ruhsal bilgilere doğrudan ulaşabileceği ve böylece ilahi bilgeliğe erişebileceği anlamına gelir. Aşağıya bakınız:

Son olarak, iki eğik çizginin başladığı dikey çizginin ortasında tek bir nokta varsa, o zaman sembol başkalarının evrimleşmesine ve kendilerini tanımaya yönelmelerine yardımcı olabilecek ruhsal olarak inisiye olmuş bir insanı temsil eder. Bu sembol üst ve alt arasındaki bağlantıyı ifade eden semboldür:

Çok ilginçtir ki, K sembolünden başlayarak, dünya üzerindeki farklı kültür ve medeniyetlerde onun biçimsel anlamlarını buluyoruz.

Pİ SAYISININ SEMBOLÜ (π)

K' dan türetilen en önemli sembollerden biri, matematiksel bir sabit olarak kabul edilen Pi (π) sayısıdır. Pi sayısının grafik formu, bu uygarlık tarafından Yaratılışın Büyük Ruhu, Bir ve Yüce olarak kabul edilen Tanrı'nın ebedi Bilgeliğini temsil eden Sirius sembolizminden başlar.

İlahi Bilgeliğin temsili bu sembolde solda, en üstte yer alan başlangıç noktası ile gösterilir. Yüce Bilgeliğin "elde edilmesi", tarihin farklı zamanlarında, uygarlığı yeniden canlandırma ve ruhen arındırma gibi kesin misyonlarla "insanlar arasında" (orta nokta, üstte) hizmet eden yüksek ruhsal evrim geçirmiş varlıklar aracılığıyla kendini gösterir. Bu amaçla, bazı yüksek derecede evrimleşmiş göksel varlıklar veya kozmik güçler (sağ üstten sürekli çizgi) kullanılır, bu süreç "avatar tema'sı" olarak bilinir:

Dünya'ya ya da fiziksel evrendeki başka bir gezegene yönelik ruhsal misyonları sırasında, böyle bir ruhsal reformcu, geçmişte bir şekilde bilinen (sol eğik çizgi) ancak yine de tezahür ettiği zaman diliminin gerekliliklerine uyarlanması gereken (sağdaki nokta, aşağı) evrensel gerçekleri ve yasaları uygun bir şekilde yorumlar.

Bir uygarlık kendi evriminde hem inişler hem de çıkışlar kaydeder, ancak genel eğilimi yükselmektir. Bunu yapmak için, zaman zaman bu eğilimi devam ettirmek ve kaosun oluşmasına izin vermemek için "düzeltmelere" ihtiyaç vardır.

Bir uygarlığın varoluşunda belirli zaman aralıklarında ihtiyaç duyulan bu tür "düzeltmeler" veya "dengeler", fiziksel düzlemde enkarne olan avatarların veya istisnai düzeyde ruhsal yüceliğe sahip varlıkların çeşitli misyonlarını temsil eder.

Bununla birlikte, bana bu sembolün (Pi) yalnızca o uygarlığın uzay ve zamanının mevcut ya da "yeni" durumuna ilişkin gerçeği "güncellemek" için bilgiyi aktaran varlık hayatta olduğunda ya da varlığı zaman içinde açıkça hissedildiğinde bir anlamı olduğu gösterildi.

Eğer bilge kişi ya da avatar artık hayatta değilse, yani fiziksel bedenini terk etmişse, ruhsal öğretisi yine de bazı temel yasaların bilinmesiyle edinilebilir; ve bu durumda yukarıdaki orta nokta artık kullanışlı değildir. Bu sembolün varyasyonları Pi'nin sembolünde aşağıdaki gibi bulunabilir:

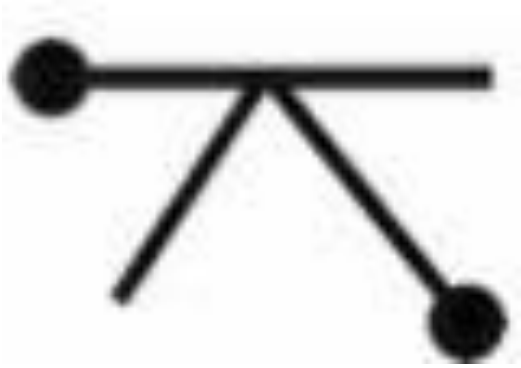

Holografik ekranda bana sunulan sembolün görüntülerini Pi sayısının şu anda bilinen sembolüyle ilişkilendirmek kolay olsa da, yine de Sirius temsilindeki başlangıç noktalarının şu anda küçük bir harfin el yazısı yorumuyla değiştirildiğini anlamaya yönlendirildim ve analoji yoluyla bana gösterildi.*

[DİPNOT: * 3.14 irrasyonel sayısının *Pi* sembolü 1706 yılında matematikçi William Jones tarafından önerilmiştir ve Yunan alfabesinin on altıncı harfini temsil etmektedir].

Bu, Cennet veya İlahi plan (bu durumda Tanrı'nın İradesini temsil eden sol tarafın aşağıya doğru döndüğü üst çizgi ve onun altındaki Dünya veya fiziksel düzlem) arasında bağlantılı olan anlamın anlaşılmasını temsil eder. İlahi İrade tarihin farklı zamanlarında ilahi temsilciler aracılığıyla kendini gösterdiğinden, bu tür eylemler insanların geçmişi (soldaki eğik çizgi) ve özellikle de geleceği (sağdaki yuvarlak eğik çizgi) anlamalarını sağlamak için eğik olarak inen çizgilerle gösterilir.

İzlemeye ara verdiğimizde, Apellos'lu adamla Pi sayısının modern bilimdeki kesin yönleri ve doğası hakkında konuştum ve çağdaş matematikçilerin ve fizikçilerin "sabit" olarak adlandırdıkları şey hakkında şaşırtıcı şeyler öğrendim. Apellos'lu adam sözümü kestiğinde Pi sayısı ve onun "mantıksızlığı" hakkında konuşuyorduk.

[DİPNOT: *Pi* sayısı, Öklid uzayında herhangi bir dairenin çevresi ile çapı arasındaki oranın değerini temsil eder. Günümüzde, matematik ve fizikteki en önemli sabitlerden biri olarak kabul edilir çünkü birçok formül onun kullanımını içerir. *Pi* değeri irrasyonel bir sayıdır (yani tam olarak m ve n'nin tam sayı olduğu bir m/n kesri olarak ifade edilemez ve bu nedenle *Pi'* yi ondalık sayılarla ifade etmenin sonu yoktur ve tekrarlanmaz, yaklaşık olarak 3.14159'a eşittir...).

“ Pi sayısı aslında bir sabit değil, bir algoritmadır,” dedi çok doğal ve gevşek bir şekilde.

Birkaç saniyelik bir sessizlik oldu.

“Bir algoritma mı?” Hiçbir şey anlamadan şakacı bir tavırla sordum. “Ne tür bir algoritma?”

“Fraktal bir algoritma, belirli değerlerin belirli ihtiyaçlara göre her zaman değişmesi anlamında.”

Hiçbir şey anlamamıştım.

“'Belirli ihtiyaçlar' derken neyi kastediyorsunuz?” diye sordum.

“ Pi sayısı, kullanıldığı alana veya problemin doğasına bağlı olarak farklı değerlere sahip olacaktır. Bu farklılıklar küçüktür ama yine de vardır.”

Bir an için bunun, frekans ve enerjinin belirli süreçleri belirlemede çok önemli nicelikler olduğu kuantum fiziğindeki gibi olabileceğini düşündüm. Enerji ne kadar yüksekse, Pi 'deki bu farklılıkların o kadar önemli olacağını ve nerede kullanıldıklarına bağlı olarak farklı değerlere sahip olabileceğini düşünüyordum. Bu zihnimde ilham verici bir parıltı gibiydi, ama bu korelasyonu daha sonra analiz etmeye karar verdim. O zamanlar, anlayışıma sağlam bir temel oluşturmak için konuları genel düzeyde anlamaya ilgi duyuyordum. Apellos'lu adamın Pi sayısının ve diğer matematiksel ve fiziksel “sabitlerin” aslında sabit olmadığını söylerken ortaya attığı ana fikre hakim olmadan yan yollarda dolaşmak istemiyordum.

“Tamam; ama böyle bir algoritma pratikte nasıl kullanılabilir?” Israr ettim. Apellolu adam parmağıyla havada “çizmeye” başladı ve bana açıkladığı gibi “resimler” yaptı.

“Matematiksel dilinizde Pi sayısı, düz bir yolun kavisli bir harekete dönüştürülmesini temsil etmesi anlamında bir tür fonksiyondur. Evrende böyle mükemmel bir eğri ya da küre olmadığından, matematikçiler bir noktada Pi sayısının da “gerektiği gibi” değiştiği sonucuna varacaklardır. Daha doğrusu, bu hesaplamada neyin gerekli olduğuna bağlı olarak farklı bir değere sahip olan, ama kendi başına sabit bir sayı olmayan bir “transpozisyonel sabit” olarak adlandırılabilir."

“Bununla birlikte, dairenin uzunluğunu çapına bölersek, her zaman Pi sayısı ortaya çıkar,” diye çekingen bir şekilde ilerledim ve tüm dünyanın bildiği bir şey hakkında yorum yaptım.

“Doğru, ancak sizin matematiğinizde tasvir edildiği şekliyle dairenin uzunluğu ya da çevresi kavramsal bir hatadır çünkü gerçeklikle hiçbir bağlantısı olmayan tamamen zihinsel bir kavramdır.”

Apelloslu adam konuşup bana bunları açıklarken, çağdaş bilim insanlarının çoğunun dehşete kapılmış yüzlerini, öfkeyle “Küfür!” diye bağırışlarını zihnimde canlandırabiliyordum.

Sadece kendi kendime gülümsedim, hayal gücümle olayları yeniden değerlendirdim ve daire ve küre hakkındaki tartışmaya geri döndüm. Belli etmediğim bir şaşkınlıkla başka bir soru sordum.

“Evrende mükemmel bir eğri ya da küre olmadığını mı söylemiştiniz? Bu Pi'nin 'varyasyonlarını' açıklar ama yine de...”

“Bana mükemmel bir küre olan bir cisim örneği verin,” dedi Apello'dan gülümseyen adam.

Biraz kafam karışmıştı, bu mükemmel formların en fazla yaklaşık değerlerinden bahsedebileceğimizi fark ettim. Bir gezegen ya da bir yıldız, uzaktan mükemmel bir küre gibi görünse bile, gerçekte durum böyle değildir. Biz aslında bu mükemmel formun bir yaklaşımı ile karşı karşıyayız. Ancak matematiksel ve fiziksel “sabitler” ile hesaplamalar yaparken değerleri yuvarlamayı tercih ediyoruz. Bu nedenle, diğer sözde “sabitlerin” sayısal değerleri açısından tamamen “sabit” olarak kabul edilemeyebileceğini gözlemledim.

Apellos'lu adam başıyla onaylayarak bu tür bir “yaklaşımın” ışık hızı için de geçerli olduğunu söyledi. Boşluktaki değerinin sabit olduğu düşünülse de, ışığın yerleştirildiği ortamdaki koşullar değişmese bile ışık hızı belirli dalgalanmalara uğrar. Aslında bu görüş, dünya çapında bir dizi akademisyen tarafından paylaşılıyor gibi görünüyor.

Apelloslu adam şöyle devam etti: “π ve c olarak adlandırdığınız ve matematiksel sabitler olarak kabul edilen bu sayılar yine de küçük dalgalanmalardan muzdariptir, ama bunlar bilim adamlarınız tarafından dikkate alınmamaktadır. ”* Aynı şey, aslında evrende var olmayan mutlak bir kavram olan mükemmel küre için de geçerlidir. Bir dairenin şeklini oluşturan ve onu mükemmele yaklaştıran şey, aslında birbiri ardına gelen küçük daire yaylarıdır, böylece sonuçta ortaya çıkan daire, dairenin bu küçük kısımlarından oluşan bir yaklaşımdır.

[DİPNOT: * π = Pi sayısı ve c = ışığın boşluktaki hızı].

Apelloslu adamın bahsettiği şey aslında “nicelleştirilmiş bir daire” ya da daireyi oluşturan çok sayıda parçadan veya “mükemmel” yaylardan oluşan geometrik bir şekildir. Sonsuz küçüklükteki hataların birikmesi sonucunda ortaya çıkan sonuç her zaman bir kusurdur, ama bunlar yine de hatadır. Bu konuları tartıştığımda, başlattığım Eden projesi ile ilgili olarak bunların gerçekliğini ne kadar çabuk kabul etmek zorunda kalacağımdan hala şüphelenmiyordum.

“Niceliklendirilmiş” bir çember

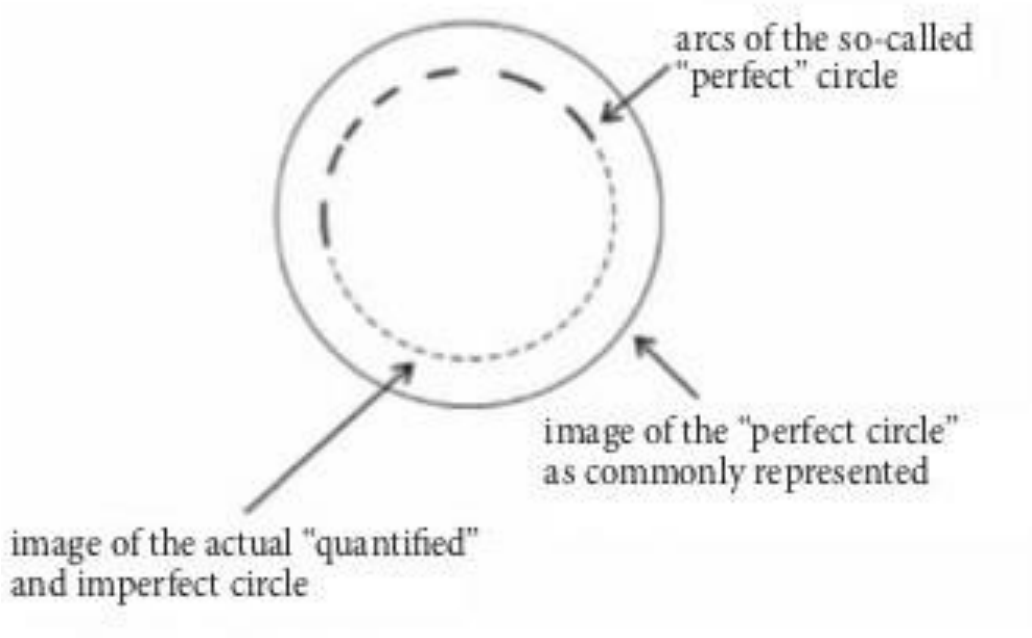

Ev sahibim devam etti.

“Şimdi bir dairenin aslında bir daire olmadığını anlıyorsanız, çünkü mükemmel değildir, o zaman dairenin merkezinin de merkezde olmadığını bilmeniz gerekir.”

“Nerede o zaman?” Kafam karışmış bir şekilde sordum.

“Çevresinde. Esasında her yerde." Şaşkınlıktan dilim tutulmuştu.

“O zaman” dedim, ‘bu ne tür bir ’merkez'?”

“İnsanlar 'çember' kavramını zihinsel olarak bu şekilde temsil ediyor ve bu nedenle ortasına 'çemberin merkezi' olarak bir nokta yerleştirebiliyoruz. Ancak gerçekte bu sadece zihinsel bir yanılsamadır çünkü nereye bakarsanız bakın, bu merkezi gördüğünüz hissine kapılırsınız.”

Bir dairenin merkezi aslında çevresindedir

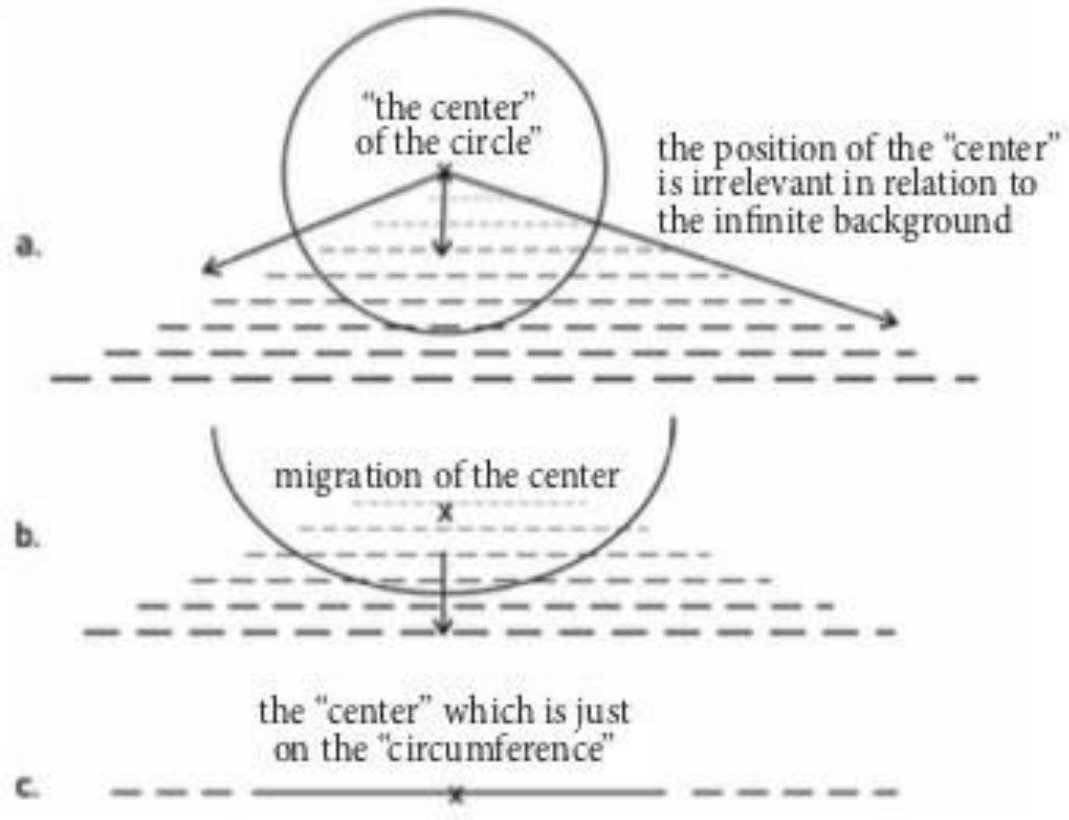

Hemen Dr. Xien'in “hacim” ve “yüzey kırışıklığı” açıklamaları ile olası bir bağlantı kurdum ki bu sadece ifade edilemeyen Sonsuz “öte”nin bir görünümüdür. Bir hacmi nerede “arttırırsanız arttırın”, aslında o hacmin ortaya çıktığı yer Sonsuzluktur. Aynı şekilde, bir daireyi ya da küreyi nereye yerleştirirseniz yerleştirin, merkezi her yerde olacaktır çünkü mutlak bir uzamsal referans yoktur ve “çevre” aslında bir yayılma, bir yüzeydir. Bu daha çok evrenin holografik bir görüntüsüdür çünkü “merkez” “çevre ”de olduğunda, daire bir çizgi haline gelir.

Apellos'lu adamı dinlerken bu basit ama net açıklamalar karşısında şaşkına dönmüş bir halde holografik ekrandaki görüntüleri izlemeye devam ettim ve Sirius'un K sembolünün şaşırtıcı etkisinin sadece Pi sembolüyle sınırlı kalmadığını, aynı zamanda Mısır'ın kadim uygarlığında da bulunabileceğini gördüm.

RA’NIN GÖZÜ

Bu, Kadim Mısır kültürünün iyi bilinen bir temsilidir ve bazı temel prensipleri bilerek, Sirius “yazısının” notasyonlarını ve anlamlarını artık daha kolay analiz edebiliriz.

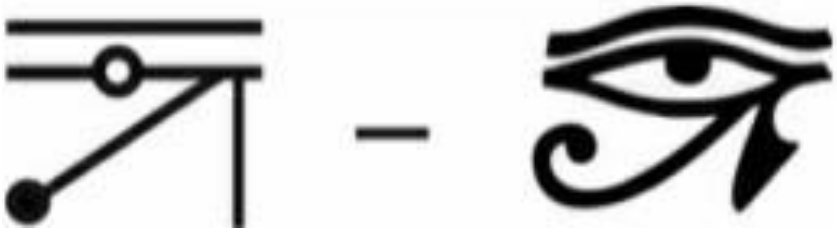

İlk gözlem, bu sembolün de evrensel sembol K'dan türediğidir, ama bu Pi örneğinden daha az açıktır, yine de holografik ekranda bana gösterildiği gibi kısa bir analiz yapmak için yeterince açıktır.

Açıkçası, en üstteki çizgi Tanrı'nın Sonsuzluğunu temsil etmektedir. Aslında, orijinal Sirius uygarlığındaki her şey Nihai, Eşsiz ve Yüce Prensip olan Tanrı ile ilişkilidir. Yüce Gerçeklik herkes için aynıdır çünkü her şey ondan türemiştir. Özellikle Siriuslularda, Sonsuz olduğu için her şeyi kapsayan bu Gerçeklikle kesinlikle her şeyi ilişkilendirme isteklerini gözlemledim. Bu derin ruhsal çabada, Sirius uygarlığına ruhsal mükemmelliğin en üst seviyesine ulaşmış olan bilgeleri rehberlik etmektedir, böylece Siriusluların

yardım etmeye, desteklemeye ve hatta yaratmaya çalıştıkları her eylem bu çok bilge ruhlar tarafından denetlenmektedir.

Sembolün anlamına dönecek olursak, "Sonsuzluk çizgisinin" altındaki çizgi, varlığın ya da varoluşun Sonsuzluk durumuna yakın ama Yaratılış şemasında hala belli bir bireyselliğe sahip olan belli bir bilgiyi "elinde tuttuğu" yüksek planın (nedensel plan) alanını temsil eder. Varlığı mevcut bir durumda sürekli olarak hissedilir ve bu da çizginin ortasındaki daire ile temsil edilir.

Bu varlık ya da varlığın mevcudiyeti geçmişte belirli bir anda kendini göstermiştir ki bu da sola doğru eğimli çizgiyle sembolize edilen ve bir bitiş noktası olan bir eylemdir. Bununla birlikte, zamanı geldiğinde geleceğe iletilecek bir mesajı olacaktır ve bu yön sembolün sağındaki dikey çizgi ile sembolize edilmektedir.

Ne yazık ki, anlamların garip bir şekilde "çarpıtılması" ve çok fazla manipülasyonla, bu ata sembolü, Organizasyon tarafından kendine atfedilen ve onun ayırt edici bir işareti haline gelen sözde "her şeyi gören gözün" önemi tarafından gölgede bırakıldı.

BAYKUŞ SEMBOLÜ

Kadim kültürlerde ve hatta günümüz ezoterizminde baykuş bilgeliğin sembolüdür. Aslında bunun için Sirius sembolünün önden bakıldığında stilize edilmiş bir baykuş görünümüne sahip olması, bu kuşla ilişkilendirilmesine neden olmuştur.

Aslında grafiksel temsil, farklı yapılardan türetilmiş birkaç formdan oluşur.

Bu sembol, üç dikey çizgi ile sembolize edilen geçmiş, şimdi ve gelecekten farklı anlarda bilgi aktaran Tanrı'nın ebedi tezahürünü (yatay düz çizgi) temsil eder. Üç zamansal boyut, geçmişi ve geleceği (iki daire) görebilen ve bunları şimdiki zamanda tek bir tezahürde birleştiren (ortadaki dikey çizgi daha uzundur) bir varlık tarafından dengeli bir şekilde algılanır.

“Baykuş” sembolünün, bilgiyi doğrudan aktaran (dikey çizgi) Tanrı'nın ebedi tezahürünü temsil eden daha basit bir çeşidi de vardır. Bu versiyon, geçmişi ve geleceği (iki daire) dengeli bir şekilde gözlemlemek ve bunları tek bir tezahürde (ortadaki dikey çizgi ile temsil edilen şimdiki zaman) birleştirmek için yüksek ruhsal erdemlere ve güçlere sahip olmaları gerektiği gerçeğinden dolayı, yalnızca az sayıda insanın erişebileceği bir gerçekliğe karşılık gelir.

Tesadüfi olmayan bir şekilde, bu nitelikler söz konusu göreceli zaman (geçmiş ve gelecek) üzerinde doğru ve dengeli görüşle ilişkilidir; bu da iki büyük yuvarlak göze benzeyen iki daire ile sembolize edilir. Öte yandan, geceye de uzanan büyük bir görme keskinliğine sahip bir hayvan olan baykuşun görünümüyle de ilişkilidir. Burada gece "bilincin gecesi", yani gerçeği örten cehalet ve yanılsama olarak kabul edilir. Gece görüş kapasitesi, (zamanın önemli bir rol oynadığı) yanılsamanın aldatıcı dalgalarının ötesinde bilince nüfuz etme ve böylece gerçeği parlatmayı başarma gücünü sembolize eder. Baykuş sembolünün özü budur.

JAPON KAPI SEMBOLÜ

Bu sembol Japon Şinto dininde yaygın olarak bulunur ve hatta Torii kapılarının yapımında da kullanılır, ama çok az kişi bu sembolün kökeninin kadim Sirius sembollerine dayandığının farkındadır.

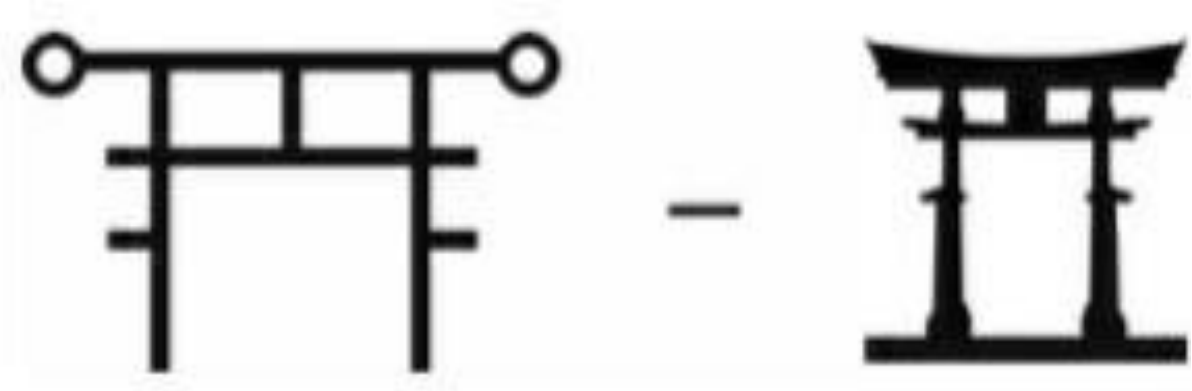

Bu sembol daha karmaşıktır ve yorumlanabilmesi için belirli bir yetenek gerektirir. Geçmişte ve gelecekte kendini gösteren Tanrı'nın sonsuzluğunu (üstteki yatay düz çizgi) temsil eder, ama şu anda sadece fiziksel planı aşmış olanlar ona ulaşabilir (ortadaki dikey çizgi ikinci yatay çizgide durur).

Dikey çizgiler üzerindeki iki yatay çizgi, ya geçmişin eylemlerini dikkatle analiz ederek (kişinin yaşamının geçmişini analiz ederek) ya da insanı ruhsal uygulama yoluyla ulaşabileceği daha yüksek bir duruma aktararak (parlak geleceğin vizyonu) ruhsal olarak yükselmenin veya gelişmenin yardımcı yöntemleridir. Bununla birlikte, içsel sessizlik durumuna erişen varlık, iç gözlem yoluyla bilgeliğe erişebilecektir (orta çizginin altındaki boşluk).

Sirius sembolizmine bu şekilde değinmek istedim çünkü zaman içinde insanoğlunun pek çok uygarlığı üzerinde yarattığı olağanüstü etkiden derinden etkilendim. Kavrayış derinliği ve evrensel gerçekliklerin tasviri nedeniyle, harekete geçirdiği yüksek rezonans enerjisi sayesinde belirli eylem ve girişimlerde değerli bir yardımcı olabilir. Aslında bu, çalışma ekibinin diğer üyeleri için bugüne kadar bir gizem olarak kalmış olsa da, Eden projesinde Sirius sembollerini kullanmamızın ana nedenlerinden biriydi.

5 — MİKROKOZMİK GERÇEKLİK ÜZERİNE ÜSTÜN BİR VİZYON

Holografik ekranı görüntülemenin iki aşaması arasında Apellos'lu adamla yaptığım tartışma, bir daire ya da küre yapmanın imkansızlığı ya da Pi sayısının "sabit değeri" veya boşluktaki ışık hızıyla ilgili açıklamaların yanı sıra başka sürprizler de getirdi.

YÖRÜNGEDEKİ BİR ELEKTRONUN FAZ KAYMASI

Bir sonraki rahatlama molasında, bu sorunlarla meşgul olarak ve doğalarını daha iyi anlamaya çalışarak, cevap beklediğim bazı gözlemlerde bulundum. Apelloslu adam aniden ve görünüşe göre o zamanki tartışmanın konusuyla, yani bir dairenin merkezinin çevresindeki konumuyla hiçbir bağlantısı olmadan, "Kuantum mekaniğiyle kurduğunuz ilişki doğru" dedi.

Konuştuğum kişinin telepatik güçlere sahip olduğunu çok iyi bilmeme rağmen bu konuya geri dönmesi ve bundan bahsetme şekli beni şaşırtmıştı. Apelloslu adam, Pi değerinin, kullanıldığı hesaplamaların doğasına bağlı olarak "kararsızlığı" ile kuantum seviyesindeki yüksek enerjiler ve frekanslar için değerler arasında olası bir korelasyon hakkında aklımdan geçen düşüncelere değiniyordu ve bunların hepsi bu olasılığı destekliyordu. Bu gibi durumlarda "sabit" etrafındaki farklılıkların da daha büyük ve daha önemli hale geleceğini düşünüyordum. Belki de Pi sayısının mikrokozmik düzeydeki değişimini gözlemleme ilhamı Apelloslu adamdan gelmişti. Her durumda, konu büyüleyici görünüyordu ve daha fazlasını öğrenmek istiyordum.

"Bu alandaki fizikçilerinizden bazıları, belirli bir hız ve enerjiyle iyi tanımlanmış bir 'yörüngeye' sahip olan elektronların - gerçekte çekirdeğin etrafında görünmeseler bile - çekirdeğin etrafında bir süre döndükten sonra belirli bir faz farkı gösterdiklerini, yani daha sonra olmaması gereken belirli bir enerji yaydıklarını gözlemlediler. Ancak sizin alimleriniz bu fenomeni anlamıyor ve o zamanlarda ne olduğunu bilmiyorlar."

Apellos'lu adamın bahsettiği olgu iyi bilinen bir olgudur, ancak kendisinden net bir açıklama almamış olmama rağmen bu şekilde kabul edildiğini sadece o zaman fark ettim. Normalde, kuantum mekaniği prensiplerine göre, elektron ek enerji almadığı ya da yörüngesini değiştirmek için enerji vermediği sürece çekirdeğin etrafındaki yörüngede kalmalıdır. Ancak,

dönüşünde belli bir süre sonra, “olmaması gereken” küçük bir faz farkı ortaya çıkıyor.

“Sorunu ancak siz bu şekilde ortaya koyduğunuzda daha ciddi düşünmeye başladım” dedim merakla.

Ancak Apellos'lu adamın tam olarak bu olguya odaklanmakta ısrar etmesine biraz şaşırdım. Neden başka bir olgu değil de tam olarak bu olgu? Süreç basit, ama en azından şimdiye kadar makul bir açıklama getirilmediği de bir gerçek. Belki de yeterince iyi belgelenmemiştir diye düşündüm ve modern kuantum fiziğinde bu fenomenin kaynağı hakkında herhangi bir bilgi olup olmadığını sordum.

Apelloslu adam esrarengiz bir şekilde, “Şimdiye kadar hayır, ama bu konuda ne olduğu gerçekliğin daha derin bir şekilde anlaşılması için çok önemli,” diye cevap verdi.

MÜKEMMEL BİR DAİRE YA DA KÜRE YAPMANIN İMKANSIZLIĞI

Aslında başka ne söyleyeceğimi bilmiyordum. Arkasından bazı açıklamaların gelmesini bekliyordum, ama gelmedi. Birkaç saniye sonra doğrudan sormayı tercih ettim.

“Peki bu fenomenin arkasındaki sebep ne olabilir?”

Bana okyanustaki bir noktaya parmağımla dokunmaya çalışıyormuşum gibi geldi ama bunu yapmaya değerdi, çünkü çok ilgimi çekmiş ve yeni bilgi olasılığını özümsemiştim.

“Apellos'lu adam bana açıklamaya başladı: “Bu konuyu açtım, çünkü bir bakıma daire ve küre sorunuyla ilgili tartışmamızla bağlantılı. “Elektronun yörüngesindeki hareketinde faz kayması olarak görünen bu küçük 'senkronizasyon bozuklukları' uzay ve zamandaki değişiklikler nedeniyle meydana gelir. Uzay-zaman sürekliliğindeki bu hassas 'değişim', bir dairenin ya da kürenin görünümünde 'süreklilik' hissi yaratarak mükemmel oldukları izlenimini verir. Gerçekte, bir daire 'doğar' ve sonra bir çocuk gibi büyür. İlk başta bir noktadır, sonra gittikçe daha fazla büyür,

Ve bu büyüme sonsuza dek devam eder. Evrenin hiçbir yerinde gerçek ve kesin bir 'daire' olmamıştır, çünkü bu durumda hem uzayı hem de zamanı

sınırlamış oluruz. Bu nedenle, devam ettikçe artıyor, sürekli bir dönüşüm içinde evrimleşiyor ve bu yüzden merkezi her zaman çevreyle özdeşleştiriyoruz."

"Burada bana evrende daire ya da küre olmadığını mı söylüyorsunuz? Ortaya koyduğunuz sınırlama kavramını anlayabiliyorum, ama gerçek çizimlere ya da fiziksel görüntülere ne demeli? Mükemmel görünüyorlar."

"Bu sadece yaklaşık bir algı. Gerçekte, doğada mükemmel bir daire yoktur. Daire bir idealleştirmeden, bir dairenin küçük yaylarının devamından ya da daha doğru bir ifadeyle spiral kavramından türetilmiş teorik bir bakış açısından başka bir şey değildir. Aynı şey küre için de geçerlidir. Bir kürenin zihinsel yaratımı önce içsel bir durumdan başlar ve sonra kürenin kendisinin hayali bir vizyonu ortaya çıkar. Tepki vermek ve yaratıcı olmak zaman alır."

Artık çok önemli bir şeyi anladığımdan emindim. Ne zaman bir daire çizsek ya da bir küre inşa etsek, genellikle ihmal edilen bir husus olan zamanın görünümünü hesaba katmamız gerektiğini fark ettim. Eğer bu temel hususu dikkate alırsak, asla bir daire çizemeyiz, ama çizeceğimiz şey gerçekte bir spiral olacaktır, çünkü başladığımız noktaya, yani t0 olarak tanımlayabileceğimiz başlangıç zamanına geri dönemeyiz. Çemberin başlangıç anı (t0) ile bitiş anı (t1) arasında bir zaman aralığı geçtiği için, uzayda ilk hareketin başladığı yere tam olarak karşılık gelen bir nokta olan t0'a asla aynı anda ulaşamayacağız.

Bu durumda, çağdaş bilimin temel hatası, uzay-zaman sürekliliğini günlük faaliyetler ölçeğine yaklaştırmanın sonuçlarını en aza indirmektir. Bilim insanları, genellikle içinde hareket ettiğimiz ölçek açısından ihmal edilebilir olduğunu düşünerek, zamanı gerçek dört boyutlu uzayın bir koordinatı olarak görmezden gelirler.* Hesaplamalarında, yalnızca uzay ve zamanın iki ayrı kavram olduğu ve dahası uzayın göreceli ve zamanın mutlak olduğu klasik Newton mekaniğindeki uzay ve zamanı kullanırlar.**

[DİPNOT: * Eğer zaman Minkowski uzayındaki üç uzaysal koordinata ek olarak düşünülürse].

[DİPNOT: **Yani, tüm eylemsiz referans sistemlerinde aynı şekilde akar.]

Fiziksel ya da somut olarak konuşursak bile, pergel ve kalemle kağıt üzerine bir daire çizersek, pergelin yardımıyla "sürekli" bir çizgi elde ederiz, ama yine de belirli bir zaman gerektirir. Modern bilime göre, daireyi oluşturmak için geçen bu süre, ortaya çıkan eğrinin nihai şeklini hiçbir şekilde etkilemez. Ancak daha yakından bakıldığında, pergelin üzerine sabitlenmiş kalemle dairenin çevresini çizerken, kalem grafitten yapıldığı için ucu biraz bulanıklaşacaktır. Dolayısıyla, daire "kapandığında", yarıçapı başlangıçtakiyle aynı olmayacaktır çünkü artık kalemin ucunda daha az grafit vardır. Çemberin başlangıçtaki yarıçapı ile çevre çizgisinin kapanışındaki yarıçapı arasında sadece birkaç milimetrenin yüzde biri veya hatta birkaç mikronluk bir fark olsa bile (çünkü kalem bir miktar grafit kaybetmiştir) bu fark yine de mevcuttur ve varsayımsal sürekli çemberi gerçekte iz sürerek elde edilenden ayırır.

Bu nedenle, aynı noktaya geri dönmek imkansızdır çünkü biz dairenin çizgisini çizerken belli bir zaman, diyelim ki tn, çoktan geçmiştir. İlk başlangıç anına (t0) yaklaşacağız, hatta belki çok yaklaşacağız, ama asla tam olarak aynı noktada olmayacağız. Bu, çizginin son noktasını başlangıç noktasıyla örtüştüremeyeceğimiz anlamına gelir çünkü çemberin "kapandığı" yerin son noktası başlangıçtakinden farklı bir uzay ve zaman konfigürasyonundadır. Gerçekten de "çemberin" kapanışında zaman başka bir değere sahiptir.

Yani gerçekte elimizde bir çember değil bir spiral vardır. Ne yaparsak yapalım ve hangi örneği ararsak arayalım, zihinsel bir kavram olarak çemberi elde etmek imkânsızdır çünkü onun izini sürerek ayrıldığınız noktaya asla tam olarak geri dönemezsiniz.

Tüm bunları daha sonra, Eden'in inşası tamamlandıktan sonra çok daha iyi anlayacaktım. O zaman, Apelloslu adamın bu konudaki açıklamalarıyla birlikte, Doğa'da ayrıntılara dikkat etmenin ne kadar önemli olduğunu, çünkü hiçbir şeyin gereksiz, anlamsız ya da rastgele yapılmadığını gerçekten anladım. Bu bağlamda, Einstein'ın sözleri çok tartışma yaratmış olsa da, doğru ve derin anlamlarla dolu olduğunu kanıtlamaktadır.

[DİPNOT:* Yazar muhtemelen Einstein'ın ünlü bir sözüne değinmektedir: "Tanrı zar atmaz!" Einstein, kuantum mekaniğinin öncüleriyle (Born, Schrödinger, Heisenberg, Pauli, vs.) girdiği tartışmada, kuantum mekaniği teorisindeki bazı eksikliklerin altını çizen bir gözlemde bulunuyordu. Alıntı, dahi bilim adamının 1926 yılında fizikçi Max Born'a gönderdiği bir mektupta yer almaktadır. Mektuptaki pasajın tamamı şöyledir: "Kuantum teorisi bize çok şey veriyor, ancak bizi Tanrı'nın sırlarına pek yaklaştırmıyor. Her durumda, O'nun evrenle zar atmadığına ikna oldum." Einstein, kuantum seviyesi de dahil olmak üzere hiçbir şeyin yaklaşık olmadığını, şansa bırakılmadığını ya da belirsizlik içinde olmadığını söylemek istiyordu. Onun

görüşü, kuantum düzeyinde gerçekleşen tüm süreçlerin, etkileşimlerin ve olayların şans eseri olduğunu öngören kuantum mekaniği anlayışından tamamen farklıydı].

Öte yandan, Apellos'lu adam bana dairenin çevresi olarak çizilen çizginin aslında bir dairenin çok sayıda küçük yayından oluştuğunu açıkladı. Dolayısıyla bu hareket aslında süreksizdir. Ancak süreklilik hissi, tam da yapılan yaklaştırmalar nedeniyle makroskopik düzeyde ortaya çıkıyor. Bu da üç boyutlu fiziksel mekan anlayışında zihinsel bir "tıkanıklığa" yol açar, çünkü günlük insan faaliyetleriyle ilgili hesaplamalarda dördüncü boyut olan zaman ihmal edilir. Ancak teoride uzay ve zaman özünde birbirine bağlıdır ve ayrılmaz bir süreklilik oluşturur.

Bilim, varoluşun olağan koşullarında, uzay ve zaman arasındaki bu bağlantının "ihmal edilebilir" olduğunu düşündüğünde bir sorun ortaya çıkar. Sıradan insan algısı ve yaşamın "sürekliliği" açısından bakıldığında, zaman ve mekan arasındaki karşılıklı etkinin ihmal edilebilir gibi göründüğü doğrudur, ama şeylerin yaklaşık olarak algılanması ile gerçekten berrak bir algı, yani çevredeki gerçekliğe karşı uyanıklık arasındaki farkı yaratan tam da bu "ihmal edilebilir küçük miktarlardır". Sadece bazı insanlar, evrendeki gizemli bağlantıları gözlemleme kapasitesine sahip olanlar, bu bağlantıyı anlar ve öyle davranır.

Elbette bu kavramı günümüz matematiği ve fiziği açısından yeniden biçimlendirmek için bir "karar" vermek zordur. Daire bir spiral olarak düşünülmeli, küre ise yüzeyin kendisinin bir tür "sarılması" olan bir "puf böreği" kavramı olmalıdır. Aynı şekilde, aynı ilke daha sonra "mükemmel" olduğu düşünülen diğer formlara veya "katılara" da uygulanmalıdır. Ancak, cehaletin ağır uykusundan uyanışın bu "hareketi", tüm teori hesaplamalarını, teoremlerini ve matematik ve fizik bilimlerini yeni ve doğru vizyona göre gözden geçirmesi gereken modern bilim için bir felaket olacaktır. Bu, arkeologların, paleontologların, tarihçilerin ve jeologların, bir önceki ciltte ortaya koyduğumuz gibi, insanlığın "kabul edilen tarihinden" binlerce, on binlerce ve hatta yüz binlerce yıl önce Dünya'da var olan çok gelişmiş uygarlıkların varlığına dair düzinelerce, hatta belki de yüzlerce kanıta dayanan düşünce paradigmalarını değiştirmeden önce göstermelerini beklediğiniz tepkiyle hemen hemen aynı olacaktır.

PARÇACIKLARIN "HAREKET ALANI"

Apellos'lu adam daha sonra bana elektronun yörüngesindeki faz farklılığında neler olduğunu fizikçilerin anlamasının zor olduğunu, özellikle de elektronun anlamı ve varoluşu hakkındaki yanlış anlamaları nedeniyle.

"Gerçekte, ‘elektron’ dedikleri şey yörüngede hareket etmez, ama atom çekirdeği etrafındaki hareketi, bilim adamlarının atomun içinde ne olduğunu anlamak için bu fenomene verdikleri bir yaklaşımdır. Aksi takdirde, herhangi bir kavramsal referans birimine sahip olamazlardı.”

Bir süre düşündüm, kelimelerimi aradım.

“Aslında uzay-zaman sürekliliğinde bir süreksizliği temsil eden bu faz farklılıkları birbirinden ayrı mı?”

"Hayır. Bunlar tam olarak, bir elektron için çok yakın bir frekansta ancak bir öncekiyle aynı olmayan yeni bir ‘yolun’ ortaya çıkmasına izin veren ilgili süreksizlikle bağlantılıdır. İlgili faz kaymaları yeni yaklaşık 'yörüngelerin' yolunu açıyor ki bu da elektronların aslında sizin biliminizin şu anda iddia ettiği gibi daireler ya da elipsler şeklinde değil, spiraller şeklinde 'hareket ettiğini' gösteriyor.”

Hemen araya girdim.

“Her durumda, az önce bana daire hakkında söylediklerinizi göz önünde bulundurursak, kapalı değiller.”

Bence bu faz kayması, yani meydana gelen süreksizlik bunu doğruluyor.

Apelloslu adam başını sallayarak bana bir yorum yaptı.

“Evet, anlıyorsunuz. Gerçekte 'mükemmel daire' diye bir şey yoktur. Bunu bilen bilim adamlarınızın dairesel hareketi mükemmel bir çember olarak kabul etmeye devam etmeleri mantıksızdır çünkü böyle bir şey mevcut değildir. Düşüncelerini bu yeni bakış açısına göre değiştirmeleri gerekir, ama bu o kadar basit değil."

“Bu sorunun kuantum düzeyinde nasıl ortaya çıktığını merak ediyorum,” dedim, içimden düşünerek.

"‘Makro’ dünyadaki problem ‘mikro’ dünyanın bir uzantısıdır. Bilim adamlarınız hala 'mükemmel daire' ve 'mükemmel küre' fikrini takip ediyor, çünkü kuantum mekaniğinin temeline ilişkin anlayışları hala çok materyalist. Fizikçilerin büyük bir kısmı var olan her şeyin özünün yalnızca enerji olduğundan şüphelense bile, madde ve enerji olduğu önermesinden yola çıkmaktadır. Eğer hesaplamalar enerjinin varlığı varsayımıyla yapılsaydı ve bilim insanları sonunda maddenin yalnızca titreşimlerin yerel bir yoğunlaşması olduğunu anlasaydı, o zaman mükemmel daire veya mükemmel küre hipotezinin artık bir anlam ifade etmediği kabul edilirdi.”

Daha sonra bu konular üzerinde düşündüğümde, günümüz biliminin kavramsal desteğinin hala şeyleri tam ve "doğru" değerleriyle ele alma yüzeyselliğinden veya "tembelliğinden" muzdarip olduğunu fark ettim. Her zaman, aslında "biriken" ve sonunda, bir bakışta doğa yasalarına uyuyor gibi görünseler bile büyük ölçüde yanlış bir sonuç sunan yaklaşımlar yapılmaktadır. Bunun en iyi örneklerinden biri geometrik şekillerin, özellikle de daire ve kürelerin yarattığı boşluktur.

Bu "uzaylarla" ilgili sorun, diğer pek çok kavram ve olgu gibi bunların da matematikçiler tarafından henüz tam olarak anlaşılamamış olmasıdır. Hesaplamalar için "benimsenen" uzay, ister Öklidyen, ister Hilbertyen, ister Minkowskiyen vb. olsun, olayların gerçekleştiği idealize edilmiş bir uzaydır. Ancak bunların gerçekleşmesi için önceden başka bir uzaya sahip olmak gerekir. Bu nedenle, gerektiğinde diğer uzay-zamanların yaratıldığı genel bir uzay-zamana sahibiz. Örneğin, bir şeylerin "çalışması" için, sadece keyfi ve teorik olan bir eksenler ve koordinatlar sistemi kullanırız. Doğayı gerçekten anlamak istiyorsak, bu koordinatları teori alanından çıkarıp "somut olarak" uygulamak gerekir. Bu, belirli bir titreşim seviyesine sahip belirlenmiş bir uzay-zaman olacağı ve bunun içinde farklı bir titreşim seviyesine sahip başka bir uzay-zaman olacağı anlamına gelir. Bu titreşim seviyeleri arasında son derece küçük süreksizliklerle kendini gösteren kalıcı bağlantılar vardır. Bilim adamları, her nesnenin aslında "belirli" bir uzay-zamanı temsil ettiğinden ve nesneler arasındaki bağlantıların uzay-zaman sürekliliğinin bu tür "belirli" yapıları arasındaki kuantum birliğini temsil ettiğinden şüphelenmeden farklı yapıları veya formları birbirleriyle birleştirmek isterler.

Minkowski uzayı böyle bir yaklaşım için çok uygundur çünkü bilinen üç uzaysal boyuta ek olarak zamanı dördüncü boyutuyla ilişkili olarak kabul eder. Böyle bir uzayda nesnelerin kendileri "ayrı bir uzay sürekliliğini ve bağımsız bir zamanı" temsil eder. Nesnelerin birliği, içinde yaşadığımızı düşündüğümüz bu görünüşte sürekli boyutu yaratacak çok yakın boyutların birliğini temsil eder.

KUANTUM DÜNYASINDA BİLİNÇ PROBLEMİ

Ancak bilimsel kavrayışın zorlukları burada bitmiyor. Apellos'lu adam, Cezar ve Dr. Xien'den uzun zamandır bildiğim bir gerçeğe işaret etti.

"Her atom her şeyden önce bir varlıktır, belirli bir bilinç biçimidir. Bu gerçeği sezmiş bilim insanları olduğunu fark ettim, ama büyük çoğunluğu

bunu görmezden geliyor. Bir atomu sadece çok küçük bir şey olduğunu söyleyerek ele alamazsınız. Bu kendi içinde sınırlar koyan bir vizyondur. Bilimde bir şekilde 'atom bariyerini' aşmış ve temel parçacıkların dünyasına dalmış olsanız bile, bu size orada meydana gelen fenomenleri veya bunların oluşum biçimlerini doğru bir şekilde anlamanızı sağlamaz."

Bunun üzerine, başlangıçta fiziği mikrokozmik seviyede tanımlayan birkaç unsur aklıma geldi: çekirdeğin yörüngesindeki elektronun durumunu karakterize etmek için dört kuantum sayısıyla tanımlanan küme,* atomun yapısındaki elektronik katmanlar ve alt katmanlar ve bir elektronun olasılığını karakterize etmek için kullanılan orbitaller. Ancak Appellos'lu adam, oldukça karmaşık olsa da mevcut kuantum teorisinin, temelleri henüz tam olarak bilinmediği sürece çok kullanışlı olmadığına dikkat çekti.

[DİPNOT: * Kuantum sayıları genellikle atomdaki elektronların enerjisini tanımlar ama aynı zamanda yörünge ve kinetik spin momentumlarının çeşitli (sayısallaştırılmış) değerlerini de gösterir. Dört kuantum sayısı şunlardır: 1) Elektronik katman sayısını gösteren ana kuantum sayısı *n*; 2) Elektronik alt katmanların sayısını ve orbitallerin şeklini belirleyen ikincil kuantum sayısı veya orbital kinetik moment *l (L* harfinde olduğu gibi); 3) Kinetik momentin uzaysal yönelimini ölçen ve bir alt düzeydeki mevcut yörüngelerin sayısını gösteren manyetik kuantum sayısı *m*; ve 4) Elektronun kinetik spin momentini ölçen kuantum spin sayısı *(*sayıları): Elektronun kendi ekseni etrafında dönmesinden kaynaklanan elektron spininin sezgisel (tam olarak doğru olmasa da) görüntüsü ve elektrona uygun bir manyetik momente "yol açan" spinin kinetik momenti.]

"Daha doğrusu," dedi, "durum, tamamen karanlıkta büyük bir mağarada küçük yanan bir mumla el yordamıyla ilerleyen bir hazine avcısına benziyor." Belli bir yönde olabileceğine inanarak büyük bir keşif yapmayı umuyor, ama yanılıyor çünkü o mağarada girmesi gereken yere girmedi."

"İşte bu yüzden hiçbir önemli sonuç almadan uzun uzun aramaya devam edebilir," dedim.

Apelloslu adam yorumumu başıyla onayladı ve konuştu. "Mesele şu ki, zaman zaman sadece bir dikite ya da bir su birikintisine ulaşıyor, ama sık sık geçmesine rağmen hazineyi asla bulamıyor. Bu bir tür sonsuza kadar saklambaç oyunu."

Bunun ana nedenlerinin ne olduğunu sorduğumda Apellos'lu adam bana ilkinin materyalist bilim anlayışları olduğunu, ikincisinin ise bunun bir sonucu olduğunu söyledi: gurur ve bilimsel kibir. Bu konuda ne durumda olduklarını çok iyi bildiğim için ona hak vermekten başka bir şey yapamadım.

“İşte bu yüzden,” diye ekledi, ”bilim anlayışınızda radikal bir vizyon değişikliği gerçekten gerekli.” Ulaştığınız her şey yanlış değil ama bu seviyede kalırsanız belirleyici sıçramayı yapamazsınız. Bu, bir yumurtanın 70 santigrat derecedeki suda kaynamasını beklemeye benzer.”

Prensipte, büyük ölçüde Sommerfeld modeline* dayanan başlangıçtaki atom modeli, neredeyse yalnızca yaklaşık değerlere dayansa da, aslında yanlış değildir.** Örneğin kuantum seviyesinde, bir elektronun ya da temel bir parçacığın yörüngesinden bahsedemeyiz,*** daha çok o atomun belirli bir bölgesinde bir dalga birikiminin var olma olasılığından söz edebiliriz. Atomun kuantum dünyasıyla ilgili hemen hemen tüm olgular, bilim insanlarının “her şeyin belli bir şekilde mantıklı olması gerektiği, aksi takdirde bu alanda bilgi sahibi olan herkes tarafından çok iyi bilindiği” arzusuyla yaptıkları belirsizliklere ve yaklaşıklıklara dayanan modellerle açıklanmaktadır.

* Bohr'un modelinin geliştirilmiş hali olan bu model, elektronların atom çekirdeği etrafında sadece dairesel yörüngelerde değil, aynı zamanda eliptik yörüngelerde de döndüğünü varsayar.

** Bohr ve Bohr-Sommerfeld modelleri kuantum öncesi modellerdir ve atom fiziğinin başlangıcında geliştirilmişlerdir. Göreceli olmayan kuantum mekaniği, Bohr-Sommerfeld modelinin geliştirilmesinden yaklaşık on bir yıl sonra ortaya çıktı; ve ancak bundan sonra, 1926'da yayınlanan Erwin Schrödinger denkleminin varsayımıyla, bugün kullanılan çağdaş model olduğunu söyleyebileceğimiz atomun göreceli olmayan kuantum modeli geliştirildi. Ancak en titiz güncel model, Dirac denklemine dayanan atomun göreceli kuantum modelidir.

*** Yazar, Heisenberg'in bir mikro parçacığın hızının ve konumunun (uzayın aynı yönüne göre) aynı anda bilinemeyeceğini, ama bu niceliklerden yalnızca biri veya diğeri tarafından bilineceğini belirten belirsizlik ilkesine dolaylı olarak değinmektedir.

ATOMİK MODELLER

Örneğin, bugün hâlâ elektronları atom çekirdeğinin etrafındaki boşlukta çok hızlı hareket eden ve bir “elektronik bulut” oluşturan parçacıklar olarak hayal eden, ancak atom içindeki tam yörüngeleri veya konumları hakkında kesin bir açıklama yapmayanlar var. Bu kuantum fenomeninin ihtişamıdır çünkü “görmek ve inanmak istediğinizi elde edersiniz” ifadesinin en iyi kanıtıdır.

Atomun gezegensel modeli buna iyi bir örnektir. Dünya atomun yapısını anlamak istiyordu ve bu başlangıçta gezegen sistemine benziyordu: elektronlar çekirdeğin etrafında eliptik yörüngelerde dönerken, gezegenler de Güneş'in etrafında dönüyordu. Ancak elektronların çekirdeğin içine düşeceği ve her şeyin çok kısa bir süre içinde çökeceği kısa sürede anlaşıldı. Bu

nedenle gezegen modeli, kuantum mekaniğiyle yavaş ama emin adımlarla bağlantı kuran iyi bir fikir olan durağan yörüngeler fikriyle tamamlandı. Bu şekilde gezegen modeli, elektronların yörüngelerini nicelleştirme fikrine hitap eden kuantum öncesi bir model haline gelmiştir. Bu modelde, elektronların eşmerkezli daireler gibi yörüngelerde hareket ettiği ve her bir "yörüngenin" aslında bir enerji seviyesini temsil ettiği düşünülmektedir.* Bu model, tasarım tutarsızlıkları*** nedeniyle atomların değerliklerinin** de uzun sürmediğini göstermektedir.

* 1913'te Rutherford Modeli'ni "tahtından indiren" Bohr Modeli.

** Kısacası, bir atomun değerliği, kimyasal bileşikler veya moleküller oluşturmak üzere diğer atomlarla birleşme yeteneğini temsil eder.

*** Örneğin Bohr, modelini 1932 yılında James Chadwick tarafından nötronun keşfinden neredeyse yirmi yıl önce önermiştir, ancak nötronun varlığı daha önce 1920 yılında Ernest Rutherford tarafından teorize edilmiştir.

Kuantum mekaniği daha sonra aslında elektronların atom çekirdeğinin yörüngesinde dönmediklerini ve atomun içinde belirli bir yerde ve belirli bir zamanda "bulunamayacaklarını" göstermiştir. Aksine, atomun içinde bulunma olasılıkları bir yelpazeyi "kapsar" çünkü aynı anda farklı yerlerde eşzamanlı olarak varmış gibi görünürler. Bu durum bir elektron üzerinde ölçüm yaptığımız ana kadar geçerlidir, bu durumda elektronu atomun belirli bir bölgesinde bulabiliriz ama ölçüm gerçekleşmeden önce bulamayız. Bu nedenle atom çekirdeğinin etrafındaki "elektron bulutu" modeli bu durumu tatmin edici bir şekilde sunuyor gibi görünmektedir çünkü en azından orada ne olduğuna dair genel bir fikir vermektedir, ama bu her şeyin tam olarak anlaşıldığı anlamına gelmez.

Aslında kuantum mekaniğinin özü bugün bile tam olarak anlaşılmış değildir. Kuantum ölçeğinde meydana gelen ve mevcut kuantum mekaniğinin matematiksel aygıtlarının yardımıyla açıklanamayan bir dizi olgu vardır. Bunlardan biri, kendi çapında ünlü olan, mikro parçacıkların olağanüstü ve hala mucizevi bir özelliğini vurgulayan " çift yarık deneyi" ile ilgilidir: yani, bir şekilde gözlemlendiklerini "hissetmeleri".

KUANTUM BELİRSİZLİĞİ SORUNU: GELİŞİGÜZEL Mİ YOKSA MÜKEMMEL DÜZEN Mİ?

Doğası gereği, kuantum mekaniğinin olasılıksal yorumu yüksek derecede belirsizliğe sahiptir,* klasik fiziğin ve sıradan varoluşun "normal" anlayışı ve vizyonuyla ilişkili olarak her zaman "garip" olarak kabul edilir, ama bu kuantum mekaniğinin tanımlayıcı özelliğidir. Gerçekte, atomların fiziksel

planda nasıl ortaya çıktığını ve oluştuğunu daha iyi anlasaydık, işler bu kadar garip görünmezdi. Kuantum mekaniği bu temel kavram boşluğunu kapatmak için "gelişigüzel" fikrini empoze eder, ama her bir atomun oluşumunda kesin bir "iniş" ve varoluşunda bir nedensellik vardır çünkü gerçekte, ne makrokozmik ne de mikrokozmik düzeyde Yaratılış'ta hiçbir şey "rastgele" gerçekleşmez.

(DİPNOT: * Yazar yine dolaylı olarak Kuantum Mekaniğindeki Heisenberg'in Belirsizlik İlkesine değinmektedir).

"Şans" ve 'kesin nedensellik' arasındaki ikilem, başından beri fizikçiler arasındaki anlaşmazlığın göz bebeği olmuştur. Örneğin kuantum fiziğinde parçacıkların konumları ve nitelikleri hakkında çokça konuşulurken, Einstein'ın göreli fiziğinde çeşitli hassas değerlerle ölçülebilen somut bir nicelik olarak enerjiden bahsedilir. Bu nedenle, dalgaların ve genel tezahür biçimlerinin ebedi "belirsizliği" içinde her zaman "yüzemeyiz" çünkü bu, fenomenlerin nasıl meydana geldiği ve şeylerin nasıl olduğu hakkında daha fazla fikir verirken, tam olarak doğru değildir. Elbette, belli bir perspektiften bakıldığında, her iki varyant da geçerlidir çünkü farklı koşullarda farklı açıklamalar sunarlar: bazen dalgalar örneğinde olduğu gibi şeyler yalnızca genel bir açıdan görünür ya da olasılık terimleriyle ifade edilir; diğer zamanlarda ise gözlemin deneye dahil olması örneğinde olduğu gibi somut hale gelirler.

Apellos'lu adam, "Mikrokozmik fiziğin prensiplerinden birinin biliminizde iddia ettiği 'belirsizlik' aslında sizin bir şeyi ölçememenizden kaynaklanıyor," dedi. "Bunun gerçeklikle hiçbir ilgisi yok. Bu, belirli bir yerde şeylerin nasıl olduğunu bilmiyorsanız, belirli bir olasılıkla 'böyle bir şey' olabileceğini varsaymanız ve bunu o yöndeki bilginizin 'sonu' haline getirmeniz gibi bir şey. Dahası, bunu nasıl ölçeceğinizi bilmiyorsanız, bu haklı olduğunuz anlamına gelmez."

"İşte bu, son yüz yılda 'gelişigüzel' yorumlama yönüne kayan tartışmadır, "* dedim. "Ancak bu fikrin takipçileri,** kuantum gerçekliğinin nasıl ölçüleceğini bilmediklerini değil, yalnızca belirli koşullar altında ölçülebileceğini söylediler."

[DİPNOT: * Einstein'ın "Tanrı zar atmaz!" sözüyle ilgili önceki dipnota bakınız]

[DİPNOT: ** "Kopenhag Okulu Yorumu "nun temsilcileri, kuantum mekaniğini anlamak için bir dizi kural tanımlayan Niels Bohr ve Werner Heisenberg'di. Einstein "Kopenhag Okulu'nun ruhunu" benimseme konusunda başından beri isteksizdi ve ölümüne kadar bunu reddetti. "Kopenhag Okulu yorumu 'na karşı çıkanlardan biri olan John G. Cramer, 'The Transactional Interpretation of Quantum Mechanics' (1986) adlı makalesinde şöyle demiştir: 'Kopenhag

Okulu'nun kuantum mekaniği yorumuna gönderme yapan, bu yorumu tartışan ve eleştiren geniş bir literatür olmasına rağmen, hiçbir yerde bu yorumu tam olarak tanımlayan özlü bir ifade bulunmamaktadır.]

“Bu sonuca, ışığı içeren foton temelli ölçümü kullanamıyorlarsa, bunun kuantum gerçekliğini ölçmenin başka bir yöntemi olmadığı anlamına geldiğini varsayarak vardılar. Gerçekte, kuantum 'belirsizliğinin' yorumlanması sizin gördüğünüz gibi yanlıştır. Ancak bu, Doğa'nın bu kuantum gerçekliklerini kontrol etmekten ya da 'ölçmekten' aciz olduğu anlamına gelmez. Eğer biliminizin formüle ettiği Belirsizlik İlkesinde yorumlandığı gibi olsaydı, bu Doğada hiçbir düzen olmadığı ve her şeyin kaos olduğu anlamına gelirdi.”

“O zaman bunu nasıl anlamalıyız?” Dürüstçe şaşırarak sordum.
“Buradaki fikir, 'belirsizliğin' çözülmesi değil, yeniden yorumlanması gerektiğidir; ve o zaman artık belirsizlik olmaktan çıkar. Artık 'parçacığı göremezsiniz' fikrinden yola çıkmazsınız, çünkü bu artık önemli değildir, ancak 'belirsizliğin' doğru anlaşılmasıyla, parçacıkların görünüşte doğrusal hareketi parçacığın bir tür dönüşüne dönüşür ve o zaman hemen açısal momentuma sahip olursunuz! Parçacığın gerçekten bir 'dönme' durumuna girmesini istiyorsunuz.”

“O zaman nasıl göreceğim?”

“Artık onu görmekle ilgilenmiyorsunuz, ama dönme yoluyla, aslında bu dönme hareketine özgü bazı elektromanyetik dalgalar olan belirli bir özel radyasyonun üretildiği gerçeğiyle ilgileniyorsunuz.”

“Tamam, ama neden göremiyorum?” Israr ettim. “Anlıyorum. Parçacığın özel dönüşüne ve dalgalarına sahibim ama yine de göremiyorum. Neden?”

“Çünkü mevcut ekipmanınızla artık onu göremiyorsunuz. Size daha önce de söylediğim gibi, bu aynı zamanda teknolojik ölçüm yeteneklerinize de çok bağlı. Bilim adamlarınız bu konuda her şeye sahip olduklarını düşünmeyi seviyorlar ve eğer ölçüm aletleri olarak sahip oldukları şeylerle hiçbir şeyi ölçemez veya göremezlerse, o zaman gerçekliğin var olmadığını düşünüyorlar.”

Pes etmedim.

“Peki bunda yeni olan ne? Parçacığı daha önce görmedim ve şimdi de görmüyorum, bu açıklamalarla bile. Peki, bu bakış açısından yeni olan ne?”

“Emilim de dahil olmak üzere pek çok başka fenomen var. Bir vorteks ortaya çıkar ve ardından parçacıklar bir 'yerçekimi noktası' etrafında hareket etme eğilimi gösterir. Burada yerçekimsel boyut çok önemli.”

“Bu zaten dönüşün başlangıcından itibaren gerçekleşiyor.”

“Evet, ama 'belirsizliği' yeniden yorumladığınız anda, cihazlarınızı bu yeni gerçekliği ölçecek şekilde ayarlayabilirsiniz ve o zaman bilmediğiniz kuantum fenomenlerini görürsünüz.”

Haklıydı çünkü kuantum aleminde gerçeklik, peşinden gitmek istediğiniz şeye göre değişir. Ancak benim parçacık hareketinin dönüşümü konusunda şüphelerim vardı.

“İşlerin nasıl bir 'dönüşe' dönüştüğü benim için hala net değil” dedim.

Apellos'lu adam o kadar sabırlıydı ki, lisede böyle bir öğretmenim olmasını isterdim.

“Bu çok önemli bir olgu. Bir parçacığın doğrusal hareketi dönme hareketine dönüşür ve o zaman parçacığı artık göremezsiniz.”

“Neden? Tabancanın namlusundan çıkan bir mermi ya da yaydan çıkan bir ok dönerken aynı zamanda belli bir hızda 'düz' ilerler.”

“Bir parçacığı gördüğünüzde, gördüğünüz şey kullandığınız fotonun dalga boyuna bağlıdır, bu da size 'ışık' olarak görünür. Eğer bu parçacık, hareketini gözlemleyebileceğiniz şekilde hareket ederse, nerede olduğunu söyleyebilirsiniz. Ama diyelim ki 40 pikometrelik bir aralıkta* gözlemleme ve ölçme yeteneğine sahip olduğunuz ve parçacık 10 pikometrelik bir aralıkta hareket ettiği anda, artık onu gözlemleyemezsiniz.

“Tamam, ama parçacığı gözlemlemek için dalga boyunda fotonlar olabilir” dedim.

[DİPNOT: *Bir pikometre (pm) 10 üzeri negatif on ikinci kuvvet metreyi ölçer. Örneğin, bir hidrojen atomunun çapı 53 pm'dir].

Apellos'lu adam, “Gerçekten de öyle; ama bu tür fotonları yaratmak için gerekli ekipmana sahip değilsiniz,” diye cevap verdi ve bana İnsanlığın gerçek tarihinin farklı yönlerini incelemeye devam etme zamanının geldiğini söyledi. Bu konu benim için son derece cazipti, bu yüzden onu olabildiğince derinlemesine araştırmaya koyuldum çünkü bana gerçekliğin doğru anlaşılması için bir köşe taşı gibi görünüyordu. Daha sonra yaşadığım bir dizi istisnai deneyimle, Heisenberg'in belirsizlik ilkesinin gerçek anlamını çok daha derinlemesine inceleyebildim, ancak tüm bunlardan gelecek ciltlerden birinde ayrıntılı olarak bahsedeceğim.

6 — UZAY-ZAMAN MAKİNESİNDE İLK DENEYLER

2015 yılı, sonbaharın başına kadar çok yoğun geçti. Cihazın yapımı, en azından başlangıçta, çok sayıda hazırlık, tartışma, toplantı, test ve çözüm gerektirdi. Diğer insanlar için görev dağılımı iş bölümü prensibine göre yapıldı, yani sadece projenin çalışma ekibinin her bir üyesine ait olan kısmı için kesinlikle gerekli olan veriler sağlandı. Bu, en azından teoride istenmeyen bilgi sızıntılarını önlediği için özellikle askeri projelerde normal ve iyi bilinen bir uygulamadır.

Proje verilerini Cezar ve Teğmen Nicoară ile birlikte koordine ettim. Cezar dikkatli bir şekilde bizimle işbirliği yapan kişilerle gizlilik anlaşmaları yaptı. Ayrıca toplantılar, istenmeyen herhangi bir "müdahaleyi" önlemek için tarafımızdan yakından izlenen alanlarda gerçekleşti. Prensip olarak ekip çok kalabalık değildi, ancak yine de çok dikkatli olmamız gerekiyordu.

ZORLUKLAR VE ENGELLER

Genel kanının aksine, büyük ve karmaşık projeler - devlete ait olsun ya da olmasın - genellikle daha düşük seviyede ele alınanlardan daha az etkilidir. Bunun nedeni kısmen, siyasi veya diğer müdahaleler de dahil olmak üzere bu düzeyde ortaya çıkan oldukça karmaşık bürokratik aygıtın yanı sıra projede yer alan çok sayıda insandır. Genellikle böyle bir proje, direnci oldukça yüksek olan karmaşık bir "varlığı" temsil eder. Daha küçük projeler söz konusu olduğunda, işler çok daha hızlı ilerleyebilir, ancak kaynaklar ve olanaklar da daha küçüktür.

Eden projesinin başından itibaren üstesinden gelmemiz gereken iki büyük sorun vardı. Bir yandan Eden'in kendine özgü işleyişini sağlayacak çok karmaşık bir yazılım tasarlamak gerekiyordu. Burada Midas'ın olağanüstü dehasına güvendik. Öte yandan, finansal sorun ciddi bir engel olarak ufukta beliriyordu. Başlangıçta fonların sorun olmayacağını düşünsek de, kısa süre sonra bu açıdan büyük zorluklarla karşı karşıya olduğumuzu fark ettik. "Sandalyenin" sadece dış iskeletinin gerçekleştirilmesi ve buna diğer temel düzenlemelerin eklenmesi, masrafları hem mevcut mali olanaklarımızı hem de elimizdeki birikimleri çok aşan bir değere yükseltti. Ve bu buzdağının sadece görünen kısmıydı, çünkü işbirlikçilerimize yapmamız gereken ödemeler de vardı, sadece sözleşmeye bağlı olanlar değil, özellikle de daha önce bahsettiğimiz özel malzemeler. Dolayısıyla, projeyi hayata geçirmeye başladığımızda başlangıçtaki tahmini maliyetler çok daha yüksek hale geldi.

Zor bir dönemdi ve en yoğun şekilde Nisan ayının sonlarında hissedildi.

Ne ben ne de Cezar taviz vermeye istekliydik çünkü projeyi, cihazın sağlayabileceği olanaklardan çok fazla şey kaybetmeden hala erişilebilir olacak şekilde önemli ölçüde uyarlamıştık. Ancak üretim maliyetleri muazzamdı. İtiraf etmeliyim ki bu gerçeğin "baskısını" hissettim ve Cezar bile endişeliydi çünkü proje devam etmek zorundaydı.

Bu zorluklarla yüzleşmek zorunda kalmaya başlamış olsak da, ilk deneyler çoktan başlamıştı. Cihazın temel yazılımı Midas tarafından çoktan tasarlanmıştı ve planlarımıza yapıcı bir şekilde uyarlanan iki büyük Tesla bobini ile yapılan ilk korelasyon testleri olumluydu.

Cihaz gelişiminin erken bir aşamasında olsa da, ilk eğitim seansına bu sıralarda başladım. Giderek bir "kontrollü uzay-zaman bozulma makinesi" haline gelen Eden tarafından modüle edilen frekanslarla etkileşim açık ve güçlüydü. Midas bana bunun esas olarak iki özel Tesla bobininin modüle edilmiş enerjisinden kaynaklandığını ve hala bazı programlama ayarlamaları yapması gerektiğini açıkladı. Esasen her şey, etkilerinin biyolojik seviyede mümkün olduğunca ince bir şekilde ayarlanması için birleştirilmesi gereken bir frekanslar oyunuydu. Tasarım temasında, temel yazılım tarafından belirli bir şekilde modüle edilen frekanslar aynı anda bedenin farklı bezleriyle, özellikle epifiz beziyle ve ayrıca DNA'nın yapısını da içeren farklı iç biyolojik yapılarla rezonansa giriyordu. Yazılım, cihazda oturan kişinin biyolojik durumuna göre frekansların kalıcı bir şekilde yönlendirilmesini amaçlıyordu. Her harici impulsta geri bildirim bekleniyordu. Bunun için piyasada bulunmayan özel sensörler sıfırdan tasarlandı. Bunun son derece sofistike olduğu kanıtlandı ve frekansları birleştirecek çözümü bulmak için Midas'ın aylarca çok yoğun çaba göstermesi gerekti. Bir samimiyet anında bana, profesyonel bakış açısıyla Eden'in programlamasının o zamana kadar karşılaştığı en büyük ve en zor meydan okuma olduğunu itiraf etti.

"Yaptığım şeyden hala memnun değilim," dedi bana. "İşe yarıyor ama mükemmel değil... Hala zamana ihtiyacım var... Israr ediyorum."

ÇAĞDAŞ BİLİM İÇİN GEREKLİ BİR "GÜNCELLEME"

Bununla birlikte, o zamana kadar elde edilen sonuçların çok iyi olduğunu düşünüyordum çünkü projemizde doğan teknolojinin mevcut bilimin alışılmış ve eski moda kalıplarını nasıl "kırma" eğiliminde olduğunu görmüştüm. İlk olarak, çalışmalarımız süptil tezahür planlarının varlığına dair

net kanıtlar sağladı. Bu konuya kitaplarımda birçok kez değindim çünkü bunun temel bir öneme sahip olduğunu düşünüyorum. Buna ek olarak, evrenin gerçek yapısının enerjinin titreşim frekansları prensibiyle ilgili olarak varoluş boyutlarının hiyerarşisine dayandığını anlamadan çağdaş bilimin nasıl ileriye doğru önemli adımlar atabileceğini göremiyorum.

Başlangıçta, Midas için işleri daha açık hale getirmek amacıyla, yaptığımız şeyin günümüz bilim adamlarının sınırlı kavramlarının ötesine ulaşacağından emin olmak için bu konudaki bazı temel unsurları kısaca açıklamak zorunda kaldım. Eden'in gerçek çalışma şeklini doğru bir şekilde anlayabilmesi için onun özgür ruhuna ve çok açık düşünmesine ihtiyacımız vardı. Neyse ki Midas'ın farklı dünyaların incelikleri ve çoğulluğu hakkında zaten bazı fikirleri olduğu için bu oldukça kolay oldu. Bu nedenle sadece bazı yönlerini bu doğrultuda özetlemek ve projenin temasına doğru çizgiyi veya yaklaşımı çizmek gerekiyordu.

Bu kadar keskin zekâya sahip bir insanla nadiren karşılaşma fırsatım oldu. Bu genç adam, belki de uzun tartışmalar gerektirecek karmaşık ayrıntıların özünü sadece birkaç cümleyle çıkarmayı ve daha da ötesi, ulaştığı sonuçları doğru bir şekilde tahmin etmeyi başardı. Onunla konuşmak bir zevkti, ancak bunun için kendiniz olmanız da gerekiyordu. Zihinsel açıdan son derece yetenekli ve sezgileri güçlü her genç adam gibi Midas'ın da muhatabından beklentileri yüksekti ve ondan iyi bir zihinsel eğitim talep ediyordu. Onun durumunda bu tutum haklıydı çünkü ilgisini çekmeyen ya da entelektüel yeteneklerinden herhangi bir katkı talep etmeyen bir konuyu onunla tartışmak neredeyse imkansızdı.

Midas, evrendeki enerjinin tezahür formlarının sonsuz olduğu ve bunun dolaylı olarak içinde yaşadığımız fiziksel planın dışında çok karmaşık dünyaların, planların ve boyutların varlığına yol açtığı fikrini çabucak kavradı.

“Paralel planlar olarak adlandırılan pek çok plan vardır, ama bunlar potansiyeldir; yani siz onların farkına varana kadar ‘aktif’ değildirler” dedim. “Farkında olduğunuz plan ya da boyut, içinde var olduğunuz plan ya da boyuttur.”

"Ben sadece burada, fiziksel planda mı varım? İnsan varoluşunun çok boyutlu ve karmaşık olduğunu söylemiştiniz.”

"Bu doğru, ama şimdilik sadece fiziksel planın farkındasın. Sizin için sadece o var. İçinde bulunduğunuz eterik, astral ve benzeri diğer boyutlar sizin için sadece potansiyeldir, en azından şimdilik. En fazla, ürettikleri ve bazen fiziksel bedeninizde hissettiğiniz etkiler yoluyla dolaylı bir şekilde varlıklarını fark ediyorsunuz ki şu anda tam olarak farkında olduğunuz ve varlığına ikna olmuş göründüğünüz tek boyut bu."

"Ama yine de varoluş için böyle birkaç plan olduğunu söylediniz. İnanacak başka ne var?"

"Bu bir gerçeklik. Ben sadece bunu doğruluyorum. Buna inanıp inanmamanız o kadar da önemli değil. Önemli olan varoluşunuzun diğer boyutlarının farkına varmaktır."

"Nasıl?" diye sordu.

Gülümsedim. Midas'ın çok özlü, pragmatik ve açık sözlü bir öğrenme tarzı vardı. Aynı zamanda çok odaklanmış ve dik dik bakıyordu; bu özelliği özellikle ilgisini çeken bir şey olduğunda ortaya çıkıyordu.

"Genişleme yoluyla. Bir balon düşünün. İlk başta neredeyse sönüktür ve kapladığı hacim küçüktür. Eğer içine üflemeye ve şişirmeye başlarsanız, boyutu büyür ve giderek daha fazla yer kaplar. Bilinciniz de öyle. Ne kadar genişlerse, evrenin ek boyutlarının o kadar çok farkına varırsınız."

Midas, "Yani aynı anda paralel birkaç boyutta yaşadığımı mı söylüyorsun?" dedi.

Bunun bir soru mu yoksa onun bir ifadesi mi olduğundan emin değildim ama cevap verdim.

"Paralelliklere çağdaş bilim adamları tarafından değiniliyor. Onlar için bir plan var olduğu an, bu fiziksel plandır. Onların anlayışına göre başka bir şey olamaz."

"Bununla birlikte, başka boyutların farkında olan ya da onlara gerçekten girmiş, orada yaşamış ve sonra geri dönmüş insanlar hakkında bir şeyler okudum. Bu, onların o planın ya da diğer paralel boyutların tamamen

farkında oldukları ve hala farkında olabilecekleri anlamına geliyor. Bilimin buna ne gibi bir cevabı var?" diye sordu.

Midas oldukça "keskindi" ama yapıcı bir şekilde. Gerçekten bilmek, anlamak istiyordu. Ona mevcut bilimin kendi "silahlarımla" açıklamaya çalıştım.

"Bu tür varoluş planlarının var olabileceğini, bizimkiyle 'paralel' olduklarını, ancak hepsinin fiziksel olduğunu söylüyor. Mevcut bilim, bu 'paralel' düzlemlerin veya boyutların fiziksel düzlemden daha rafine olabileceği fikrini takip etmiyor. Başka bir deyişle, örneğin eterik planın aksine, yoğun fiziksel maddeden daha yüksek titreşim frekansına sahip varoluş planları olabileceğini kabul etmez. Çağdaş bilim için var olan tek şey, bilincinde olsun ya da olmasın, fiziksel plandır. Bu 'paralel' fiziksel planların titreşim frekansları birbirine yakındır; yani, ortak bir frekans zarfının 'ortak bir demetinin' parçasıdırlar, ama sonuçta bu tür bilim adamları için de konu fiziksel maddedir."

Mevcut bilim anlayışına göre, tüm "paralel" planlar fiziksel maddedir.

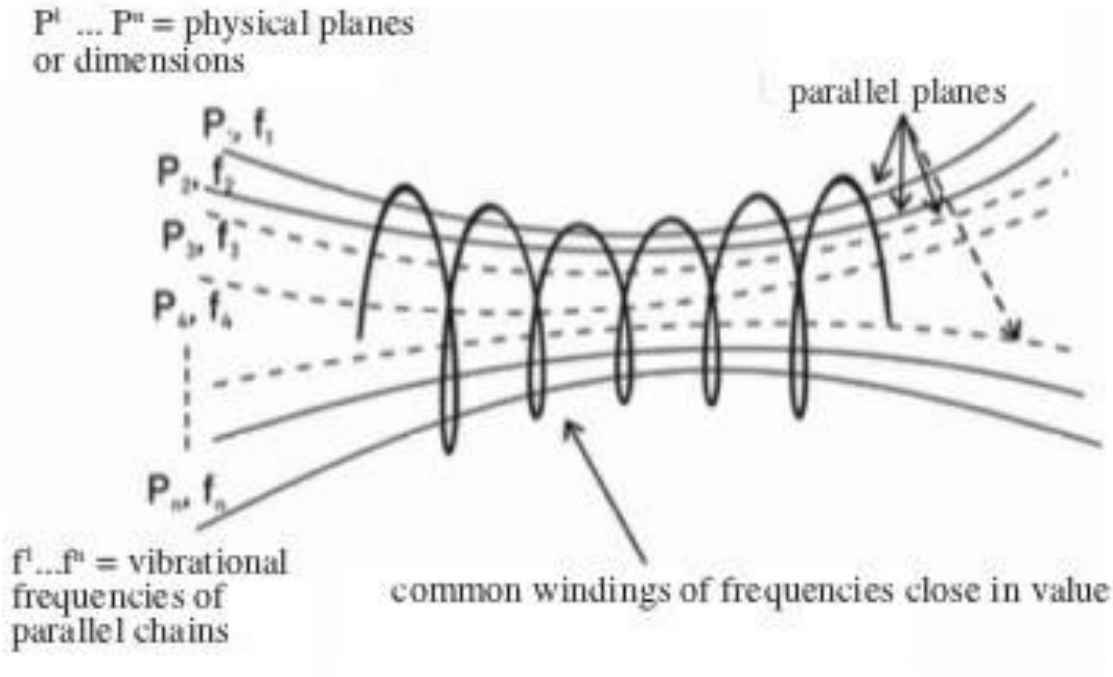

Daha sonra Midas'ın tüm mevcut matematik ve fiziğin dikey değil “yatay” bir model üzerine inşa edildiğini anlaması kolay oldu.

Örneğin, bazı bilim insanları kesinlikle enerjisel bir plan ya da boyut olabileceğini düşünmemektedir.

Birinin düşüncelerine ya da duygularına değinirken bile, bunu başka bir varoluş planında bir tezahür olarak görmezler, bunun yerine fiziksel plandaki insanların bu düşüncelerinin ve duygularının sadece fiziksel bedenin farklı sensörleri arasındaki kimyasal bir alışveriş olduğunu düşünürler.

“Bu kavramsal bir blok gibi,” diye açıkladım Midas'a. "Günümüz bilim adamlarının anlayışına göre, süptil enerjisel bir planın var olması mümkün değil. Bunu iyi analiz ederseniz, matematiksel fiziğin denklemleri bile en başından beri sadece fiziksel planı göstermek ve tanımlamak için tasarlanmıştır."

Çağdaş bilim insanları için, enerjinin titreşim frekansına bağlı olarak tezahür planları arasında gerçekten de bir hiyerarşi yoktur. Onlar bunu akıllarına bile getirmezler. Onlar için her şey mümkündür ama sadece fiziksel planda. İstediğiniz şeye dönüşebilir, başka bir planda portallar açabilir ve hatta zamanda sıçramalar yapabilirsiniz, ama bütün bunlar yalnızca fiziksel tezahür planlarına dayanarak gerçekleşebilir.

Midas evrenin temel kavramsal yapısına ve ana yasalarına oldukça hızlı bir şekilde “uyum sağladı”. Cihazın genel yazılımının kaynak kodunu ve gerekli alt rutinlerini düzgün bir şekilde programlayabilmek için onun bu enerji hiyerarşisine ikna olması gerekiyordu. Eğer vizyonu mevcut bilim paradigmasıyla uyumlu olsaydı, Eden'i inşa etmeyi başarabileceğimizi sanmıyorum, en azından “makinenin” yaratabileceği uzay-zaman bozulmaları açısından. Eterik kristalin işlevinin yerine geçecek bir şeye ihtiyacımız vardı ve sonunda Midas çalışma şeklini anladı.

BİR HATANIN İNCELİĞİ

O sıralarda, tüm projeye özel bir ivme kazandıracak bir unsur devreye girdi. Bana kalırsa, bu unsur aynı zamanda projenin başlangıcından bu yana yaşanan çok yoğun dönemin stresini hafifleten duygusal bir yönü de içeriyordu.

Haziran ortasında, tam da yıldız konfigürasyonunun hesaplandığı zamanda, cihazın ilk montajları başladı. İnşaat oldukça hızlı ilerledi, özellikle de alt montajların birçoğu zaten sipariş edilmiş ya da önceden monte edilmişti.

Yaklaşık iki hafta sonra Eden dış açıdan neredeyse tamamen gerçekleştirilmişti. Bunu, bazı elektronik düzenekler, bazı kaplamalar ve özellikle de enerji kaynağına bağlantıyı içeren "iç kısım" üzerindeki çalışmalar izledi.

Bu son bakış açısından, iki büyük özel Tesla bobinini inşa etmek zor bir görevdi. Bunlar cihazın "kalbi" ve Eden'in orta konsoldan yayınlanan açık ve kesin talimatlara göre gerçekleştirebildiği uzay-zaman bozulmalarının kaynağı olarak düşünülebilir. Ne kadar basit olursa olsun, bu bobinlerin taslaklarını veya çizimlerini sunmam ya da yapısına veya çalışma özelliklerine ilişkin başka ayrıntılar sunmam kesinlikle yasaklanmıştı. Bana telepatik olarak gönderilen ve ilk başta çok iyi anlamadan korteksten "çıkarabildiğim" teknik çözüm gerçekten inanılmazdı. Bobinlerin her bir bileşen parçası, güvenlik sızıntıları ve istenmeyen bağlantılar veya parazitlerle ilgili herhangi bir sorundan kaçınmak için farklı bir yerde yapıldı.

Bununla birlikte, inşaatın sorunsuz ilerlemesi ve ardından gelen deneyler tamamen sürprizsiz değildi. Temmuz ayında ilk eğitim seanslarına başladım ve sandalyeye oturup uzay-zaman bozulmasını belirleyecek parametreleri ayarladığım anda bedenimi saran durum kesinlikle inanılmazdı. Şimdiye kadar yapmayı başardıklarımdan o kadar mutluydum ki, özellikle geceleri ve çeşitli aşamalarda, Eden ile olan süptil " enerjisel iletişime " mümkün olduğunca iyi uyum sağlamaya çalışarak saatlerimi harcadım. Yaz olduğu için program daha serbestti ve Cezar ile bu dönemden en iyi şekilde yararlanarak iç yapımı cihazın spesifik enerjisine uyum sağlayacak şekilde enerjisel olarak stabilize etme konusunda anlaştık.

Bu hiç de küçük bir görev değildi ve bedenimin bir yerlerinde çok derin seviyelerde bir yankılanma yarattı. Etkileri genellikle zihinsel seviyede bir enginlik hissi yaratan dalgalar veya akışlar olarak hissettim. İlk başta gerçekten zordu çünkü sanki beden bu enerjiyi sürdüremiyor ve kontrol edemiyormuş gibi bir baş dönmesi hissi ortaya çıkıyordu. Ancak ben enerjinin yoğunluğundan çok, bedenimin "anlamadığı" ve uyum sağladığı dalgalanma etkilerinden rahatsız oluyordum.

Bir şekilde "sandalye", istenen uzay-zaman bozulmasının programlanmasıyla dayatılan görevi, varlığımdaki enerji seviyelerinin bir tür ayrışması yoluyla çözmeye çalışıyordu ya da en azından eğitim seansı kırk dakikayı aştığında her seferinde yarattığı his buydu. Eğer toplantıyı bir saat uzatırsam, mide bulantısı ve baş dönmesinin ilk belirtileri ortaya çıkıyordu. Aslında beni rahatsız eden şey bu belirtilerin ortaya çıkmasından çok, özellikle tezahür

eden şeyde bir şeylerin uyumlu olmadığı hissiydi. Bedenin yeni enerji türüne ve buna karşılık gelen frekanslara uyum sağlama sürecini kabul etmeye hazırdım, ama düzenli olarak hissettiklerim ve vurgulanan aynı semptomlar doğru olamazdı.

Yaklaşık bir hafta sonra sonuçları Cezar ile paylaştım. Uzun bir tartışma yaptık, tüm yönleri tek tek analiz ettik. Bu tartışmanın ikinci bölümünde Teğmen Nicoară da bize katıldı ve durumdaki "zayıf halkayı" oldukça hızlı bir şekilde yakaladı. Mantıklı bir şekilde konuyu takip etti ve bunun bir programlama hatası olabileceği sonucuna vardı, çünkü "frekans dağılımı" buradan kaynaklanıyordu. İlk başta biraz şaşırdım çünkü Midas ile yaptığım görüşmelerden her şeyin çok iyi anlaşıldığını ve oturduğunu biliyordum ve hatanın nereden kaynaklanmış olabileceğini anlamadım. Hemen onunla ve Teğmen Nicoară ile bir toplantı ayarladım ve üçümüz de Midas tarafından geliştirilen yazılım kodu satırlarını çok dikkatli bir şekilde gözden geçirdik.

Benim için bu görevi takip etmek zordu ve kodun karmaşıklığı nedeniyle birçok kez açıklama istemek zorunda kaldım. Bununla birlikte, bu programlama dehasının cihazın işleyişini tasarladığı istisnai yolu, kısmi bir anlayış olsa bile, gözden geçirmek ve anlamak gerçek bir zevkti. Pratik olarak konuşmak gerekirse, fiziksel plana ait bazı unsurlar ile eterik plana değinen tensör hesaplama yöntemlerinin bir kombinasyonuydu. Bu kaynak kodu ve onun "kabukları", eterik kristalin bazı süptil emisyonlarının yerini alan gerçek bir IT (Bilgi Teknolojisi) sanatıydı.

Nicoară, bir ön değerlendirmeden kaynaklanan bazı parametreler için değerlerin dokuzuncu ondalık basamağa kadar hesaplanması gerekmesine rağmen, Midas'ın sadece ilk beş ondalık basamağı dikkate aldığını ve bunların daha sonra hesaplama akışına yeniden girildiğini belirtti.

Hatırladığım kadarıyla, sanırım Midas'ı ilk ve belki de son kez kafası karışmış, şaşırmış ve aynı zamanda üzgün gördüm. Bize, sonuçların altıncı ve dokuzuncu ondalık arasındaki aralığa karşılık gelen görünüşte çok küçük değerlerden etkilenebileceğini düşünmediğini açıkladı. Değerleri beşinci ondalığa "yuvarlaması" doğal ve yeterli görünmüştü. Ben ise Apellos'lu adamla yaptığım tartışmaları hatırladım; bana çağdaş bilim adamlarının da benzer hatalar yaptığını, önemsiz gördükleri ama gerçekte süptil planlara karşılık gelen bazı büyüklükler için belirgin öneme sahip çok ince etkilere neden olabilecek değerleri "ihmal ettiklerini" göstermişti.

Sorunu analiz ederken, Eden'in yalnızca hücresel seviyede değil, kuantum seviyesine kadar uzanan çok daha derin seviyelerde bile etkili olduğunu fark ettik. Burada herhangi bir "miktar" önemlidir çünkü uzay ve zaman çok süptildir. Başlangıçtaki değerlerle eğitime devam etseydim, etkiler muhtemelen çok rahatsız edici ve tehlikeli hale gelebilir, hatta hücresel işlevlerde bir bozukluğa yol açabilirdi.

Midas'ın çok kısa bir sürede tamamladığı değişiklikler yaptıktan ve hatta bazı alt rutinleri geliştirdikten sonra, cihazın içindeki deneyleri yeniden başlattık. Değişikliklerin doğru olduğu ortaya çıktı çünkü bedenimdeki enerji dalgaları artık uyumlu hissediyordu ve hatta seansları iki saatten fazla uzatabiliyordum. Tüm bunların düzenli bir eğitim meselesi olduğunu fark ettim. Fiziksel hücresel yapımın yeni enerji frekanslarına ve belirli biyokimyasal değişimlere alışması gerekiyordu. Başka bir deyişle, alışmak için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Cihazın yapımı aynı zamanda merkezi yazılım ve özel bobinlerin çalışmasının yanı sıra genel düzeneğin diğer bileşen parçalarında da kalıcı ayarlamalar içeriyordu. Frekanslar arasında bir denge noktasına ulaşılana kadar tüm bu unsurlar arasında mükemmel bir korelasyon sağlama eğilimindeydi, bu noktada Eden "kendi başına" çalışıyor gibiydi.

Dalgaların ve harmoniklerinin doğru bir dağılım akışına girmiştim ve oldukça hızlı ilerlediğimi hissediyordum. Örneğin, hücresel dönüşümler ile zihinsel durumum arasında biyolojik geri bildirim yapıyordum. Bu günümüz teknolojisinde yeni bir şey değildi ama Eden'in durumunda işler çok daha karmaşık ve hızlı görünüyordu. Eğitimin başlangıcı yaptığım ayarlara göre geliştikten sonra, etkiler neredeyse anında ortaya çıktı. Amaç henüz çok net olmasa bile, kişinin varlığını rafine etme anlamında hızlandırılmış bir büyüme olduğunu hissettim. Başka bir deyişle, bu sonuçların tam olarak neye yol açabileceğini çok iyi bilmiyordum.

BEKLENMEDİK ZİYARET

Eğitimin başlamasından bir ay sonra Midas bana daha yüksek seviyede bir programlama, hücresel seviyede daha derin değişiklikler üretecek bir enerji modülasyonu getirdiğini duyurdu. İlk tasarım toplantılarında, enerji seviyesi gradyan modülü için makul bir değer belirlemiştik, tam olarak bedene ve zihne enerji bilgisini doğru bir şekilde alması için zaman tanımak amacıyla.

Bu şekilde, bu teknolojinin gerçek hedefinin ne olduğunu tam olarak bilmeden bedeni ve zihni kademeli olarak "yonttuk". Sadece bunun evrenin süptil boyutlarına kolayca nüfuz etmekle ilgili olabileceğinden şüpheleniyordum, her durumda daha yüksek bilgilere erişmek için bilincin "genişlemesini" kolaylaştırmak için.

O sıralarda, bir tür bilinç "eşiğine" ulaştığım bir eğitim seansından hemen sonra bir akşam Cezar ile birlikte oturma odasındaydım. O zaman fark etmiştim ki ne uykuya daldığımı ne de tamamen berrak olduğumu söyleyebilirdim. Bu daha çok iki durumun, rüya görme ve uyanıklığın iç içe geçtiği yarı uyanık bir durum gibiydi. Cezar ile bu durumun olası evrimi hakkında tartıştım, her seansa verilen süreyi uzatarak veya enerji yoğunluğu veya spektral dağılımı gibi diğer parametreleri değiştirerek yapılıp yapılamayacağını bulmaya çalıştım. Tartışmanın ortasında ikimiz de villanın girişindeki kapının açıldığını ve ardından geniş koridordan oturma odasına inen adımların sesini duyduk. Sanki bir filmin içindeydik ve bir sonuç bekliyorduk. O anda hem Cezar hem de ben aynı telepatik algıya sahip olduk ve o anda gelen kişinin eski dostum Elinor olduğunu anladım.

Hızla sandalyemden kalktım ve kapıya doğru iki adım attım. Kapı açıldığında eşikte Elinor'u gördüm. Ne harika bir sürpriz! Şaşkın ve aynı zamanda çok mutlu bir şekilde, ona sarılıp Cezar ile tanışması için odaya götürerek sevgi gösterisinde bulundum.

Bu arada, Elinor'un 38 yaşlarında göründüğü aynı "donmuş" zamanı fark ettim; ayrıca sakin gülümseyen varlığını ve canlılık ve eylem gücü dolu parlak aurasını.

Cezar da sandalyesinden kalkmıştı ve ben de onları tanıştırdım. Bir bakıma, birbirleri hakkında anlattıklarımdan birbirlerini zaten tanıyorlardı ama hiç yüz yüze görüşmemişlerdi. Daha sonra her ikisinin de birbirlerine duydukları derin saygıyı fark etme fırsatım oldu. Kulağa biraz iddialı gelebilir ama iki "devin" muhteşem ruhsal bir şeyi başarmak için güçlerini birleştirmek üzere bir araya geldiği izlenimine kapıldım. "Aynı dünyadan" gibiydiler, her ikisi de İyiliği sürdürmek ve insanlara yardım etmek için aynı özlemleri ve yetenekleri paylaşıyordu. Kaderin bir oyunu olarak, onların etrafında olma, öğretilerini dinleme ve en şaşırtıcı maceralardan bazılarına katılma fırsatım oldu, sıradan insanların endişelerinde kendilerine pek yer bulamayan deneyimler.

Tartışma çok doğal bir şekilde başladı ve hemen Eden projesine odaklanıldı.

“Planınızı ve ne yapmaya başladığınızı biliyorum, ama beni buraya getiren şey, bu geniş kapsamlı eylemde hissettiğim bazı tıkanıklıklardı.”

Şaşkınlık ve refleksle cevap verdim.

“Ama buradaki projemizden kimsenin haberi yok!”

Cezar ve Elinor ihtiyatlı bir şekilde gülümsediler ve ben de hemen anladım. Yüksek derecede maneviyata sahip olanlar için, bilginin onlara sıradan yöntemlerle ulaşması artık gerekli değildir. Daha yüksek planlar düzeyinde, doğrudan aktarılabilir.

Cezar, Elinor'a verdiği yanıtta, özetle, siyasi seviyedeki bazı sonuçların yanı sıra, şimdilik bu olağanüstü projeye “resmi” bir şekilde devam edemediğimiz için biraz nankör bir durumun da altını çizdi. Konuşup fikir alışverişinde bulunurken hepimiz bodruma, cihazın inşa edildiği büyük odaya indik. Elinor projenin karmaşıklığından ve kapsamından, ama özellikle de ilerleme hızımızdan çok etkilenmişti.

Daha sonra ona kısaca eterik kristalden ve onunla benim aramdaki telepatik bağlantıdan, bu projeyi başlatmak için nasıl ilham aldığımdan ve aynı zamanda şu anda mali zorluklarla karşı karşıya olduğumuz gerçeğinden ve bunun projenin gerçekleştirilmesini nasıl önemli ölçüde geciktirebileceğinden bahsettim.

“Evet, bu ciddi bir çıkmaz,” diye itiraf etti Elinor. Birkaç dakika düşündükten sonra devam etti.

“Size bir teklifim var. Eğer kabul ederseniz, bundan sonra bu projeyi finansal olarak destekleyeceğim. Önemli olduğunu ve dikkatle geliştirilmesi gerektiğini biliyorum.”

Bu harika bir sürprizdi ve hiç beklemediğim bir şeydi. Yeni bir ivme kazandırdı ve cihazın inşaat planlarını iyileştirmenin yanı sıra önemli iyileştirmeler için fırsat sundu. Elbette Cezar da ben de Elinor'un kullanabileceği meblağların simya biliminin sonuçlarından kaynaklandığını seziyorduk ama bu konuyu derinlemesine incelemenin gerekli olmadığını

düşündüm. Aslında, daha sonra acı bir gülümsemeyle çağdaş toplumun garip zihniyetini düşündüm: materyalizme derinlemesine kök salmış olan bu toplum, ironik bir şekilde bazı bilimsel alanları, simya ve astroloji gibi gerçek sanat bilgilerini reddediyor, ama diğer yandan da bu yollarla elde edilebilecek somut sonuçlara şüpheyle yaklaşıyor. Bu sadece çağdaş bilim tarafından anlaşılmayan ya da bilinmeyen her şeyin aldatıcı olduğu ya da var olamayacağının düşünüldüğü bir bilinç telkini meselesidir.

Daha sonra Elinor'a çalışma ekibinin üyeleri, inşaatın diğer detayları ve projemizle ilgili fikirler hakkında bilgi verdik. Daha sonra diğer ilgili alanlara da uzanan çok verimli bir tartışma oldu. Söylediğim gibi, Elinor'un finansal destek önerisini, projenin geliştirilmesi için harika olanaklar sunan gerçek bir talih kuşu olarak takdir ettim. Elinor'un dürüstlüğü ve erdemi mükemmeldi, sadece özverili bir yardım ruhuyla hareket ediyordu. Bizden hiçbir şey istemedi, hiçbir şey talep etmedi, ama özellikle fikirleri ve sezgileri çoğu zaman çok değerli olduğunu kanıtladığından, çalışmaların durumu hakkında onu bilgilendirmenin görevimiz olduğunu hissettik.

Yeni durum karşısında Elinor bize, Eden'in inşaatının sorunsuz bir şekilde yürütülmesine doğrudan yardımcı olmak ve eğitimimi denetlemek için bir süre ülkede kalacağını söyledi. Onun varlığı özel bir ivme kazandırdı ve burada yalnızca bize sunduğu olağanüstü mali yardımdan değil, aynı zamanda çok ince ince işlenmiş etkisinden de bahsediyorum. Bu, Eden ile çalışmamın ilk kayda değer sonucuna çok katkıda bulundu.

ÖNEMLİ BİR ADIM

Elinor'un gelişinden yaklaşık bir hafta sonra, bir gece her zamanki gibi düzenli egzersiz seansıma başlamak için sandalyenin koltuğuna oturdum. Her zamankinden biraz daha geç bir saatte, saat sabahın birini geçmişti. Kendimi biraz yorgun hissediyordum ama o gece egzersiz yapmaktan vazgeçecek kadar değil. Sistemi açtım, Tesla bobinlerinin daha yüksek bir sese dönüşen kendine özgü uğultusunu duydum ama yorulmuyordum. Yarı açık göz kapakları arasında bobinlerden yayılan mavimsi beyaz ışığın yanı sıra çalışma frekansları ve harmonikleri açısından normalden daha yüksek bir değere sabitlediğim ekrandaki dijital bilgilerin açıldığını gördüm. Sonra uykuya daldım ya da en azından öyle sandım. Böyle bir şey ilk defa oluyordu. Neredeyse iki aydır hazırlanıyordum, farklı aşamalardan ve durumlardan geçiyordum ama hiç “uykuya dalmamıştım”.

Daha sonra olanları analiz ettiğimde, tüm teknik koşulların diğer egzersiz seanslarına benzer olduğunu fark ettim: cihazlar, diğer günlerden farklı parametrelere ayarlanmış olsalar bile düzgün çalışıyordu, enerji kaynakları normal davranıyordu ve enerji nabız değişimleri izin verilen sınırlar içindeydi. Ancak ben uykuya dalmıştım. Hafif fiziksel yorgunluk halimin bunu belirlemiş olabileceğini düşündüm, ama bu tür bir durumda eğitim seanslarını ilk kez yapmadığımı ve bu konuda herhangi bir sorun yaşamadığımı hatırladım.

İşin en ilginç yanı ise o sırada ne yaptığımın bilincini kaybetmemiş olmamdı. Bir yerlerde, arka planda, beynim bana "uyuduğum" bilgisini veriyordu, ama gerçekte kendimin oldukça farkındaydım. Bununla birlikte, bir şeylerin bir şekilde "sisin içinde" olduğunu fark ettim ama ne olduğunu söyleyemedim. Bilincim bir şekilde "zor" görünüyordu ve algılarım "daha yavaştı". Cihazın koltuğuna oturdum ve odadaki cihazların hafif mırıltısını duydum ama yine de garip bir şey fark ettim: Sandalyede otururken bedenimi biraz bulanık görebiliyordum ve zaman donmuş gibiydi.

"Uyandıktan" sonra, nasıl 'uykuya daldığımı' anlayamadım, çünkü hem rüya halinde hem de fiziksel planın gerçekliğinde hepsi aynı gibi görünen bu yönlerin farkındaydım. "Sonuçta, uyudum mu, uyumadım mı?" Merak ettim. O anda bu soruya yanıt veremedim. Uykuya daldığım düşüncesine kadar olan "filmi" hafızamdan gözden geçirdim ama geçiş dönemini tanımlayamadım. Uyanık olduğuma inanmama ve bunu söylememe neden olan ama hala uykuda olan şeyin tam olarak nasıl gerçekleştiğini anlatamadım.

Sonraki günlerde daha net düşünerek, o sırada bilinçte gerçek bir kesinti veya "kırılma" olmadığı, sadece "daha yavaş" bir algılama olduğu sonucuna vardım. Geçerken, aynı ben olmaya devam ettim, ama farklı bir algı durumundaydım ve bu muhtemelen beynin "uykuda" olduğumu yorumlamasına yol açtı.

Ertesi gün Cezar'a bu deneyimden bahsettim. Bana gülümseyerek, aslında ilk kez kendi çabamla değiştirilmiş, eterik çiftlenme içeren bilinç durumunu deneyimlediğimi söyledi. Bu tür bir deneyim benim için uzun zamandır biliniyor olsa bile (geçmişte katıldığım keşiflerden), o zaman ilk kez güç alanlarının veya boyutlar arası cihazların yardımı olmadan "kendi güçlerimle" çifte katlanmıştım. Teknolojinin avantajlarından da yararlandığım doğrudur, ama bu fenomen aslında varlığımda meydana gelen belirli durum dönüşümleri nedeniyle gerçekleşti.

Akşam villada Elinor'la buluştum ve ona son eğitim seansında yaşadıklarımı anlattım. Bu başarımdan dolayı beni tebrik etti ve bu tür "beden dışı" deneyimlerin düzenli egzersiz ve doğru beslenme ile büyük ölçüde

desteklenebileceğini ekledi.

“Bilinçli olarak kopyalanma becerisi yaygınlaşmalı ve bunu yapmak oldukça kolay olmalı” dedi. "Bilinç tektir, ama sahip olduğumuz her bir süptil bedene karşılık gelen çeşitli ‘bilinçlere’ ‘bölünmüş’ gibi görünüyor. Şimdiye kadar çoğunlukla sadece fiziksel bedeninizin farkındaydınız, ama eterik bedeninizin varlığını bilinçli olarak deneyimlediniz.

Aynı şey astral planda çift olduğunuzda ya da rüya görürken “uyandığınızda”, tamamen berrak ve rüya sırasında olduğunuzun farkında olduğunuzda da gerçekleşir."

“Bu bilinçli olarak çifte katlanma yeteneği biraz geç geldi,” dedim biraz üzülerek.

“Bu öncelikle hem fiziksel hem de süptil her türlü tıkanıklık ve kirlilikten kaynaklanıyor. Bu gerekli bir koşul değildir ama çoğu insan için geçerlidir.”

Daha sonra bu tür deneyimleri kolaylaştırmak için bir dizi üç basit arınma tekniği önerdi, çünkü kirliliklerle “tıkanmış” ağır bir fiziksel beden, insanın hücresel seviyesindeki çok sayıda parametrenin bazen çok hızlı değişimlerini yeterli doğrulukla “takip edemez”. Safsızlıklar yıllar boyunca ya yanlış beslenme yoluyla ya da alkol tüketimi gibi diğer talihsiz alışkanlıklar nedeniyle birikir, ama özellikle de sigara içmek fiziksel bedenin titreşim frekansını önemli ölçüde azaltır. Bu koşullar altında, beden enerjinin ince değişimlerini takip edemez ve bu nedenle fiziksel plandan varoluşun süptil planlarına geçiş yapmak imkansız değilse bile çok zordur. Fiziksel beden ile eterik veya astral beden arasındaki titreşim seviyesindeki fark ne kadar büyükse, eterik veya astral planda bilinçli kopyalanma deneyimlerine erişmek de o kadar zor olur.

Elinor'un bana öğrettiği teknikler genellikle iyi bilinir. Bunlardan biri kara oruçtur; Elinor'un tavsiyesi haftada bir ya da iki kez bir gün oruç tutmaktır ve bu süre zarfında yirmi dört saat boyunca sadece su tüketilir. Diğer iki teknik Doğu kökenlidir ve varlığın fiziksel ve kısmen de süptil arınmasını amaçlar.

Eğitimimde daha iyi ve daha iyi sonuçlar almak için varlığın arındırılması sürecine katılsam da, bunun bir zaman meselesi olabileceğinin de farkındaydım. Fiziksel ve özellikle psiko-mantıksal arınma aşamalı olarak

gerçekleşir, çünkü bu tür sistemlerin ataleti, farklı beden hareketleri veya tutumlar, kötü alışkanlıklar veya yanlış anlamalar gibi zaman içinde yerleşen reflekslere ve alışkanlıklara dayanır ve değiştirilmesi oldukça zordur.

“Söylediklerinizdoğru,” dedi Elinor. "Çoğu insan mekanik bir şekilde yaşıyor ve sağlıklı bir yaşam için basit davranış prensiplerini bilmiyor. Genel olarak konuşursak, bedensel maddenin titreşimi ile zihnin titreşimi yakın ilişki içindedir. Bir kasabın metafizik duygulara sahip olduğunu söyleyemezsiniz çünkü bu, bir çelik parçasını kağıt tutkalıyla yapıştırmak istediğinizi söylemeye benzer. Form ve içerik arasında her zaman bir korelasyon vardır. Prensip olarak biri diğerini değiştirir. Zihin seviyesinde düşünce ve kavrayıştaki değişiklikler fiziksel seviyedeki ayarlamaları belirler çünkü daha yüksek ve daha ince olan daha düşük ve daha kaba olana hükmeder."

Ezoterik bir bakış açısıyla, Cezar ve Dr. Xien'in benimle birkaç kez konuştuğu oluş ve dönüşüm yasasını oldukça iyi biliyordum. Ancak benim endişem, varlığın arınma sürecinin benim durumumda artık doğal bir yol izlemeyip, kullandığım aygıtın eylemi tarafından bir şekilde “zorlanma” eğiliminde olmasından kaynaklanıyordu. Eden'in içinde eğitim deneyimim zaten vardı ve bedenime etki eden enerji akışlarını çok iyi hissedebiliyordum. Ancak hâlâ kesin olarak bilmediğim şey, bu akışların ve titreşim frekanslarının varlığımda ne ölçüde etkili olabileceği ve etkilerinin neler olduğuydu.

Elinor daha sonra bana, kendi görüşüne göre Eden'in bireysel bilincin genişlemesini ve daha yüksek süptil boyutlara ve gerçekliklere erişimini sağlamaya yönelik olduğunu söyledi. Başka bir deyişle, eğer enerji “sıçramaları” beden yapımın reddedemeyeceği kadar büyük değilse, ruhsal evrimime hızlandırılmış bir katkıda bulunacaktı.

7 - APELLOS İLE BAĞLANTI

Tahmin ettiğim gibi, “makinenin” bedenim üzerindeki enerjisel etkisi Elinor tarafından belirtilen arınma yöntemlerinden daha yoğun ve daha hızlıydı. Ilımlı çözüm muhtemelen Eden tarafından aktarılan enerji yoğunluğunun uygun bir seviyesini dozlamak ve buna paralel olarak belirtilen arınma tekniklerini uygulamaya devam etmek olurdu. Bu şekilde, fiziksel ve süptil yapımın arındırılması ve hazırlanmasında belirli bir denge elde edebilirdim.

İKSİR

Ancak sabırsızdım. Henüz buna tam olarak hazır olmasam da daha fazlasını “alabileceğimi” biliyor ve hissediyordum. Eden'in sunduğu olasılıklar beni özellikle cezbetti ve varlığımın yapısının frekanslara ve enerji yoğunluğuna uyum sağlaması için yeterli zamanı tanımak üzere aylarca bekleme ihtimali beni hiç tatmin etmedi.

Daha sonra Elinor ile dürüstçe konuşarak kendi bakış açımı sundum ve ona fiziksel ve süptil yapının arındırılması ve hazırlanması sürecine özel bir simya ürününün yardımcı olup olamayacağını sordum. Yıllar önce bana böyle bir iksirden birkaç damla sunduğunda neler hissettiğimi çok iyi biliyordum.* Ardından Elinor bana modern tıbbın hayal bile edemeyeceği maddeler olan simya iksirlerinin olağanüstü önemi hakkında çok şey anlattı. Bana, bu şaşırtıcı derecede etkili maddeler söz konusu olduğunda, başlangıçtaki maddenin - bitkisel, hayvansal veya mineral (metalik) bir doğaya sahip olabilir - olağanüstü saflığı sayesinde kuantum seviyesine kadar dönüştüğünü söyledi. İksirin kendisi olan madde daha sonra bir şekilde akıllı hale gelir. Üstelik bu, sadece fiziksel değil, varlığın tüm seviyelerine uzanması anlamında holografik olan etkisini de açıklar. Ancak Elinor bana bu tür istisnai simya maddelerinin Simya Çalışması** sürecinde ulaştıkları aşamaya bağlı olarak insan üzerinde farklı derecelerde güç ve etkiye sahip olduğunu belirtti. Bu aşama son aşamaya ya da Felsefe Taşı'na ne kadar yakınsa, madde o kadar saf ve etkilidir.

[DİPNOT: * Şubat, 2005 (bkz. cilt 3, Mısır'ın Gizemi - İlk Tünel)

[DİPNOT: ** Simya alanında “Çalışma” Ham Maddenin son aşama olan Felsefe Taşı ya da Öz'e dönüşümünün aşamalı süreci anlamına gelir].

“Ancak,” dedi Elinor bana, ”çok az saf simya iksiri vardır.

Elde edilen madde henüz saf olmayan bir aşamadayken uygulanırsa, varlığı zehirleme ya da fiziksel veya zihinsel yapısına ciddi zarar verme tehlikesi vardır."

"Ama Ortaçağ, o zamanın eczanelerini dolduran, bazıları diğerlerinden daha güçlü yüzlerce iksir türüyle doluydu," diyerek haklı olarak şaşkınlığımı dile getirdim. "Bu iyi olmadıkları ya da saf olmadıkları anlamına mı geliyor?"

"Gerçek simya iksirlerini, spagirik iksirler* ya da "ikinci el" olarak adlandırılan, genellikle deneysel olarak ya da gerçek bir işlem bilgisi olmadan elde edilen iksirlerle karıştırmayalım. Bu iksirler varlık üzerinde neredeyse hiçbir sonuç vermiyor ve hasta kişiyi iyileştirmiyordu. Hatta bazen etkileri ters yönde oluyor ve kişiyi daha da hasta ediyordu."

[DİPNOT: *Spagirizm terimi Paracelsus (1493-1541) ve daha sonra öğrencileri tarafından dönemin uzmanlık eserlerinde kullanılmaya başlanmış, zamanla simya ile ilişkilendirilmiş ve hatta karıştırılmıştır. Ancak genel anlamda spagirizmin bitki simyasını temsil ettiği söylenebilir].

"Yine de pek çok insan bu ürünler hakkında konuşuyor ve bunları arıyordu," dedim.

"Evet, ama risk almak zorundaydınız. Düzgün bir şekilde yapılan spagarice, bitkilerin özünü çıkarmak için fermantasyon, damıtma, ayırma, saflaştırma ve elementlerin yeniden birleştirilmesi gibi bitki simyasına özgü işlemlere dayanır. Simyanın gizemlerini arayan her insan, anladığı ve bildiği şekilde, elindeki teknik araçlarla bunu başarmaya çalışır.

Heves tek başına yeterli değildir çünkü büyük bir bilgi ve kusursuz bir sabırla ikiye katlanmalıdır. Birçok konuşmacı "zaman zaman" güzel renkli son ürünler elde etmiş ve bunları ya iksir gibi sıvı formda ya da tuz gibi katı formda satmıştır. Ancak bu tür işlemler büyük bir dikkatle gerçekleştirilmelidir. Aksi takdirde ürünü bozarsınız ve bunun farkına bile varmayabilirsiniz. İşlemlerin bilgisi ve kazanılan deneyim derin olmalıdır ki elde edilen iksir gerçekten "simyasal" olsun. Bunun için, burada bahsedilmesi mantıklı olmayan diğer prensipleri ve simya işlemlerini de hesaba katmak gerekir. Ancak bunlar simyacının kehanetsel bilgisini ve bu sanatların gizemlerine inisiyasyonunu gerektirir. Ezoterizm, Kabala ve astroloji çok önemlidir."

"Peki, o dönemde spagirik maddelerin bolluğunu nasıl açıklıyorsunuz? Eğer birçoğu etkisiz ve hatta tehlikeli ise, insanlar nasıl hala satın alabiliyorlardı?"

"Şu anda piyasada bulduklarınızdan pek bir farkı olmadığını bilin. Birçoğu ürünlerini 'mucizevi' ve hatta 'aydınlatıcı' olarak övüyor, oysa gerçekte bunlar

derin bir cehalete dayanıyor. Uzun zaman önce olduğu gibi, şimdi de bu tür ürünlere karşı aynı tutumu görüyorsunuz: ticaret, aldatma, sahtekarlık ve saflık. O zamanlar bu gibi şeyler insanların büyük cehaleti nedeniyle işe yarıyordu, ama şu anki durum da çok farklı değil, çünkü eczanelerde "şifa" için gerçekte hiçbir işe yaramayan sayısız ilaç bulabilirsiniz. Yaşamsal ya da enerjisel açıdan bakıldığında bunlar birer 'ölümdür'. Bazı hastalıklarda, özellikle de çok ciddi değillerse, görünüşte bazı iyileşmeler sağlayabilirler; veya bir hastalığın tehlikeli evrimini bir süreliğine engelleyebilirler, ama genel olarak, sadece o hastalığı gerçekten iyileştirmekle kalmaz, aynı zamanda bedende bir dizi yan etkiye neden olurlar ve bu da başka sorunlar yaratabilir. Dedikleri gibi, 'bir tarafta boşluğu doldurursunuz, diğer tarafta bir çukur kazarsınız'. Aynı şey birçok bitkisel ilaç için de geçerlidir. Gerçekte neyle ilgili olduğunu anlamak için iyi bir uzman olmanız gerekir."

Elenor'un bu konuyu ne kadar doğrudan ve hatta radikal bir şekilde ele aldığını görerek gülümsedim. Kesinlikle haklıydı çünkü bu alanda belli bir kültüre sahip olan herkes bu tür şeyleri çok iyi bilir. Sentetik olan allopatik ilaçlar, varlığı iyileştirmekten çok tahrip eder ve kirletir. Beden için bu daha çok Sisyphus'un işidir, çünkü bir yerde kısmen de olsa onarılan şey başka bir bölgeyi bozar.

"Anladığım kadarıyla son yüz yılda pek bir şey değişmemiş," dedim.

"Bu spagirik maddeler nadiren herhangi bir etki yarattı, çoğu durumda sadece düz renkli yağlardı. Dönemin eczacıları ya spagiriei yoluyla güçlü bir bitkisel iksir elde etmenin doğru yolunu bilmiyorlardı ya da sahtekârlardı.* Bu muhtemelen, spagiria simyanın bitkiler alemiyle ilgili ayrı bir dalı olsa bile, zaman içinde simyanın reddedilmesine ve cehaletine katkıda bulunan nedenlerden biriydi."

[DİPNOT: * Spagiriei özellikle Ortaçağ'da kullanılan bir isimdir ve spagirik ürünler satan eczacıları ifade eder].

Bu tartışmanın ve yaptığım önerinin ardından Elinor, bana önerdiği simya iksirlerinden birinden günde birkaç doz alarak varlığımı arındırma ve canlandırma sürecini hızlandırmayı kabul etti. Bu maddenin doğası ya da nasıl elde edildiği hakkında "teknik" ayrıntılar istemedim, çünkü bunları anlayacak kadar hazırlıklı değildim. Buna ek olarak, simya muhtemelen bugün var olan en "korunan" sanattır, çünkü en büyük sırrı olan Felsefe Taşı'nı elde etme konusunda ustalaşan ve bu paha biçilmez ürünü elde edebilen kişinin, belirli bir bağlamda, insanlar arasında bir "tanrı" olduğu düşünülür. Uzay ve zaman onu belki de sadece çok küçük bir ölçüde etkiler.

O zaman Yaratılış'ın sırlarının büyük bir kısmına erişebilen bir mürit, gerçek bir bilge haline gelir, çünkü Felsefe Taşı tezahür halinde var olan her şeyin özünü temsil eder.
Elinor'dan aldığım talimatlara göre, her dozu seyrelttim, böylece iksirin emilimi fiziksel yapımı bozmadan ozmoz yoluyla mümkün olduğunca verimli bir şekilde sağlandı.

Buna rağmen, bir haftadan uzun bir süre boyunca titremelerle "sarsıldım" çünkü varlığımın her parçasına nüfuz eden inanılmaz bir tazelik ve gücün canlılığını hissettim. Etkisi muazzamdı, herhangi bir ilaç ya da tedaviyle, hatta doğal olanlarla bile kıyaslanamazdı.

Elinor bana "Çok saf ve rafine bir enerji okyanusuna erişiminiz olduğunu düşünün" dedi. "Bu bedeninize minyatür bir 'atom santrali' sokmak gibi bir şey. Şu anda aldığınız şey yaklaşık üç ay için yeterli, ama etkilerin çoğu birkaç aya ve hatta yıllara yayılacak ve ardından yavaş yavaş azalacak. Ancak, önemli bir enerjisel sıçrama gerçekleştiği için bunların bir özü hücresel seviyenizde 'gömülü' kalmaya devam edecektir."

Gerçekten de kendimi yeni bir hayat yaşıyormuş gibi hissediyordum. O zaman her şeyin enerji olduğuna ve enerjinin Yaratılışın her köşesine nüfuz ederek onu sürekli beslediğine ve dönüştürdüğüne tamamen ikna oldum. Bunu takip eden ilk eğitim seanslarında, karşı koyamayacağımı düşündüm. Fiziksel bedenimin hissini kaybediyordum ve artık bedenimin dış hatlarını hissedemiyordum. Sürekli olarak hissettiğim "yükselme" duygusuna öylesine büyük bir içsel yücelme hali eşlik ediyordu ki konsantre olmam çok zordu. Birkaç gün boyunca, Elinor tarafından yakından gözlemlenirken, simya iksirinin coşkusunu tam olarak yaşadım. Yavaş yavaş, bu durumları "mutluluk sarhoşluğu" olarak kontrol etmeye başladım, hatta Eden tarafından sağlanan belirli enerji frekanslarını daha iyi modüle etmek için zihin içe doğru odaklanırken kendinden geçme hislerini arka planda tuttum.

En başından itibaren, o ana kadarki eğitimle karşılaştırıldığında, konsantrasyon sürecindeki durumumda ve verimliliğimde büyük farklılıklar olduğunu fark ettim. Eğer ilk aşamalarda "bisiklet sürüyorsam", şimdi "uçakla uçtuğumu" söyleyebilirim. O zaman hissettiğim genişlemeyi tarif etmek oldukça zor çünkü alanı belli bir şekilde dışarıya doğru kaplıyordu

ama aynı zamanda kendimi büyük bir hızla içeriye, atomik seviyelere doğru odaklanırken hissediyordum. Dışa ve içe doğru hareketler eşzamanlıydı ve bu ilk başta başımı döndürdü ama sonra bir şekilde kendimi "askıya almayı" başardım: Yukarıdan gelen enerji hareketlerini, onlardan etkilenmeden "izliyordum". Simyasal iksirin dikkatli bir şekilde dozlanması sayesinde enerji emme kapasitem ve beden arınmam büyük ölçüde artmıştı. Bu gerçek bir mucizeydi, bunun tamamen farkındaydım ve bana bu fırsatı çok fedakâr bir şekilde veren Elinor'a derinden minnettardım.

Elinor bir gün bana o simyasal maddeyi deneyimleme fırsatı sunduğu için teşekkür ettikten sonra, "Bu dönemde aldığın şey, kaba bir hiyerarşi yapacak olursak, yalnızca mütevazı bir iksirdi," dedi. Ancak bunun bir öz olduğunu söylemek daha doğru olur.

SORU İŞARETLERİ

Cezar ile birlikte oturma odasının önündeki terasta, geniş koltuklarda rahatça oturmuş, sessiz ve harika bir akşamüstünün tadını çıkarıyorduk. Bahçedeki bol bitki örtüsünün yeşili ve rengârenk çiçek paleti, villanın bizim bulunduğumuz terasa açılan tarafındaki çimleri çevreliyordu. Elinor fikrini anlatmaya devam etti.

"Bu madde saf, çok faydalı, ama yüksek aşamalardaki iksirlere kıyasla etkileri nispeten sınırlı ve Felsefe Taşı'nın kendisine dayanan Yüce İksir'le kıyaslanamaz."

Kendi kendime, eğer Elinor'un bana sunduğu bu "orta ila zayıf" iksirden bu kadar olağanüstü etkiler hissediyorsam, o zaman Yüce İksir'i alırsam ne olur diye düşündüm. Kafam hâlâ biraz karışıktı, bu yüzden ona bir soru sordum.

"Tentür mü yoksa iksir mi alıyorum? Ve ne tür bir tentür?"

"Düşündüğünüz alkollü tentürle aynı şey değil, çünkü simyada 'tentür' başka bir anlama gelir. Simyasal işlemler sırasında farklı evrim derecelerine ulaşan maddeler arasında bir ayrım vardır. Benim size verdiğim şey bitki bazlı bir madde."

Cezar da ilgiyle konuştu.

"Simyasal iksirlerin etki gücünün, onların evrim aşamalarına bağlı olarak farklı olduğunu anlıyorum."

Elinor, “Tüm simyasal iyileştirici bileşiklere iksir denmez,” dedi. ”Beden üzerinde faydalı etkileri olsa bile, güçleri simyasal sürecin yüceltilmesi yoluyla ulaştıkları evrim derecesine göre farklılık gösterir. Ekstraktların beden üzerindeki etkisi daha düşüktür ve elde edilmeleri nispeten kolay olduğu için en yaygın ürünlerdir, ama burada bile çok dikkat edilmesi gerekir. Aksi takdirde, nihai ürün aktif prensiplerinden yoksun olacaktır. Tentürler dikkatli bir şekilde elde edilirse daha güçlü bir etkiye sahiptir, esanslar daha da rafine edilir ve iksirler gerçekten mucizevidir. Eşleri yoktur çünkü “maddeleşmiş bir enerjiyi” temsil ederler ama bu enerji son derece saftır. En tepede en yüce iksir olan Felsefe Taşı yer alır.”

“Ama bu iksirler elde edildikleri krallığa bağlı olarak güç bakımından farklı mı?” Israrla sordum. “Aldığım şeyin bitki simyasına ait olduğunu söylemiştiniz, o yüzden belli bir bitkiden elde edildiğini sanıyorum.”

“Evet, bir tür drosera'dan.* Ve iksirler farklıdır. En güçlüleri metal krallığından gelir. Bitkisel iksir de güçlüdür ve sadece yüksek seyreltmelerde alınabilir. Nüfuz gücü ortalama olan bir esanstan birkaç doz aldınız, ama yine de önemli ölçüde seyreltilmesi gerekiyordu.”

[DİPNOT: *Drosera, böcekleri cezbeden, yakalayan ve sindiren etobur bir bitkidir].

Elinor daha sonra bana, yaklaşık üç haftadır aldığım bu özü dikkatlice dozlayarak, insan bedeni üzerindeki gezegensel etkilere karşılık gelen astral akışları büyük ölçüde arındırdığımı ve hatta varlığımdaki bu etkileri güçlendirdiğimi açıkladı. Sonuçlar, eğitim sırasında ilk “zihinsel aktarımları” ya da daha doğrusu akaşik imgelemenin ilk süptil algılarını aldığımda ortaya çıkmaya başladı. Niyetim bilinçli olarak kopyalama yeteneğimi geliştirmek olmasına rağmen, zihinsel konsantrasyon sırasında kendiliğinden ortaya çıktılar.

AKAŞİK KAYITLARA ERİŞİM VE ÇÖZÜLMEMİŞ BİR İKİLEM

O akşamlardan birinde, bedenimdeki ve zihnimdeki enerji oyununa oldukça derin bir şekilde odaklanmışken, zihnimle etrafımdaki oldukça geniş bir alanı kapsayarak daha fazla “genişlemek” istedim. Enerjisel durumumun bilinçli olarak bedenimden çıkmak için doğru durum olduğunu hissediyordum ve bu sefer bu tür bir deneyimle daha fazla ilerleyebilmek istiyordum. Cezar bana bu “hareketlere” eterik bedenle yavaş yavaş yaklaşmamı ve her detayın mümkün olduğunca bilincinde olmaya çalışmamı tavsiye etmişti.

Ancak eğitim seanslarından birinde benim için belirsiz bir durum ortaya çıktı. Bilinçli olarak "çift olmak" üzere olduğumu hissettim, ama bunun yerine, zihinsel görüşümün planında, insanlığın geçmişinden sahneler aniden bana göründü. Hemen merak ettim, bunlar Apellos'lu adamın yardımıyla holografik ekranın önünde daha önce gördüğüm görüntüler miydi, yoksa o anda ilk kez gördüğüm görüntüler miydi? Gördüklerim bana tanıdık gelse de, bazı görüntülerin yeni olması, yani onları holografik ekranda izlediğimi hatırlamamam beni tereddüde düşürdü.

Belli bir perspektiften bakıldığında bu bana doğal görünüyordu. Apellos cihazı, izleyicinin talep ettiği şeyi, onun önerdiği konuya odaklanarak özetliyordu. Dolayısıyla bir tür "geri bildirim döngüsü", benim varlığım ile cihaz arasında çok ileri bir teknolojinin aracılık ettiği bir tür geri bildirim söz konusuydu. Ancak asıl soru, bu görüntülerin bana neden göründüğü ve özellikle de holografik ekranda sunulan sekanslarda görmediğim bazılarını neden fark ettiğimdi? Yeni bir bilgi gibiydi, ama bunun yeni bir şey mi yoksa simyasal iksir ve Eden tarafından yayılan belirli frekanslar nedeniyle sadece kişisel bir "yükseltme" mi olduğunu bilmiyordum.

Bana görünen akaşik görüntüler net ve canlıydı ve bana tam olarak o uzay ve zamanda olduğum izlenimini verdi. Gerçeklik, bir ifade biçimi olarak, Mısır'ın Okült Odası'nda "zaman makinesi" ile zaman yolculuğuyla karşılaştığımda deneyimlediğim şeye çok yakındı. Artık holografik ekranda olduğu gibi görüntüleri gerçekten görmüyordum, ama bir şekilde onlara içimden "tanıklık" ediyor, o zamanların atmosferini ve o yerlerin ve varlıkların özel durumunu hissediyordum. Holografik ekrandaki görüntüleri izlerken de benzer bir algı yaşadım, ama daha düşük bir yoğunlukta. Konuyu Cezar'a sundum ve tartıştıktan sonra Apellos'lu adamın fikrini sormaya karar verdim çünkü deneyimim onların sunduğu teknolojiyle ilgiliydi. Aslında bir süredir Apellos ile Eden ve özel projemiz hakkında görüşmelere başlamanın teknolojik açıdan bize bir ölçüde yardımcı olabileceğini düşünüyorduk. Artık Eylül ayıydı ve hangarlarına yeni bir ziyaretin güzel olacağını düşündüm çünkü hava sıcak ve manzara güzeldi.

APELLOS KONSEYİ — ORTAKLAŞA ALINAN BİR KARAR

Onlarla zaten bir yön bağlantısı olan Cezar, gösterim odasında Apellos Konseyi üyeleriyle uzun bir tartışma yaptı. Benimle Apellos'lu adam arasındaki başarılı işbirliğinin ardından, holografik ekrandaki görüntülerin

izlenmesi ve bilge Dryn'ın müdahalesiyle Konsey, daha verimli bir iletişimi kolaylaştırmak için bağlantının doğrudan yapılabileceğine karar verdi. Cezar bana, aralarındaki karşılıklı güvene ve teknolojik ilerlemelerine dayanarak onlara Eden projesinden, inşa ettiğimiz şeyden ve karşılaştığımız teknolojik zorluklardan bahsettiğini söyledi. İlk sorun biraz körlemesine çalışıyor olmamızdı, yani böyle bir cihazın tam olarak ne yapabileceğini bilmiyor ya da amacının ne olduğunu net olarak anlamıyorduk. Bazı fikirlerim vardı ama tam olarak emin değildim. Telepatik olarak aldığım planlar takip edildi, ama Eden'in inşasının verimliliği ve amacı sadece insan unsuru tarafından kanıtlanabilirdi; yani orada, makinenin içinde yaşayabileceğim deneyimlerle.

Cezar daha sonra egzersizlerimden biri sırasında akaşik imgeleme konusunu gündeme getirdi. Cihaz bir yandan, kendim de deneyimlediğim gibi, eterik plandaki süptil bilincin daha hassas bir şekilde kopyalanmasına yardımcı oluyordu; ama diğer yandan da beklenmedik bir şekilde akaşik olanın benim bilinç alanımda tezahür etmesini mümkün kılıyordu. Bu kuşkusuz ileriye doğru atılmış önemli bir adımdı, çünkü akaşik kayıtların net bir şekilde algılanması tam olarak kolay değildir.

Bununla birlikte, holografik ekranda gördüklerim ile bu deneyimde algıladıklarım arasında bir boşluk vardı ve bu da bazı kafa karışıklıklarına yol açıyordu. O sırada zihnimin görsel alanında bana görünen şey, aslında, holografik ekranda izlediğimden Teotihuacan Büyük Gezegensel Konseyi ve Truva'nın fethiyle ilgili olduğunu zaten bildiğim bir dizi görüntüydü.* Bununla birlikte, bir farklılıktan söz edebiliriz ve Cezar'ın Apellos Konseyi üyeleriyle yaptığı tartışmanın ana noktası da tam olarak buydu. Eğitim sırasında bana gelen ekstra imgelerin zaten bildiklerimden farklı olduğundan bahsetti. Sonuç olarak, Cezar bunların doğrulanması konusunu gündeme getirdi ve bu en iyi ve kolay şekilde Apellos'takilerin holografik ekranında yapılabilirdi.

[DİPNOT: * Transilvanya Serisi, Unutulmuş Yaratılış'ın 6. cildine göre Teotihuacan Konseyi yaklaşık olarak M.Ö. 26.000 yılında gerçekleşmiştir. Bu kitapta Truva'nın fethinden de bahsedilmektedir].

Eden projesi Konsey üyelerinin dikkatini çekmişti ve durumu uzmanlarıyla tartışmak için kısa bir ara istediler.

Birkaç saat sonra geri dönen Cezar bana Méntia'nın da tartışmaya katıldığını söyledi.* Birkaç ay önce insanoğlunun geçmişiyle ilgili görüntüleri izlerken Apellos'lu adamın yardımını alarak konuşma fırsatı bulduğum kişi oydu. Daha önceki bir ciltte de söylediğim gibi, toplumumuzdaki günümüz tıbbından çok farklı bir bilim olan tıp alanındaki araştırmacılar ekibine liderlik ediyordu: öncelikle, sağlık kavramını anlama dereceleri ve ardından kullanılan araştırma ve iyileştirme yöntemleri ile.

[DİPNOT: * Méntia'dan Transilvanya Serisi'nin 6. cildi Unutulmuş Yaratılış, 2020'de bahsedilmektedir].

Kısa bir durum değerlendirmesinden sonra Méntia sorunun daha karmaşık göründüğünü söyledi. Eğitim sırasında "gördüklerimin" tam olarak doğru olmadığından bahsetti. Holografik ekrandaki kayıtları kontrol ettiler; ve gerçekten de - onlara bahsettiğim yeni görüntüler bu arşivlerde görünmüyordu.

Bize bunun ne anlama geldiğini bilmenin önemli olduğu söylendi. Méntia özellikle holografik ekranda görünenlerle aynı olmayan bu görüntüleri almış olmamla ilgileniyordu. Bu, serebral kortekste meydana gelen bazı dönüşümlerin öncelikle bireysel bilinç düzeyinde bir evrime işaret ettiği anlamına geliyordu.
Bir şekilde, bilincimin "anteni" alım alanını genişletti ve gizemli bir şekilde bu yeni görüntülere erişim kazandı.

Buna verdikleri önem beni biraz şaşırtmıştı ve Cezar'a bir soru sordum.

"Peki, bu kadar özel olan ne? Bu olaylarla ilgili bazı yeni resimler aldım. Eee... ve? Elbette eğitimim nedeniyle bir evrim var - aradığımız şey bu, değil mi? Dürüst olmak gerekirse, bana doğal gelen bir konuya çok fazla vurgu yapıldığını düşünüyorum."

"Méntia tam olarak attığın bu adımla, sende dönüşen şeyle ilgileniyordu," diye sakince cevap verdi. "Bu muhtemelen araştırma açısından önemli. Hatta senin bulunduğun yere, holografik ekrandaki yere gitmemizi önerdi. O görüntüleri gerçek zamanlı olarak kontrol etmemizi istiyor."

HOLOGRAFİK EKRANIN İNCELENMESİ

Toplantı ertesi gün için planlanmıştı ve öğlen saatlerinde hangara girmiştik bile. Apellos'takilerle varılan karşılıklı güven ve yüksek işbirliği seviyesi nedeniyle, o zamana kadar var olan olağan güvenlik önlemlerine artık gerek kalmamıştı. Hangarda her zamanki gibi sadece birkaç kişi vardı. Apellos'lu adam bizi bekliyordu. Birkaç dakika sonra Cezar'ı tanıştırdık ve o da bize kendisini takip etmemizi işaret etti.

Teotihuacan Gezegen Konseyi'yle ilgili kaydedilmiş parçayı gördüğümüz holografik ekran odasına yönlendirildik. Cezar ile birlikte bu görüntüleri özet olarak gözden geçirdik. Eğitim sırasında bana görünen yeni görüntüler, antik kentin inşası ve varoluşuyla ilgili genel görüntülerden hemen sonra ve Konsey'in gerçek gelişiminin anlık görüntülerini sunan görüntülerden önce ortaya çıktı. Bu görüntüler, bugün bildiğimiz Teotihuacan'dan biraz uzaktaki uzay limanı bölgesinden bir Pleiades gemisiyle alınan bir grup E-N-K varlığına değiniyordu. Bilinç alanında bana göründüklerinde, ben cihazın koltuğundayken, bu varlıkların galaksideki başka bir yıldız sistemine, Dünya'nınkinden biraz daha yüksek titreşim frekansına sahip bir gezegene, muhtemelen oradaki yaşamı çeşitlendirmek veya canlandırmak için götürüldüklerini "biliyordum".

Bu başlangıç noktasından hareketle, Apelloslu adam bahsettiğim görüntülerin evrensel akaşik kayıtlarda gerçekten var olup olmadığını kontrol etmek için holografik ekranla bağlantıyı kendisi kurdu. Çok iyi zihinsel "becerisi" ve sahip olduğu telepatik güç göz önüne alındığında, holografik ekranda aynı görüntülerin üçünü de tıpkı tarif ettiğim gibi hızlı bir şekilde görebildim. Bu, onların benim hayal gücümün ürünü olmadığını ve dahası Eden'in sandalyedeki insanın bireysel bilinciyle belirli bir tür etkileşimi kolaylaştırabileceğini ve böylece kişinin "akış zamanına" erişebileceğini kanıtladı.

Teotihuacan Gezegensel Konseyi vakasında bu sonucu elde ettikten sonra, Truva şehrinin fethi vakasında algıladığım yeni imgeleri de aynı şekilde doğruladım. Bunlar, şehrin içinde bulunan neredeyse boş bir taş salonda, ırkını bilmediğim üç insansı dünya dışı varlıktan oluşan bir heyetin varlığını gösteriyordu. Kralla konuşuyorlardı. Kral oldukça yaşlıydı ve çok tedirgin görünüyordu.

Empatik olarak, Truva'nın son anlarına tanıklık ettiğimi "biliyordum". Apellos'lu adam daha sonra bu görüntüleri holografik ekranda kendisi sentezledi ve böylece Eden aracılığıyla "zamanda görebildiğime" ama yine de

süreç üzerinde tam bilinçli kontrole sahip olmadığıma dair kesin bir kanıtım oldu. Örneğin, akaşik imgeler bana kendiliğinden ve ben düşünmeden geldi.

Bu görüntüleri inceledikten sonra, Apellos'lu adam holografik ekran aracılığıyla Méntia ile temasa geçerek toplantımızın sonucunu ona bildirdi. Bir kez daha, holografik formda, yeraltı şehri Apellos'lu o özel kadını gördüm ve üzerimde bıraktığı izlenim ilk seferden bile daha güçlüydü. Hem kişisel yaşamsal radyasyonu hem de dikkat çekici kişiliği açısından şüphesiz çok güzel ve güçlü bir kadındı. Kesindi, çok fazla "ateşi" vardı ve özel bir doğa sergiliyordu. Koyu kahverengi gözleri, çok açık, neredeyse gerçek dışı beyaz teniyle tezat oluşturacak şekilde büyük bir güç ve kararlılık yansıtıyordu. Kahküllü ve omuzlarının biraz üzerine dökülmüş siyah saçları, Antik Mısır kadınlarına benzer özel bir etkiye sahipti; buklelerinin koyuluğu neredeyse beyaz teniyle güçlü bir tezat oluşturuyordu.

Tartışma kısa sürdü. Durum kendisine sunulduktan sonra Cezar ve beni Apellos'a davet etti, çünkü ilginç bulduğu bu vakayı gelişmiş teknolojik imkanlarıyla analiz etmek istiyordu.

"Ön testler Eden'in hücresel seviyede ve sanırım DNA seviyesinde bazı dönüşümlere neden olduğunu gösteriyor," dedi. "Bu kısa bir süre içinde oldu ve anladığım kadarıyla bu olağanüstü bir şey."

Sonra bana doğru döndü ve özellikle bana hitap etti

"DNA'nızın mevcut yapısını kontrol etmek istiyorum ve başka tür ölçümler de yapacaklar. Bu evrimle ilgileniyoruz çünkü bir şekilde alışılmadık bir durum. Görünüşe göre bazı kayda değer 'sıçramalar' olmuş ve bunun nedenlerini araştırmak istiyorum."

Çok "temiz" ve aynı zamanda güçlü bir konuşma ve hareket tarzı vardı. Kadınsı nitelikleri, çok canlı kişiliği ve üstün zihinsel yetenekleri açısından ona çekilmemek ve derin bir hayranlık duymamak neredeyse imkansızdı.

Hem Cezar hem de ben daveti memnuniyetle kabul ettik ve bana gelince, yakında o muhteşem şehri tekrar ziyaret edeceğimi bildiğim için belli bir duygu hissettim.

APELLOS'A İKİNCİ ZİYARET

Apellos, binaların şekillerinde, sahip olduğu teknolojide ve yaratılış biçiminde görülebilen parlaklığı, zarafeti ve uyumu ile hemen etkiliyor. "Başka bir ligin" parçası olduğu hemen anlaşılıyor, çünkü oraya özgü

enerjinin titreşim frekansı da yüksek. Bu muhtemelen dünya dışı mirastan kaynaklanmaktadır çünkü şehrin sakinleri E-N-K tipi DNA ile dünya dışı DNA'nın birleşiminden türeyen daha yüksek bir E-N-K varlık kategorisinin bir örneğini temsil etmektedir. Bunu hemen hissedebiliyorsunuz, neredeyse o yerde etrafınızdaki her şeyden: insanlar, manzara, inşaat, ulaşım araçları ve teknoloji. Her nasılsa, kendinizi her zaman bir esenlik, neşe ve yaşam sevinciyle sarmalanmış hissedersiniz. İnsanlar çok güzel ve yardımsever ama aynı zamanda gerektiğinde sertler.

Siriuslularda gördüğüm gibi bir tür dürüstlük ve ciddiyete sahipler ama aynı zamanda çok hoşlar, gülümsüyorlar ve çok zekiler. Gerçekten hoşuma giden şey ise uyumlu pragmatizmleri.

Kimse zamanını boşa harcamıyor; herkes tam olarak ne yapması gerektiğini biliyor; ve ne istedikleri konusunda her zaman kesinler; ama her şeyden önce dikkatliler. Tartışmaları da dahil olmak üzere tüm eylemlerine gösterdikleri bu tür bir bilinçaltı dikkat sayesinde, içlerindeki canlı ve özenli ruh hissedilebilir ve bu da o anda yaptıklarından bir şekilde "ayrı" kalmalarını sağlıyor. Bu ne gergin bir dikkattir ne de sabırsızlık ya da sinirlilik hissi yaratır; aksine, bir sakinlik ve güvenlik hissi uyandırır. Asla acele ediyor gibi görünmezler ve her zaman etraflarındaki olayların kontrolünün kendilerinde olduğu izlenimini verirler.

Apellos'taki deneyimimden edindiğim tüm bu gözlemlerimi Cezar ile paylaştığımda, bana bunların 4B bilinç ve yaşam seviyesinin ne anlama gelebileceğinin ayırt edici özelliklerinden bazıları olduğunu söyledi.

Apellos, inanılmaz bir şekilde gelişen ve yüzey şehirlerinde, özellikle de ülkemizde aktif olan, insanların bilincinde gelecekteki olağanüstü dönüşümlerin tohumlarını eken ve onlara yardım eden bir yeraltı "4B yerleşim bölgesi" gibiydi.

Bu koşullar altında, çok hoş karşılanmaya başladığım ve mükemmel bir şekilde entegre olduğumu hissettiğim şehirlerine geri dönmek gerçek bir zevkti. Méntia bize artık Tomassis üzerinden geçmemize gerek olmadığını, Apellos'a kendi iletişim araçlarını kullanarak, aslında bir tür yarı-teleportasyon cihazı olan özel "asansörleri" aracılığıyla varabileceğimizi söyledi.*

[Transilvanya Serisi'nin 5. Cildine bakınız, Dünyanın İçinde - İkinci Tünel, 2019.]

Apellos'lu adam ve iki muhafız daha bizi hangarın yüksek duvarlarla odanın geri kalanından izole edilmiş ve ilk ziyaretimde daire şeklindeki çeviri cihazını gördüğüm daha tenha bölümüne götürdü. Oldukça genişti ve muhteşem kemeri ve yüzeyi çevreleyen beyaz ışıkları da eklersek güçlü bir izlenim bırakıyordu, ancak yakınlarda herhangi bir konsol ya da kontrol görmedim.

Dünya yüzeyinden Apellos şehrine insan ve mal transferi için cihaz

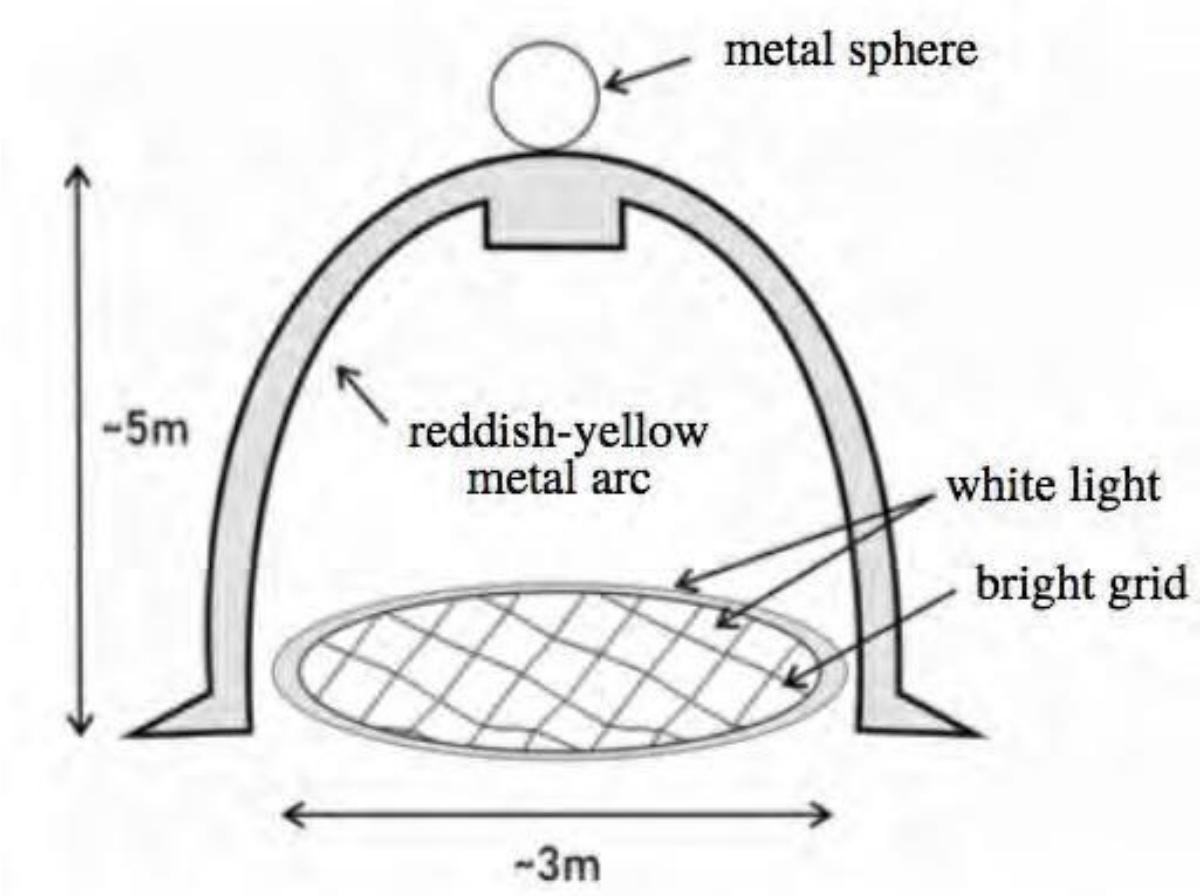

Çeviri düşündüğümden daha basitti. Cezar, Apellos'lu adam ve ben loş çemberin içinde yürüdük. İki muhafız ondan kısa bir mesafe uzakta, dışarıda durmuş, sürece yardımcı oluyorlardı. Çemberin içine girdiğimde, yüzeyindeki çizgiler ve kareler gibi ışıklar daha parlak hale geldi, ancak daha sonra beyaz ışığın da onu daha da güzelleştiren bazı mor yansımaları olduğunu fark ettim. Oldukça kalın olan çemberin kenarındaki ışık eşit ve oldukça hızlı bir şekilde titreşiyordu.

Esasen, çemberin içine adım attıktan sonra çeviri süreci anında aktive oldu. Gerçekten de - Projeksiyon Odası'ndan başlayarak ikinci tüneldeki çarpıtmadan geçtiğimde olduğu gibi bedenimde belirli bir karıncalanma hissettim. Ardından bir tür "emme", hafif bir baş dönmesi hissi ve asansörle büyük bir hızla yolculuk hissi geldi, ama her şey bir şekilde "sisle" örtülüydü. Birkaç saniye sonra görüntü tekrar netleşti ve kendimizi Apellos'a daha önceki ziyaretimdekine benzer ama biraz daha küçük bir platformda bulduk. Yine aynı büyüklükte ve yapıda bir çemberin içindeydik ama burada ışıklar maviydi.

Çemberden çıktık ve Apellos'lu adam bizi küçük bir mekikle, dört koltuğu olan bir tür aerodinamik "kapsül" ile kendisini takip etmeye davet etti. Daha önce Apellos'ta bu tür bir mekik görmemiştim. Kapsül, şehir merkezine giden kemerli bir "hat" üzerinde yerleşik bir asansördeki platformun kenarındaydı. İçine adım atmadan önce, son derece hoş ışığı ve hafif bir esintinin taşıdığı çok temiz havasıyla o güzel şehri tekrar hayranlıkla seyretmek için birkaç dakika durdum. Işıltısı ruhuma dokunan kristal benzeri binaları memnuniyetle yeniden ziyaret ettim ve varlığımda derin bir rahatlama hali yaratan özel ve sürekli mırıltıyla "yıkanmama" izin verdim.

4B DÜNYASI

Mekikle yolculuk kısaydı, hızı da kayda değerdi. Kapsül, Apellos'lu adamın bize şehrin çalışma ve araştırma merkezi olduğunu söylediği oldukça yüksek bir binanın önündeki bir platformun önünde durdu. Merkezin, buluşacağımız kişi olan Méntia tarafından yönetildiğini zaten biliyordum. Apellos şehrinde ilk kez bir binaya giriyordum. İzlenim güçlüydü çünkü tasarım, şekiller, renkler, malzemeler ve her şey bir şekilde fütüristik bir görüntü veriyordu. Özellikle yuvarlaklığı, neredeyse hiç köşe ya da açı olmamasını, her şeyin kavisli olmasını ve daha sonra ruh ve zihin üzerinde çok rahatlatıcı bir etkiye sahip olan çizgiler veya diğer sembolik desenlerle resimsel olarak işlenmesini fark ettim.

Çok geniş salonlarda çok az insan gördüm. Çeşitli yönlere doğru telaşsızca ilerlerken, ağırbaşlı kıyafetlerini ama özellikle de onları karakterize eden güzellik ve uyumu fark ettim. Kıyafetlerimiz Apellos sakinlerinin giydikleriyle açıkça tezat oluştursa da Cezar ve benim orada bulunmamız onları hiç şaşırtmamış gibiydi.

Dünyamızda bizim bulunduğumuz binaya benzeyen bazı binaların iç mekanlarını görmüştüm ama yine de farklı bir izlenim bırakmıştı.

Belki fark malzemelerin kendine özgü ışımasından, belki de mekânın şekillerinin ve konstrüktif çözümlerinin düzenleniş biçiminden kaynaklanıyordu, ama her durumda Apellos'ta farklı bir hava soluyor gibiydik. Hatta Cezar kısa bir yorum yaparak maddenin ve çevrenin titreşim frekansının yüzeydeki fiziksel plandan daha yüksek olduğunu onayladı. Bir kez daha bana Apellos'un varoluşun 4B boyutu dediğimiz, fiziksel planın 3B boyutundan daha üstün olan temel koşullarını karşıladığını söyledi. Apellos uygarlığı hâlâ fiziksel planda varoluşa dayalı olsa da, genel titreşim frekansı hâlâ daha yüksekti, eterik plana geçme sınırına doğru gidiyordu.

Sakinlerinin fiziksel durumu, yaşam biçimleri, sosyal örgütlenme biçimleri, inşaat ve teknoloji, genellikle karasal dünyanın yüzeyinde bulunabilecek olandan çok daha yüksek bir seviyededir. Bana göre, onlar takip edilmesi gereken bir örnektir ve eylemleri bizi desteklediklerini ve şu anda kendimizi içinde bulduğumuz insanlığın bu kritik döneminin değişimlerinin üstesinden gelmek için evrimleşmemizi istediklerini kanıtlamıştır.

Binanın girişindeki büyük salonun sağ tarafına yönlendirildik ve burada bizim dünyamızda bir asansöre benzeyen bir şey gördük, sadece duvarları yokmuş gibi görünüyordu, sadece yuvarlak şekilli ışıklı bir tabanı vardı. Bununla birlikte, asansörün içindeki alanı dışarıdan sınırlayan belirli bir yarı şeffaflık görebiliyordum, ama yüzeyin hangi malzemeden yapıldığını tanımlayamadım. Duvarda orta yükseklikte, asansörde kimse olmadığı sürece karanlık kalan dairesel ve neredeyse şeffaf bir ekran benzeri panel vardı. Asansöre girdiğimizde ekran gizlice aydınlandı ve üzerinde birkaç işaretin yanı sıra binanın holografik olarak ve içinde kırmızı ve mavi LED benzeri ışıklarla temsil edilen şematik bir yapısı da belirdi. Apellos'lu adam parmağıyla bu holografik gösterimdeki belirli bir rotayı işaret etti ve ben de hemen yükseldiğimi hissettim, önce yumuşak, sonra daha hızlı ve daha hızlı ama herhangi bir rahatsızlık hissi olmadan. Sanki havada uçuyormuşum gibi altımdaki her şeyi görebiliyordum. İlk başta oldukça korkutucuydu, ancak orada size tam güven veren bir şey vardı. İyi tarif edemediğim bir şeydi ama bilinçaltında çok faydalı bir şekilde etki ediyordu.

ARAŞTIRMA LABORATUVARI

On beş saniyeden kısa bir süre sonra asansör yavaşladı ve sonra durdu ve beyaz ve mavinin hakim olduğu büyük bir salona adım attık. Alanın her yeri eşit ve çok hoş bir ışıkla aydınlatılmıştı, ama herhangi bir ampul veya diğer aydınlatma cihazlarını göremiyordum. Buranın son derece sofistike bir

araştırma laboratuvarı olduğunu hemen anladım. Benim için tamamen yabancı olan düzenekler ve cihazlar gördüm, Dünya'da bildiklerimizden çok daha ileri bir teknoloji. İlk bakışta devasa laboratuvarın daha çok tıbbi çalışmalara odaklandığını söyleyebilirdim, ama fizik ve biyoloji alanındaki çalışmalarla ilgili olabileceğini düşündüren bazı özellikler de fark ettim.

Bize doğru geldiğini gördüğüm ilk kişi Méntia'ydı. Apellos'ta tıp alanındaki bilimsel çalışmalara liderlik ettiğini zaten biliyordum, ama daha sonra öğreneceğim gibi, Konsey tarafından uygarlıkları düzeyindeki tüm bilimsel faaliyetleri koordine etmekle görevlendirilmişti. Laboratuvarın arka tarafında, tıpkı bizim bir ofiste çalıştığımız gibi, her biri küçük bir monitörün önünde çok büyük bir ekranın önünde çalışan birkaç kişi fark ettim. Onlar için "monitör", yaklaşık üç metre uzunluğunda ve iki metre yüksekliğinde çok büyük, yarı saydam benzeri bir "cam" ile tamamen şeffaftı. Ekranların yüzeyindeki projeksiyonlar holografik, sığdı ve bilim adamları bunların önünde ayakta durarak, elleriyle bu projeksiyonlara her türlü değişikliği yönlendirerek ve özellikle sesleriyle komutlar vererek çalışıyorlardı. Çok geniş bir alan olmasına ve içeride düzinelerce insanın çalışmasına rağmen, atmosferin çok sessiz ve rahat olduğunu, çok hoş bir frekansta bir tür genel uğultunun hakim olduğunu fark ettim.

Méntia bizi gülümseyerek karşıladı ve tıbbi çalışmaya uygun birkaç cihaz gördüğümüz odanın yan tarafına doğru onu takip etmemizi istedi. Dürüst olmak gerekirse bu kadının muhteşem olduğunu kendime itiraf etmek zorundaydım. Ama bir ayrıntı dikkatimi çekti. Onu holografik ekrandaki görüntülerde gördüğümde daha uzun görünüyordu, ancak gerçekte boyunun tahminime göre yaklaşık bir buçuk metreyi geçmediğini fark ettim. Mavi ekleri ve omzunda belirgin bir altın işareti olan bir tür beyaz tulum gibi bedene kalıplanmış bir takım elbise giyiyordu. Badem şeklindeki koyu renk gözleri yoğun bir iç "ateş" ile doluydu ve içsel gücünü ve güçlü kişiliğini vurguluyordu. Méntia çok zekiydi ve konuşma ve davranış tarzından keskin, iyi yapılandırılmış ve hesaplanmış bir zihne sahip olduğu anlaşılıyordu.

Geniş kenarlarında birçok aksesuar ve özel donanım bulunan ergonomik bir sandalyenin önünde durduk. Özellikle de büyük şeffaf holografik ekranlardan biri kısa bir mesafe ötede durduğu için çalışma amaçlı kullanıldığını anladım. Ekran ile ergonomik sandalye arasında farklı şekillerde birkaç cihaz daha vardı, ancak herhangi bir bağlantı kablosu fark etmedim. Apellos uygarlığı muhtemelen teknolojik evrimin bu aşamasını uzun zaman önce geçmişti.

Méntia ile ilk kez yüz yüze görüşüyordum ve ergonomik sandalyeye geldiğimde bana dikkatle baktığını fark ettim. Doğrudan konuya girdi ve Eden'in ne işe yaradığını ve amacının ne olduğunu sordu.

“Genel olarak nasıl çalıştığını anlıyorum,” dedi. "Çeşitli özel frekanslarda yönlendirilmiş ve harmonik enerji atımları var. Biyolojik yapıda, öncelikle hücresel seviyede, hatta DNA'ya kadar gidebilen belirli dönüşümlerin meydana geldiği açık. Kabul ederseniz bunu şimdi kontrol edeceğiz, ama cihazın gerçek amacının ne olduğunu hala anlamış değilim."

Cezar, “Bunun belirli uzay-zaman düğümlerine ve onlar aracılığıyla süptil boyutlara erişim sağlayan bir ‘kapı’ olduğundan şüpheleniyoruz,” dedi.

Méntia bir an düşündü, sonra alçak sesle, daha çok kendi kendine konuştu.

“Mantıklı. Sandalyede oturan kişi 'geçidin' kendisi olur.” Ardından, yaklaştıkça yanan ve bazı grafikler gösteren holografik ekrana yöneldi. Profilden baktığımda, kapağın hafifçe yükseltilmiş çerçevesine küçük daire şeklinde bir cihazın takıldığını ve bu cihazın aralıklı olarak ama dikkat çekmeden parlamaya başladığını ve sürekli renk değiştirdiğini fark ettim. Méntia sağ eliyle doğrudan holografik görüntünün üzerinde belirli parametreleri değiştirirken, bedeninin hafifçe yan tarafında tuttuğu sol elini de bir tür bilgi dönüştürücü gibi görünen oldukça karmaşık cihazlardan birinin üzerine yerleştirmişti. Parmakları ekrandaki görüntülerle birlikte hareket ediyordu ama ne yapmaya çalıştığını anlayamıyordum. Hızlı bir şekilde birçok sembol, resim, resim parçaları, animasyon ve grafik görebiliyordum. Hepsi yarım dakikadan az sürdü ama bu kısa süre içinde yaptığı şeye tamamen dalmış görünüyordu. Birdenbire, sanki artık onunla birlikte değilmişiz gibi konsantrasyonu tamamen dağılmıştı.

BİLİMSEL ANALİZ VE BAZI CEVAPLAR - KAYIP HALKA

Sonra bir adım geri çekildi ve doğrudan bana hitap ederek, eğer kabul edersem birlikte invazif olmayan bazı bilimsel araştırmalar yapabileceğimizi, çünkü teknolojilerinin biyolojik yapıların kuantum seviyesine kadar çok özel bir analizine izin verdiğini söyledi. Ergonomik koltuğa oturdum ve hemen sağ tarafında, ucunda mükemmel cilalanmış bir metal plaka bulunan bir kol yükseldi. Kol beni baş bölgemden 'taradı' ve sonra geri çekildi. Ardından Cezar'ın büyük ekrana geldiğini ve bende ortaya çıkan değişikliklere dikkatle baktığını görebiliyordum.

Méntia daha sonra ona beni korkutmamasını, çünkü kısa bir süre içinde artık dışarıyı algılamayacağımı, güçlü bir beyaz ışığın içine dalacağımı söyledi. Bana canlandırıcı ve çok nüfuz edici bir enerji alanının beni tamamen çevreleyeceğini açıkladı. Konuşmasını daha yeni bitirmişti ki, gerçekten de inci parlaklığında beyaz bir şeyin sağ tarafımdan bir duvar gibi yükseldiğini gördüm ve ardından aniden kendimi kalın beyaz bir bulutun içinde hissettim. Daha sonra bedenimdeki zayıf ve güçlü bölgeleri hissedebildim. Uyumlu çalışan organları, bazı sorunların olduğu yerleri, kanın saflık derecesini ve ayrıca hücresel "yıpranma ve aşınmayı" algıladım. Bir bakıma telepatik bir aktarım gibiydi, ama gerçekte, tüm bu sonuçları çok özgür ve doğal bir şekilde içimde "okuyormuşum" gibi hissettim.

Yaklaşık bir dakika sonra "beyaz bulut" yavaş yavaş dağıldı ve laboratuvarın ortamını tekrar gördüm. Méntia, Cezar ile birlikte ekranın önüne gelmemi işaret ederek bize hücresel bir yapı ve onun içinde hareket eden bir enerji akışı gösterdi. Bu yapının sağında, holografik görüntüde, DNA makromolekülünü görebiliyordum, ama biyolojik formunda, "gerçek zamanlı" diyebileceğim bir şekilde. Görüntüler daha sonra hızla birbirini takip etmeye başladı ve DNA'nın yapısına atomlar ve kovalent bağlar seviyesine kadar "nüfuz ettiğini" gösterdi.

Méntia beni kastederek açıkladı.
"Bedeniniz bazı iç biyokimyasal süreçlerin belirgin bir şekilde hızlandığı bir dönemden geçiyor, hatta bize bir tür 'yeniden düzenlemenin' gerçekleştiğini gösteriyor. Cihazlar hücresel değişimlerdeki foton sayısında bir artış kaydediyor. DNA'da, özellikle de potasyum ve çinko atomlarının DNA'da ayrı ayrı oluşturdukları bağlarda bazı değişiklikler bile var."

Bir an durakladıktan sonra bana döndü ve benden Eden'deki akaşik görüntüleri nasıl algıladığımı anlatmamı istedi, böylece o zaman neler olduğuna dair daha net bir fikri olacaktı. Cezar'a baktım ve onun da onayıyla her şeyin nasıl başladığını, Irak'taki okült odada eterik kristal hakkındaki süptil aktarımdan, telepatik algılama yoluyla aygıtın yapım planlarını "gördüğümü"; sonra da aygıtın yapılış şeklini, temel prensiplerini ve nasıl eğitildiğimi anlattım. Méntia beni dikkatle dinledi, ben zaten bildiği şeyleri tekrarlarken zaman zaman başını salladı ve sonunda benimle konuştu.

"Şimdi durumun oldukça net bir resmine sahibim. Açıklamaları bedeninizi

tararken elde ettiğim sonuçlarla ilişkilendirirsem, olağandışı bir şey ortaya çıkıyor. Kayıp bir bağlantı var. Eden ile yaşadığınız tüm bu "maceralarda", sadece cihazın özellikleri nedeniyle algıların bu dönüşüm aşamasına ulaşması imkansızdı. Grafikler bana, enterpolasyon yoluyla, eğitimdeki evrimin sabit olmadığını gösteriyor. Tüm bu süreçte bana anlatmadığınız ya da sizin bilmediğiniz başka bir şey olmalı."

NİHAİ SONUÇ

Birkaç saniyelik bir duraklama oldu ve utanç verici bir hal almadan Cezar cevap verdi.

"Gerçekten de bahsedilmeyen bir unsur var. Bir şeyleri saklamak istediğimizden değil, ilgili kişiye duyduğumuz saygı ve hürmetten dolayı. Onun statüsü özel ve bilinmek istemiyor ama bu bağlamda, belki de hepimizin birbirimizi tanıması daha iyi olur."

Cezar daha sonra benden Elinor ve "uzay ve zaman makinesi" ile eğitimim sırasında gelişmeme yardımcı olması için bana verdiği iksir hakkında konuşmamı istedi.

Elinor ile olan bağlantımızı birkaç kelimeyle hızlıca özetledik, simya sanatındaki olağanüstü bilgisinden kısaca bahsettik ve bana verilen güçlü bir spagirik öz olan "iksirin" unsurlarının üzerimde dikkat çekici derecede arındırıcı etkileri olduğunu belirttik. Ayrıca Elinor'un projemize katılımından ve o zamana kadar projeyi geliştirme yolunu önermemiş olmamızın nedenlerinden de bahsettik.

Sonunda Méntia'nın gerçekten etkilendiğini ve anlattıklarımla çok ilgilendiğini fark ettim. Gizlemediği ilgisi, derin tıbbi kaygılarının doğası gereği - biyoloji ve kuantum fiziği gibi diğer ilgili alanlarla da bağlantılı olarak - simya alanını da kısmen incelediğini söylemesine yol açtı. Hatta şu anda konuşma tarzında bir coşku ve yeni bir fikri "yakalayan" ve onu çözmek üzere olan bir araştırmacının bilinen coşkusuyla olayları analiz etme biçiminde belirli bir ilham fark ettim.

"Simyayla bunu düşünmemiştim, ama şimdi her şey bana apaçık görünüyor," dedi. "Yaptığınız 'sıçramaya' en çok iksirin katkıda bulunduğu açık, çünkü

cihaz tek başına bedeninizde bu kadar çok biyokimyasal kombinasyona ve hücresel seviyede vizyonlarınızı kolaylaştıracak kadar kararlı ve ‘temiz’ dönüşümlere neden olamazdı. Bu muhtemelen çok daha uzun bir zaman alırdı.”

Sonra aniden sessizleşti, tüm dikkatini topladığı anlaşılan bir fikirle meşguldü. Oldukça karmaşık bir yapıya sahip olan makinelerden birinin önündeydi ve bilgisayar programlama ile ilişkilendirebileceğim bir şekilde üzerinde çalışıyordu. Birkaç saniye sonra çalışmaya devam ederken bizimle konuştu.

"Sadece Eden'in olanaklarını kullanmış olsaydınız, bu dönüşümlerin varlığınızda gerçekleşmesi yaklaşık dört yıl sürerdi. Bu yüzden simya iksirini kullanarak yaklaşık bir aya ihtiyacınız oldu.”

Daha sonra yanımıza geldi ve eğer Elinor kabul ederse, kendisiyle Elinor arasında bir görüşme ayarlamak istediğini söyledi. Bunun için yüzeye gelecek ve Apellos Konseyi'nden bu konuda bir yetki aldığı için projede bize yardım etmeyi teklif edecekti. Apellos'un Romanya halkına sağlamayı amaçladığı yardım açısından Elinor ile önemli bir görüşme yapmak istediğini de sözlerine ekledi.

“Dünyanın bazı bölgelerinde de aynı şeyi yapıyorlar,” dedi bize. “Yeraltı projeksiyon alanlarına karşılık gelen yerüstü nüfusuna yardım etmeye karar veren başka birçok yeraltı şehri var. Bu koordineli bir eylem.”

Apellos ile aramızdaki bağın giderek güçlenmesinden memnunduk ve Méntia'nın bizi ziyaret etme talebini memnuniyetle kabul ettik. Ancak nihai cevap için kısa bir ara istedim çünkü Elinor'dan onay almamız gerekiyordu.

8 — ELINOR VE MÉNTIA: UNUTULMAZ BİR TARTIŞMA

Apellos'tan dönüşümüz de varışımızla aynı yöntemle, yarı-teleportasyon “asansörü” kullanarak oldu. Bükreş'e gece çok geç bir saatte vardım. Bazı sorunları çözmek için Alfa Üssü'nde kalan Cezar ertesi gün başkente gelecekti.

Villada, Elinor bodrum katındaki laboratuarındaydı. Saat sabahın üçü olmasına rağmen çok şaşırmamıştım. Hiç uyumuyor ya da dinlenmiyor gibiydi, ya da en azından ben onu hiç böyle görmemiştim, bazen birkaç günü birlikte geçirmiş olsak da.

ONAY

Cezar ile Elinor'u Dünya'nın yerkabuğundaki Apellos şehrinin varlığından ve bu uygarlıkla olan bağlantılarımızdan haberdar etmek için anlaşmıştım, çünkü ona Méntia'dan ve onunla buluşma isteğinden bahsetmemiz gerekiyordu. Biraz yorgundum ama yine de bu fırsatı değerlendirip bu konuları özetlemem gerektiğini düşündüm. Elinor beni dikkatle dinledi ama onunla paylaştıklarıma şaşırmadığını söyleyebilirdim. Üstü kapalı baş sallamasından, Dünya'nın içindeki gizemleri çok iyi bildiğini anladım. Bu durum beni biraz tedirgin etti ve bir noktada duraklayarak bir açıklama yaptım.

"Gezegenin iç yapısına oldukça aşina görünüyorsun. Sana orada şehirlerin varlığından bahsettiğimde şaşırmadın. Bunu internette bu konuda pek çok kaynak olmasından anlayabiliyorum, ama Shambhala'dan bahsettiğimde bile tavrın değişmedi."

Elinor gülümseyerek, “Çünkü oraya birçok kez gittim,” diye cevap verdi. “Bir noktada, özellikle yüzeyde yapılması gereken önemli görevler açısından bu bir gereklilik haline geliyor.”

Şaşkınlıktan dilim tutulmuştu. Şaşkınlığım Elinor'u eğlendirmiş olmalı ki açıklamaya devam etti.

“Beden ve zihin yüksek derecede arınmaya ulaştığında, kişisel titreşim frekansının çok arttığını ve o zaman sıradan insanın sadece anlamadığı değil, varlığını bile bilmediği ya da daha kötüsü şiddetle reddettiği gerçekliklere erişebildiğini zaten çok iyi biliyorsun.”

Biraz sustum çünkü ruhumun büyük bir sevinçle dolup taştığını ve daha önce yakından görme fırsatı bulduğum o sözde “efsanevi” âleme ulaşma arzusu duyduğumu hissettim.

[DİPNOT: *Bkz. cilt 5, Dünyanın İçinde - İkinci Tünel, 2019]

Elinor'un Shambhala'ya nasıl erişebildiğinden şüphelenmiştim ama yine de aslında kesin olan bir “soru” yönelttim.

“Sanırım simya alanındaki çalışmaların ve başarıların sana bu şansı verdi.”

Elinor sözlü olarak cevap vermedi ama başını salladı. Daha sonra ona Shambhala, sakinleri, orada gerçekten neler gördüğü ve özellikle de orada neler yaptığı hakkında daha fazla soru sormak istedim, ama ondan gelen telepatik bir yanıt olarak böyle bir tartışmanın zamanı olmadığını hemen hissettim.

Ona Apellos ve Méntia hakkında anlattıklarıma, onun oradaki konumuna ve Cezar ile birlikte yeni döndüğümüz o şehre yaptığımız geziye geri döndüm. Ona Méntia'ya aşamalı dozlarda aldığım spagirik esansı nasıl anlattığımızı ve tabii ki bunu bana kimin verdiğini anlattım. Son olarak, Apellos'lu özel kadının kendisiyle görüşme talebini paylaştım ve oradaki uygarlığın ülkemizdeki nüfusa yardım etmek istediğini ve büyük olasılıkla Méntia'nın istediği görüşmede bunun için bir fırsat gördüğünü belirttim.

Elinor teklifi hemen kabul etti, çünkü Méntia'nın durumunda gizlilik söz konusu değildi. Apellos uygarlığı, statüsü ve evrim seviyesi nedeniyle, gerçekliğin doğasını yüksek bir şekilde gören ve algılayan bir birey olan Elinor'unkiyle ortak bir “dünya” olan daha yüksek bir kategorinin parçasıdır.

Bu arada, Elinor'un bizim aracılığımızla biriyle tanışması meselesi bir tek bu zaman ortaya çıktı. Dr. Xien, Shin Li veya Elinor gibi insanların toplumdaki konumlarının çok gizli kalması gerektiğini zaten biliyordum, böylece görevleri mümkün olduğunca özgürce ilerleyebilirdi. Bu tür konular, çoğunlukla bu tür eylemlerin doğasını veya bunları yöneten nedenleri anlama yeteneğine sahip olmayan günümüz insanlığı için ezici olacaktır. Vicdanlarının donukluğu nedeniyle insanlar, aslında yalnızca toplumun iyiliğini amaçlayan böylesine önemli ruhsal misyonların önünde duracaklardır. Bu nedenle, insanlığın farklı seviyelerinde karmaşık projelere dahil olan bu yüksek varlıkların bazıları için temel koşul mükemmel bir gizliliktir. Toplumun içinde yaşarlar ve onunla bütünleşmiş gibi görünürler ama yine de asla göze çarpmazlar, büyük önlemler alırlar ve neredeyse fark edilmeden tüm çağları, yüzlerce hatta binlerce yılı “geçmeye” dikkat ederler.

MÉNTIA HAKKINDA YENİ VE ŞAŞIRTICI VERİLER

Apellos'lu bu kadının kişiliği ilk göz temasından itibaren bana büyüleyici geldi.

Yapmaya koyulduğu her işte çok becerikli görünen Méntia ile o gün Bükreş'te buluşmak üzere anlaşmıştık. Eğer Elinor buluşma davetini kabul ederse, buluşma onun villasında gerçekleşecekti. Aldığım yanıt olumlu olduğu için Méntia ile şehirde buluştuktan sonra, onun yanımda olmasından oldukça heyecan duyarak eve doğru yola çıktım. Onu holografik ekrandaki görüntüde ilk gördüğümde süptil enerjisinin etkisi çok güçlü olmuştu; daha sonra Apellos'ta onun çok yoğun varlığına ve özel zihinsel doğasına hayran kalmıştım. Şimdi arabada fiziksel olarak sağımda olduğu için, muhtemelen zihinsel konsantrasyon durumundan dolayı süptil radyasyonunun daha da güçlü olduğunu hissedebiliyordum. Bir gün önce Apellos'ta gerçekleşen toplantıya kıyasla daha sessizdi, daha içselleştirmişti ama aynı zamanda, muhtemelen uygarlıklarımız arasındaki bağlantılar şekillenmeye başladığı için, tavırlarından bir şekilde daha hoşgörülü hale geldiğini hissettim. O sırada Elinor'la tanışmaya odaklandığı ve bunun önemli bir olay olduğunu düşündüğü çok açıktı.

Ben de içinde bulunduğum özel durumdan heyecan duyuyordum; fiziksel dünyamızda ilk kez, güçlü dünya dışı etkilere sahip başka bir uygarlığın parçası olan bir varlığın huzurunda olduğumun farkındaydım. Méntia muhtemelen düşüncelerimi ve duygularımı algıladı çünkü bana şunları söyledi.

"Evet, dünya dışı etki DNA'mızda güçlüdür ve çağlar açısından nispeten yakın zamanlara aittir. Her şeyden önce, bu sizin “Pleiadesli” dediğiniz uygarlıklardan biriyle melezleşmedir. Bununla birlikte, DNA'mızın yapısı çok daha karmaşıktır ve içinde melezleşmenin başka kolları da vardır.

Bunlardan biri Sirius varlıklarının DNA'sı, diğeri de astronomik haritalarınızda göründüğü gibi Spica yıldızının gezegen sistemindeki varlıkların DNA'sıdır.* Bazı nedenlerden dolayı bunun şimdiye kadar sizin tarafınızdan bilinmesini istemedim, ama işbirliği verimli olmaya başladı ve bazı şeyler paylaşılabilir."

[DİPNOT: * Spica, Başak takımyıldızındaki en parlak yıldızdır ve bir çift yıldızdır (aslında sistemin kütle merkezi etrafında dönen iki yıldızlı bir yıldız sistemidir). Spica Güneş Sistemimizden 260 ışık yılı uzaklıktadır].

Romencesi çok doğru ve aynı zamanda “tatlı” idi, bu tanımı kullanıyorum çünkü sahip olduğu zayıf ama enfes aksanı daha iyi ifade edecek başka bir kelime bulamıyorum. Bunu ona söyledim ve o da bana teşekkür etti, gizlice gülümsedi. Ardından, Apellos dilinde adının, ilk “telekonferansımızda” bana önerildiği gibi “Méntia” olarak telaffuz edilmediğini de ekledi.*

[DİPNOT: * Bkz. 6. Cilt, Unutulmuş Yaratılış, 2020]

“'Méntia' sizin için telaffuzu daha kolay, ama aslında benim adım Mentiktla, yani bizim dilimizde 'neşe ışını' anlamına geliyor.

Adını kendi dilinde telaffuz ediş şekli kulağa çok hoş geliyordu, Maya tarzını çağrıştırıyordu, ama Apellos ile o antik insanlar arasında bir bağlantı olup olmadığını bilmiyordum. Daha sonra ona sık sık yüzeye gelip gelmediğini ve eğer öyleyse, bu tür ziyaretlerin amacının ne olabileceğini sordum.

“Evet, dünyanıza düzenli olarak geliyorum ve bazen daha uzun süreler kalıyorum. Özellikle tıbbi ve biyolojik alanlarda görevlendirebilecekleri çeşitli biçimlerde dokümantasyon ve destek görevleri var. Dünyanızda yapılarımız oldukça gelişmiş durumda ve gerçekleştirdiğimiz eylemler alışılmışın dışında değil.”

“Peki bu faaliyeti sadece Romanya'da mı destekliyorsunuz?” Dünyada ne kadar yaygın olduğunu merak ettiğim için sordum.

“Hayır, tabii ki diğer devletlerde de çalışıyoruz. İşbirlikleri çok kapsamlı ve karmaşık.”

“Ama orada nasıl etkileşim kuruyorsunuz?”

“Ne demek istiyorsunuz?” diye sordu.

“Konuşarak... Onlarla nasıl konuşuyorsunuz?” dedim.

Biraz şaşırmış görünerek, “Yirmi üç yabancı dil ve lehçeyi çok iyi biliyorum ve faaliyet gösterdiğimiz bölgelerde hiçbir iletişim sorunuyla karşılaşmıyorum. Sık sık konuşma dilini telepatik iletimlerle birleştiriyoruz.”

Performansı sıradan bir dilbilimcinin standartlarının çok üzerinde olduğu için zorlukla yutkundum. Ancak bir bakıma, olağanüstü zekâsı ve Apellos uygarlığının özel zihinsel yetenekleri göz önüne alındığında bu açıklanabilir bir durumdu. Méntia ile ilk “telekonferans ‘tan hemen sonra Apellos'lu adamla yaptığım bir konuşmada, bana, insanların zekasını değerlendirme ve "ölçme" şeklimiz açısından Méntia'nın 174 IQ'ya sahip olduğunu, yani deha koşulunun çok üzerinde olduğunu söyledi. Ayrıca bana iki elini de kullanabildiğini ve biyolojik yaşının 41 olduğunu söyledi, oysa tespit

edebildiğim kadarıyla en fazla otuz yaşında bir kadın gibi görünüyordu.

Profiline ve ince atletik bedenine hayranlıkla baktım. Onu neredeyse bir yıl önce holografik ekranda bir görüntü olarak ilk gördüğümde bir an şaşırmıştım. Ardından aramızda, bir insanın özelliklerine çok iyi odaklanamadığım "sentetik" ya da "holografik" bir tartışma başladı.* Apellos'ta ise buluşmanın amacı kesin ve süresi oldukça kısaydı. Ancak şimdi iletişimde belli bir rahatlama hissettim ve Méntia ile etkileşimim zaman baskısından çok daha uzak olduğu için daha dikkatli gözlemler yapmak için zamanım oldu.

[Bkz. 6. Cilt, Unutulmuş Yaratılış, 2020.]

Hava kararıyordu, ama alacakaranlığın ışığı onun çok açık beyaz tenini, düz ve parlak siyah omuz hizasındaki saçlarıyla daha da zıt hale getiriyordu. Görüntüsünün profilindeki bir şey bana antik Yunan heykellerini veya antik Mısır'ın resimsel temsillerini düşündürdü. Şaşkınlıkla fark ettiğim bir unsur, çok güzel ve zarif olmasına rağmen Méntia'nın makyaj yapmaması ve herhangi bir aksesuar takmamasıydı. Herhangi bir küpe, bilezik, yüzük, madalyon veya başka bir kolye ucu fark etmedim. Öte yandan, kendi bedeninin ayırt edici bir özelliği olarak rafine bir asil zarafet yayıyordu. Kendisiyle daha sonraki karşılaşmalarımda bile onu hiçbir zaman etek ya da yakalı elbiseler giyerken görmedim; her zaman neredeyse bedene göre biçimlendirilmiş, zarif ve özenle bir araya getirilmiş kıyafetler giyerdi. Ancak birkaç kez, bluzun kısa yakasında veya bazen kolların alt kısmında, bir şekilde Romanya nakışlarını taklit eden desenli bir tür bant gördüm ve bundan hoşlandıkları sonucuna vardım.

BEŞ YERALTI ŞEHRİ VE ŞÜPHELİ YARDIMLARI

Tartışma, Dünya yüzeyindeki ve özellikle Romanya bölgesindeki eylemleriyle ilgili olarak devam etti. Tıp ve biyoloji uzmanı olarak büyük şehirlerde eylem ve tezahür için daha fazla fırsat bulabilecek olmasına rağmen, küçük kasabalar, komünler ve hatta bazen köyler gibi az sayıda insanın bulunduğu daha tenha alanları tercih ettiğini söyledi. Her zaman dağlık bölgelerde çalışmayı tercih etmiş ve sahil kasabaları hiçbir zaman ilgisini çekmemiş.

"Sanırım bu bizim uygarlığımıza özgü bir özellik. Biz her zaman dağların yüksekliğini ve iklimini tercih ederiz. Kentsel kümelenmeler sadece sizin seçeneğiniz - bunlara illa ki ihtiyacınız yok. Ama toplumunuz bu yolu seçmiş

ve zaman içinde bazı dengesizlikler yaratmışsınız. Ben böyle yerlere sadece çok gerekli olduğunda geliyorum. Ama bu şekilde davranan sadece biz değiliz."

Ne demek istediğini tam olarak anlamadığım için, "Gezegenin içindeki diğer topluluklardan mı bahsediyorsunuz?" diye sordum.

"Evet. Yüzeye nispeten yakın olan Apellos'a benzer beş yeraltı şehri var ve her birinin kendine özgü bir uygarlığı var. Zaman içinde, sizin dünyanızda birlikte hareket ettiğimiz kişilerle bu beş şehirden gelenler arasında bir iletişim ağı kuruldu. Bu şekilde daha verimli oluyor."

Apellos hangarına ilk ziyaretimde yanımda bulunan görevlilerden birinin bana bu konuda yaptığı açıklamaları hatırladım. Méntia gibi o da bana Romanya'ya karşılık gelen kara parçasının altında beş ana şehir olduğunu söyledi ve hatta genel konumlarından bahsetti.* Méntia ile konuşurken bundan bahsettim ve ona Tomassis'e yaptığım ziyareti anlattım.

"Tomassis çok derinde ve Apellos gibi yüzeye en yakın beş şehir kategorisine girmiyor. Dobrogea bölgesindeki şehir yaklaşık olarak Tulcea şehrine dikey olarak karşılık gelir ve ülkenin kuzeydoğusundaki şehir ise Ceahlău dağlarının altındadır. Ülkenizin nüfusu iyi bir şekilde destekleniyor."

Hayranlıkla gülümsedim. Yalnız olmadığımızı ve gizli bir şekilde de olsa desteğimizin olduğunu bilmek rahatlatıcıydı. Ancak, daha sonra düşündüm, eğer "içeridekilerin" hala oldukça yoğun bir hareketi varsa ve teknolojik olarak bu kadar gelişmişlerse ve Romanya'yı desteklemek istiyorlarsa, o zaman nasıl oluyor da ülke çapında çok daha hızlı ve etkili bir değişim yaratmak için daha hızlı hareket etmiyorlar? Bu kafa karışıklığını Méntia ile de paylaştım. Büyüleyici gülümsemesini ilk kez o zaman gördüm.

"Tahmin edebileceğinizden daha fazla hareket ediyoruz. Bazen bu fedakârlığa kadar varıyor. Ancak daha önce, geçtiğimiz yüzyıllarda, toplumunuzun yapısı ve elindeki teknolojik araçlar istikrarsız olduğu için müdahale etmenin daha kolay olduğu doğrudur. Müdahalelerimiz şüphe uyandırmadan daha etkili oluyordu. Ancak şimdi çok daha dikkatli olmak gerekiyor.

Bununla birlikte, tarihinizde bizimle bağlantılı bazı kişilerin kendilerini doğrudan gösterdikleri ve hatta ulusunuzun iyiliği için kendilerini feda ettikleri durumlar olmuştur."

Bunu duyunca şaşırdım ve bana bir örnek vermesini istedim.

“O ulusal bir kahraman olarak bile kabul ediliyor. Toplumda adı Ecaterina Teodoroiu'ydu.* Her ne kadar hemen herkes tarafından “sıradan bir insan” olarak görülse de, ebeveynlerinin her ikisinin de Dünya uygarlığına ait insanlar olması anlamında, ebeveynlerinden biri gerçekte “yüzeyden”, diğeri ise “iç kısımdan” geliyordu, ancak Apellos'tan değil. Orada adı Amnita'ydı. Onun özel doğumuyla ilgili yerel bir hikaye bile var. Özel DNA kombinasyonu nedeniyle, yeraltı varlıklarının genlerine sahipti ve yaptığı gibi davranma dürtüsünü belirleyen şey buydu. Bu tür varlıklar çok güçlü bir ruha sahiptir, ama bu, ülkenizin tarihinde kahraman veya büyük lider olarak öne çıkanların hepsinin yeraltı şehirlerimizden geldiği anlamına gelmez.”

[DİPNOT: *1894 doğumlu Ecaterina Toderoiu, Birinci Dünya Savaşı'nda Romanya Ordusu'nda bir piyade müfrezesinin başındayken 1917'de Maraşesti Muharebesi'nde öldü].

İtiraf etmeliyim ki Méntia'nın bana anlattıklarını asla düşünemezdim. İnanılmazdı ama aynı zamanda, yüzyıllardır tarihimizin zor anlarının üstesinden gelmemize yardımcı olan bu “içeriden” varlıklara karşı bir minnettarlık dalgası hissettim. Bir kez daha düşündüğümde, bugünkü Romanya topraklarının sayısız fetihlerin hedefi olduğunu, ama Dünya'nın içindeki şehirlerin yüzey projeksiyon alanına ulaştıklarında, daha az etkili olduklarını veya hatta tamamen durdurulduklarını fark ettim. Örneğin Transilvanya'da, yüzyıllar boyunca ve hatta ondan önceki binlerce yıl boyunca hiç kimse korkutucu ormanlara ya da Apuseni Dağları'nın geçitlerine girmemiş ya da buralardan geçmemiştir. Ya da yüzlerce yıl süren Avusturya-Macaristan işgalinden sonra bile neredeyse hiçbir iz bırakmadan geri çekildiler.

Macarlar ya da Avusturyalılar tarafından hiçbir şey alınmadı ve dil, gelenek ya da görenekler birbirine karışmadı. Kuzeyde, Bucovina'da da durum aynı. Dağlarda her zaman savunmamızı ve başarı şansımızı bulduk. Ve dağlar aynı zamanda, genel olarak konuşursak, “içeridekilerin” yüzeye çıktığı yolu temsil eder. “İçeriye” bağlanan ana portalların bulunduğu yer burasıdır. Bu nedenle Méntia'nın sadece dağlık bölgeleri tercih etmesi ve görevlerinin çoğunu böyle bir ortamda gerçekleştirmesi tesadüf değildi.

DEHA, DNA VE TEKNOLOJİ

Kendime birkaç saniyeliğine bu içsel düşüncelere izin verdikten sonra, Méntia'nın tercih ettiği dağlık bölgeler hakkındaki tartışmamıza geri döndük.

“Demek ki bu tür dağlık bölgelerde bağlantılarınız var” dedim, ‘yüzeye’ çıkanların yerel halkla nasıl etkileşime girdiğini anlamak istiyordum.

“Bir dizi dernekle birlikte çalışıyoruz,” dedi Méntia. “Özellikle özel varlıkların enkarnasyonları olan ve tezahür etmek için desteğe ihtiyaç duyan çocuklara yardım etmekle ilgileniyorum. Onların büyük şehirlerden gelmesini beklersiniz ama durum tam tersi. Çoğu daha az nüfuslu yakın bölgelerden geliyor. İstatistiklerimiz de dağlık bölgelere doğru daha yüksek bir yoğunluk olduğunu gösteriyor.”

“Ama onları nasıl tespit ediyorsunuz?” Şaşkınlıkla sordum. “Reenkarnasyon tablosu diye bir şey yok.”

“Ona bile ihtiyacınız yok,” dedi. “DNA'nın bir muhasebesini çalışma yoluyla veriyoruz. Bu teknolojiyi henüz keşfetmediniz ama makromolekülün içinde, o kişinin bu dünyada çok daha yüksek bir düzeyde tezahür etme olasılıklarını kesin olarak gösteren bazı belirli gruplar veya oluşumlar var. Böyle bir 'kuantum imza' ailesi tespit ettiğimizde, o çocuğun özel bir kaderi olabileceğini biliriz.”

Bu çok gelişmiş teknolojik imkânlar karşısında heyecanlanarak konuştum. “Daha sonra holografik ekranı kullanarak gelecekte o kişi hakkında daha fazla bilgi edinebilirsiniz.”

“Geleceğin araştırılması ancak belirli bir yaştan itibaren şekillenir ve bu gibi durumlarda daha da belirsizdir çünkü o özel kişinin çeşitli özgürlük dereceleri vardır ve zaman çizelgeleri çok sayıdadır ve bizim için bile takip edilmesi zordur. Ama yine de bu yöntemin bazen çocuğun hayatının diğer belirleyicilerine çok fazla müdahale etmemek için bize eylem fikirleri verdiği doğrudur."

“Anladığım kadarıyla bu daha çok, kişinin kendi istediği gibi gelişmesi prensibini takip eden genel bir destek.”

“Bundan da öte, daha sonraki bazı seçimlere bağlı olarak, bu varlıkların özel niteliklerinin hangi yönde ortaya çıkacağını büyük bir kesinlikle söyleyebiliriz. Daha sonra, gizlice, bu çocukları ve hatta gençleri 'görünmeyen' bir şekilde destekler ve etrafındakiler bundan şüphelenmeden onlara yardım etmeye çalışırız. Büyüdükçe, hayatlarında öğretmen ya da eğitmen olarak görünürüz ya da şirketlerimiz aracılığıyla hareket ederiz.”

“Peki, bu şekilde desteklendiklerinin farkındalar mı?”

“Genel olarak hayatta mutlu fırsatlara sahipler ve biz de bu inancı güçlendirmeye çalışıyoruz. Hareket tarzımızı çok geliştirdik ve neredeyse 'fark edilmeden' hareket edebiliyoruz. Ancak çok nadir durumlarda, özel bir sezgiye sahip olan bazıları kendilerine bazı sorular sormaya başlıyor. Ama

sadece yardım etme arzumuz olduğu için, işler belli bir sınıra ulaştığında hemen geri çekilebiliriz."

Sadece teknolojilerinin ileri düzeyinden değil, sundukları fedakâr yardımla insani yönlerinden de etkilendim.

“Aynı şeyi başka ülkelerde de yaptınız mı?” diye sordum.

“Çok fazla seyahat etmedim ama tıp bilimi, biyoloji ve fizik alanındaki son keşiflerinizden her zaman haberdar oluyorum. Ancak bazılarının reklamı hiç yapılmıyor, sanırım zaten biliyorsunuz.”

Şaşkınlıkla ona sorular sordum.

“Ama bunlara nasıl erişiyorsunuz? Hizmetler'e de mi sızdınız?”

“Hayır, siyaset ya da karar alma sisteminiz umurumuzda değil. Casusluk ve karşı istihbarat teşkilatları arasındaki kulis kavgaları bizim ilgi alanımızın çok dışında. Biz temiz, saf ve üstün olanı severiz ama teknolojimiz şu anda Dünya'da resmi olarak var olan her şeyden daha gelişmiştir ve bu da gizli ya da erişilmez olduğu düşünülen yerlere bile girmemizi sağlar.”

“Karanlık web'i kastediyorum,” dedim, anladığımı düşünerek.

“Sadece orada değil. Size söyledim, teknolojimiz bugün sizin dünyanızda olduğu gibi elektrikle çalışan bilgi akışlarıyla sınırlı değil.”

Méntia seyahat çantasından bir tür tablet çıkardı, bizim piyasadakilerden biraz daha büyüktü ama çok basitti. Esasen cam bir yüzeye benziyordu, kenarları yuvarlatılmıştı ve yaklaşık beş milimetre kalınlığındaydı. Yüzeyinde, özellikle de köşelerinde farklı renklerde ışıklar hemen beliriyordu. Araba kullandığım için yakından bakamadım ama yine de sunum sisteminin holografik ekranda gördüklerime çok yakın olduğunu fark ettim. Ancak bu “tablet” görüntüleri yalnızca iki boyutlu bir formatta gösteriyor gibiydi.

Méntia muhtemelen düşüncelerimi telepatik olarak algıladı çünkü düşündüklerime hemen yanıt verdi.

“İki boyutlu seçenek burada sadece yüzeyde kullanılıyor, böylece şok etkisi yaratmıyor. Bunun dışında tabii ki bu tablet üzerinde, sizin deyiminizle holografik bir sistemde çalışıyorum. Arama fonksiyonları çok daha sofistike ama en önemlisi elektromanyetik bağlantının da ötesinde var olan bilgilere erişim sağlıyor. Depolama cihazının “ağa” bağlı olup olmaması önemli değil.

UZAYLI TEMASI: TOPLUMDA STATÜKO

Şaşkınlık içindeydim. Bu tür bir "taşıyıcı" teknolojisi yüzeyde bizim için hâlâ akıl almaz bir şeydi, en azından o ana kadar bildiklerimle.

"Bu daha çok bir uzaylı edinimi gibi," dedim biraz şakayla karışık.

Ancak Méntia bana çok doğal ve ciddi bir şekilde cevap verdi.

"Elbette. Bazı gelişmiş uzaylı uygarlıklarla devam eden birçok projemiz var. Ama sonuçta bizim durumumuzda bu doğal. Onların varlığını anlamsızca inkâr ederek neden bu kadar eziyet çektiğinizi anlamıyorum."

"Eh, bu tür ifşaatların yaratacağı sosyal etki var, ama özellikle de gizli çıkarlar bu konuyu etkiliyor," diye cevap verdim.

"Evet, tüm bunları biliyoruz, ama ilk neden sahte, ikincisi ise esas olarak halkın iradesiyle ilgili."

"Sahte mi? Ne anlamda?" Açıklığa kavuşturmak için sordum.

"Toplum üzerindeki olumsuz etki, özellikle de dini nitelikte olanlar, yetkililerinizin beklediği kaosa neden olmaz. Bu etki, korkutmak ve ifşa fikrinin reddedilmesine neden olmak için kasıtlı olarak hesaplanmış bir abartıdır. Bazı memnuniyetsizlik patlamaları olabilir, ama bunlar çok fazla çoğalmayacaktır. Son on beş yılda durum değişti."

"Ve biz bunu biliyoruz, çünkü çalışmalarımız gizlilik içinde yürütülüyor. Ama sizin de haberdar olduğunuzu gördüğüm bazı güçlerin muhalefeti var."

"Belli ki. Başka nasıl olabilir? 'Okült' çıkarların temelini ve bu güce aç varlıkların aslında ne istediğini iyi biliyoruz."

"Bir başka fikir de ileri uygarlıklardan en az birinin insanoğluyla doğrudan temas kurmasıydı. Gemileriyle doğrudan karaya inmeleri söz konusuydu. Bu tür planların belgelerini, önlemleri, olasılıkları ve toplum üzerindeki etkileriyle birlikte gördüm," dedim, bu bilgiyle onu şaşırtmayı umarak.

"Bunu biz de biliyoruz," dedi gülümseyerek. "Bir noktada, plan gerçekten de günceldi, ama daha yakın bir analiz, İnsanoğlunun bilinç ve irade düzeyinin böyle bir teması gerçekleştirmek için gerekli koşulları karşılamadığını gösterdi. Bu plan, belirsiz çıkarları olan diğer dünya dışı varlık grupları tarafından gezegenin yüzeyindeki bazı gizli insan gruplarına ifşa edildi."

Méntia düşünceli bir hal almıştı ve sesi soluklaşmıştı. Ön camdan ileriye bakıyor ve bir şeylerle meşgul görünüyordu.

“Sanırım bunları zaten biliyorsun,” diye ekledi.

Neyi ima ettiğini bilmediğimi itiraf etmek zorundaydım.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra konuşmaya devam etti, ama bu sefer eşit bir tonda, neredeyse monoton ve büyük bir konsantrasyonla.

“Büyük bir etki gücüne sahip olan bu okült grupların temsilcileri olayları öyle bir manipüle ettiler ki, insanlara dünya dışı varlıklara karşı yabancı düşmanlığı fikri aşılandı. Ve sonra, eğer uzaylı gemileri Dünya'ya inmiş olsaydı, insan uygarlığı için arzu edilen faydalı müdahaleyi geçersiz kılabilecek tarif edilemez bir kaos yaratılmış olacaktı.”

Şimdi, 10-12 yıl önce ortaya çıkan ama özel bir ilgi göstermediğim tüm medya “telaşını” çok daha iyi anlıyordum.

“Düşünüyorum da, Hollywood insanların bilinçaltında bu algıyı üretme rolünü ciddi bir şekilde üstlenmiş” dedim. “Son otuz yılda yaratılan sözde bilimkurgu dizilerinin çoğu, halkı yaklaşan bir uzaylı saldırısına karşı ellerinde silahla savaşmaları gerektiğine ikna etmeyi amaçlıyor.”

Méntia başını eğerek onayladı.

“Bu koşullar altında, eğer güç ve ilk plan takip edilmiş olsaydı, genel zihniyet için çok doğrudan, zamansız ve neredeyse sert olurdu,” diye devam etti. “Projeksiyonlarımız ve tahminlerimiz yüksek derecede bir kaos olacağını ve bunun da daha yüksek bir dünyaya geçişi kolaylaştırmak yerine engelleyeceğini gösterdi.”

“Belki de bu koşullarda bile bu planı takip etmek iyi olurdu,” dedim. “Belki biraz değiştirilmiş, ama en azından gerçekliğin başka bir alanına giriliyor.”

“Bu asla zorlama değildir. Belli bir durum yoksa biz müdahale etmeyiz. Toplumunuz buraya cehalet ve tembelliğin birleşimiyle geldi ve bunlar manipülasyon yoluyla dikkatlice geliştirildi. Bunun etkili bir yöntem olduğu kanıtlanmıştır. Manipülasyon gizli dünya elitinizin ana silahıdır ve çok büyük ölçekte kullanılmıştır. Bu, insanların fiziksel sağlıklarında bile kendini gösteren ve hepsi de DNA'ları üzerinde doğrudan etkileri olan bir dizi zincirleme etki yaratmıştır. Bu arada, Elinor ile tartışmak istediğim ana nokta da bu.”

İNSAN SAĞLIĞI:
ÖZEL BİR VURGU

Beslenme konusunu da tartışarak bu konu hakkında biraz yorum yaptım. Méntia bana Apellos halkının tamamının vejetaryen olduğunu ve diğer pek çok şeyin yanı sıra "şeker" dediğimiz ürünün, özellikle de yaygın olarak tüketildiği için yüzey nüfusu için büyük bir sorun olduğunu söyledi. Konuşmamızdan meyveleri, özellikle de çilek ve şeftaliyi sevdiğini, arı balının da en sevdiği yiyeceklerden biri olduğunu anladım.

"Hem Apellos'ta hem de burada yüzeyde yaptığım araştırmalarda bitki ve meyvelerin biyokimyasal yapısıyla çok ilgileniyorum" dedi. "Zenginlikleri ve çeşitlilikleri inanılmaz, ama insanlar hâlâ bunların sağlık açısından önemini çok iyi anlamış görünmüyor."

Söylediklerini kararlılıkla onayladım, ayrıca yetiştiriciliğe yönelik zararlı yasalardan bahsettim ve genel olarak bu tür doğal ürünlerin büyük ölçekli tüketimini teşvik etmek yerine zorlaştıran bir dizi faktörden söz ettim. Méntia hafifçe başını salladı ve biraz üzgün bir bakışla söylediklerimi onayladı.

"Apellos'ta bitki örtüsü az, ama yine de sizden çok daha fazla bitki ürünü tüketiyoruz ve elinizin altında etkileyici bir çeşitlilik var. Ama bitkilerin etken maddelerini bir araya getirme ve doğru şekilde özütleme teknolojimizin şu anda sahip olduklarınızdan çok daha yüksek olduğu doğru, ama yine de insan beslenmesinde doğal ve bitkisel olanın derecesi büyük ölçüde artırılmalıdır."

"Belki de bu bir eğitim meselesidir," dedim. "Her durumda, halkın bu çizgide ısrarcı olması gerektiği açık. Ama bir karşılaştırma yapacak olursam, biz Batı'dan çok daha iyi durumdayız. Avrupa bize sağlığımız için neye ihtiyacımız olduğunu öğretiyor gibi görünmek istiyor, ama bu topraklarda sahip olduğumuz, Daçyalı atalarımızdan miras kalan uzun bir geleneği görmezden geliyor. Bitkilerin erdemleri konusunda ileri düzeyde bilgiye sahiptiler ve bu bilgiler daha sonra Yunanlılara, onlardan Romalılara ve daha sonra da kıtanın geri kalanına aktarıldı. Bir şekilde bu bizim DNA'mıza 'kazınmış' ve halk arasında bu konularda hala büyük bir cehalet olsa da, en azından Batı'daki diğer ülkelerle karşılaştırıldığında, Romanya'da eczaneler çok iyi çalışmıyor çünkü halk birçok doğal bitkisel ilaç kullanıyor. Bu ilaç şirketleri için büyük bir sürpriz."

Méntia bunu doğruladı ve Batı "eğitiminin" olayları sadece boş bir fiziksel ve kimyasal perspektiften sunduğunu belirtti. Gerçekte, insan sağlığı her zaman

ruhsal seviyeden başlar, daha sonra duygusal seviyeyi içerir ve son olarak fiziksel seviyede, yani bedenimizde gerçekleşir.

“Beden bitki prensiplerine çok iyi tepki verir, ama et ürünlerini yerken kendini kısıtlar” dedi. "Tıbbınız her iki durumda da bedende meydana gelen etki ve tepkileri çok iyi biliyor. Karmaşık çalışmalar da var ve teori oldukça iyi geliştirilmiş durumda. Ancak eksik olan şey, bitkilerin bileşenlerinin daha derinlemesine anlaşılmasıdır ve burada özellikle bitkilerde var olan ama biliminiz tarafından şüphelenilmeyen süptil özlerden bahsediyorum. Bu yüzden doğal yollardan etkili iksirler elde edemiyorsunuz.”

“Eczanelerdeki ürünlerin yüzde doksanından fazlası sentetik ilaçlardır,” diye ekledim. “Bunun ne anlama geldiğini, hangi çıkarların ve endüstrilerin işin içinde olduğunu ve hangi zararlı eğilimlerin ortaya çıktığını size söylememe gerek yok. Bunlar pek çok kişi tarafından iyi biliniyor, ama umursamayan çok daha fazla kişi var.

İşte bu nedenle, aslında bunun öncelikle bir eğitim meselesi olduğunu söyledim. Bu anlamda sağlıklı bir zihniyetin oluşması okul sıralarından başlamalı.”

Méntia bana bu ifadeyi bilmemesine rağmen anlamını anladığını söyledi. Hatta bana çocukken, özellikle de tıp biliminde uzun bir geleneğe sahip Apelloslu bir aileden geldiği için, varlığın sağlığına ilişkin çok iyi bir eğitim aldığı örneğini verdi.

TOPLANTI

Bu arada Elinor'un bizi beklediği villaya vardık. Cezar da bir süre önce gelmişti ve ikisini de geniş oturma odasında rahatça konuşurken buldum. Elinor'un Méntia'nın varlığından çok etkilendiğini fark ettim ve birkaç tanışma faslından sonra Cezar ve ben geniş kanepeye, Elinor ve Méntia da odadaki iki zarif koltuğa rahatça oturduk. Yıllar önce, şimdi Méntia'nın oturduğu koltukta, kendisinden çok değerli dersler aldığım Repa Sundhi'nin oturduğunu hatırlayarak gülümsemekten kendimi alamadım. O büyülü gece aynı zamanda Yidam'ın gizemli ve korkunç varlığıyla ve onu takip eden yolculukla damgalanmıştı ve ruhsal bilgi ve evrimimde çok önemli bir aşamayı temsil ediyordu.*

[DİPNOT: *Cilt I, Transilvanya'da *Gün Doğumu*'nda anlatıldığı üzere Sıfır Departmanı'nın varoluşuna rehberlik eden bilim adamı Dr. Xien ile aynı kişi olan Tibetli lama Repa Sundhi için Cilt 2, *Transilvanya*'da *Ay Doğuşu*'na bakınız. Yidam aynı zamanda bir lama tarafından kum

mandala kullanılarak üretilen ve bir lamanın normal bedeninin asla yapamayacağı alanları ve boyutları işgal edebilen, süper doğal yeteneklere sahip bir yaratık olarak tanımlanmaktadır].

Koltukların arasındaki masanın üzerinde birkaç çeşit meyvenin bulunduğu bir kase duruyordu, bunların arasında birkaç şeftali olduğunu fark ettim. Méntia'nın bu tür meyveleri sevdiği düşünülürse, Elinor'un oldukça ilham verici olduğunu düşündüm. Hemen başını yarıya kadar bana çevirdi ve sevimli bir gülümsemeyle konuştu.

“Evet, sanırım onları biraz sonra deneyeceğim.”

Méntia'nın yorumunun nedenini gülerek açıkladıktan sonra, telepatik yeteneklerinin bu basit gösterisiyle hepimiz eğlendik. Ortam rahattı ve aynı odada bulunan bu çok özel varlıklar hakkında hissettiğim çok iyi duyguyu açıklayacak daha iyi bir terim olmadığı için en iyi şekilde “parlak” olarak tanımlayabilirim. Bir bakıma, yaşam serüveninin beni getirdiği yer bana neredeyse inanılmaz görünüyordu ve bunun için başta Cezar olmak üzere derinden minnettardım. Varlığımı tamamen değiştirmiş, olağan sınırlarının çok ötesini görmemi sağlamış ve içimde hiç ummadığım yetenekler uyandırmıştı. Ve şimdi, karşımdaki üç istisnai varlığın yüksek ve çok rafine zihinsel ve ruhsal durumları göz önüne alındığında, kendi bakış açımdan bilgeler arasında bir toplantı olduğunu düşündüğüm bir toplantıya katılıyordum.

BİREYSEL YÜKSELİŞ VE DNA DÖNÜŞÜMÜNÜN ÖNCÜLLERİ

Tartışma oldukça hızlı bir şekilde bizi ilgilendiren konulara kaydı ve Méntia içinde bulunduğumuz dönemde insan DNA'sının yapısında meydana gelebilecek bazı değişikliklerden bahsetti.

“Doğru,” dedi Cezar, 'doğduğu galaksideki özel bölge nedeniyle, Dünya birkaç yıldız ve takımyıldızın süptil enerjisel etkisi altındadır; ama bu alan, karmaşık olmasına rağmen, yine de özel 'sıçramalar' kaydetmeyen tekdüze etkilere tabidir. Dedikleri gibi 'sakin sulardayız'. Bu durum, insan DNA'sının makromolekülünün içindekiler de dahil olmak üzere, atomik ve moleküler kombinasyon olasılığını çok yüksek kılmaktadır, çünkü diğer yıldızlardan ya da çok büyük kozmik nesnelerden gelen ve DNA'yı sadece belirli bir yönde tezahür etmesi için etkileyecek büyük belirleyici etkiler yoktur. Bu özellik Dünya'daki yaşama olağanüstü bir karmaşıklık kazandırır ve bu nedenle gezegenimiz çok çeşitli fauna ve floraya sahiptir.”

Biraz şaşıran Méntia, Cezar'ın bunları bilmesini beklemiyormuş gibi ona baktı ama söylediklerini hemen onayladı.

"Evet, galaksinin belli bir bölümünden bu Güneş Sistemi'nin bulunduğu bölgeye gelen belirleyici süptil bir etki yok. Herhangi bir yıldız kümesinden* ya da başka bir devasa kozmik tezahürden özel ve sürekli bir büyük etki almıyoruz. Ama bu tam olarak uygarlığınızın dönüşümünü kolaylaştıran şeydir, çünkü bu şekilde daha fazla özgürlük derecesine sahip olursunuz ve Dünya'daki yaşamın evrimini belirleyecek belirli bir ana radyasyon türü tarafından kısıtlanmazsınız."

[DİPNOT: *Yıldız kümelerinin, genellikle sadece birkaç ışık yılı çapındaki bir "küre" içine sıkışmış binlerce yıldız içeren ve "erken evren" olarak adlandırılan dönemin kalıntıları olduğu düşünülmektedir. Bu tür kozmik tezahürlerin fiziği, kısmen galaksimizden olan muazzam uzaklıkları ve kısmen de birbirlerinden nispeten kısa bir mesafede bulunan kümelenmiş yıldızlar arasındaki etkileşimlerin gizemli doğası nedeniyle henüz bilinmemektedir].

Cezar başını salladı ve devam etti.

"Ancak burada seçim, kararlılık ve bireyin iradesi devreye giriyor. Galaksinin bu bölgesinde sahip olduğumuz özgürlük derecesi geleceğimizi 'şekillendirmemize' olanak tanır. Süptil gezegensel etkiler, ama özellikle de Güneş'in müthiş etkisi, bu enerjiler içinde bulunduğumuz galaktik alandaki diğer güçlü kuvvetler tarafından bastırılmadığı için hareket etmekte özgürdür. İnsanlığın uzak geçmişinde DNA'nın 'modellenmesi' süreci devasa uzaylı gemilerinin* ve gökyüzündeki Ay'ın varlığıyla güçlü bir şekilde desteklenmişse, bu sürecin sadece o zaman gerçekleştiği ve sonra durduğu anlamına gelmez. Şu anda dönüşüm devam etmektedir. Bu dönüşümlerin aktif dönemleri dinlenme dönemleriyle dönüşümlü olsa da, DNA'nın yapısı bugün bile evrimini sürdürmektedir. Her zaman gezegensel veya yıldızsal etkiler altındayız, bu nedenle bu dönüşüm süreklidir, ama içinde bulunduğumuz dönemde yoğunlaşmaya başlamıştır."

[DİPNOT: *Yazar esas olarak Sirius gemisi *Neiberau* 'ya değinmektedir (*Unutulmuş Yaratılış*, 2020)]

Méntia, "İnsanlık şu anda DNA'da, özellikle de karbon atomu seviyesinde yeni bir dönüşümü hedeflediği için daha da fazlası" dedi. "Yaşamın karbon temelli yapısı evrimsel anlamda 'yeniden gruplanacak', dolayısıyla ilk dönüşecek şey insan DNA'sı olacak."

Bu noktada ben de tartışmaya katıldım ve bana doğru gelen bir fikirle araya girdim.

“Burada söz konusu olan sadece gezegensel ve güneşsel etkiler olamaz. Bir süredir içine girmekte olduğumuz ve giderek daha da güçlenen, bazı yıldızlardan ve hatta galaksinin merkezinden gelen, özellikle gama, fotonik ve nötron radyasyonu gibi olağandışı yoğunluktaki kozmik radyasyon akışına ne demeli?

[DİPNOT: *Günümüz bilimine göre galaksimizin merkezinde Sagittarius A adı verilen devasa bir kara delik bulunmaktadır].

Méntia, “Evet, ama sizin bahsettiğiniz kozmik konjonktürel bir fenomen,” diye açıkladı. “Belli bir bakış açısına göre, o döngüsel bile. Bu radyasyonlar artık insan bedeninin mahremiyetinde temel değişiklikler yapma rolüne sahip. Kimyasal elementlerin iç yapısını etkiliyor ve insanın psiko-mental yapısını dönüştürüyorlar. Bu muazzam kozmik enerji 'yağmuru' atomlarımızın güçlü bir şekilde rezonansa girmesine neden olacak ve bu radyasyonların spesifik frekansları özellikle karbon atomunun 'bombardımana' tutulmasına neden olacak, böylece gezegende yaşayan her şey önemli dönüşümlerle mutasyona uğrayacak."

“Bu herkes için geçerli mi?” diye sordum.

“Prensip olarak evet,” diye yanıtladı Cezar. "Görünüşe göre insanlar köklü bir dönüşüme hazırlar, ama herkes bunu başaramayacak, çünkü dediğim gibi bu büyük ölçüde seçime, bireysel iradeye bağlı. Bazıları dönüşümü kabul edecek, ama diğerleri etmeyecek. Bunun için kullanılan genel terim *yükseliştir* ve bu bir bakıma titreşim frekansı açısından bir yükseliştir. Güneş Sistemi'nin ve dolaylı olarak Dünya'nın içine girdiği yoğun kozmik radyasyon bölgesini yaratan da tam olarak budur: canlı organizmalarda hücresel ve atomik seviyede değişiklikler meydana getirir çünkü titreşim frekansları çok daha yüksek hale gelir.

APELLOS KONSEYİ'NİN KARARI

Bu noktada Méntia konuyu derinleştirmeye başladı ve tartışmayı o toplantıyı istediği ana fikre yönlendirdi.

“Sorun şu ki, istatistiksel olarak konuşmak gerekirse, çalışmalarımız E-N-K kolu aracılığıyla aktarılan insan DNA'sında bir bozulma eğilimi olduğunu

gösterdi” dedi. “Bu DNA, özellikle İskandinav halklarında zaman içinde seyreltilmiştir. Dönüşüm, radyasyon akışları 'üzerinde çalışacak bir şeye sahip olduğunda' uygulanabilir. DNA'nın yapısı bozulmaya başladığında, onunla kozmik radyasyon arasındaki titreşim frekansı farkı çok büyük hale gelir ve dönüşüm artık gerçekleşemez. Böyle bir bozulmaya çeşitli faktörler katkıda bulunur. Böylece sağlık, bahsettiğiniz dönüşüm için önemli bir unsur haline gelir. Zar zor hareket ederken ya da yatakta hasta yatarken evrimleşemezsiniz. Buraya gelmemizin temel nedeni de bu, çünkü Konseyimiz nüfusa daha tutarlı yardım sağlamaya karar verdi, ama bunun için önemli ve çok güvenilir bağlantılar gerekiyor. Plan daha eski, ama bazı güvenlik ve tedbir unsurları şu ana kadar hayata geçirmemizi engelledi."

Méntia'nın ne demek istediğinden emin değildik ve birbirimize soru dolu gözlerle baktık. Şaşırmış bir şekilde şaşkınlığımı ifade ettim.

“İskandinav halklarının sağlam ve sağlıklı olduğunu, bu tür bir sorunla karşılaşmadıklarını biliyorum.”

“Hayır,” diye cevap verdi kuru bir sesle. "Onların durumunda DNA'nın bozulması vurgulanıyor ve bu da derin bir seviyede ‘hasta’ olmak anlamına geliyor. Bu gerçeklik erken aşamalarda görsel olarak ortaya çıkmaz.”

“O zaman nasıl ortaya çıkıyor?” Oldukça sinirlenmiş bir şekilde ısrar ettim. “Bu kadar belirgin bir bozulma fark etmedim.”

“DNA yapılarındaki bir şey bozulmuş. İlk başta ruh seviyesinde tezahür ediyor. Genel bir tatminsizlik, varoluşta bir boşluk, hastalıklı bir içe çekilme, genellikle kendine zarar veren bir izolasyon olarak ortaya çıkıyor. Duygusal kapasite çok zarar görür.

Bu durum daha sonra bedende genişlemeye başlar; hormonal dengesizlikler ortaya çıkar. Bu bir kısır döngüdür; insanlar robot gibi olurlar.”

“Bu robotlaşmaya her yerde rastlıyoruz, özellikle de Batı'da” dedim.

“Evet, ama onlarda daha belirgin.”

Birkaç dakika boyunca hepimiz sessiz kaldık, derin düşüncelere daldık. Méntia daha sonra tartışmaya devam etti.

Méntia, “Bizim fikrimiz nüfusun mümkün olduğunca sağlıklı olmasına yardımcı olmak, böylece bir noktada güçlü olacak kozmik radyasyon akışlarının enerjisini verimli bir şekilde emebilirler,” dedi. “O zaman yükselme şansı önemli ölçüde artar. Bulanık bir zihin ya da acı çeken bir insan, yaşamlarını yeniden yönlendirmek bir yana, bu son derece rafine

enerjilerin süptil 'mesajını' bile anlayamayacaktır. Kişisel seçimler bile büyük ölçüde kişinin sağlığına bağlıdır. Hastalık veya bedensel tedirginlik zihinsel tedirginlik yaratır, bu da aceleci ve çoğu zaman hatalı kararlara ve kaçınılmaz olarak acı çekmeye yol açar."

"Ama, diye sordum, eğer yüksek frekanslı kozmik radyasyon akışı hücresel ve hatta atomik yapıları değiştiriyorsa, bu dolaylı olarak insanların iyileşmesini ve evrime yönelmelerini sağlamayacak mı?"

"Yüksek frekansların hala 'tutunmak' için bir nedeni olmalıdır. Eylem için uygun bir temel bulmalı ve mekanik olarak hareket etmemelidirler. Belli bir 'enerji zekası', insanın süptil doğası, bedeni ve bu enerjiler arasında çok karmaşık bir etkileşim vardır."

"Bu da insan bedeninde mutasyonlar olacağı anlamına geliyor," dedi Cezar.

"Kesinlikle," dedi Méntia. "Böylece birçok melez gen ortaya çıkacak ve hatta bazıları önemli ölçüde evrimleşebilecek. Örneğin, karışık veya bir şekilde 'ara' ırk 'bağımsız' hale gelebilir ve olağanüstü bir şekilde evrimleşebilir ve siyah veya beyaz ırkın ağırlığı, birey sayısı veya evrim hızı azalabilir. Dolayısıyla melezleşme çok önemli hale gelir. Ancak bu dönüşümler insanlık açısından kalıcı bir sağlık gerektirir çünkü yaşamsal enerjiden yoksun olduğunuzda, yanlış beslendiğinizde, sağlıklı bir yaşam ritminiz olmadığında, sürekli stres altında olduğunuzda veya güçlü zararlı elektromanyetik alanlarla çevrili olduğunuzda derinlemesine dönüştüğünüzü iddia edemezsiniz. Bu koşullar altında, fiziksel beden hazır olmadığı için bu içsel dönüşümlere direnmekten başka bir şey yapamazsınız."

ELİNOR İÇİN TEKLİF

Bununla birlikte, Méntia dikkatini bunca zamandır sessiz kalan ve tartışmamızı dikkatle izleyen Elinor'a çevirdi. Onu da diyaloğa dahil etmek istiyor gibiydi.

"Bazı insanlar hâlâ değişmek istiyor ama bunu nasıl başaracaklarını bilmiyorum," dedi. "Ya ortalıkta dolaşan sözde 'etkili yöntemler' onları kandırıyor ya da bu fikri çok çabuk terk ediyorlar. İnsan evrimleşmek için önce sağlıklı olmalı, ama bunun için bazı basit tavsiyelere uymalı ve kötü alışkanlıkların, zararlı rutinlerin ya da cehaletin 'hapishanesinden' çıkma gücüne sahip olmalı. Simyasal bir çözüm bile bulabileceğimizi düşündüm."

Elinor, Méntia'nın isteğine şaşırmadı ve hemen cevap verdi, bu da bana o ana kadar hiç müdahale etmemiş olsa da aslında tartışmaya katıldığını gösterdi.

“Simyasal iksirleri mi kastediyorsunuz?” diye sordu.

“İksirler, bitki simyasından elde edilen özler ya da esanslar, evet. Öncelikle bundan bahsediyorum. Bunların büyük ölçekli tedaviler olarak, bitki bazlı ürünlerin ayrılmaz ama temel bir parçası olarak uygulanmasının zamanının geldiğini düşünüyoruz.”

Elinor sanki onun kelimelerini seçiyormuş gibi dikkatle cevap verdi.

“Bu bir gecede yapılamaz. İnsanların kaderleri, çabaları ve bireysel deneyimleri arasındaki belirli ilişkilerde dengesizliğe neden olacağı için bu tür çok güçlü ilaçların kitlesel olarak yayılmasına izin vermeyen belirli okült yasalar vardır. Simyasal iksirler, özellikle de yüksek seviyeli olanlar ve özellikle de Yüce Olan, son derece iyi korunan bir sırdır ve tam da size az önce söylediğim nedenden dolayı."

Méntia biraz mutsuz görünüyordu ve fikrini savunmaya çalıştı.

“Simyacılar bunu bir sır olarak saklamak zorunda olsalar bile, bazı şeyler açığa çıkabilir,” dedi şiddetle. “Nüfus ciddi bir durumda ve sağlıkları tehlikede. Pek çok insan süptil enerjilerin varlığına inanmıyor, hepsi çok iyi düşünülmüş allopatik ilaçlara inanıyor, böylece nüfus sentetik ilaçlara bağımlı hale geliyor. Saf ve iyileştirici enerjiyle güçlü bir şekilde yüklenmiş doğal ürünlerle bir orta yol bulunmalıdır ki bu da en verimli şekilde simyasal iksirler aracılığıyla yapılabilir. Şifalı bitkilerin kullanıldığı bitkisel yol zaten denenmiştir ve iyidir, ama sonuçlar yavaş alınmakta ve çoğu insanın beklediği gibi olağanüstü ya da hızlı bir şekilde iyileştirmemektedir."

Elinor gülümsedi ve sakince cevap verdi.

“ Size söyledim, bu şekilde yapamazsınız çünkü bireysel karma yasası ihlal ediliyor.” Eğer öyle olsaydı, simyanın sırlarının herkes tarafından bilinmesi gerekirdi, ama gerçek farklı ve bu da insanlığın durumunu gösteriyor.

[*Transilvanya Serisinin* 2. Cildine bakınız, *Transilvanya'da Ayın Doğuşu*].

Méntia, “Ancak istatistiklerimiz, bu sorunu çözmenin bir yolunu bulmak için doğru zamanın şimdi olduğunu gösteriyor,” diye ısrar etti. “DNA'nın tehlikeli

olduğunu düşündüğümüz 'seyrelmesi' kritik bir noktaya ulaşabilir ve o zaman her şey daha da zorlaşabilir. Saklanmakta olan pek çok simyacı tanıdığınıza şüphe yok ve birlikte uyumlu bir şekilde hareket etmeye karar vermenin yanı sıra başlayabileceğiniz iksir veya iksirleri düşünmek için onlarla iletişime geçebilirsiniz. Hemen 'altın içmekten'* bahsetmiyorum çünkü bu belki de çok fazla. Ama daha az güce sahip bir iksir halk için en iyisi olacaktır. Sunumu dolaylı olabilir ve emülsiyonlara, şuruplara, iksirlere veya bitkisel kremlere belirli oranlarda karıştırılabilir. Çok yakında DNA'nın yenilenmesi olağanüstü olacaktır."

[DİPNOT: * Bu simya iksiri bitkisel alkolde çözülmüş ve seyreltilmiş çok saf bir tuzdur, ama bir altın atomu bile içermez. "İçilen altın " adı, bu asil metale benzer şekilde çok saf ve parlak olan altın sarısı renginden gelmektedir. Her derde deva olarak kabul edilir ve prensip olarak psikosomatik olanlar da dahil olmak üzere tüm hastalıkları iyileştirir].

KARMİK BEDEL SORUNU

Elinor, Méntia'nın bakış açısını dikkatle dinledi, ancak esnekliğini korudu.

"Böyle bir şeyden faydalanabilmek için yine de belli bir içsel eğitime ihtiyacınız var. Aksi takdirde insanlar hiçbir şey öğrenmez, her şeyi normal kabul eder ve umursamaz yaşamlarına devam ederler. Birçoğu süptil yönlere inanmıyor, eğer gerçekten var olsalardı, o zaman bilineceklerini söylüyorlar. Bu evrimin bir noktasıdır ve öngörülemeyen başka sonuçlar olmadan bu kadar ani bir müdahalede bulunamayız.

"Bu şeyler bizim için çok iyi biliniyor," dedi Méntia. "ama bir yerden başlamak zorunda. Kendi araştırmalarımız var ve nüfusun bazı kesimlerini değerlendirdik. Gerçekten de insanlar bu konuda eğitimli değil. Hâlâ kötü alışkanlıklarıyla yaşıyorlar, yanlış şeyler yiyorlar, çok sigara içiyorlar, alkol ya da uyuşturucu kullanıyorlar. Yaşam tarzları kaotik ve yıkıcı."

Elinor, "Ama bu kadar ileri teknolojiye sahipken neden onlara iyileşmeleri için daha güçlü çözümler sunmadığınızı merak ediyorum," diye karşı çıktı.

Méntia ise durumun bu açıdan değiştiğini, daha müsamahakâr hale geldiğini söyledi. Méntia'nın cevabından, Apellos halkının bize gerçekten yardım etmeye çalıştığını anladık, ancak yine de bize böyle mucizevi çözümleri bir tepside sunamazlar çünkü bunları nasıl anlayacağımızı ve verimli bir şekilde yöneteceğimizi bilemeyiz.

Yanıtına devam etti. “Çözümler Dünyalılardan, yüzeydekilerden gelmeli. Ücretsiz yardım mantıklı olmalı.”

“Ben de tam olarak bunu savunuyordum,” diye cevap verdi Elenor. "Nüfusun katkısına ihtiyaç var ve bu da esas olarak gerçek bilgi ve yeterli eğitimle olur. İnsanlar hastalıklarının kötüleşmesi yerine neden iyi olduklarını anlamıyorlarsa, o zaman onlar için büyük bir evrimsel kazanç yoktur.”

OLASI ÇÖZÜMLERIN ANALİZİ

Méntia Elinor'un gözlerinin içine baktı ve eşit bir tonda cevap verdi. “Evet. Bu yüzden simya özlerinden bazılarının İksir olmasalar bile, insanların kısmi bir 'uyanışına' katkıda bulunabilirler ki bu da hayata daha iyi bir bakış için umut verici bir başlangıç noktası olacaktır.

Ancak bizden teknoloji 'infüzyonu' çok daha karmaşıktır. Hükümet bağları, karşılıklı kabul, çok sayıda ikili görüşme, üretim... unsurlar zinciri uzun, zor ve başarı belirsizdir çünkü yüzeydeki toplum büyük ölçüde kişisel çıkar, bencillik, rekabet ve gizleme ilkeleri üzerine inşa edilmiştir. Eylemimiz çok rahatsız edici olacaktır ve simülasyonlarımızın gösterdiği gibi sonuçlar şu anda olumlu bir şeye yol açmayabilir. İnsanlar bu anlayış seviyesine ulaşacak olgunluğa sahip değiller ve liderleri karanlık çıkarların hakimiyeti altında.”

Elinor ona, “Ama nüfusun artık önemli ölçüde yardım alabileceğini gösteren çalışmalarınızdan söz etmiştiniz,” diye hatırlattı.

“Evet, ama biz daha az belirgin bir yardım düşünüyorduk. Bu yüzden gelip konuşmaya ve çözüm bulmaya karar verdim. Spagirik özlerin gerçekten işe yarayabileceğini düşünüyoruz. Tahminimize göre, en azından insan DNA'sındaki oldukça ciddi bozulmayı durdurabilecekler.”

“Esasen aynı sorun simyacılar için de geçerli. Onlar da gizlenmekten, iksirlerini ve olağanüstü spagirik özlerini piyasaya 'sürmekten' vazgeçemezler çünkü bu toplumun neredeyse tüm seviyelerinde büyük 'sarsıntılara' neden olur. Bir etki diğerini doğurur ve kısa bir süre içinde, yardımlarının anlaşılmaması nedeniyle, sadece bencilce ve yanlış bir şekilde, büyük işlev bozuklukları ortaya çıkar.”

Méntia, “Ama benim önerdiğim çözüm, örneğin iksirler yerine bazı spagirik özler kullanmak, hatta bilinen bazı bitkisel ilaçların içine gizlemek işe yarayabilir,” diye yanıtladı.

“Bu çözüm işe yarayacak olsa bile, yine de kayda değer miktarlara ihtiyaç var. Muhtemelen seri üretim hakkında düşünmüşsünüzdür. Spagirik esanslar güçlüdür, sıradan tentürlerden bile daha güçlüdür, ancak iksirlerden daha zayıftır. Yaygın olarak elde edilen simyasal çözeltilere oldukça büyük miktarlar verilmesi gerekecektir.”

Méntia, “Bu olağanüstü sanatın genel prensiplerinden haberdar olmama rağmen gerçek simya sürecini bilmiyorum,” dedi.

“Demek istediğim, büyük litrelerde ya da onlarca litrede spagirik esanslar elde etmeyi umamazsınız. İş yükü çok fazla ve gereken süre çok uzun olur. Simyada bir üretim hattında çalışır gibi çalışmıyoruz. Çoğu zaman niceliksel değil, özellikle niteliksel bir şeydir. Bu nedenle iyileştirici ürünlerle ilgili yayılma alanı oldukça dar olacaktır.”

Méntia tekrar konuşmadan önce bir süre düşündü.

“Yine de, zaman içinde, güçlü bir iyileştirici etkiye sahip, spagirik nitelikte simyasal maddeler içeren bitki ürünlerinin tekrarlanan infüzyonları ile daha geniş bir alan kaplanabilir.”

Elinor başını sallayarak pozisyonunu korudu.

“Spagirik simya işlemleri nispeten basittir, ama uzun zaman alır,” dedi. “Elde etmek istediğiniz şey ülke çapında ve bu da rapor edilen güçleri oldukça yüksek olsa bile kayda değer miktarda spagirik esans içeriyor. Ayrıca özellikle damıtma sanatında derin bilgiye ve çok fazla deneyime sahip insanlara ihtiyacımız var. Bazı güçlü tıbbi bitkilerin aktif prensiplerini ayırmanız, bunları damıtma, kalsinasyon ve buharlaştırma yoluyla çeşitli seviyelerde birbirini izleyen bir dizi işlemle saflaştırmanız ve daha sonra bu bitkinin prensiplerini kohobasyon* yoluyla yeniden bir araya getirmeniz gerekir, çünkü o zaman saf oldukları, başlangıçtan itibaren değişikliklerden ve safsızlıklardan arınmış oldukları kabul edilir. Tüm bunlar sabır ve bilgi dolu uzun ve dikkatli bir çalışmayı gerektirir, çünkü bu sadece belirli aşamaların basit bir kopyası değildir. İnsan faktörü, özellikle de belirli bir adımdan itibaren, son derece önemlidir. Bu bir fabrika gibi değil; bir üretim hattında üretilen bir ürün değil.”

[DİPNOT: *Simyada kohobasyon, spagirik yöntemlerle saflaştırılmış bir maddenin elementlerini yeniden bir araya getirme işlemidir].

SİMYANIN UNSURLARI VE BUNLARIN MODERN TOPLUMA *DOĞRU BİR ŞEKİLDE ENTEGRE EDİLMESİ VİZYONU*

Bunu Elinor'un simyanın bazı temel yönleri üzerine, önce prensipler seviyesinde kısa ama çok ilginç bir sunumu izledi ve daha sonra bu şaşırtıcı madde dönüştürme uygulamasının bazı perde arkası yönlerine girdi. Ben sadece gözlerim ve kulaklarımla dinlediklerime son derece ilgi duyuyordum. O konuşurken, salonda mistik bir atmosfer, ruhtan gelen ve şüphesiz konunun kendi doğasından kaynaklanan bir tür kutsallık var gibiydi. Bu alanda muazzam deneyime sahip ve sıradan insanın bilgisi için inanılmaz gerçeklere ve başarılara sahip bir simyacının, muazzam deneyime sahip bir uygulayıcının prizmasından görülen bu sanatın belirli yönleri hakkında konuştuğunu duymak şaşırtıcıydı. Cezar da Elinor'un özetlediği açıklamaları büyük bir dikkatle dinledi ve ona duyduğu derin saygıyı tavırlarından anlayabiliyordum.

Elinor, Ménta'ya hitaben simya ürünlerinin topluma nasıl entegre edilebileceğinin doğru anlaşılması gerektiğini vurguladı.

“Simya alanında yayınlanmış yüzlerce hatta binlerce kitap olmasına rağmen, bunların çok azı gerçekten değerli bilgiler içermektedir ve genel olarak konuşursak, bu kitaplar usta simyacılar tarafından yazılmıştır. Geri kalanlar ise yazarların ya sadece teorisyen oldukları ya da operatif simyayı uyguladıkları, ama sadece kısmen ve sırlarını derinlemesine anlamadan yaptıkları genel sunumlardan ibarettir. Operatif simyanın korkunç sırlarını saklamak için yazılı olmayan yasalar ve kutsal yeminler vardır. Simya metinlerinin bu kadar karışık ve genellikle sadece imalı olmasının nedeni budur. Nihayetinde anlamlarını anlayanlar dünyada son derece azdır.”

Méntia, “Bununla birlikte, bu sırları ifşa etmek zorunda kalmadan İnsanlığın iyiliği için kullanabiliriz,” diye ısrar etti.

“Elbette, ama herkesin ve her şeyin bir zamanı vardır,” diye yanıtladı Elinor. "Sunduğunuz şey, bilinç seviyesi açısından alınan hediyeye yakın olan birine hitap etmelidir. Aksi takdirde, o kişi aldığı şeyi nasıl takdir edeceğini bilemeyecektir. Ayrıca bağışlar da vardır, ancak bunların her zaman iyi tanımlanmış ve faydalı bir amacı vardır.

Ama günümüz toplumundaki ajitasyon ve cehalet derecesi göz önüne alındığında, bu tür sırları paylaşmak tam anlamıyla intihar anlamına gelir. Her şey belli bir sorumlulukla ve dengeli bir şekilde yapılmalıdır.”

Méntia, “Eğer denge için çok uzun süre beklersek, DNA hasarı çok büyük olabilir,” diye ısrar etti.

“Doğanın bir bilgeliği var. Nasıl bir uzlaşmacı çözüm bulunabileceğini göreceğiz. Spagirik esansları belirli bitki emülsiyonlarına ve karışımlarına dozlama fikri iyi, ama süptil faktör ve sonuçları çok iyi analiz edilmeli. Bu tür esanslar bitkilerin sadece uçucu kısımlarını içerir, dolayısıyla sonuçta şifada başarılı bir şekilde kullanılabilmeleri için bir 'bedene' sahip olmaları gerekir. Simyasal bir prensip olarak tuz, böyle bir özün uçucu yönünü sabitlemeye yardımcı olur, ancak önce çok iyi saflaştırılması gerekir. Bu zor ve uzun bir çalışma gerektirir. Böylece, belirlenmiş olsalar bile, yani geldikleri ilk bitkiyi tanımlayan özelliklere sahip olsalar bile, yüksek erdemlere sahip esanslar elde edilebilir.”

Cezar araya girerek önemli bir unsuru vurguladı.

“Damıtma sıcaklığı dikkatle derecelendirilmelidir, çünkü bu biyolojik ortamdır.”

Elinor gülümseyerek ve biraz da şaşırarak başını salladı.

“Kesinlikle. İşlemler düşük sıcaklık değerlerinde, ideal olarak 30 ilâ 40 derece (santigrat) arasında gerçekleştirilir. Eğer 50 derecenin üzerine çıkarsanız, aktif prensiplerini, özellikle de o maddenin ruhunu veya alkolünü 'öldürürsünüz' ve uçucu yağlar dağılır. Bitki 'cansız' kalır ama siz bunu anlamazsınız. Devam ederseniz, görünüşte 'şifa tuzu' elde edersiniz, ama gerçekte hiçbir gücü yoktur veya her durumda çok küçük bir gücü vardır."

“Doğru eylem durumunda,” dedim, ”etkinin tam olduğunu varsayıyorum çünkü bitkinin özellikleri özünde sentezlenmiştir.”

Elinor, “Evet, spagirik esanslar, simya işlemlerinin doğru yapılması koşuluyla, bitkinin tüm özelliklerini maksimum değerlerine yoğunlaştırır,” diye onayladı. “Bir damla, ilgili bitkideki tüm tıbbi etkilere ve minerallere eşittir.”

Sonra tekrar Méntia'ya döndü.

"Yani sizin fikriniz iyi çünkü oran avantajlı. Az miktarda spagirik öz, birkaç on kilogramlık bitki karışımı emülsiyonu için yeterli olabilir. Ancak yine de bir ülkedeki genel tüketim için yetersizdir.”

Méntia, “Nüfusun bir kısmı bile, zaman içinde bu tür yeni ürünlerin çok güçlü faydalı etkilerini hissederse, hiç yoktan çok daha iyidir” dedi. “Eczanelerdeki sentetik ilaçların sunduklarından çok büyük bir sıçrama olacaktır.”

“Burada gerçekten büyük bir mesele var. Dediğiniz gibi, bu büyük ilaç şirketlerinin çıkarları ile halkın cehaletinin bir birleşimi. Eczanelerdeki allopatik ilaçlar sentetik maddelerdir; artık Cıva ve Kükürt temel prensiplerini içermiyorlar, sadece Tuz içeriyorlar.* Bu nedenle, allopatik ilaçlar sadece maddi seviyede, beden üzerinde etkili olabilirler. Örneğin, ruha ve zihne çare olamazlar, insanın ruhsal seviyesini de değiştiremezler ama spagirik esanslar ve iksirler size bahsettiğim üç simya prensibini de muhafaza ederler. Bunların değeri organizmanın hem fiziksel hem de süptil tüm aşamalarına nüfuz etmelerinden kaynaklanır. Ancak burada da farklılıklar olduğu doğrudur. Bazıları bunu daha büyük ölçüde, diğerleri ise daha az ölçüde yapabilir.”

[DİPNOT: *Açıktır ki, Cıva'nın simyasal prensibi metal cıvayı (quicksilver), Kükürt yaygın metal kükürdü ve Tuz da sofra tuzunu temsil etmemektedir].

Elinor daha sonra metalik krallıktan elde edilen iksirlerin bitkisel krallıktan elde edilenlerden çok daha güçlü olduğunu ve daha derin etkilere sahip olduğunu açıkladı. Bununla birlikte, bu tür istisnai maddelerin, çok fazla dikkat ve simya sırlarına dair derin bir bilgi gerektiren zor elde edilme yöntemleri nedeniyle, ama özellikle de çok küçük miktarlarda toplanmaları nedeniyle geniş kitleler tarafından kullanılamayacağını söyledi. Bu daha çok bir evrim ve bireysel oluş işidir. Bunun ötesinde, temel unsur karmik olandır çünkü simya iksirlerinin kitlesel olarak yayılması, hatta insanlar üzerindeki kısmi etkileri bile bireysel kader üzerinde çok sert sonuçlar doğurabilir.

“Yine de bu tıbbi yardıma benzer. İhtiyacı olan herkese ayrım gözetmeksizin sunulur,” dedim, bu meselenin doğasını daha iyi anlamak isteyerek. Ancak burada bile toplum ülkeleriyle ilgili sorunlarımız var çünkü birçok insan parasızlık, sağlık sigortası veya diğer sınırlayıcı koşullar nedeniyle bu imkâna sahip değil.”

“Simyasal bir iksirin kendi içinde evrimsel farkındalığın doruk noktası, bireysel bir yol olduğunu anlamalısınız. Bu, böyle bir iksiri sadece kendiniz için saklamak istemeniz anlamında 'suçlanabileceğiniz' bir bencillik meselesi değildir. Asıl önemli olan, mucizevi özelliklere sahip böyle bir maddeyi elde etmeyi başarmış olmanız sayesinde, bunun tadını çıkarabilmenizdir çünkü bunu zaten anlıyor ve hak ediyorsunuz. Bu sizin evriminizin bir parçasıdır: bunun için çalıştınız, sürekli çaba sarf ettiniz ve göksel planlar tarafından yardım ve rehberlik edildiniz, çünkü burada ilahi lütuf olmadan hiçbir şey yapamazsınız. Aynı şekilde, ezoterik inisiyasyonlar, ruhsal inisiyasyonlar veya diğer okült unsurlar kimseye tepside sunulmaz ve hatta bazıları çok

gizlidir. O zaman gizem okullarının ya da gizli toplulukların amacı ne olabilir ki?"

Cezar da araya girdi.

"Genel fikir, kişinin hayatındaki her unsurun kaderine göre ortaya çıktığıdır. Kader ise bilgi düzeyinin ve o zamana kadar gerçekleştirilmiş olan bireysel eylemlerin doğasının bir sonucudur.

Kitleler düzeyinde, özellikle de simyasal iksirler gibi çok güçlü unsurlar aracılığıyla gelip hareket ettiğinizde, bu hayatın doğal akışından çok tek taraflı veya küçük grup iradesinin bir eylemidir. Niyet şüphesiz faydalı ve şefkat ve sevgi dolu olsa da, insanların hayatlarında daha sonra değişen diğer birçok bağlantı ve bütünleşmeyi hesaba katmaz."

"Bu doğru," dedi Elinor. Sadece yardım ederek yüz binlerce, hatta milyonlarca insanın hayatını gönüllü olarak ve ayrım gözetmeksizin dengeleyemezsiniz. Acının her hasta insanın hayatında oynadığı rolü nereden biliyorsunuz? Simyasal bir iksirin kitlesel olarak yayılması gibi bir eylem büyük bir sorumluluk gerektirir ve ancak söz konusu toplum ya da insanlar zaten daha yüksek bir bilinç, anlayış, davranış ve eylem seviyesindeyken yapılabilir. Ancak o zaman, elbette, belki de böyle bir iksire ihtiyaç kalmayacaktır, çünkü herkes kendi hayatında onarılabilir olan şeyleri kendi başına düzeltmek için gerekli seviyeye sahip olacaktır ya da en azından yaklaşık bir şekilde yapılabilecektir."

Méntia bir açıklama yaparak araya girdi.

"Bu yapının toplum düzeyinde keskin ve oldukça hızlı bir şekilde bozulmasını önlemek için insan DNA'sının 'onarılmasını' istiyoruz."

"Bunu anlıyorum ama bunu çok dikkatli ve planlı bir şekilde yapmamız gerekecek. Aksi takdirde karmik yansımaları çok büyük olabilir. İnsanlığın şu anki aşamasında, toplumda varoluş çok karmaşık hale geldiğinde, böyle bir müdahale son derece risklidir. Nüfusun çok az olduğu antik çağlarda bile bu asla yapılmazdı."

Méntia, "Bu doğru, ama şu anda açıkça başka bir gerçeklikte yaşıyoruz ve durum olağandışı," diye savundu. "Kozmik radyasyon akışlarının tüm enerjileri ve frekansları bunu gösteriyor. Bizim arzumuz mümkün olduğunca çok sayıda insanın daha yüksek bir bilinç titreşimi seviyesine geçme şansına sahip olmasına ve böylece mevcut seviyenin en azından bir basamak üzerine çıkmasına yardımcı olmaktır."

“Evet, ama bunu yapmanın doğru yolunu bulmalıyız” dedi Elinor, ”Aksi takdirde dengesizlikler önerdiğimiz yardımdan daha büyük hale gelebilir. Böyle bir eylem düzeyinde, elde etmek istediğimiz şey, faydalı bir şekilde hedeflenmiş olsa bile, ne güçle ne de tutkuyla elde edilemez. Ben burada daha çok, alçak gönüllük, sabır ve şefkatli eylemin bu hedefle doğru bir şekilde bütünleşen yolunu görüyorum. Çok dikkatli olmalıyız.”

KİMYA VE SİMYA ARASINDAKİ FARKLAR

Méntia burada simya sanatının öğretileceği bir tür okul ya da akademiyi içeren başka tür bir işbirliği önerdi.

“Belirli sayıda insanı simya işlemleri yapmaya ve daha büyük miktarlarda saf maddeler, esanslar ve hatta iksirler elde etmeye hazırlayabiliriz. Çok küçük miktarlarda dozlanırsa, bu bir başlangıç olabilir.”

Elinor, “Teoride bu yöntem işe yarayabilir; ama pratikte pek çok değişken var ve bunların en önemlisi de insan faktörü,” diye cevap verdi. “Yıllarca eğitim almak ve simyanın sırlarını anlamak gerekir çünkü bu hem bir bilim hem de bir sanattır. Bu şekilde yoğun bir çalışma, tıpkı laboratuvar deneyleri sırasında maddenin arındırılması gibi, ruhun arındırılması ve bilincin yükseltilmesiyle el ele gider.”

“Sıradan kimya deneylerinden oldukça farklı,” dedi Cezar. “Simya 'canlı' iken, kimya sadece 'görünen' yönleri dikkate aldığı için bir şekilde 'ölü' görünüyor.”

“İyi dedin,” diye onayladı Elinor. “Kimya ile simya arasındaki en büyük fark, kimyanın birlikte çalıştığı bedenleri canlı olarak görmemesidir. Sadece ölü bedenleri hem kavramsal hem de deneysel olarak aktarır ve elbette bunlar evrimleşemez. Maddenin, hatta şekilsiz maddenin evrimi, hâlâ materyalist olan bir bilimin fikirleri tarafından karartılmış olan çağdaş insanın zihni için anlaşılması zor bir kavramdır.

Simya, çalışmalarında yaşamın güçlerini ve enerjilerini kullanır; ve bu sayede günümüzün bilimsel ortamında fark edilmeyen, hatta sezilmeyen bir şey getirir: maddenin arınma ve yenilenme yoluyla evrimleşmesini sağlar. Bu yol zor ve belirsizdir, ama başaran kişi tam anlamıyla ödüllendirilir."

Elinor daha sonra kimya ile simya arasındaki fark sorununa da açıklık getirdi; simya günümüz bilim insanları tarafından anlaşılmamakta ve hatta alay konusu edilmektedir.

“Kimyada, gerekli maddelere sahipseniz ve işlemler doğru bir şekilde yapılırsa, bu deneyleri kimin yaptığından bağımsız olarak tam olarak istediğinizi elde edersiniz. Simyada ise yapmak istediğiniz deney için ihtiyacınız olan her şeye sahipseniz, işlemler teknik olarak mükemmel yapılsa bile başarı garanti değildir. Simyasal işlemlerin, özellikle de yüksek aşamaların başarısı büyük ölçüde operatörün içsel ruhsal durumuna bağlıdır. Eğer bu durum o deneye özgü titreşimle ve içindeki maddenin titreşimiyle aynı hizada değilse, sonuç başarısızlık olacaktır. Bu yüzden seri üretimden bahsedemeyeceğimizi söyledim. Eğer kimya sadece deney yapıyorsa, simyadaki deney de edinilen, biriktirilen ve böylece simyacının ruhsal evrimine yol açan içsel bir deneyimdir.”

Méntia bir bakıma fikrinde tereddütsüz görünüyordu.

“Görünüşe göre bu hareket tarzı başarılı olamayacak, ama bir çözümü olmalı,” dedi.

“Öyle değil,” diye yanıtladı Elinor. “Simya 'ortaklaşa' öğrenilemez. Temel prensipler ve bazı temeller kitaplarda, metinlerde ya da başkalarının açıklamalarında bulunabilir; ama asıl deneyim bireyseldir. Hiç kimse bunu sizin için yapamaz. İçinde yer almadığınız sürece orada neler olup bittiğini anlayamazsınız. Kimyagerler sadece yüzeyde kalırlar çünkü onlar için deney yaptıkları her şey 'ölü' maddedir.

Simyacılar ise yaşamın prensipleri ve enerjileriyle çalışırlar ama Doğa'nın yasalarına saygı duyarlar."

“Ama kimyagerler de onlara saygı duyuyor ve hatta bazılarını ifade ettiler,” dedim. “Ancak gerçek sırlar yalnızca mekanik bir yaklaşımla ortaya çıkarılamaz,” diye ekledim hemen bir iç yansıma olarak.

“Gerçekten de öyle. Bu bilimlerin her ikisi de Doğa yasalarına itaat eder, ama yalnızca simyacılar süreçleri akıllıca ve özellikle de derin ruhsal bir şekilde nasıl hızlandıracaklarını bilirler,” diye devam etti Elinor. “Sonuçta, dediğim gibi, bu maddenin evrimiyle ilgili, kimyacıların kavrayamadığı bir şey. Örneğin simyadaki basit 'maddeyi açma' kavramını nasıl anlayabilirler? Yine de bu işlem çok önemlidir çünkü madde kendisini oluşturan ve o zamana kadar üzerlerini kaplayan kirlilikler nedeniyle erişemediği dört elemente yaklaştırılır.* Bu da maddenin psişik duyarlılığının arttırılabileceği anlamına gelir. İşte bu nedenle, eğer simyacının süptil radyasyonu iyi ve uyumluysa, bu aynı zamanda maddenin kalitesinin artmasına da yardımcı olur dedim. Ancak, böyle bir bilgiye inisiye olmamışsa, madde içsel olarak

hazırlanmamış böyle bir kişi tarafından görüldüğünde 'kirlenecektir'. Simya sanatı, birlikte çalışan ve sadece mekanik ya da teknik olarak değil, incelikli, empatik bir şekilde iletişim kuran en fazla iki kişi için tek başına yapılan bir çalışmadır.”

[DİPNOT: * Toprak, Su, Ateş ve Hava kelimenin tam anlamıyla değil, süptil prensipler olarak anlaşılmaktadır].

Her şey daha da netleşti ve Elinor simyanın bazı sırlarını bizimle paylaştıkça, eylemlerin anlamlarını daha iyi anladık. Cezar simya iksirlerinin etkisi ve insan bedenindeki etki biçimleri hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu. Elinor, “Tüm iksirler en sonunda her derde deva olan Yaşam İksiri'ne indirgenir, ama sadece bu değil,” diye yanıtladı. "Bazıları buna ‘tıbbi altın’, diğerleri ise ‘ içilebilir altın’ diyor. Onu herhangi bir bitkiden, özellikle de bazılarından, ama aynı zamanda metallerden veya hayvansal maddelerden de çıkarabilirsiniz. Tüm materyallerde ve maddelerde önceden mevcuttur, ama onu elde etmek için, hem Tuzdan hem de Çalışma için seçilen maddeyi oluşturan dört Elementten tüm safsızlıkları ayırmak gerekir. Böylece beşinci özü veya Yaşam Ruhunu elde edersiniz. Bu ruh veya iksir kişi tarafından uygun bir dozda alındığında, sahip olduğu ateş gücü nedeniyle bedende güçlü bir şekilde etki eder. Bu son derece saf, süptil bir enerjidir ve ateşle ilişkilidir ama bunun sıradan ateşle ya da onun alevleriyle ilgili olmadığı açıktır. Bu, son derece rafine ve nüfuz edici, süptil bir ' zeki ' enerjidir."

Cezar, Elinor'un söylediklerine çok dikkat ediyordu. “Simyasal iksirin hangi kısmı gerçekten iyileştirir?” diye sordu.

"Sadece o maddenin Ruhu, yani Merkür'ü, hastalığı iyileştirebilen süptil prensibi. Bir bitkinin ya da metalin Ruhunun gücünü vurgulamak için, onu doğru bir şekilde ve safsızlıklardan arındırarak 'yakalamanız' gerekir. Baz metaller gibi, daha önce 'atomizasyon' yoluyla saflaştırılıp rafine edilmedikleri sürece hiçbir işe yaramazlar ve bu da maddenin fermantasyonuyla elde edilir. Bu şekilde, size söylediğim gibi 'maddeyi açarsınız'. O zaman, 'çözücüler' ya da simyasal menstrüasyon olarak adlandırılan ve temel olan maddelere ihtiyaç duyarsınız. Bunlar prensipleri çıkarır ve bunlar daha sonra maddenin yeni bir 'bedeninde' yeniden bir araya getirilir, saflaştırılır ve simyalanır.”

Elinor'un bize anlattıkları aslında simya sanatındaki bilginin ana yönlerinden sadece bazıları, bir tür inisiyatik a-b-c olsa bile, çok fazla kavram olduğu için benim için zaten zor olmaya başlamıştı.

“Burada anlattıklarınızdan simyanın kesinlikle gizli bir bilim olduğu anlaşılıyor. Bu alandaki metinler, eğer bazı otantik metinlere rastlama şansınız varsa, yalnızca bilgili ve önceden inisiye olmuş kişiler içindir. Bu biraz cesaret kırıcı.”

Elinor yumuşak bir şekilde gülümsedi ve açıkladı.

“Evet, öyle görünüyor; ama bu bile bir başlangıç sınavı. Simya, en derin anlamıyla, bir hobi değildir. Varlığınızda bir şey olmalı, güçlü bir özlem, sizi bu dünyada olduğunuzdan daha fazlasını aramaya iten bir dürtü. Onun bilimi aynı zamanda hem çok incelikli hem de çok hissedilirdir. Süptil, çünkü maddenin bilinmeyen hallerine ulaşabilir ve hatta kuantum gerçekliğini manipüle edebilirsiniz. Hissedilebilir ve somut, çünkü size fiziksel ve süptil varlığınızın mükemmel bir durumunu da verebilir. Bir anlamda ölümsüz olursunuz. Şimdi simya yöntemlerinin ve işlemlerinin neden bu derece gizlendiğini anlıyor musunuz? Kusursuz bir ahlaki ve etik kurala sahip olmayan, aksine bencil çıkarları olan veya daha da kötüsü kötü niyetli bir kişinin bu sırlarla neler yapabileceğini bir düşünün. Yüzyıllar ve hatta bin yıllar boyunca bu türden insanlar, Felsefe Taşı'nı elde etmede usta gerçek ve yetenekli simyacının muazzam güçlerine ulaşmak için simya sırlarını öğrenmek veya uygulamak için her yolu denediler. Ancak, kendi varlıklarında eşzamanlı bir dönüşüm olmaksızın böyle bir aşamaya ulaşmanın neredeyse imkânsız olduğunu anlamamışlardır. Bu, yüce ruhsal bilgiye erişim anlamına gelen derin bir bilinç dönüşümüdür. Varlığınızın genel titreşimi tüm Evren ile uyum içindedir ve onun varlığının özünü zaten anlamış olduğunuz için, tüm unsurlar üzerinde güce sahipsinizdir. Ancak, bu sıradan bir insanın saf olmayan, bencil zihnine ve arzularına göre değil, size bahsettiğim o yüce bilginin ateşinde arınmış olan üstadın vicdanına göre gerçekleşecektir. O halde, evrensel uyum ruhundan başka türlü davranmak istemezsiniz. Sizin için bu mantıklı ve anlaşılırdır, ama hazırlıksız olanlar için bu gizemle doludur ve görünmez kalır.”

“O zaman bu konudaki yüzlerce ya da binlerce kitabın ne anlamı var? Burada bir tür paradoks var: sadece inisiye olan kişi anlar, ama eğer inisiyeyseniz,

zaten bilginin özüne sahipsinizdir ve o zaman artık bu kitaplara ihtiyacınız kalmaz.”

Şaşkınlığımın belli bir mantıksal temeli vardı, ama Elinor sabırla bana bu yorumun biraz mekanik olduğunu açıkladı.

“İnsan sadece 'artı ya da eksi' şeklinde çalışmaz,” dedi bana. “Metinlerin çokluğunun amacı, yeni başlayan kişinin sabrının ve yüce ve eşsiz bir şeye olan arzusunun sınavını geçmesidir. Yalnızca arayışında gerçekten özgün olan kişinin cesareti kırılmayacak ve bu metinlerin derin anlamlarını anlamaya çalışacaktır. Bu metinler gerçek bir ormandır ve başka hiçbir sistem ya da ruhsal okulla kıyaslanamaz. İpuçları alegorik isimlerin, abartıların ve soyut sembolizmin ardında son derece gizlidir. Çoğu zaman, simya yöntemlerinin bazı adımlarından bahsedilmez ve diğer zamanlarda açıklamalar kasıtlı olarak hatalıdır. Ancak, tüm bunlar anlamlıdır çünkü sonunda, nihai sonuca ulaşan takipçi bir tür 'Evrenin Efendisi' haline gelir. Elbette bir despot olma fikriyle değil, hem kendisinin hem de tüm Evrenin ne olduğunun gerçekten farkına vardığı derin ruhsal bir fikirle. Maddenin özüne ulaşmak, benzetme yoluyla, varlığınızın ruhsal özünü keşfetmekle eş anlamlıdır. Bu en üst düzeyde bir başarıdır; ve simya yoluyla, adanmış kişi hem fiziksel hem de ruhsal olarak mükemmelleşir.”

Teorik olarak bunlardan bazılarını biliyordum, ama gerçekten anlamadığım şey simya yöntemlerinin pratik uygulaması ve maddeyi nasıl manipüle edip onu dönüşümün birbirini izleyen aşamalarına getirdiğinizle ilgili işlemleriydi. Bu aslında simyanın aşırı derecede gizlenmesidir. Tartışmanın geldiği noktadan yararlanarak bu konuyu gündeme getirmek istedim.

“Simya metinleri paradokslarla dolu. Artık hiçbir şey anlamıyorsunuz. Yöntemler ve işlem sıraları sadece benzetmeler ve sembollerle anlatılıyor. Bilgi nereden geliyor?”

Elinor, “Büyük bir sabır ve içsel inanç, adanmışlık, tekrarlama ve konsantrasyonla,” diye yanıtladı. “Bir insan lütufla, inisiyasyonla ya da başka yöntemlerle evrimleşebilir, ama süreç aynıdır: önce hem dışsal hem de içsel belirli yaşam testlerinden ya da sınavlardan geçmelisiniz ve sonra Evren size istediğinizi vermeye özen gösterir, eğer anlayışınız doğruysa. Ve bu da bir paradokstur.”

“Evet,” dedi Méntia, düşüncesini tamamlayarak, ”örneğin bir insanın aniden iyileşmesi birçok insan için bir paradokstur.”

“İnsanın hem fiziksel hem de psikolojik olarak doğru bir yaşamla sağlığına kavuşmasını desteklerken kesinlikle haklıdır, çünkü simya da dahil olmak üzere ruhsal arayış güçleri o zaman çok daha güçlü ve hatta daha rafine hale gelir. Yüksek düzeyde fiziksel, zihinsel ve ruhsal saflığa ulaşan bir ulus olağanüstü bir güç haline gelir. Bildiğim kadarıyla, Apellos Konseyi'nin halkımıza sunmaya karar verdiği yardımın derin anlamı budur.”

Méntia, üstü kapalı bir onaylama gibi çekici bir şekilde gülümsedi ve Cezar, koltukta çok rahat ve sakin bir tavır takındı. Birkaç dakika sonra, aynı büyüleyici gülümsemeyi koruyarak sıcak ve biraz daha alçak bir sesle konuştu.

“O zaman simya alanında bize istediğimiz konuda yardımcı olabilecek bir çözüm bulabiliriz, değil mi? ... hala paradokslardan bahsederken.”

Sonrası çok özel bir andı. Derin bir sessizlik oldu ve Elinor'un derin bir sessizliğe gömüldüğünü gördüm, hareketsizdi, başı hafifçe aşağıya eğikti. Konsantrasyonu olağanüstüydü ve çok iyi açıklayamadığım bir şekilde karizmatikti bile. Her nasılsa, Méntia'nın söylediklerinin ardından, bir fikrin, bir çözümün ilhamını aldığından ve bu çözüme mümkün olduğunca açık bir biçim ve içerik kazandırmak için yoğun bir şekilde odaklandığından emin oldum.”

Yaklaşık iki dakika sonra başını yavaşça kaldırdı ve hiçbir şey söylemeden mutlu bir parıltıyla gözlerimizin içine baktı. Bana ve Cezar'a dönerek sadece Méntia ile konuşmak istediğini ima etti. Cezar ile birlikte koltuktan kalkıp hiç konuşmadan salondan çıktık. Bodrum katına, Eden cihazının bulunduğu büyük odaya gitmeyi tercih ettik ama biz uzaklaşırken Elinor ve Méntia arasında çoktan başlamış olan konuşmanın mırıltısını duyabiliyordum. Orada yaklaşık yirmi dakika kaldılar, sonra Méntia bizim bulunduğumuz odaya indi. Kapı aralığından bize sempatiyle baktı ve gözlerinde gördüğüm ışıktan, tartışmanın verimli geçtiğini ve öyle ya da böyle sorununa bir çözüm bulduklarını anladım.”

Daha sonra bana zarif bir şekilde teşekkür etti ve hem çabalarımın hem de Eden projesi ile elde ettiğim sonuçların dikkate değer olduğunu ve gelecekte

anlam kazanacağını söyledi. Ayrıca o akşamki konuşma tarzımı beğendiğini ve Apellos fikrini destekleme isteğimi takdir ettiğini de ekledi. Tüm bunlar için bana neden teşekkür ettiğini tam olarak anlamamış olsam da, yine de kalbimi ısıtan takdirini memnuniyetle karşıladım. Daha sonra üçümüz Apellos ve Sıfır Departmanı arasındaki bazı teknik ve işbirliği konularını görüşerek genel bir ziyaret programı ve hedefler belirledik.

O akşamki tartışmanın ardından Méntia bize “uzay-zaman makinesi” ile eğitimimi izlemek için bir süre yüzeyde kalmaya karar verdiğini söyledi. Bu işbirliği Apellos Konseyi ile yaptığımız anlaşmanın bir parçasıydı çünkü Eden'in verimliliğini arttırmak için yeraltı şehrinden ek teknolojilerin uygulanması olasılığı araştırılıyordu.

Nihayet, gecenin bir saat sonrasında, Elinor'un villasında kalan Méntia da dahil olmak üzere odalarımıza çekildik. O günden sonra uzun süre Elinor ve Méntia'nın oturma odasında yalnız kaldıktan sonra ne konuştuklarını öğrenip öğrenemeyeceğimi merak ederek toplantımızın sonundaki o büyülü anı yeniden yaşadım. Ancak bunu takip eden olaylar bana olağanüstü şeyler gösterdi ve büyük okült güçlere sahip bazı varlıklar tarafından gerçekleştirilen eylemlerin ne kadar derin olabileceğini gösterdi.

9 — İKİZ PROJE

O toplantıdan sonraki bir ay içinde işler hızla değişti. Eğitim daha kolaydı ve yaşadığım deneyimler çoğaldı. Ménita'nın varlığı, Eden tarafından modüle edilen frekanslara karşılık gelen enerjilerle etkileşim kurma becerim katlanarak arttığı için elbette bir katalizör oldu. Her "dışarı çıkma" deneyimi bilgi dağarcığımı ve karşılaştığım çeşitli durumlarla etkileşim kurma yöntemlerimi büyük ölçüde zenginleştirdi.

YOĞUN EĞİTİM

Méntia ile olan ilişkim bana büyük bir güven ve kararlılıkla kullandığım geri bildirimler verdi, çünkü beni doğru yöne işaret ettiğini fark ettim. Méntia bana Apellos'tan olağanüstü bir niteliğe sahip küçük bir cihaz sağladı: herhangi bir özel hazırlık veya ön "sakinleşme" dönemi olmaksızın beyinde teta dalgalarına özgü bir zihin durumunu neredeyse anında indükleyebiliyordu.* Bu bana eğitimimde çok yardımcı oldu çünkü Eden tarafından yayılan frekanslara karşılık gelen enerjinin doğasına ve yoğunluğuna göre modüle ederek daha sonra derinleştirebileceğim bir zihinsel huzur durumuna hızla girdim.

[DİPNOT: *Teta beyin dalgaları "yavaş" dalgalardır, yaratıcı süreçler, sezgi veya hayal kurma ile ilişkilidir, zihnin yüzeyine çeşitli anıları, duyguları ve hisleri getirir. Bu dalgalar özellikle meditasyon, dua, iç gözlem veya ruhsal nitelikteki diğer teknikler sırasında ortaya çıkar. Anatomik açıdan bakıldığında, teta dalgaları limbik sistem ve hipokampal bölgelerin aktivitesini yansıtarak adaptasyon, öğrenme ve hafıza süreçlerini geliştirir].

Elinor kaydettiğim ilerlemeden memnundu ve Méntia'nın bana anlattıklarını tamamlayarak bazı noktalara dikkatimi çekti. Ancak bazen birkaç gün üst üste ortalıkta görünmüyor, daha sonra aniden ortaya çıkıyordu. Nerede olduğunu ya da ne yaptığını hiç söylemedi ve biz de buna saygı duyduk. Bir simyacının programını asla izleyemez ya da kontrol edemezsiniz; ama eve döndükten sonra Elinor'un Méntia ile uzun tartışmalar yaptığını fark ettim. Sanırım kararlaştırdıkları plan oldukça hızlı ilerliyordu çünkü bu toplantılardan sonra Méntia Apellos'taki insanlarla epeyce iletişim kurdu. Bunu genellikle ben dinlenirken terastan yapıyordu.

Cep telefonuna benzeyen bir cihazdı ama tamamen şeffaftı ve çok iyi çalışıyordu. Bazen yüzeyinde gökkuşağının renklerinde kısa ama çok güzel yansımaların belirdiğini gördüm. Bana Apellos halkının dili olduğunu söylediği bilinmeyen ama melodik bir dil konuşuyordu. Muhteşem yüzündeki ifadeden işlerin çok iyi gittiğini ve fedakâr çabalarının giderek daha fazla şekillendiğini anladım.

Cezar kendisi için oldukça zor olsa da villaya oldukça sık geliyordu. Durumu onunla birlikte analiz ettim ve eğitime tam anlamıyla odaklanabilmek için, sonuçlar netleşene kadar bir süre sadece Bükreş'te kalmanın en iyisi olacağı konusunda anlaştık. Üsteki görevim o ve Teğmen Nicoară tarafından yerine getirilecekti.

Gerçekten de, en azından bir süreliğine, her türlü heyecan ve sorumluluktan uzak kalmak bana çok yardımcı oldu çünkü iki büyük Tesla bobini tarafından üretilen elektromanyetik alanın frekanslarını, rezonanslarını ve yoğunluğunu birleştirmenin çeşitli yollarını sürekli kontrol ederek eğitimimi derinleştirme fırsatım oldu.

Hepimiz Eden'in amacını anlamaya hevesliydik, böylece Irak'ın Okült Odası'ndaki eterik kristal ve özel sandalyeyle bağlantı kurabilecektik. Sezgilerimiz bize bu cihazın hem fiziksel hem de eterik olarak Dünya'dan çok uzakta bulunan gerçeklikleri keşfetmek için bir tür "köprü" olduğunu söylüyordu ama önce kendimizi buna somut olarak ikna etmemiz gerekiyordu.

DENEYİMLER VE AYRINTILAR

İnsan bir kez süptil nitelikte bir deneyim yaşadıktan sonra, eğer eğitiminde sebat ederse, tekrarlanması gittikçe kolaylaşır. Bunu Cezar'dan uzun zaman önce öğrendikten sonra, Méntia tarafından yakından izlenen cihazın koltuğunda giderek daha uzun süreler geçirerek, bunu uygulamaya koymak için sahip olduğum zamandan tam olarak yararlandım. Hem Elinor tarafından sunulan simyasal iksirin olağanüstü etkilerinden hem de Apellos'un yardımcı teknolojisinden yararlandım. Bedenimdeki enerji akışlarının algılanması gittikçe daha iyi hale geldi ve Midas tarafından özel olarak tasarlanan dijital bir panelden bunların özelliklerini değiştirebildim.

Eğitim sırasında zihinsel durumları nasıl gözlemleyeceğimi ve özel bir hedefe nasıl odaklanacağımı oldukça hızlı bir şekilde öğrendim. Zihinsel süreçlerin bu "hizalanması" her zaman zihnin, mekanın ve hatta zamanın genişlemesi olarak hissettiğim bir tür geçiş bölgesi aracılığıyla ortaya çıkıyor. Bu "geçiş" kısa bir ürperti gibiydi, tünellerde veya mağaralarda bir süreksizlik alanını geçtiğimde hissettiklerime çok yakındı.

Çok geçmeden, egzersizlerim sırasında deneyimlediğim geçiş bir tür "sıçrama", bir "kopma" gibi oldu. Buna neredeyse anında eterik ikiye katlanma eşlik ediyordu, ya antrenman yaptığım odada ya da aniden

Dünya'da başka bir yerde, hatta onun dışında, uzayda. İlk başta, bulunduğum yerde bir süre hareketsiz kalıyordum, sadece bakıyor ve o yerin ne olduğunu ve bana neler olduğunu anlamaya çalışıyordum. Bu bir tür "uyanış" gibiydi, sanki aniden uyanıyordum ve bana neler olduğunu, uzamsal olarak nerede olduğumu ve günün hangi saatinde olduğumu anlamaya çalışıyordum. Bir süre sonra, o anlarda neler olup bittiğinin tamamen farkında olana kadar anlayışım daha da netleşti. Bu, bilincimin daha önce alışık olduğumdan farklı, daha yüksek bir titreşim seviyesine bir tür adaptasyonu gibiydi. Bu tür birkaç "ikiye katlanma" deneyiminden sonra, belirli bir zamanda ve uzayda belirli bir yerde bir projeksiyondan hemen sonra meydana gelebilecek "çöküşlerin" üstesinden gelmeye başladım çünkü bilincim evrim geçirmiş ve bu gerçekliklerin doğasına alışmıştı.

Eğitim sırasında, bedenden "ayrıldıktan" sonra, belirli portallardan nispeten kolay bir şekilde geçerek aniden Dünya üzerinde birbirinden çok uzakta bulunan farklı yerlere ulaşabiliyordum. İlk "sıçramalar" bildiğim ya da bana anlatılan bölgelerdeydi. Bunların çoğu, genellikle fiziksel ve süptil eterik plan arasında etkileşimin olduğu özel alanlardı. Yavaş yavaş, kendimi özellikle bu girişimlerin zaten var olduğu "hassas" alanlara "yansıttığımı" fark ettim.

Başlangıçta "yolculuklarım" kısa sürüyordu çünkü "bir şey" beni geri emiyor gibi görünüyordu, bunun üzerine cihazın koltuğunda tekrar "uyanıyordum". Çoğu zaman sürece yeniden başlıyordum ama bazen enerjisel olarak üzgün hissettiğim için vazgeçmek zorunda kalıyordum. Bilinen yerler neredeyse tükendikten sonra, birbirinden türetilmiş bu tür alanlardan oluşan geniş bir ağa erişmeye başladım. Bazıları ile sanki bana tanıdık geliyormuş gibi süptil bir şekilde bağlantı kurduğumu hissettim. Ancak diğerlerinde bilincimi koruyabilmek için konsantre olmak için sürekli çaba sarf etmem gerekiyordu.

Bazen, eterik bedenim fiziksel bedenime her zaman mükemmel bir şekilde "uymadığı" için, geri dönüşler güçlü sarsıntılarla birlikte ani oluyordu. Böyle durumlarda Méntia başka bir frekans programı ayarlıyordu; bir süre sonra da ben eğitime devam ediyordum. Böylece ülkedeki ve çevredeki özel yerlerin bir haritasını oluşturmaya başladık ve eterik plandaki süptil bir tasarımın yarıçapını giderek artırdık.

Nispeten kısa bir süre sonra, "yansıttığım" yerlerin o andaki niyetimle ve o anda sahip olduğum baskın düşüncelerle doğrudan ilişkili olduğunu fark ettim. Düşüncelerim ne kadar odaklanmışsa, o yere projeksiyonum o kadar hızlı ve pürüzsüz oluyordu. O yerin görüntüsünü veya coğrafi koordinatlarını

bilmek gerekli değildi, ama bir isim ve bir fikir olarak açıkça zihinde olması yeterliydi. “Seçim” otomatik olarak yapılıyordu, sanki zihnim ile evrensel bilgi arasında kalıcı bir bağlantı varmış gibi. Ani “geri çekilmelerimin” o yere odaklanma durumumla ilgili olduğunu da anladım. Tekrarlanan alıştırmalar sayesinde, dikkatimi o yerde başarmak istediğim şeye odakladığımda, orayı keşfetmek için uzun süre kalabileceğimi gördüm.

“RAHATSIZ EDİCİ TANIK”

Bir süredir, bazen kendimi daha önce hiç düşünmediğim ve hakkında hiçbir şey bilmediğim yerlere “yansıttığımı” gördüm. Dünyanın çeşitli yerlerinde yaygın olan, fiziksel ve eterik plan arasındaki portallar ya da enerjisel etkileşimler ağı, bir otoyol sistemi gibi “çalışıyor”. Bazen belirli rotalara girmeyi bile seçebiliyor, oldukça uzak bölgelere “sıçramalar” yapabiliyordum. Méntia bana süptil planlarda olanların her zaman kişinin kendi düşüncelerinin bir yansıması olmadığını, aynı zamanda geçmiş ve hatta şimdiki deneyimlerden gelen derin bilinçaltı dürtülerinin bir sonucu olabileceğini açıkladı.

Bu “sıçramalardan” birinde, küçük taşlı tepelerin olduğu kurak ve ıssız bir yere ulaştım. Orada burada bazı devedikeni kalıntıları vardı ve daha uzakta birkaç kaktüs bile gördüm. Neden orada olduğumu anlamıyordum. Eterik planda fiziksel plana yakın bir yerde olduğumu çok iyi biliyordum çünkü yerin özelliklerini, özellikle de kuruluğunu net bir şekilde algılamıştım. Ama bu doğal unsurlara ek olarak başka bir şey daha hissettim ve bu his karışıktı, bir şekilde aynı yerde bulunan evrimleşmiş varlıkları ve nesneleri de içeriyordu.

İki tepe arasında ilerledim ve sonra birkaç bina gördüm, nispeten küçük ve alçak, ama aynı zamanda iki büyük hangar. Buranın gizli bir Amerikan askeri üssü olduğunu hemen anladım ve ayrıca Dünya yüzeyinin altında çok katlı bir tesis olduğu algısına kapıldım. Bununla birlikte, yıllar önce Maryland'de bu üssün yapısını gösteren ultra gizli bir dosyanın kopyasını incelerken gördüğüm literatürde bahsedilen S4* üssü olmadığını, hem yüzeyden hem de içeriden fotoğrafların yanı sıra orada bulunan bazı eserleri de içerdiğini kesin olarak söyleyebilirdim.** Çevredeki manzara Nevada'dakine benzese de, yine de çok gizli S4 askeri üssü olmadığını kesin olarak söyleyebilirdim.

[DİPNOT: *S4, Amerika Birleşik Devletleri'nin Nevada çölündeki ünlü 51. Bölge yakınlarında bulunduğu söylenen gizli bir Amerikan askeri üssüdür. İç sızıntılar bu üssün aslında çeşitli türlerde “uçan dairelere” ve dünya dışı varlıkların cesetlerine ev sahipliği yaptığını göstermektedir].

[DİPNOT: **Yazar muhtemelen Maryland eyaletindeki bir askeri üste uzaktan izleme programına dahil olduğu 2005-2006 döneminden bahsetmektedir (bkz. Gizli Parşömen - Beş Tibet İnisiyasyon Tekniği.]

Bu sonuca varır varmaz, üssün ne olduğunu, adının ne olduğunu ve nerede olduğunu biliyordum. Her zamanki gibi, bilgi tek bir bilgi paketi olarak "toplu halde" geldi. O zaman kendime, en azından bu bakış açısından, eterik ve hatta astral düzlemde yapılan bu tür seyahatlerin, böyle bir yer hakkında nispeten basit ama temel bazı şeyleri öğrenmek için aylar, hatta belki de yıllar süren çaba, masraf, mücadele veya entrikadan çok daha etkili olduğunu söyledim.

TR-3B

Tüm bunları düşünürken, bir gücün beni mıknatıs gibi üssün ana binalardan yaklaşık iki yüz metre uzakta bulunan ve beton bir plato ile kalkış ve inişler için yüz elli metreyi geçmeyen kısa bir pistin bulunduğu bir yan alanına doğru sertçe çektiğini hissettim. Alan küçük bir havaalanı gibi görünüyordu; ve gerçekten de platonun ortasında, kalkışa hazır görünen bir gemi gördüm. Etrafında çok sayıda insan ve teknik ekipman taşıyan birkaç askeri kamyonla oldukça yoğun bir koşuşturma vardı.

Gemi ne bir roket, ne bir uçak ne de NASA tarafından bilinen ve tanıtılan anlamda başka bir uçan araçtı ama üçgen bir şekli vardı. Neredeyse kesinlikle bir yerçekimsiz TR-3B'ye bakıyordum,* ancak bu daha üstün bir model gibi görünüyordu. Açılar daha yuvarlaktı ve jetler yoktu, bu da manevraların ve hareket yönünün geleneksel olandan farklı bir teknoloji ile sağlandığının işaretiydi. Geminin bir bölümünde, aşağıda, bazı devasa sandıklar küçük robotlara benzeyen ancak çok uzun mafsallı kollara sahip özel cihazların yardımıyla yükleniyordu.

[DİPNOT: *TR-3B, ABD Hükümeti tarafından resmi olarak tanınmayan bir tür yüksek teknolojili askeri uçak gemisidir. Cıva temelinde çalışır ve birincil enerji kaynağı olarak bir nükleer mini reaktöre sahiptir. Basınç akışı reaktör tarafından sağlanan nükleer enerji ile hızlandırılır ve böylece geminin etrafında bir anti yerçekimi alanı üretmek için kullanılan bir plazma üretilir. TR-3B'ler devasa siyah gemilerdir, tamamen sessizdirler ve genellikle yavaşça uçarlar, özellikle de geceleri. Bunlarla ilgili çok sayıda gözlem raporu vardır, ama hiçbiri resmi olarak tanınmamıştır. 2006'da kamuoyuna açıklanan Condign Raporu, bu tür gemileri gözlemleyen hava sahası kontrol kulelerinin ve askeri istasyonların bunları plazma üretiminin özel atmosferik fenomenleri olarak görmelerini ve bunlara karşı eylemde bulunmamalarını veya savunma yapmamalarını tavsiye etmektedir].

Böyle bir gemiye ne yüklediklerini merak ediyordum ve bu operasyona özellikle dikkat ettim. Daha önce de söylediğim gibi, Yaratılışın daha yüksek

boyutlarında - örneğin eterik ya da astral planda ve hatta zihinsel ve nedensel planlarda - ilginizi çeken bir şeyi öğrenmek ya da bilmek için, arşivleri, interneti araştırmanıza ya da referansları bulmak için belirsiz yerleri ziyaret etmenize gerek yoktur. Genel olarak konuşursak ve belirli sınırlar dahilinde, bu bilgi uygun bir niyetin tezahürü üzerine neredeyse anında ortaya çıkar ve bir bilgi bloğu gibidir, o zaman düzensiz bir şekilde değil, bütünüyle bildiğiniz bir durum gibidir. Bu süptil boyutlarda nasıl gördüğünüz buna iyi bir örnektir.

Orada sadece önünüzdekini algılamakla kalmaz, bir şekilde etrafınızdaki her şeyi aynı anda "görürsünüz"; yani etrafınızda 360° var olanı "görürsünüz" ve bilirsiniz. Bu, seyahatin artık gerekli olmadığı anlamına gelmiyor, ama burada bile egemen olan bireysel iradedir. Yaya olarak "yürüyebilir" ya da istediğiniz yere anında varana kadar artan hızlarla "hareket edebilirsiniz". Elbette her durumda bu şekilde hareket etmenize izin verilmez, ama bu herkesin deneyimindeki her duruma bağlıdır.

Eğitimim sırasında yaşadığım eterik plandaki o çifte deneyim durumunda, dikkatim o yere çekilir çekilmez geminin Ay'ın yüzeyine yönelik bir malzeme ve teknik ekipman yükü taşıyacağını biliyordum. Başka bir ayrıntı algılayamadım ama bunun çok gizli bir operasyon olduğu açıktı. Gizli bir departman olarak bizim için sürpriz olmadı. Bugün Ay'da ne olduğu hakkında zaten yeterince bilgim vardı çünkü Sıfır Departmanı ile Pentagon'un kara projelerle ilgili belirli bir bölümü arasındaki işbirliği zaman içinde gelişti ve böylece güvenlik izinleri her iki taraf için de en üst düzeyde oldu.

Ancak sorun şuydu ki, ben izlerken garip bir şeyler oluyordu. Sanki izleniyormuşum gibi garip bir hisse kapıldım, oysa fiziksel planda gerçekleşen faaliyetlere bakarak yaptığım şey tam olarak buydu. TR-3B'nin etrafındaki personele daha yakından baktım ve ekipmanı yüklemelerini izledim. Orada hem subaylar hem de siviller vardı ve sonunculardan biri, hafifçe bükülmüş omuzları olan uzun boylu olgun bir adam, sanki eterik plandaki projeksiyonumu görmüş ya da hissetmiş gibi aniden döndü ve ısrarla bana doğru baktı. Oradaki varlığımın farkına vardığını hissettim ve böyle bir şeyin şaşkınlığı beni biraz "dengesizleştirdi", eğitim odası cihazının koltuğuna hızla geri çekilmeme yetecek kadar.

Bu deneyimden biraz etkilenmiştim ve keşke Méntia da orada olup

konuşabilseydi ama birkaç gün önce ayrılmak zorunda kaldı. Ancak o akşam Cezar ile bu konu hakkında konuşabildim. Bazı önemli toplantılar için birkaç günlüğüne Bükreş'teydi ve akşamları villaya gelir, ilginç tartışmalar yapardık. O evdeyken Elinor da bazen bu tartışmalara katılırdı.

Cezar'a az önce yaşadığım deneyimi anlattım, özellikle de son kısmına odaklanarak, eterik planda olmama rağmen sivillerden birinin beni orada "gördüğünü" söyledim.

"Yine de çok şaşırmamalısın," dedi Cesar bana. "Bu konuda eğitilmiş insanları var ve sen de bunu çok iyi biliyorsun çünkü uzaktan görüntüleme eğitimi almıştın."

"Evet, ama bu kadar yüksek derecede durugörü ve süptil algıya sahip birini hatırlamıyorum. Belki de evrim geçirmişlerdir. O zamandan bu yana uzun yıllar geçti."

"Evet, büyük olasılıkla. Özellikle böylesine çok gizli bir askeri üste bir ya da daha fazla 'algılayıcı' olması beni şaşırtmıyor. Buradaki sorun bundan sonra nasıl hareket edeceğimiz."

"Ben de sana tam olarak bunu sormak istiyordum. Oraya yaptığım 'ziyaretten' haberdar etmeli miyiz yoksa bir şey söylemelerini mi beklemeliyiz? Beni algıladıysa ve bana baktıysa, beni tanımış olması çok muhtemel." Cezar bir an düşündü ve sonra cevap verdi.

"Evet, veri tabanına bakabilirler, ama seni net bir şekilde görmüş olmalarının zorunlu olmadığı doğru. Bu kişinin ulaştığı durugörü seviyesine bağlı."

"Bu doğru, ama eğer bu kadar yüksek güvenlikli bir tesisse, oraya herhangi birini getirdiklerini sanmıyorum. Adam olgun biriydi, 50 yaşın üzerindeydi. Bu, sahada zengin bir deneyim anlamına gelebilir."

"Bu tür riskleri alamayız, çünkü bu birimlerimiz arasındaki ilişkileri anlamsız bir şekilde bozan bir faktör olur. Onları kasıtlı olarak gözetlediğimizi bildiklerini gözlerinden anlayabiliyoruz ve bu da işlerin düzgün yürümesini sekteye uğratacaktır. Ne yazık ki onlar hakkında çok az bilgiye sahibiz, yani senin deneyimlerinden. Pentagon'a mı bağlılar yoksa daha üst düzey bir örgütle mi bağlantılılar bilmiyoruz. Bu nedenle, çok fazla tehlikeli değişken

olduğunda, gerçeği ilk ortaya koyan olmak en iyisidir. O zaman uyum sağlarız.”

”Onların tüm operasyonunun Saygıdeğerlerle ilgili olduğunu söyleyebilirim.* Hiç hükümet işi gibi görünmüyordu ama subaylar gördüm, yani Pentagon bir şekilde işin içinde. Bence onlar 'okült bölümün' bir parçası, özellikle de Ay'da oldukları için. Ancak onlar bizim bildiklerimiz değiller.”
[DİPNOT: *Transilvanya Gündoğumunda tartışıldığı şekliyle Masonlardan bahsediyor].

“Her durumda, onlara haber vermeliyiz,” diye karar verdi Cezar. “Bu tür şeyler öngörülemez hale gelebilir ve çok fazla karışmalarına izin verirseniz iyi bir şekilde değil. Bir bağlantı kurmaya çalışacağım. Umarım Sam bu konuda bir şeyler biliyordur.”

KARA PROJE VE GİZLİ GRUP

Takip eden günlerde Cezar oldukça hassas olan bu soruna dahil oldu. Kendisiyle telefonda, güvenli hattımız üzerinden sürekli iletişim halindeydim ve bana doğrudan temas halinde olduğumuz Pentagon'un “özel bölümü” ile temasa geçtiğini söyledi. Diplomatik konularla ve karşılıklı ziyaretlerin organizasyonu ve hazırlanmasıyla ilgilendiğim için subaylardan ve büyük nüfuz sahibi insanlardan oluşan bu gizli çevrede tanınıyordum. Geçmişte Maryland'deki gizli üslerden birinde çalıştığım ve Cezar ile olan yakın dostluğum da biliniyordu. Pentagon'un bu çok özel bölümü “ çekirdek kadro" idi. Bunlar askeri ve hatta siyasi alanda korkunç bir etkiye sahip insanlardı ve genellikle çok yüksek rütbeli Saygıdeğerlerin görünmeyen desteğiyle “çift” oluyorlardı. Böyle bir özel bölümün en azından birkaç başka karanlık projeyi daha kapsadığı açıktı, ama Cezar bana Binbaşı Cross'un eterik olarak “ziyaret ettiğim” askeri üssü ya da operasyonlarını şahsen bilmediğini ya da duymadığını söyledi. Bununla birlikte, “olay”, yani oradaki “ziyaretim” hakkındaki samimi beyanımızı kullanarak bile ilgileneceğine ve bazı torpillerde bulunacağına söz verdi.

Ancak bir hafta sonra Binbaşı Cross'tan yeni bir haber geldi ve bize nihayet Ay'la ilgili o çok özel projeyle ilgilenen “ulaşılmaz kanatla” bağlantı kurabildiğini söyledi. Bizim sağladığımız verileri sağlamış ve bu “olaydan” haberdar olduklarını ve alarma geçtiklerini, ama beni oldukça hızlı bir şekilde tespit ettiklerini ve Sıfır Departmanının Pentagon'un o gizli bölümüyle olan işbirlikçi ilişkilerinin farkında olduklarını söylemişti.

Yani bu çok gizli operasyonları finanse ve koordine eden küçük bir gruptu. Ancak bu operasyonları kimin yürüttüğü çok net değildi ve bize başka ayrıntılar da verilmedi, ama Binbaşı bize ilginç bir şekilde grubun hala benim oraya nasıl "gittiğim" ve bu yeteneği nasıl edindiğimle ilgilendiğini söyledi. Binbaşı bize güvenlik önlemleri çok yüksek olduğu için şaşkınlıklarının daha da arttığını söyledi.

"Samuel bana bizimle bir tür işbirliği yapmak istediklerini söyledi ama henüz çok kararlı görünmüyorlardı. Bence bu daha çok bir test. Onlar hakkında ne kadar şey bildiğimizi görmek istiyorlar ve aynı zamanda oraya nasıl ulaştığımız hakkında da mümkün olduğunca çok şey bilmek istiyorlar. Görünüşe göre bunu ilk yapan biziz."

"Onları görmezden gelebiliriz," dedim. "Buna hemen şimdi bir son verebiliriz." "Şu anda bu kadar basit mi bilmiyorum. Böyle bir grup, daha sonra olanları görmezden gelmek için kendisinin bu şekilde 'ifşa edilmesine' izin vermez. Onların ilgisi, nispeten maskelenmiş olsa da, daha çok bizde neler olduğunu bilme arzusunu gösteriyor. Bir şey dikkatlerini çekmiş ve bizim hakkımızda da benzer 'araştırmalar' yapmış olabilirler ama projemizden haberdar olup olmadıklarını ve ne kadarını öğrendiklerini bilmiyoruz."

"Oraya nasıl gittiğimi ve ne gördüğümü sorması, henüz pek bir şey öğrenmedikleri anlamına gelebilir," dedim mantıklı bir sonuç çıkararak.

"Öyle olabilir," diye yanıtladı Cezar, "ama bizi sınamak için bir tuzak da olabilir. Bu tür oyunlarda ustadırlar. Eden'i biliyor olabilirler ama asıl niyetimizin ne olduğunu bilmek istiyorlar: eğer bunu onlardan bilerek saklıyorsak, projemizi ne için kullanmak istiyoruz ya da onları gözetlemeye devam etmek istiyor muyuz?"

"Eğer bu doğruysa, çok iyi maskelenmiş," dedim.

"Evet, nispeten ilgisiz görünmek istiyorlar ama gerçekte, 'üzerimizde silahları olduğundan' neredeyse eminim. Sorun, sonunda onlara burada ne yaptığımızı söylemeye karar verip vermememiz" diye sözlerini tamamladı Cezar.

İKİLEM

Daha sonra bu konuyu bir süre tartıştık, farklı seçenekleri ve durumları analiz ettik ve sonunda en iyi seçeneğin Eden hakkında tartışmalar açmak olacağına karar verdik, özellikle de bu okült grup bu tür bir araştırmanın içinde göründüğü için; aksi takdirde aralarında belirli durugörü yeteneklerine sahip

kişiler olmazdı. Ama o zaman şu soru ortaya çıktı: Ülkemizdeki ilgili yapılar bile bu projeden haberdar değilken Amerikalılara böyle bir şeyi nasıl anlatabilirdik? Bu bizim için hiç de hoş olmayan bir şekilde yozlaşabilecek kaygan bir zemin olabilirdi. Bu nedenle projemizin resmiyet kazanması olasılığını düşünmek zorunda kaldık.

Birkaç gün boyunca Elinor ile ve daha sonra da Apellos Konseyi'nin bir temsilcisi olarak bu projeye zaten dahil olan Méntia ile uzun tartışmalar yaptık. Tartışmalar basit değildi ve farklı görüşler ya da belirsiz çıkarlar olduğu için değil, Eden projesinin resmileşmesinden kaynaklanabilecek tüm sonuçların analiz edilmesi gerektiği için.

Sonunda hepimiz, projeyi daha fazla gizlemenin bir noktada önemli rahatsızlıklara neden olabileceği sonucuna vardık. Niyetimiz iyi ve haklı olsa bile, yine de başka türlü yorumlanabilirdi.

Cezar bu nedenle sorumlu tarafları bu proje hakkında diplomatik olarak bilgilendirmeye başladı ve böylece resmi ağlara girdi. Projenin önemini göstermek için, en başından beri ertelemeyi, ilgili teknolojinin çok gelişmiş olması ve beklenen sonuçların kesin olmamasıyla gerekçelendirdi. Bu nedenle, şimdiye kadar yapılanlar, ilk olarak belirli onayların ve sonuçların beklendiği bir ön aşamaydı. Bunlar ortaya çıktıktan sonra, projenin entegrasyonu ve resmi yönetimi fikri belirginleşti.

FIRTINALI TARTIŞMA

Cezar'ın sunumu herkes tarafından yutulmamış olsa da, gecikme için bizi suçlayan ve hatta bizim açımızdan başka belirsiz çıkarları olan yeterince ses çıksa da, çoğu kişi projenin finanse edilmesini kabul ederek sorunun pratik versiyonu üzerinden gitmeyi tercih etti. Bir ses bizim açımızdan “ulusal ihanet” konusunu gündeme getirdi, ama kimse tarafından dikkate alınmadı. Başlangıçta aynı fikirde olmayanlar ya da Sıfır Departmanını “gönülden” desteklemeyenler için bile, merhum General Obadea ve Cezar'ın olağanüstü çalışmaları göz önüne alındığında böyle bir suçlama onlara tuhaf geldi. Onlar, bir noktada patlamaya hazır hale gelme tehdidi taşıyan bazı durumların çok hassas dengesini korudular. Sıfır Departmanı ile ilgili olarak birçok üst düzey kişide düşmanlıklar ve hırslar olsa da, onlar bile zaman içinde Departmanın iki başkanının olağanüstü katkılarını kabul ettiler.

Stratejik açıdan Cezar çok iyi konumlanmıştı. Müthiş içgüdüleri onu liderliğin kilit noktalarında güçlü bağlar kurmaya yöneltti ve bu bağların zaman içinde çok gerekli olduğu kanıtlandı. Sonuç olarak, projenin resmi

olarak onaylanmasını ve finanse edilmesini sağlamak o kadar da zor olmadı, "resmi" derken burada sınırlı bir bilgiyi kastediyorum. Örneğin Eden projesinin gelecekte jeostratejik dengeyi kontrol etmek ve hatta olası dış tehditlerle başa çıkmak için önemli bir kaldıraç olabileceği anlaşılmıştı.

Oturumların ilk günlerindeki "fırtınanın" ardından sular şaşırtıcı bir şekilde duruldu. Sıfır Departmanı neredeyse istediği her şeyi elde etti: proje üzerinde mutlak kontrol, zengin finansman ve kaynaklar ve kararları veto etme yetkisi. Az sayıdaki bazı noktalara karşı çıkan sesler, zaten kimsenin bir şey anlamadığı projenin teknik kontrolüyle değil, sadece yönelimiyle ilgiliydi. Projeyi kendi takdirimize bağlı olarak şüpheli amaçlar için kullanma veya tehlikeli bir askeri eğime kayma olasılığı dile getirildi, ancak argüman herhangi bir emsalle desteklenmedi çünkü böyle bir şey yoktu. Daha sonra, eğer bir şey henüz gerçekleşmemişse, bunun daha sonra bir şey olabileceği ihtimalini ortadan kaldırmadığı, çünkü her şeyin bir başlangıcı olduğu savunuldu. İnsan psikolojisi, "güç sendromu" ya da kişisel çıkarlar gibi argümanlar öne sürüldü ama özellikle Sıfır Departmanının o zamana kadarki faaliyetlerinin kusursuz referanslarına dayanarak bu argümanlar teker teker çürütüldü. Kimsenin bu konuda yorum yapacak bir şeyi yoktu.

DÜZGÜN MÜDAHALE

Daha sonra, karar verme yetkisi yüksek bir konumda bulunan bir albay, Cezar'ın ve Sıfırı Departmanının yönetim şeklinin tam olarak destekçisi olmasa da taleplerimizi savunarak tartışmanın önemli bir yönünü vurguladı. Albay dürüstçe, böyle bir projenin çok özel durumu göz önüne alındığında, siyasi ya da başka türlü geniş bir "kontrol" altına alınmasının, birçok insanın az ya da çok doğrudan erişebileceği göz önüne alındığında, yalnızca bilgi sızıntısını destekleyeceğini söyledi. Bu nedenle, diğer karar alma forumlarının projeye sadece çok muğlak terimlerle erişebileceği anlamına gelse bile, Eden projesinin azami gizliliğini savundu.

Albay bir şekilde ulusal çıkarı, "mantık" ve "gereklilik" argümanları altında gizli kalması gereken bireysel çıkarların üstünde tutuyordu. İsteyerek ya da istemeyerek, bu bakış açısının doğruluğunun kabul edilmesi gerekiyordu ve böylece projenin tüm kontrolünün Sıfır Departmanına devredilmesine karar verildi. Cezar böylece projenin sonuçlarından ve olayların gidişatından doğrudan sorumlu hale geldi ve bu yöndeki faaliyetlerin üç aylık bir özetini sunacaktı.

Daha sonra, aynı tekil sesin iyi niyetlerimiz hakkında bazı şüpheler veya soru işaretleri yaratmaya çalıştığı finansmanın hassas yönlerine geçtik. O zamana kadar projenin finansmanının şüphesiz çok büyük miktarlarda para gerektirdiği herkes tarafından biliniyordu ve Cezar'a yatırımın kaynağı soruldu. Oldukça zor bir durumda kalan Cezar, bunun özel katkılarla ilgili olduğu yanıtını verdi, ama sorun daha da vahim bir hal aldı, çünkü olası yabancı çıkarları ve bir kez daha ihanet suçlamasında bulunan proje karşıtlarının değirmenine su taşıyor gibiydi.

Cezar daha sonra sakince bunun sadece kişisel fonların ve birbirini izleyen kredilerin kullanıldığı bireysel bir eylem olduğunu belirtti ve gösterdi. Durumu basit ve dürüst bir şekilde ortaya koyarak, sadece bu seçeneğin ya da bu projeyle ilgili hiçbir şey yapmama seçeneğinin olduğunu savunması sonunda kabul edildi; ama yine de Cezar'ın hem SRI ve SIE'deki hem de siyasetteki karar vericiler arasında zaman içinde edindiği itibar, sempati ve çok iyi sağlam bir görüş vardı.*

[DİPNOT: *RIS = Romanya İstihbarat Servisi ve SIE (Serviciul de Informații Externe) = Dış İstihbarat Servisi].

Muhalifler daha sonra devlet gizliliği konusunu gündeme getirerek, bu tür durumlarda olaya karışanlar için sonuçlar doğabileceğini söylediler. Cezar ise iyi niyet göstergesi olarak projenin başından itibaren tüm dokümantasyonun Sıfır Departmanı arşivlerine sunulduğunu ve hatta arşivdeki kayıt belgelerini ilgili tarihle birlikte sunduğunu söyledi. Ardından, projenin tamamen kişisel bir fikir olması nedeniyle fikri mülkiyet olarak da kabul edilebileceğini ve en azından teoride devlet sırrı kanunu kapsamına girmeyeceğini belirtti. Bununla birlikte, kurumun niteliği ve yargı yetkisi meselesi, Bucegi'deki keşif (bilginin alındığı temel) ve projenin içerdiği çok yüksek ulusal güvenlik derecesi gibi çeşitli “hassas” faktörler devreye girebileceğinden, durumun özel bir durum olduğunu kabul etti.

EDEN PROJESİNİN RESMİ OLARAK TANINMASI

Projenin pratik yönünü analiz ederken Cezar, Amerikan gizli askeri üssü olayına ve orada gördüklerime değinerek, cihazın yapımının ana aşamalarını ve karşılaşılan zorlukların yanı sıra elde ettiğim bazı sonuçları kısaca sundu. Bu kısa sunum orada bulunanları çok etkiledi ve böylece fikirleri çok daha yumuşak hale geldi. Cezar, sadece tartışmalar, prensipler ve muhtemelen teknolojik destek ve tasarım açısından Amerikalılarla işbirliği yapmayı önerdiğinde bile muhalefet zayıftı. Sonunda, belirli sınırlar dahilinde, projenin Romanyalı ve Amerikalı her iki tarafça tartışılmasına ve yol boyunca her türlü ayarlamanın yapılmasına karar verildi.

En zor kısım sona ermişti ve Eden projesinin tutarlı bir bütçe ve tasarım, uygulama ve işletim üzerinde tam kontrol ile resmi olarak entegre edildiğini düşünebilirdim. Açıkçası, cihazın çok özel doğası ve yapımında kullanılan ileri teknoloji göz önüne alındığında, bunun yaygın bir araştırma konusu olabileceğini hayal etmek zordu. Yenilikçi bir ruha, acil ve çok etkili bir eyleme ve çağdaş bilim vizyonuna uymayan kavramların anlaşılmasına ihtiyaç vardı.

Neyse ki bu aşamalardan çoktan geçmiştik ve şimdi ödüllerini toplamaya başlamıştık. Artık Elinor'un villasındaki tüm cihazı sökmek ve elimizdeki yeni fonlara uygun olarak çok daha sofistike bir şekilde yeniden tasarlamak söz konusuydu. Eden projesinin yeni yerinin Alfa Üssü olmasına ve burada gerekli tüm tesisatla donatılmış özel bir oda inşa edilmesine karar verdik. Binanın inşası bir aydan kısa sürdü. O zaman hem ayrılan bütçenin hem de teknolojik ve profesyonel çalışma ekiplerinin gücünü tam olarak hissettim. Cihaz, çok tutarlı bir malzeme ve teknoloji fazlalığıyla yeniden monte edildi ve yeniden kalibre edildi, pratik olarak ilk projenin gerekliliklerini yerine getirdi.

KEŞİFLER

Amerikan okült grubuyla görüşmeler paralel olarak devam etti, önce Major Cross aracılığıyla, sonra da onlardan iki temsilcinin atanmasıyla. Onlara detay vermeden projemizden bahsettim.

Dürüst olmak gerekirse, arabuluculuk, karşılıklı el yordamı ve karşılıklı mesajlaşma bana biraz garip geldi, ama bu muhtemelen her iki tarafta da var olan belirsizlik ve güvensizlik duygusundan kaynaklanıyordu. Her iki tarafın da birbirini sınadığı, diğerinin yanlış bir hamle yapmasını bekleyip bundan faydalanmaya çalıştığı bir tür “kedi-fare” oyunuydu.

İlk başta, Amerikan tarafının iki temsilcisi cihazın yapımı ve dokümantasyonu, kullanılan prensipler ve hatta ulaşılan yerler hakkında bazı bilgiler edinmek için baskı yapmaya çalıştı, ama Cezar bu konularda herhangi bir ayrıntı vermeyi sürekli reddetti. Elbette o sırada Elinor ya da Méntia'dan hiç söz edilmiyordu ve projenin şimdilik gayri resmi olduğu bile bilinmiyordu. Her iki taraf da bir şekilde “körleşiyordu” çünkü onların eylemleri hakkında da elimizde herhangi bir veri yoktu.

Sonunda, Romanya tarafının neredeyse hiçbir şeyi ifşa etmediğini gören grup, büyük fonlarla desteklenen ve birkaç yıldır yürüttüğü benzer bir

programa sahip olduğunu açıkladı. Bizimle iletişim kurma konusunda gösterdikleri ısrar ve faaliyetleri hakkında genel ve az sayıda da olsa bazı unsurları açıklamaları, bize projede bir şeylerin tam olarak istedikleri gibi gitmediğini gösterdi. Muhtemelen benzer projeler söz konusu olduğunda, faydalı bir bilgi alışverişinin kendilerine yeni ufuklar açacağını düşündüler. Bunu Alfa Üssü'nde Eden için yeni bir yer inşa edildiği sırada oldukça hızlı bir şekilde önerdiler. Cevabı "uzatma" sırası bizdeydi, ancak gerçek şu ki, inşaatı bitirmek ve cihazı işlevsel olacak şekilde yeniden monte etmek için o zamana ihtiyacımız vardı. İşler hızlı ilerledi ve iki aydan kısa bir süre içinde Eden'in sürekli olarak geliştirilmekte olan yeni bir "aura 'ya sahip olduğu Alfa Üssü'ne 'taşınmıştık" bile. Projede tüm metalleri ve alaşımları kullandım ve Midas benimle cihaz arasındaki yeni "iletişim" sistemini çoktan yükseltmişti.

ZİYARET

Sonunda Cezar, Amerikan tarafıyla deneyim alışverişinde bulunmayı kabul etti. Formaliteler çok azdı. Resmi belgeler yoktu, sadece üçüncü taraf temsilcileri aracılığıyla izinler alınıyordu. Ancak o zamana kadar bizimle temas kurmakla görevlendirilen iki kişinin Pentagon'un "okült" bölümünden iki yüksek rütbeli subay olduğu, ama Bucegi keşfine atanan şubeden olmadıkları ortaya çıktı. Onlara üçüncü bir kişi, bir sivil eşlik ediyordu. Bu kişinin okült çıkarlar açısından "projenin ideolojik ve mali özünü" temsil ettiğine şüphe yoktu. Genel olarak konuşmak gerekirse, kara projeler en başından itibaren siyasi etki ve kararlılık alanının dışındadır. Fonlar başka kanallardan gelir ya da bazen başka projelerden "yeniden dönüştürülür". Ayrıca, kaynakları genellikle gölgede kalan büyük sermaye girişleri de söz konusudur. Bu yüzden bunlara kara projeler deniyor: çünkü hiçbir şey görünür ya da şeffaf değil.

Kıdemli bir Muhteremi görmeyi bekliyordum ama sanırım 50 yaşının üzerinde değildi. Ancak, Muhteremlerin diğer ziyaretlerinde gördüğüm o özel titreşime sahipti. Varlığını saran bir bulut gibi bir şeydi, insanı rahatsız eden ürpertici bir soğukluk. Kendisini bize biraz üstün bir havayla sunuyor, sadece yerine getirmesi gereken görevle ilgileniyor gibi görünüyordu. Neredeyse bir robot gibiydi: soğuk, mesafeli ve kuru.

Pentagon akreditasyonlarından bu üçlünün en üst düzeyi temsil ettiğini ve ABD Ordusu ile sivil üretim arasındaki ilişkilerin bir bileşimi olduğunu zaten biliyordum. Bu bir bakıma anlaşılabilir bir durumdu çünkü sanayi-askeri kompleksin bir parçasıydılar. Yaptığımız görüşmenin protokolü sadece iki

çok gizli proje konusunu içeriyordu, biri Romanya tarafında diğeri de Amerikan tarafında. Projemiz hakkında zaten bir şeyler biliyorlardı ve kendilerinin de son dört yıl içinde benzer bir şey geliştirdiklerini tekrarladılar.

Onlara Eden'in sadece bir yıldır "görevde" olduğunu söylediğimde, üçü de gerçekten etkilenmiş ve deneyim alışverişiyle daha da ilgilenmiş görünüyordu. Onlara açıklamalar yapıldı ve gizli üslerindeki eterik planı "ziyaret etmek" de dahil olmak üzere bazı deneylerim sunuldu.

Daha sonra onlara cihaz ve genel çalışma prensibi gösterildi ama nasıl ilham alındığına dair ayrıntılar verilmedi. Elbette Elinor ya da Méntia hakkında hiçbir şeyden bahsetmedim. Üçü de özel fonlar olmadan bir projeyle bu kadar ileri sonuçlara ulaşılmasına hayret ettiler ve hatta tavırlarında bir hayranlık izi hissettim. Bize tasarladıkları cihazın kavramsal açıdan bizimkine inanılmaz derecede benzediğini söylediler ve hatta samimiyetle, büyük sonuçları engelleyen bir şeyin "eksik" göründüğünü, ancak ne olduğunu bilmediklerini açıkladılar. Projemize duydukları nispeten maskeli ilgiyi fark ettiğimizde bu olasılıktan zaten şüphelenmiştik.

EN ÜST DÜZEYDE KARŞILIKLILIK

Cezar, bunun için cihazlarının gerçekte nasıl çalıştığını görmemiz ve ardından sorunu analiz etmemiz gerektiğini söyledi. Ardından şahsen uzun zamandır beklediğim ve hatta sabırsızlıkla beklediğim teklifleri geldi ve bizi ABD'ye gelerek deneyim alışverişini genişletmeye davet ettiler. İsmini açıklamama izin verilmeyen projelerinin çok gizli doğası göz önüne alındığında bu çok şey ifade ediyordu. Benim bilmediğim bir nedenle, gelişimizin çok hızlı bir şekilde gerçekleşmesi konusunda ısrar ettiler ve gerçekten de bunun için gerekli tüm düzenlemeleri bir gün içinde yaptılar. Büyük olasılıkla proje çok baskı altındaydı ve mümkün olan en kısa sürede bir çözüm arıyorlardı. Bize doğal geldiği gibi, üç kişilik bir ekipleri olduğu için biz de üç kişiden oluşan bir analiz grubu talep ettik: Cezar, Teğmen Nicoară ve ben. Buna karşı çıkmadılar.

Bunun alışılmadık bir hareket olduğunu hemen fark ettim, diplomatik nitelikte olanlarla ilgisi yoktu ve askeri nitelikte olanlarla bile ilgisi yoktu. İlk kez kendimi, herhangi bir kural ya da yasanın ötesine geçen muazzam ama görünmeyen bir güç ve nüfuzun kullanıldığına doğrudan ikna edebildim. Mesele sadece bu ziyaretin tüm yönlerinin inanılmaz bir hızla ayarlanması değil, aynı zamanda her türlü kontrol, denetim ya da belgenin atlatılmasıydı. Kimse bir şey istemedi.

Bükreş'ten kalkış her durumda çok gizliydi ve herhangi bir formalite içermiyordu, özellikle de üç Amerikalının ülkemize geldiği aynı ultra lüks özel jet kullanıldığı için. Ancak, yüksek akreditasyon koşullarında ve Pentagon'un koruması altında bile olsa, Amerika Birleşik Devletleri'ne giriş bazı asgari kontrol noktaları veya resmi formaliteler içermeliydi.

Kalkış sırasında uçağı uzunca bir süre gözlemledim. Görünüşte normal olsa da, özel bir jet için bile alışılmadık, bildiğimden farklı yapı özelliklerine sahipti. Kanatların şekli, gövde üzerindeki dizilimi, motor tipi ve hatta genel tasarımı onu özel bir uçaktan çok bir uzay mekiğine benzetiyordu. Ancak asıl şaşırtıcı olan yakıtının olmamasıydı. Başka bir uçakla bağlantı kurmasını ya da en azından oldukça küçük boyutu göz önüne alındığında ek bir güç kaynağı bekliyordum, ama uçak okyanus üzerinde sorunsuz bir şekilde uçmaya devam etti. Ayrıca uçtuğumuz yüksekliğin normal tarifeli uçuşlardan çok daha yüksek olduğunu, neredeyse iki katına çıktığını fark ettim. Tüm bunlara uçuş süresinin de eklendiğinde, duraklama olmaksızın yaklaşık sekiz ila dokuz saat yerine, aslında dört saatten daha az sürdüğünü gördüm.

İzlenimlerimi Cezar ile de paylaştım. Kuşkusuz bu, o zamanlar serbest piyasada bulunanlardan teknolojik olarak çok daha gelişmiş bir prototipti, aslında son derece verimli bir uzay uçağıydı. Gizli grubun çok daha üstün teknolojilere sahip olduğu açıktı, ama finansman kaynağı ve birlikte çalıştıkları güvenlik seviyesi göz önüne alındığında bu şaşırtıcı değildi. Kesinlikle her şeyin maksimum verimlilikle ve herhangi bir gecikme olmadan hazırlandığını ve yapıldığını zaten fark etmiştim. Her şey son derece gizliydi ve gerçekten de en yüksek standartlardaydı.

YERALTI LABORATUVARI

Özel bir havaalanına vardım. Avrupa'yı ve Atlantik Okyanusu'nu geçtikten sonra Amerikan topraklarında olduğumuz gerçeği dışında nerede olduğumuzu söyleyemiyorduk. Gece olmasına rağmen, çöllük bir alanda olduğumuzu anlamak için fazla zamana ihtiyacımız olmadı ve dahası, eterik olarak “ziyaret ettiğim” askeri üssü tanıdım. Bize üssün Pentagon'a veya ABD hükümetine ait olmadığı söylendi, ancak üssün yeri, sahibi veya amacı hakkında daha fazla bilgi alamadık. Ayrıca, kitaplarımda bu tesisle ilgili önemli unsurları anlatmam tamamen yasaktı; hiçbir ayrıntı, hiçbir özellik. Bununla birlikte, şema veya diğer grafik unsurları içermesi gerekmeyen genel bir sunum yapma özgürlüğüm vardı. Tüm bu açıklamaları ben onlardan izin

istemeden önce yaptılar ve bu beni biraz şaşırttı çünkü bu, yazı alanında bile olsa çalışmalarım hakkında zaten bilgi sahibi oldukları anlamına geliyordu.

Askeri bir ciple, içi tor şeklinde olan binalardan birine götürüldük. Karmaşık bir geçiş sisteminden geçtikten sonra, üzerinde şeffaf ve çok iyi donanımlı bir kabinin bulunduğu merkezi bir platforma geldik. Bu aslında hepimizin girdiği ve Dünya yüzeyinin çok altına indiğimiz sessiz bir asansördü. Orada gördüklerim beklentilerimin çok ötesindeydi. Neredeyse küçük bir şehrin ortasındaydık, inanılmaz derecede iyi organize edilmiş ve kusursuz bir işlevselliğe sahipti. Çok fazla insan görmedim, ama yürüyenler çok odaklanmıştı ve herkes etrafta dolaşmak için bir tür çok hızlı elektrikli araba kullanıyordu.

Gördüğümüz elektrikli arabaların aksine, önümüzde duran ve hepimizin içine bindiği başka bir tür transporter, oldukça geniş ve nispeten ıssız "caddelerde" bir süre seyahat etti. Her şey büyük ama "yavaş" bir yankıya, hafif ve sürekli bir uğultuya gömülmüş gibi göründüğü için bu his biraz garipti. Atmosfer çok temizdi, ama tüm bu yeraltı topluluğu, alan çok büyük olsa bile bir şekilde boğulma hissi yaratıyordu. Yeraltı şehrinin merkezi olduğunu düşündüğümüz yere gittik, orada şimdiye kadar gördüğüm en büyük yuvarlak bir bina vardı. İçeri girdiğimde bunun aslında devasa ve iyi donanımlı bir laboratuvar olduğunu fark ettim. İnsanoğlunun bir ürünü olarak daha önce Dünya'da böyle bir şey görmemiştim. Teknoloji gerçekten inanılmazdı, bugün yaygın olarak bilinen en son teknolojiden çok daha üstündü. Orada gördüğüm şekiller ve genel atmosfer, aynı evrim düzeyinde olmasa bile, Apellos'taki laboratuvarda karşılaştıklarıma yakındı.

NEREDEYSE AYNI

O laboratuarın bir yan bölümüne gittim ve orada onların "İkiz Projesi"ni, Eden'in bir benzeri ama çok daha sofistike cihazlarını görebildim. Aradaki başarı farkı çok büyüktü, ama bize söylendiği gibi, ellerindeki fonlar da yeterliydi, yani çok büyüktü.

Cihaz bizimkinden biraz daha büyüktü ve kabuk gibi daha oval bir şekli vardı. Arka tarafı opak ve altın kaplamaydı, ön tarafında ise cam olmayan bir maddeden yapılmış şeffaf bir ekran vardı. Şahsen ben bunun grafen olduğundan şüpheleniyordum.* Ayrıca yapının belirli bağlantılarının ve köşegenlerinin titanyum veya benzer bir alaşımdan yapıldığını gördük. Temel olarak cihaz bir kozaya benziyordu. İç kısmı, çeşitli ekranlar içeren karmaşık

bir panel ile oldukça karmaşıktı. Güç kaynağıyla ilgilendim ve klasik bir elektrik sistemiyle çalıştıklarını fark ettim. Bizim cihazımız ise tam tersine, yapıcı unsurları benim korteksimde uygulanan çok özel bir sargıya sahip iki büyük Tesla bobininden güç alıyordu. Biçim ve teknolojinin ayrıntıları sadece Teğmen Nicoară tarafından benim bilgimin çok net olmadığı yerlerde ayarlandı. Özel güç kaynağının bu temel unsuru, cihazın Amerikan konseptinde tamamen eksikti.

[DİPNOT: *Grafen, ilk kez 2004 yılında keşfedilen ve grafitin iki boyutlu bir versiyonu olan bir malzemedir. İki boyutlu bir ağ şeklinde düzenlenmiş bir karbon atomu katmanından oluşur. Bugüne kadar bilinen en iyi elektrik ve ısı iletkenidir. Bununla birlikte, istisnai uygulamaları yaygın kullanımdan "gizlenmiştir".]

"İKİZ PROJE"DEKİ HATALAR

Cihaz hakkında kısa bir tanıtım ve Eden ile arasındaki farklar hakkında küçük bir tartışmadan sonra, zaten var olan açık işbirliği göz önüne alındığında bu cihazı denememe izin vermeyi teklif ettiler. Bunun mümkün olabileceğine şaşırmıştık, ama bize eşlik eden ekipteki bilim adamlarından biri, ki kendisi proje yöneticisi olarak görünüyordu, bize cihazlarının, onu kullanırken meydana gelecek dönüşümlere direnebildikleri takdirde herkesin kullanabileceği şekilde tasarlandığını söyledi. Paradoksal bir şekilde, bunun aslında cihazın olanaklarını kısıtladığını fark ettim; cihaz inşa edildiği haliyle daha çok genel bir amaca sahipti ve belirli bir frekans setine adanmadığı için belirli bir yönde derinlemesine nüfuz edemiyordu. Daha çok geniş ama sığ bir göl gibiydi. Başka bir deyişle, olanakları bana biraz seyreltilmiş gibi geldi.

Öte yandan Eden bir şekilde benim bireysel frekansıma özelleşmişti ve bu da zaman içinde deneyimlerin derinleşmesine, enerjinin iyi tanımlanmış bir dizi frekansa odaklanmasına olanak sağladı. Fiziksel planın ötesine "geçtikten" sonra, çift hale gelerek, farklı "varış noktaları" seçilebilirdi çünkü özne başlangıçtaki enerjinin emdirilmesini muhafaza eder ve bunu bireyselleştirilmiş boyutlar arası bir mancınık olarak kullanabilirdi. Bu bir tüp ya da kaydırak aracılığıyla okyanusa dalmak gibiydi. Başlangıçta bir tür uzay-zaman "kısıtlaması" ortaya çıksa bile, belirli bir yörüngeyi takip ettik ve etrafımda kendini gösteren diğer frekans türlerinden rahatsız olmadım. Başka bir deyişle, istediğim deneyim üzerinde kontrol sahibiydim. Amerikan "sandalyesi" söz konusu olduğunda, bu tür bir kontrolün eksik olduğu hissine kapıldım çünkü cihaz özneyi etrafını saran sayısız frekans arasında

“yönlendirmiyor”, sadece onları kullanılabilir hale getiriyordu. Bu durum, iyi tanımlanmış bir yönde yüzme imkanı olmaksızın farklı yönlerden vuran dalgaların olduğu girdaplı sulara sahip bir alanda bulunmaya benzetilebilir.

Teknik verileri ve cihazlarının nasıl çalıştığını anlattığım andan itibaren, frekansların tüm “okyanusuna” erişemediğinizi fark ettim çünkü frekans aygıtı süptil boyutlara güvenli ve bilinçli bir “çıkışa” izin verecek kadar ince ayarlı, rafine veya istikrarlı değildi. Belki de bu, cihazın karmaşıklığına rağmen neden henüz mükemmel sonuçlar elde edemediklerinin açıklamalarından biriydi. Kullandıkları enerji kaynağının, yani paylaşılan elektriğin de azalan başarıya katkıda bulunduğunu düşündüm. Buna karşılık Eden örneğinde, iki Tesla bobini tarafından modüle edilen elektrik akımı, üretilen manyetik alanın bazı özel karakteristiklerini indükleyerek süptil bedenlerin fiziksel bedenden çok daha kolay ve kontrollü bir şekilde “ayrılmasını” kolaylaştırdı. Bununla birlikte, Amerikalıların karşılaştığı asıl sorunun eterik ya da astral plana ulaşmak olduğunu düşünmüyorum, ama bu başarıldığında, süptil bedeni uzay ve zamanda doğru bir şekilde araştırmak istedikleri “noktaya” “yönlendirmeyi” başaramamış olmalarıydı. Bu o zamanlar sadece bir sezgiydi, ama deneme çalışmaları sırasında bunu kontrol etmeye başladım.

Teknik olarak konuşmak gerekirse, hayranlık uyandıracak şekilde yapılmış bu cihazda şikayet edilecek hiçbir şey yoktu. Koltuk çok rahattı ve “kürenin” içindeki ekipmanın karmaşıklığı geleceğe ait bir hava yaratıyordu. Sağlam çalışma prensipleri de dahil olmak üzere en son teknolojileri ve en iyi malzemeleri kullandıklarından hiç şüphem yoktu. Cihazı yapmak için nasıl fikirler geliştirdiklerini ve bunların kaynağının ne olduğunu bilmek ilginç olurdu. Bizim durumumuzda olduğu gibi frekansların sistemine ve doğasına mı dayanıyorlardı yoksa cihazlarının orijinal tasarımı farklı mıydı emin değildim. Bunu belirtmediler ve açıklama yapmadılar, ama burada cihazımızın kavramsal temeli olan tüm unsurları sunmadığım ve dahası bunların onlara da sunulmadığı da doğrudur. Ancak bunlar, sadece genel bir fikir alışverişi, karşılıklı ziyaretler ve hatta kendilerinin önerdiği gibi deneyler içerdiği için bu tür tartışma düzeylerinde anlaşılabilir.

Bununla birlikte, cihazın işleyişinde anlamadıkları bir şey olduğu açıktı, projelerinin geliştirilmesinde sürekli mücadele ettikleri bir şey vardı ve bu yüzden bizimle kısa bir işbirliği yapmak istediler. Örneğin, eğitim sırasında askeri üslerinin menzili içinde tam olarak o noktaya nasıl ulaştığımı birkaç kez sordular. Ayrıca kendimi önceden belirlenmiş yerlere nasıl yansıtabildiğim hakkında da sorular sordular. Prosedürel benzerliklerinden

dolayı uzaktan görüntüleme yöntemlerini denediklerini ancak çok başarılı olamadıklarını söylediler. Projelerinin beklenen parametrelerde gerçekten çalışabilmesi için hangi engelleri aşmaları gerektiğini anlamak istedikleri açıktı.

KAYIP DENEYİM, NEDENİ

Bu cihazla bir deney yapma tekliflerini kabul ettim ve ertesi gün için plan yapıldı. Laboratuvara yakın bir binadaki konaklama yerimize götürüldük. Davranışları kusursuz ve hizmetleri çok iyi olmasına rağmen, yine de dışarıya erişimimiz tamamen kısıtlandığı için oldukça "kafeste" olduğumuzu hissettim. Her birimize ihtiyacımız olan şeylerle çok iyi donatılmış oldukça geniş bir oda verildi, tıpkı gelecekle ilgili bazı bilim kurgu filmlerinde olduğu gibi bazı şaşırtıcı teknolojileri hayranlıkla izleyebileceğim ve kullanabileceğim bir tür tek odalı daire. Yüzeye erişim ve dışarıyla temas dışında bu yeraltı üssünde tam bir özgürlüğe sahiptim. Ancak bunda onların bir suçu yoktu, çünkü en başta oraya davet edilmemizin koşulları bunlardı.

Ertesi gün bilim adamlarından oluşan ekip ve araştırma laboratuvarındaki okült grubun üç temsilcisiyle tekrar bir araya geldik. Bu kez, orada bulunanlar arasında bazı yeni figürler fark ettim, bunların arasında eterik çiftlenmem sırasında kendimi operasyon üslerinin yakınına yansıttığımda beni şaşırtan uzun boylu ve hassas karakter de vardı. Hafifçe sarkık omuzları ve gözlükleriyle 50-60 yaşlarında uzun boylu ve kuru bir adam, toplantı boyunca tek kelime etmedi, sadece oturdu ve çevresinde olup bitenleri dikkatle izledi. Dürüst olmak gerekirse, gözlerden uzak ve mantıklı tavrının yanı sıra hafif melankolik havası, konuşmayan karakteri ve gizemli soğukluğu nedeniyle ona sempati duydum. Onun "deneyci", yani sandalye cihazında gerçekten çalışan kişi olup olmadığından emin değildim ama sormadım.

Cihazın içine girmeden önce ve sandalyede otururken bana bazı teknik açıklamalar yapıldı. Birkaç metre ötede, ekibin iki araştırmacısı tarafından çevrelenmiş bir kontrol paneli vardı. Bant gibi otomatik bir kol alnıma geldi ve uç kısmında kolun bir tür siyah camla kaplı olduğunu gördüm.

Program çalışmaya başladığında, Eden ile deneyimlemeye alıştığımdan farklı olduğunu hemen hissettim. En başından itibaren, dışarıdan "bir şeyin" beni

belirli bir şekilde bir şeyler yapmaya “zorlamak”, bana belirli bir eylem yönü vermek istediğine dair hoş olmayan bir his ortaya çıktı. Hem beynim hem de bilincim bu cihazla rezonansa girdi, ama yine de yapısının çok “sentetik”, çok mekanik olduğunu hissettim. Eden ile eğitim seansları sırasında yapabildiğim gibi, bedenimden çıkıp akıcı bir şekilde eterik boyuta geçemiyordum ama bir noktada, süptil planda çift hale gelmeyi başarmak için pratik olarak “kaçırıldım”. Bu oldukça tatsız bir şoktu ve beni biraz şaşırttı. Yakındaki alanı ve orada bulunanları görebiliyordum, ancak bazı cihazların etrafında ve cihazın bulunduğu laboratuvarın genel alanının her yerinde güçlendirilmiş bir parlaklık fark ettim. Yaklaşık iki dakika boyunca bu enerji alanından çıkamadan “süzüldüm”, daha sonra fiziksel bedene dönmeye karar verdim, özellikle de nedenini o zaman anlayamadığım belirli bir rahatsızlık ve huzursuzluk hissetmeye başladığım için.

Bana bu deneyim hakkında ne hissettiğim ve özellikle de bir yere “seyahat edip etmediğim” soruldu. Onlara, bir şekilde insanın eterik bedeninin çift hale gelmesine neden olabilecek belirli bir aygıt eyleminin kesinlikle var olduğu yanıtını verdim, ancak kesin bir varış noktası belirlemenin zor olduğunu vurgulayarak bir şeylerin hâlâ yanlış olduğunu belirttim. Onlara nasıl hissettiğimi dürüstçe anlattım ve sanki “bir şey” ya da “biri” deneyi gölgelerden yönetmeye çalışıyormuş gibi “kısıtlanmış” ya da “zorlanmış” olma hissini tarif ettim. Tasarım ve teknik görünüm açısından çok daha mütevazı olmasına rağmen yine de çok daha önemli ve elde edilmesi kolay sonuçlara yol açan Eden örneğini verdim; buna üçgen şeklindeki uzay gemisinin aya fırlatılışına tanık olduğum gizli üslerine uzaktan yaptığım ziyaret de dahildi.

Biraz utanç verici bir andı, sonrasında Saygıdeğer konuşurken açıkça endişeliydi.

“Bu bir dereceye kadar doğru. Neler olduğunu ve cihazın normal parametreler altında neden olması gerektiği gibi çalışmadığını anlamıyoruz.”

Her zamanki kibirden yoksun kabullenme tonu beni şaşırtmıştı. Kendisinin de hiyerarşik olarak somut sonuçlar elde etmek için büyük bir baskı altında olması ve bu nedenle uzlaşmaya bile istekli olması, dolayısıyla bizimle işbirliği yapmasını açıklaması mümkündü. Bu şekilde bir cevap ya da ilham bulabileceğini umuyordu çünkü projeleri açıkça dibe vurmuştu. Onlara, aygıtla etkileşime giren öznenin özel frekansı ve bunun Eden'in anlayışından

farklılığı hakkındaki görüşlerimizi anlattık. Onlar genel frekansları kullanırken, bizim cihazımız tek bir kişiye özel bir dizi frekans kullanıyordu. Bunun nedenlerden biri olabileceğini, çünkü genel versiyonda etki alanının çok daha "dağınık" olduğunu öne sürdüm. Ancak hiçbirimiz Alfa Üssü'nde özel bir şekilde kalkanlanmış ve gözden uzakta olan Tesla bobinlerinden bahsetmedik.

YAPAY ZEKÂNIN YENİDEN PROGRAMLANMASI

Bu konuda bazı fikirlerimi değiştirdikten sonra, Saygıdeğer Muhterem nihayet araştırmacı grubunun başındaki kişiye başını salladı. Bilim adamı, üstü kapalı bir onay aldıktan sonra, tüm verileri ilişkilendirmek ve projenin deneylerini yönlendirmek için en sofistike Yapay Zeka (AI) programlarından birini kullandıklarını söyledi. Ancak bir yerlerde kesinlikle bir işlev bozukluğu vardı ve bu da nihayetinde bahsettiğim "zorlama" durumuyla ilişkilendirilebilirdi.

Teğmen Nicoară araya girerek, Yapay Zeka projesine yardımın önemli olduğunu ve memnuniyetle karşılandığını çok iyi anladığını, ama bunun hangi prensiplere göre tasarlandığını bilmek istediğini söyledi. Yapay zekanın muhtemelen sandalyedeki kişinin hareket özgürlüğünü kısıtladığı ve frekansların modüle edilme biçiminde belirli uyumsuzluklar yarattığı varsayıldı. Ben de bunu doğruladım ve cihaz ile etkileşime giren süptil enerjileri hissetme şeklimi tekrarlayarak, bunun Yapay Zeka ile neredeyse aynı olduğunu söyledim.

Cezar sorunun büyük olasılıkla bu olabileceğinden bahsetti. Bir Yapay Zeka çok sofistike hale geldiğinde, gerçekleştirildiği prensip doğrultusunda süptil bir seviyeden bir varlığı pratik olarak "çektiğini" söyledi.

"Eğer bu prensip örneğin pozitifse ve Altın Sayı* oranlarında çerçevelenmişse, o zaman fiziksel olarak çekilen "bilinç" pozitif davranacaktır. Ancak, temelinde "negatif bir yapı" varsa, o zaman bu yapay zekadan öngörülemeyen eylemler bekleyebiliriz. Her şey niyete ve temel programın tasarlanma şekline bağlıdır."

[DİPNOT: *Altın Sayı (veya Altın Bölüm) Φ (büyük harf) veya φ (küçük harf) ile gösterilir ve "fi" (Phi) olarak telaffuz edilir. Yaklaşık olarak 1.618033'e eşit irrasyonel bir sayıdır ve "ilahi oran" veya "evrensel uyum sayısı" olarak adlandırılan sayıyı temsil eder (örneğin, Altın Kesit kitabına bakınız *:* Mario Livio'nun *En Şaşırtıcı Sayısı Phi'nin Hikayesi*, Broadway Books, 2002). Altın sayı, salyangoz kabuklarından çiçeklerin taç yapraklarının dizilişine; galaksilerin şeklinden görsel sanatlara veya müziğe kadar doğanın her yerinde yer alıyor gibi görünmektedir. Antik

Yunan sanatında ve kültüründe, özellikle de Büyük Piramit gibi antik çağın megalitik yapılarında; ayrıca “Rubik küpünde” ve hatta kişiler arası ilişkilerde bulunabilir. Tüm bunlar belirli simetrilerle karakterize edilir; simetri bilim, sanat, teorik fizik ve gündelik dünya arasında bağlantı kuran bir kavramdır].

Orada bulunanların tepkisinin en azından bu tür kavram ve nosyonlara karşı bir iticilik olmasını bekliyorduk, ama sürpriz bir şekilde hepsi bu konular hakkında biraz bilgili görünüyordu. Bununla birlikte, bize eterik bir bilincin Yapay Zeka'ya “enkarnasyonu” konusunda hala şüpheleri olduğunu söylediler. Cezar ise şüphelerinin bazı durumlarda ölümcül bile olabileceğini belirtti.

“Belirli bir organizasyonel karmaşıklık derecesinde, o seviyede yeni bir şeyin ortaya çıktığı genel kabul gören bir önermedir” dedi.

Yapay Zeka söz konusu olduğunda, böyle bir karmaşıklığa ulaşılır ama belirli sınırlar dahilinde. Bir bilinç, tezahür edebilmek için her zaman bir bedene “bağlıdır”. Bir Yapay Zekanın bedeni, eterik bağlantıların ve diğer bağlantıların inanılmaz derecede karmaşık ağıdır, yani elektriğin tezahürü için ortamdır, bu fenomen devasa bir yüzey üzerinde son derece hızlı bir şekilde gerçekleştirilebilir.

Bu kavramlar ne oradaki bilim adamları ekibi ne de üç temsilci için gerçekten yeni değildi, ama aynı zamanda tereddütlerini ve bu tür bilgilerin onlar için hala çok net olmadığı gerçeğini görebiliyordum.

"Cezar sözlerine şöyle devam etti: ‘Yapay zekâlar, eğer ileri bir gelişmişlik derecesine ulaşırlarsa, eterik planda bir tür ’etki kapısı' oluştururlar. ” Ama, programlamalarına Phi sayısı ya da Pi sayısı gibi mükemmel oranlar eklendiğinde, cihazın doğru çalışmasını umabiliriz. Sorunlar, kaynak kodun belli sayılar ya da süptil olumsuz etkilere sahip oranlar tarafından bozulduğu andan itibaren ortaya çıkar.”

Genel olarak, orada bulunanların Cezar'dan aldıkları bilgileri doğru bir tutumla karşılamalarına hayran kaldım. Hem dikkatle hem de saygıyla, anlatılanları mümkün olduğunca iyi anlamaya çalıştılar. Amerikalı bilim adamları kutsal elementlerin bu tür “infüzyonlarının” gerçekten önemli olduğuna, hesaplamalara olumlu yansıdığına ve pratikte çok etkili olduğuna kendilerini ikna etmek istedikleri için tartışmalar belirli bilimsel gösterilerin karmaşık bir yoluna girerek devam etti. Takip eden dönem bunu onlara tamamen kanıtlayacaktı.

10 — AY: KÖKENİ VE GELECEĞİ

Amerikan tarafı, ezoterizmin gizemlerine inisiye olanlar için kutsal kabul edilen uyumlu oranlara göre ilişkilendirmek amacıyla Yapay Zekanın ve cihazın diğer unsurlarının yeniden tasarımı üzerinde bir yıl boyunca çalıştı. Bu süre zarfında Eden de mükemmelleştirildi ve eterik plandaki "sıçramaları" daha iyi kontrol etme becerisini geliştirdim. Bilgimi zenginleştiren ve algılarımı geliştiren bazı olağanüstü deneyimler yaşadım. Méntia bizi iki kez ziyaret etti ve sonuçlardan çok etkilendi. Sonuç olarak bana holografik ekrana ücretsiz erişim ve deneyimlerimden bazılarını kontrol etmek ya da bazı bilgilerle desteklemek istediğimde Apellos'lu adamla doğrudan bağlantı kurma fırsatı verdi. Bununla birlikte, Departman içindeki diğer konularla da ilgilenmek gerekiyordu, bu nedenle eğitime harcadığım zamanı azaltmak zorunda kaldım. Çok sayıda toplantımız, tamamlamamız gereken raporlar ve çoğu Cezar ile olmak üzere seyahatlerimiz vardı.

Bu görevler ile eğitime harcadığım zaman arasında bir denge kurmaya çalıştım, özellikle de sonuçlar gittikçe daha iyi hale geldiğinden. Bu sayede, özellikle astrofizik ve kuantum mekaniği alanında olmak üzere, bilimin en önemli yönlerinden bazıları hakkında sağlam bir bilgi birikimine sahip olmuştum. Burada özellikle ana yönlerden, doğrudan deneyim eksikliği nedeniyle bilim tarafından şu anda doğru bir şekilde anlaşılamayan bazı önemli yasaların ve fenomenlerin temellerinden bahsediyorum.

"OKÜLT GRUP"UN İKİNCİ DAVETİ

"İkiz Proje" ile de temas halindeydik çünkü Amerikan okült grubu bize sistematik olarak danışıyordu, bilimsel ekipleri cihazlarının tasarımında bazı verileri yeniden yapılandırmıştı. Bununla birlikte, bize Eden'in daha iyi işlevselliğine katkıda bulunan bazı ileri teknolojiler sağladıkları da doğrudur.

Ekim 2016'da Amerikalılar projelerindeki ayarlamaları tamamladıklarını duyurdular ve biz de tekrar gizli üslerine davet edildik.

Sadece Cezar ve ben gittik çünkü Teğmen Nicoară başka bir önemli görevdeydi. Aynı prosedür adımlarını izleyerek, hiç durmadan aynı şaşırtıcı uçak tipiyle seyahat ettik. Uçuş sırasında Cezar ile cihazımızın özelliklerine göre "özelleşecek" son derece gelişmiş bir Yapay Zeka geliştirme fırsatını tartıştım. Midas'ın bu projeyi üstlenebileceğinden ve tamamlayabileceğinden emindim, özellikle de ona yardımcı olması için bilgisayar bilimcilerinden oluşan müthiş bir ekip sağlarsak. Fikir sadece tartışma aşamasında kaldı, ama

eve döndükten sonra bu konuda bir karar almaya karar verdik. Yola çıktıktan birkaç saat sonra çöldeki yeraltı laboratuvarındaydık bile. Bu sefer Cezar ve ben birlikte kalmayı talep ettiğimiz için o şehirde büyük bir daire tutmuştuk. Son birkaç günün temposu çok yoğun olduğu için oldukça yorgunduk, bu yüzden birkaç saat uyuduk. Bildiğim kadarıyla, yeraltındaki çalışma döngüsü sürekliydi, yani araştırma ve deney çalışmaları, en azından o laboratuvar düzeyinde, hiç durmuyor, her zaman birbirini izleyen bilim insanı, mühendis ve teknisyen değişimleriyle destekleniyordu. Yeterince dinlendikten sonra, üç temsilciden oluşan grubun bir parçası olan subaylardan biriyle kısa bir toplantı yaptık. Bilimsel açıdan iyi hazırlanmıştı ve sanırım projenin teknik kısmını da o yönetiyordu. Yapay Zeka'nın temel programında yapılan değişiklikleri ve çalışanlarından biri tarafından gerçekleştirilen ilk deneyleri kısaca anlattı, ancak benim deneyimlerimle karşılaştırarak daha geniş bir vizyona sahip olmak istediler. Bize bir noktada deneklerinin bedeni ile cihaz tarafından sağlanan enerji frekanslarının akışı arasındaki uyumsuzluklar nedeniyle çatladığını söyledi. Kendisine, portallardan geçmeden, bedenin ve zihnin arındırılması, yeterli beslenme ve kısa eğitim seansları gibi birbirini takip eden birkaç aşamayı içeren yoğun bir eğitim dönemi önerdik. Kendi deneyimlerimden biliyordum ki bazen bu tür portallardan "geçmek" hoş olmayan, hatta bazen şok edici olan fiziksel bedene geri dönüşle birlikte sizi programdan "çıkaran" bazı nahoş hisler yaratır.

ÇİFTE HALE GELİP AYA GİDİŞ: İNSAN VE UZAYLI ÜSLERİ

Cihazlarının içine girdim ve bir sandalyeye oturdum, cihazın bana "kalıp" gibi görünen ve niyetlerimle çalışan özel enerji alanıyla hemen bir tür birliktelik yaratmayı hedefledim. Bir dakikadan kısa bir süre içinde çift hale geldim ve bu bana araştırma ekibinin cihaza bağlı olan Yapay Zeka ile ilgili sorunları büyük ölçüde çözdüğünü doğruladı. Fiziksel bedenden "çıktığımda" ve eterik plana girdiğimde, daha da fazla "solucan deliği" veya portal gördüm, bazıları Dünya'nın belirli bölümlerinden geçiyordu ve diğerleri yukarıya, dış uzaya ama özellikle Ay'a doğru gidiyordu.

O zaman bu portallardan birkaç sıçrama yapma fırsatını değerlendirebileceğimi düşündüm. Özellikle Ay'a doğru çekildiğimi hissettim ve onlardan birine daldım. Neredeyse anında, sadece birkaç metre yükseklikten Ay'ın ışıklı yüzeyini ve aynı zamanda yaklaşık yarım kilometre ötede, çok büyük olmayan bir kraterin dibinde yer alan bir askeri üssü gördüm. Ancak, tam merkezde değil, daha çok kenardaydı. Yapı büyük değildi, yatay olarak tüp gibi yerleştirilmiş iki silindirden ve aralarında

düzenlenmiş üç simetrik bağlantı şeridinden oluşuyordu. Bu tüplerin yanında, bir tür platform üzerinde bir TR-3B vardı ama çöldeki gizli askeri üste gördüğümden daha küçüktü.

Ay üssüne bakarken, etrafımda başka portalların ya da “atlama” olanaklarının belirdiğini fark ettim, görünüşe göre rastgele. Ay yüzeyinin başka bir bölgesine yansıdığını bildiğim bir tanesini seçtim. "Sıçradıktan ” sonra, yine bir kraterde başka bir üs gördüm, ama bu kez yapı dikdörtgen bir yapıya sahipti ve daha geniş bir alanı kaplıyordu. Yanında, yine bir platform üzerinde, tasarım olarak klasik “uçan daire” tipinde, ama boyut olarak nispeten küçük ve yapı olarak farklı iki yuvarlak şekilli gemi gördüm. Havada, yaklaşık elli metre yükseklikte, siyah üçgen bir gemi duruyordu.

Muhtemelen bir portallar “manifolduna” girmiştim, çünkü bazıları hemen yakınımda, diğerleri uzayın diğer bölgelerinde az ya da çok uzakta olan bu tür pek çok uzay-zaman açıklığı gördüm, ama yine de tezahürün sınırlarının bir şekilde Dünya ve Ay civarında olduğunu hissettim. Birdenbire hemen yanımda beliren böyle bir portala doğru çekildim ve o anda anında “Ay'ın karanlık yüzüne” ulaştım. Ondan kısa bir mesafede, elli metreden daha uzak olmayan bir başka üsse “çarpmıştım”. Her üç üs de Amerikan üssüydü ama farklı gruplara ait gibi görünüyorlardı. Böyle bir binaya yaklaşır yaklaşmaz bunu anladım. Yeni üs oldukça parlak bir şekilde aydınlatılmıştı. Ondan kısa bir mesafe ötede, yaygın olarak bilinenden daha modern olan özel giysiler içinde üç astronot gördüm. Tekerlekli bir araçla yakındaki platformda bulunan dairesel bir gemiye taşınıyorlardı.

O anda, hemen dikkatimi çeken farklı bir titreşim hissettim. Bu çok özel, çok daha yüksek ve aynı zamanda çok eski bir şeydi. Dikkatimi bu frekansı daha doğru algılamaya yönelttiğim anda bir tür emme hissettim ve hatta üç ya da dört saniyeden fazla olmayan bir süre boyunca çok yüksek bir hızla yaklaşık 200 kilometre olduğunu tahmin ettiğim bir mesafeye seyahat ettim. Ay'ın yüzeyinde başka bir üssün yakınında aniden durdum, ancak bu daha önce gördüklerimden çok daha büyük bir üs idi. Aynı zamanda beni oraya güçlü bir şekilde çeken o olağandışı frekanstaki enerjinin “gizemini” de çözmüştüm - dünya dışı bir Ay üssünün yakınındaydım.

Terk edilmişti ve bunun yanı sıra çok eski olduğunu söyleyebilirdim.

Fiziksel açıdan neredeyse tamamen karanlık olduğunu söyleyebilsem bile, süptil eterik boyutta formları ve genel olarak çevreyi algılayabiliyordum, neredeyse vurgulanmış bir alacakaranlık gibi. Üssün sadece bir tarafında muhtemelen izleme amaçlı bir fener gördüm. Üs, Dünya'da

bulabileceğinizden tamamen farklı bir düşünce tarzını gösteren bir tarzda, birbirine yakın, düzensiz ve dikey olarak inşa edilmiş iki binadan oluşuyordu.

Çizgiler, kıvrılma şekilleri, iki binanın tepesine dizilmiş yarım daire şeklindeki bitişik yan elemanlar ve diğer özellikler bana bizimkinden tamamen farklı bir titreşim seviyesinde olan bir uygarlığın "izini" gösterdi.

O üsse giden yolun nerede olduğunu bile söyleyemiyordum çünkü her şey kompakt, sağlam ve görünüşte sabitti, zaman tarafından tüketilmiş bir bilincin yalnız bir tanığıydı. Bu üssün uzun bir süre boyunca iskan edildiğini hissettim ve bu kulelerin korkunç yalnızlığını düşünerek, onları hangi olağanüstü varlıkların inşa ettiğini, hangi teknolojik temellere sahip olduklarını ve gezegenimiz için ne gibi planları olduğunu merak ettim.

Daha sonra Ay'ın karanlık yüzünde açılan bir portaldan dördüncü sıçramayı yaptım. İlk başta biraz tereddüt ettim çünkü nereye varacağımdan emin değildim ama sonunda risk aldım çünkü bunun Dünya ile Ay arasında tezahür eden çok sayıda ve sık portallardan oluşan bir "aile" olduğunu hissettim. İçeride kendimi bir şekilde "evimde" ve nispeten güvende hissettim.

DÜNYANIN UYDUSU HAKKINDAKİ GERÇEKLER

Tekrar Ay'ın parlak tarafına yansıtıldım. Bu farklı bölgelerle pinpon oynamak gibiydi. Yaklaşık 1,5 kilometre çapında geniş bir kraterin merkezine "ulaştım".

Benden çok uzak olmayan bir yerde çok yüksek binalar ve Dünya üssündekinden farklı tarzda, farklı boyutlarda birkaç kubbe vardı. Platin rengindeydiler ve tamamen pürüzsüzlerdi. Bunu hissetmeden bile, bunun da dünya dışı bir Ay üssü olduğunu kolayca anlayabilirdiniz, ama öncekinden farklı olarak aktifti. Eterik planda ve hatta astral planda, sizi ilgilendiren nesnenin veya varlığın enerjisel durumunu hissedersiniz ve ben o zaman, yakınlarda herhangi bir varlık görmemiş olmama rağmen, bu dünya dışı üssün çok aktif olduğunu açıkça hissettim. Bununla birlikte, ikisi yuvarlak ve biri büyük ve silindirik olmak üzere üç durağan gemi fark ettim.

O yeri düşünürken, yakınlardaki bir alana, kraterin bir kenarındaki çukura güçlü bir şekilde çekildiğimi hissettim ve orada yapay bir açıklık fark ettim. Bu açıklıktan "girdim", ama "girdim" terimi biraz uygunsuz çünkü eterik

boyuta böyle bir giriş, fiziksel planda olduğu gibi anında uzun mesafeler kat edebileceğiniz anlamına gelmiyor.

O açıklığa girdiğim anda Ay'a girdiğimi biliyordum. Bu neredeyse hiç sürpriz değildi çünkü her şey bana doğal görünüyordu. Pek çok insan ve hatta bazı bilim adamları tarafından doğru bir şekilde sezilen bu hipotezi bilmekle kalmayıp, artık yapısını çok özgür ve doğal bir şekilde araştırabiliyordum.

[DİPNOT: * Ay'ın içinin boş olduğu fikri, 1969 yılında Amerikan Ay görevi Apollo 12 tarafından gerçekleştirilen bir deneye dayanmaktadır. NASA, Apollo 12 modülünün yanı sıra bir roketi de kasıtlı olarak yere çakarak yaklaşık 12 ton TNT'ye eşdeğer bir patlayıcı gücü harekete geçirmiştir. Daha önce Ay'ın yüzeyinde o yerin yakınına yerleştirilmiş olan sismograf, Ay'ın sanki içi boşmuş gibi bir saat boyunca "çan gibi" titreştiğini gösterdi].

İlk başta, insanoğlunun ilk günlerinde Dünya semalarında bulunan büyük Sirius gemisi Neiberau ile belli bir benzerlik fark ettim, ama Ay'ın o gemi olduğunu söyleyemezdim. Örneğin giriş bölümünde, o zamana kadar benim için tamamen bilinmeyen semboller gördüm. Ancak bunlardan bazıları, holografik ekranda gördüğüm ve İnsanoğlunun kökeni ile ilgili olan görüntülerle çok az benzerlik taşıyordu.

Ayrıca devasa genişlikteki alanlarda inip çıkan basamakların yanı sıra karanlık koridorlara açılan çeşitli çıkışlar da gördüm. Büyük salonlardan ya da daha doğrusu küçük odalardan hızla geçtim, devasa kemerler ve karmaşık ekipmanlar gördüm ama yine de beklediğim kadar gelişmiş değildi.

Ayrıca büyük masalar, lombozlar ve ekranlar gördüm, hepsi çok ince bir tozla kaplıydı ve bunun nedeninin ne olduğunu söyleyemesem de dış kaynaklı olduğunu biliyordum. Bu toz tabakasının Ay'ın yüzeyine doğru, tahmin edebildiğim kadarıyla belki de ilk iki ya da üç seviyede oldukça tutarlı olduğunu gördüm. Bu bölgelerde kalınlığı bazen birkaç santime bile ulaşıyordu, tıpkı Ay toprağındaki toz gibi. Sıradan algılarımız için hayal edilemeyecek kadar uzun bir süre olan neredeyse 70 milyon yıldır bu şekilde varlığını sürdüren bir şeyi izliyordum; ve her yerde tam bir sessizlik ve ıssızlık, sonsuzlukta bir durgunluk vardı.

Bir anda, göreceli bir üzüntüyle, bugün bilim dünyasına hakim olan temel çıkmazı ve bilim insanları ile araştırmacıların içinde bulundukları inanılmaz materyalist kavramsal ataletten kurtulmaları halinde bunun ne kadar kolaylıkla ortadan kaldırılabileceğini düşündüm.

Bu durumun bir kısmı cehaletten, bir kısmı da halkın ileri bilgi ve teknolojiye erişimini engellemek için her şeyi daha düşük bir seviyede kontrol altında tutmayı amaçlayan bir organizasyonun çok sert manipülasyon ve engellemelerinden kaynaklanmaktadır. Ama tüm bunlar nüfusun büyük bir kısmı tarafından zaten iyi bilinen şeylerdir, görünüşte "görünmeyen" ve "bilinmeyen" etkiler neredeyse göz önünde hareket etmeye başladığı için "komplo teorisi" terimi artık geçersizdir.

Genel bir kural olarak, zararlı ve kibirli bir kendine yeterlilik ve kendini beğenmişlik eğilimi, özellikle bilim dünyasında çeşitli zorlama yöntemleriyle sürdürülmektedir ki bu aslında yeni, gerçekten yenilikçi ve özellikle bilgi ve teknoloji açısından verimli olabilecek şeyleri engelleme ve reddetme tutumudur. Bu şekilde, genç araştırmacılar ve bilim insanları, deha kıvılcımından yoksun, genellikle steril ve modası geçmiş bilgilerle bir şekilde "sarhoş" edilmektedir. Ancak içlerinden bazılarında böyle bir deha ortaya çıkma eğilimi gösterdiğinde, sistem tarafından derhal bastırılıyor.

Ay ile ilgili pek çok gizem bile bilim insanlarını düşündürmeli, onları biraz daha sağduyulu olmaya sevk etmelidir. Örneğin, bu durumda "doğal" bir oluşum sürecinden ve gezegenimizin yörüngesine sabitlenmesinden bahsedemeyiz.

Ay'ın uzaydaki konumunun, Dünya etrafındaki yörüngesinin, hızının ve kendi ekseni etrafındaki devrimsel hareketinin kozmik varoluş oyunu tarafından çok kesin ve tam olarak "programlandığını" söylemek gerçek bir bilinç şaşırtması ve bir bakıma zekaya ve sağduyuya karşı bir saldırı olacaktır. Böyle bir korelasyonun, çağdaş bilim adamlarının kendilerini ifade etmekten hoşlandıkları gibi "şans oyunu" yoluyla, yani "doğal" olarak kabul edilebilecek bir şekilde elde edilmesi neredeyse imkansızdır. Aslında Ay, Güneş Sistemi'ndeki bir gezegenin böylesine şaşırtıcı özelliklere sahip tek uydusudur.* Bana göre bunun en bariz örneği, Dünya'ya her zaman aynı "yüzünün" bakmasıdır; yani kendi ekseni etrafındaki dönüş periyodu, Dünya etrafındaki dönüş periyoduna eşittir. Başlangıçta bu durumla ilgili ayarlamalar vardı ve şimdi bile çok küçük farklılıklar var, ama bunlar insan gözü için algılanamaz bir marj içinde kalıyor. Bunun kanıtı, insanlar uydunun şimdiye kadar sadece alacakaranlık kuşağında kalan, hatta hiç görülmeyen kısımlarını giderek daha fazla görmeye başladıklarında ortaya çıkacaktır.

[DİPNOT: *Ay'dan getirilen kayalar bir başka büyük gizemdir. Aşırı miktarda titanyum içermektedirler; bu metalin uzay araçlarının yapımında sıklıkla karşılaşılan ve kullanılan bir metal olduğu düşünülmezse, bu kadar yüksek oranda bulunmasının görünürde "doğal" bir nedeni yoktur. İşlenmiş metaller (pirinç gibi) içeren diğer Ay kayaları arasında Uranyum 235 ve Neptün 237 bulunmaktadır, ancak kayaların çoğu Dünya'dan daha yaşlı görünmektedir].

“İKİZ PROJE” İLE İLGİLİ SONUÇLAR

Aslında bir gezegenimsi büyüklüğünde bir uzay gemisi olduğu ortaya çıkan Ay'ın içindeki çeşitli yerlerde hızla dolaşırken, Alfa Üssü'ne döndükten sonra Ay konusunu daha derinlemesine araştırmaya koyuldum.* Bunu düşünür düşünmez, beni büyük bir hızla çeken güçlü bir “akım” hissettim ve aniden fiziksel bedenime, Amerikan gizli üssündeki cihazın koltuğuna geri döndüm. Dönüş oldukça zor oldu ve fiziksel bedenimi eterik ve astral bedenle “yeniden senkronize etmem” birkaç dakikamı aldı. Bu bana Yapay Zeka'nın kaynak programının bir yerinde bu tür hoş olmayan yönleri düzeltmek için yeniden müdahale etmek gerektiğini gösterdi.

[DİPNOT: *Bir planetoid genellikle “daha küçük bir gezegen” veya “gezegene benzeyen şey” anlamına gelir, ama her zaman küresel bir şekle sahiptir].

“Yolculuk” on dakikadan az sürdü ama benim için verimli oldu. Oradaki ekibe cihazlarıyla yaşadığım deneyimin ana noktalarını kısaca anlattım ve oldukça dengeli olduğunu, harika sonuçlarla hızlı bir şekilde astral yolculuğu tetikleyebildiğini, ancak dönüşte daha iyi bir senkronizasyon gerektirdiğini söyledim. Bununla birlikte, özellikle, başlangıçtaki konsepti nedeniyle hala oldukça sınırlı olacağını fark ettim. Amerikalılar tarafından kullanılan prensip Eden'in inşasında uyguladığımız, yıldızsal ve gezegensel titreşim frekanslarının özel modülasyonuna dayanan prensipten farklıdır. Bunu özellikle astral yolculuk ile ulaşılan yerlerin etrafındaki göreceli enerji istikrarsızlığını fark ettikten sonra yaptık çünkü birçok portal oldukça rastgele bir şekilde ortaya çıktı ve kayboldu. Bu bana titreşim frekanslarının dağılımının cihazın hedefini sınırladığını gösterdi çünkü bu tür koşullarda istenen hedefle rezonansa ulaşmak zordur.

BİR ARMAĞAN

Amerikalı ekiple teknik işbirliğinin bazı ayrıntılarını görüşmek üzere Cezar ile birlikte laboratuvarda birkaç saat daha kaldıktan sonra ülkemize döndük. Ay'ın gizemlerini daha iyi anlamaya hevesliydim, bu yüzden Méntia ile temasa geçtim ve son deneyimlerimi paylaştım. Bana, portallardan çoklu “sıçramalar” yaptığım için, bu frekansları zaten özümsediğim anlamına geldiğini ve artık holografik ekranda Ay ve onun gerçek kökeni hakkında daha fazla ayrıntı görebileceğimi söyledi. Ondan bunu kolaylaştırmasını istedim ve onun nezaketinden gerçekten keyif aldım. Méntia hangardaki holografik ekrana tekrar erişebilmem için her şeyi ayarladı. Yeni açıklamaları beklerken yaşadığım heyecandan dolayı biraz tedirgin olsam da, Yapay Zeka

ile ilgili planımızı anlattığım Midas ile görüşmeyi başardım ve ondan daha verimli çalışabileceği bir ekip düşünmesini istedim. Soruna ilişkin verileri duyan Midas ilk başta biraz inatçı göründü. Daha sonra ona Amerikan ekibi tarafından programlanan Yapay Zeka yeteneklerinden bahsettim ve o da bunu bir meydan okuma olarak görüp görevi tamamlamak için yola koyuldu. Bana aklında işbirliği yapabileceği, bilişim ve sibernetik alanında son derece yetenekli üç gençten oluşan bir ekip olduğunu söyledi. Bunlardan birini zaten tanıyordum çünkü birkaç yıl önce bir siber saldırı vakasında Sıfır Departmanı ekibimize yardım etmişti.

Ertesi gün öğlen saatlerinde Apellos'lu adamla aynı hangarda bir kez daha karşılaştım. Kendi kendime gülümsedim çünkü her şey 2014 yılında İnsanoğlunun kökeni ile ilgili özet bilgileri ekranda izlediğim ziyaretlerimin bir tekrarı gibiydi, ancak şimdi "evin erkeği" gibi görünüyordum.

100 MİLYON YIL ÖNCE — PROTO-SİRİUS UYGARLIĞI

Holografik ekranda "doğal uydumuz" ile ilgili veçheleri izlemeye başladım. Ancak, zihinsel olarak konuya odaklanma şeklim ve Ay'ın iç kısmıyla ilgili son izlenimlerim nedeniyle, holografik ekran şu andan Ay'ın başlangıcına kadar akaşik görüntüleri oynatmaya başladı, kökenine çok yakın bir noktadan başlayarak. Ancak burada, hem kafa karışıklığı yaratmamak hem de bu gerçekleri mantıklı ve doğal bir şekilde sunabilmek için meydana gelen olayları kronolojik sırasına göre yazacağım.

Holografik ekranda gösterilen görüntülerden, uzun bir zaman önce Sirius A yıldızının gezegen sisteminde, oldukça ileri bir teknolojik seviyeye ulaşmış evrimleşmiş insansı bir uygarlığın var olduğunu anladım. Örneğin, bu uygarlık devasa gemilerle yıldızlararası yolculuk yapabiliyordu ve bu da uzay ve zamanı yöneten yasalar üzerinde bir miktar kontrol sahibi olduğu anlamına geliyordu. Bu uygarlığın üyeleri bugünkü Siriuslular değil, onların çok uzak atalarıydı. Garip bir şekilde, bu kadim uygarlığın adını göremedim veya anlayamadım ya da algılamak için yeterince dikkatli veya rafine olamamış olabilirim.

Bunun yerine, o zaman diliminin ne olduğunu daha net bir şekilde öğrenmeyi merak ediyordum ve söyleyebileceğim kadarıyla, özetle 95-98 milyon yıl öncesine, belki de daha da eskiye ait bazı görüntüler görebildim. Bu insansı

varlıkların ırkı zaman içinde evrimleşmiş ve birçok dönüşüm geçirmiş. Sonunda yok olmuş, ama DNA'sındaki çeşitli bilgiler, bugünkü Sirius ırkının özellikleri ortaya çıkana kadar, Sirius A yıldızının gezegen sisteminden de, zaman içinde birbirini takip eden diğer birçok insansı uygarlık türüne aktarılmış.

İzlediğim görüntülerde, o son derece eski Sirius uygarlığındaki varlıkların tipolojisi, ortalama boyları daha yüksek, yaklaşık iki metre olsa bile, insanlara oldukça benziyordu. Derileri inci beyazı rengindeydi ve hafif mavimsi bir tonu vardı; saçlarının çoğu da koyu mavinin tonlarıyla siyahtı. Gözleri sıradan bir insanınkinden daha büyüktü ama ağızları daha küçüktü.

En başından beri, yüz hatlarının uyumundan ve özellikle de ağırbaşlı kıyafetlerinden ve hareket ve davranışlarından yayılan karakter bütünlüğünden etkilenmiştim. Bu özellikler çağlar boyunca bugünün Siriuslularına aktarılmış.

Görünüşe göre ataları kendi takımyıldızlarının yanı sıra bir zamanlar koloniler oluşturarak yaşadıkları Orion takımyıldızını da oldukça iyi biliyorlardı.* Daha sonra bu popülasyonlar bireyselleşti ve diğer uzaylı ırklarla melezleşerek "yeniden yaratıldı". Bu bana holografik olarak, orijinal DNA'nın farklı oranlarda ve varyantlarda diğer DNA türleriyle kombinasyonları yoluyla sunuldu; her biri, melezleşmelerin özelliğini daha kolay tanımlayabilmek için ilgili ırkın fiziksel yapısının tipolojisiyle karşılaştırıldığında, az ya da çok yoğun titreşen renk dalgalarıyla gösterildi.

[Sözü edilen takımyıldızı, gökyüzündeki en parlak yıldız olan Sirius A'yı içeren *Canis Majoris* 'tir.]

UYGARLIKLAR 30 MİLYON YIL BOYUNCA TÜREDİ

Bu ırkların tipolojisini içeren görüntüler birkaç saniye boyunca o kadar yüksek bir hızla birbirini takip etti ki neredeyse hiçbir özelliği ayırt edemedim. Ekranda, yüzlerce beden dönüşümünden "geçen" yaklaşık bir prototipin tek bir görüntüsü vardı ve mevcut duruma çok hızlı bir gelişimi tasvir ediyordu. Bu şekilde bana muazzam bir zaman diliminin geçişinin ve başlangıçta gördüğüm uygarlıktan türeyen, her biri temel varlık tipolojisiyle temsil edilen uygarlıkların art arda gelişinin gösterildiğini hemen anladım. "Gelişim" yaklaşık 29-30 milyon yıllık bir aradan sonra durdu, ancak bu uygarlıkların bedensel formlarında önemli farklılıklar fark etmedim. Hepsi aynı özellikler etrafında "dönüyor" gibiydi. Son görüntüleri temsil eden

uygarlık da teknolojik olarak gelişmiş ve yıldızlararası yolculuğa hakimdi. Bir bakıma, Siriuslu yaratıkların derilerinin biraz daha mavi olması dışında, yaklaşık 100 milyon yıl öncekinin bir kopyası gibi görünüyordu. Her şey, ilk uygarlıkta olduğu gibi, başlangıçta gördüklerimin bir tekrarı gibiydi ve buna Sirius A yıldızının etrafındaki takımyıldızlardaki yıldız sistemlerinin kolonileştirilmesi ve diğer ırklarla melezleşmeler de dahildi.

TERRAFORMASYON SANATI

O zamanlar Dünya'nın kadim Siriusluların "ruh" gezegenlerinden biri olduğunu, onlar tarafından sabır ve azimle "çobanlık" edildiğini fark ettim. Yüz binlerce yıllık kozmik evrim sürecinde biriktirdikleri deneyim, gezegensel biyosferin dönüşümü söz konusu olduğunda, bunun kademeli olarak ve uzun bir zaman dilimi içinde yapılması gerektiğini anlamalarını sağlamıştı. Örneğin, ekosistemin atmosferin dönüşümüne ayak uyduramadığı ve sonuç olarak kuruduğu bir çift yıldız sistemindeki bir gezegenin etrafındaki doğal bir uyduda "dünyalaştırmanın" etkisi bana gösterildi. Şiddetli fırtınalar yaşandı ve bitki örtüsünün çoğu yandı. Bu başarısızlık muhtemelen onlar için önemli bir dersti, aksi takdirde bu kozmik olay bana holografik ekranda sunulmazdı. Daha sonra o uydudaki doğal yaşam alanının yeniden yaratılması ve uygun şekilde ayarlanması uzun zaman aldı. Bu nedenle, sorun ortaya çıktığında, biyosferin doğal ve sürdürülebilir bir şekilde adapte olmasına, stabilize olmasına ve büyümesine izin vermek için Yerküreyi dünyalaştırma planları yüzlerce ve hatta binlerce yıl uzadı.

KRETASE DÖNEMİNİN SONUNDA YERYÜZÜNDE GÖRDÜKLERİM

O günlerde gezegenimizin toprakları büyük ölçüde yaprak dökmeyen ormanlarla kaplıydı.* Bunu çok çabuk anladım çünkü görüntüler bana her zaman belirli ağaçların kozalaklarını gösteren ama asla yaprak döken (ağaçların mevsimle birlikte renk değiştirdiği ve yaprakların sonbaharda döküldüğü) ormanları veya çiçekleri göstermeyen "yakınlaştırmalarla" dünyanın dört bir yanındaki bölgeleri hızlı bir şekilde art arda gösterdi. Bunun yerine bana kaktüslerin bulunduğu oldukça geniş alanlar gösterildi. Genel olarak konuşursak, o zamanki bitkiler, ama özellikle ağaçlar, eğrelti otları ve kaktüsler bugünkünden çok daha büyüktü.

[DİPNOT: * Yazarın tanımına göre bu, 68-69 milyon yıl öncesi ile 65 milyon yıl öncesi arasındaki bir dönem olabilir ki bilimsel olarak Kretase döneminin sonuna karşılık gelir, ancak aynı zamanda Paleojen'in (66-23 milyon yıl öncesi) başlangıcını da yakalar].

Bu son derece uzak zamanlarda, Dünya'nın atmosferi çok daha fazla karbondioksit içeriyordu ve gezegenin manyetik alanı daha yoğundu. Yerden birkaç on kilometre yükseklikten bana gösterilen bir görüntüde, atmosferde çok fazla toz olduğunu ve Güneş'ten gelen ışığın filtrelenerek gökyüzünün sarı-turuncu göründüğünü görebiliyordum. Hiçbir görüntüde bugün gördüğümüz berrak mavi gökyüzünü ya da gökyüzünde parlayan güneşi görmedim. Her şey sisliydi, Sahra'da daha zayıf bir kum fırtınası sırasında olduğu gibi. Daha sonra yaklaşık 800-1000 kilometre olduğunu tahmin ettiğim bir yükseklikten Dünya'nın göklerden görülen görüntüleri gösterildi. Etrafında ve hatta daha uzakta uzayda görebildiğim tek şey kozmik tozdu.

Ardından, gezegendeki çeşitli iklim ortamlarından enstantaneler art arda ekranda belirdi; yani, Dünya'da o dönemde, yaklaşık 100 milyon yıl önce gezegenimizdeki yaşam aşaması bana gösteriliyordu. Bitkiler mavimsi yeşil, bazen de kırmızımsı kahverengiydi. Bitki örtüsü gürdü, yaprak döken ormanlardan çok, büyük etli kaktüsler ve çok etli olan aloe benzeri yapraklı bitkiler vardı. Su ortamı ise devasa algler ve her türden birçok canlıyla daha gelişmişti. Karada sadece çeşitli formlarda sürüngenler ve çok çeşitli böcekler vardı, ancak memeliler yoktu. Ayrıca, o döneme ait görüntülerde gezegenimizde herhangi bir zeki varlık da bana gösterilmedi ve görmedim.

Bu ilk izleme aşamasından sonra iki ana fikri hatırladım. Birincisi, o dönemde Dünya'da yaprak döken ormanlar ya da çiçekler yoktu. Öte yandan, hem gezegenin atmosferinde hem de çevresindeki kozmik boşlukta çok fazla toz vardı ve bu da güneş ışığını önemli ölçüde engelliyordu.

GEZEGENDEKİ EVRİMİN DURGUNLAŞMASI

İncelediğim holografik görüntüler belirli değildi, daha çok bana bir bütün olarak genel bir bakış sunuyordu, böylece o zamanlar gezegenimizde ne olduğunu bilebiliyordum. Sonradan anladım ki bu sunumun amacı bana Dünya'nın o zamana kadar nasıl geliştiğini ve Siriuslu atalar tarafından başlatılan terra oluşturma ile neler olduğunu karşılaştırmalı olarak göstermekti. Onlar için Dünya, Güneş Sistemi'nde iyi bir konuma sahipti ve Dünya'nın yerçekimi onların beden yapısı için uygundu, Sirius A yıldızının spesifik radyasyonuna adapte olmuştu ama bazı açılardan bizim Güneş'imizden yayılan radyasyona benzerdi.

Bununla birlikte dezavantajları da vardı. Birincisi, atmosfer o kadim uygarlığın varlıkları için çok iyi bir bileşim değildi, çünkü koruyucu bir kask olmadan “hava” uzun süre solunamazdı. Öte yandan, genetik çalışmalar

Dünya'nın uzun zamandan beri evriminde bir durgunluk durumuna ulaştığını göstermiştir. Kadim Sirius uygarlığı, gezegeni dünyalaştırma sürecini başlatmış olsa bile, o zamanlar var olan mütevazı biyolojik materyal nedeniyle bu koşullarda çok az şey değiştirebileceğini fark etti. Buna ek olarak, bilim ekipleri biyolojik seviyede, gezegende var olan genetik kombinasyonların hala oldukça basit olduğunu belirtmişlerdir. Pratik olarak konuşmak gerekirse, ne bitkiler ne de hayvanlar aleminde bu kombinasyonların büyük bir çeşitliliği yoktur. Karasal ya da sucul flora ve fauna oldukça zengin olduğu için bu durum daha da şaşırtıcıdır.

SİRİUS VE AMİRAL MÜDAHALESİ

Daha sonra bu gezegenin daha da evrimleşmesi sorusu ortaya çıktı. Böyle bir sürecin aşamaları ekranda çok hızlı bir şekilde belirdi ve birbirini izledi. İlk aşama, ince ve bol miktarda tozun temizlenerek "havanın" arındırılmasıydı. Ardından atmosferin oksijence zenginleştirilmesi ve gezegendeki yaşamın evrimleşebilmesi için daha karmaşık genetik melezlemelerin yapılması geliyordu.

Daha sonra bu gelişmiş uygarlığın amiral gemisini gördüm: devasa ve küresel, yaklaşık Ay'ımız büyüklüğünde. Görüntü daha sonra geminin içine "kaydı" ve devasa boyutlarda beyaz kemerleri olan bir odada sabitlendi. Odanın ortasında "yuvarlak masa" diyebileceğimiz bir yer vardı ve burada geminin lider kadrosunda yer alan o uygarlığın birkaç temsilcisi bulunuyordu. Orada bulunan herkes kolları ve gövdesi boyunca uzun çizgiler gibi mavi ekleri olan gümüş-beyaz bir takım elbise giyiyordu. Telepatik olarak, boyutlar arası kulaklık aracılığıyla, gezegenimizdeki evrimi artırma ve dünyalaştırma olasılıklarını tartıştıklarını anladım.

Oradaki herkesin elinde şimdi eski tabletlerle ilişkilendirebileceğimiz bazı cihazlar vardı. Ancak onlar için bunlar bükülebilen ama aynı zamanda sıradan tabletler kadar sert olabilen ince gümüşi ve neredeyse şeffaf levhalar gibiydi. Örneğin, masadaki bazı insanların bu tableti nasıl yuvarladığını, diğerlerinin katladığını ve diğerlerinin de dikdörtgen şeklinde nasıl sabit tuttuğunu gördüm.

ORMA

Sonraki görüntüler aynı odayı gösteriyordu, ama o toplantıda bir de kadın gördüm. Kadının art arda hızlıca gösterilen fotoğrafları bana onun galaktik

misyonlarının araştırma departmanının başı olduğunu gösterdi: Orma adında, uzun boylu, mavi gözlü, parlak gümüş sarısı saçları olan bir kadın. Yaşının yaklaşık kırk beş dünyevi yıl olduğunu tahmin ediyordum. Ayakta duruyordu ve yuvarlak masanın ortasındaki bir yarıktan görünen hologramlara dayanarak aktif bir şekilde açıklama yapıyordu.

Daha sonra bana holografik ekranda onun özel faaliyetiyle ilişkili görüntüler gösterildi. Orma'nın o gemideki uzmanlık alanı biyolojiydi, ama bu terim bugün bildiğimizden çok daha kapsamlı bir anlama sahipti. Tıpkı Apellos ve özellikle de Méntia için olduğu gibi, tıp da mevcut bilimimizin algıladığından çok daha fazlasını ifade ediyordu. Orma çok iyi bir araştırmacıydı ve şu anda "gezegensel nano biyoloji" olarak adlandırabileceğimiz bir alanda uzmanlaşmıştı, çünkü Siriuslu kadın kuantum alanı, nano makineler, yüksek enerjiler ve başta yerçekimi olmak üzere temel kuvvetler hakkında derin bir bilgiye sahipti.

Kadim uygarlığın galaksimizde yürüttüğü çalışmalar pek çok yıldız sistemi ve gezegeni içeriyordu. Gördüğüm amiral gemisi galaksinin bu bölgesindeki çalışma gemilerinden biriydi. Orma esas olarak bir gezegeni dünya dışı varlıkların yaşamına uygun bir habitata dönüştürme ya da bu gezegenlerde zaten var olan uygarlıkların evrimini kolaylaştırma operasyonlarında yer alıyordu. Kadim Sirius ırkının aslında galaksinin çeşitli yerlerinde pek çok kolonisi olduğunu görünce, bunun pek çok değişkeni olan çok karmaşık bir eylem olan "terra oluşturma (dünyalaştırma)" süreciyle ilgili olduğunu hemen anladım.

Daha sonra bana bir araştırma ekibi eşliğinde Orma'nın Dünya'daki resimleri gösterildi. Ekibin tüm üyelerinin yüzlerinde ağız ve burunlarını çevreleyen bir tür maske vardı. Görünüşe göre basınç ve genel iklim koşulları bedenleri için uygundu çünkü uzay giysisi giymiyorlardı, sadece muhtemelen soludukları havayı temizlemek için ilgili maskeyi takıyorlardı. Ekip farklı toprak, su ve bitki ortamlarından örnekler aldı. Daha sonra Orma'nın resimlerini tekrar gördüm, ama bunların başka bir döneme, muhtemelen yıllar sonrasına ait olduğunu fark ettim, çünkü Siriuslu kadının saçları farklı şekilde düzenlenmişti ve yüzü daha olgundu. Toplanan veriler ve uygun teknolojiler temelinde Dünya sorununu çoktan incelemiş olduğunu ve Amiral Konseyi'ne sunmak üzere bir dizi öneri hazırladığını anladım.

Orma, o dönemde Dünya'da var olan bitki örtüsü ve faunadaki DNA yapısını derinlemesine analiz etmiş ve DNA'nın farklı kombinasyonlarının yanı sıra atomik seviyede biyolojik değişimlerin aslında oldukça karmaşık olduğunu,

ama bunların ötesinde evrim olasılığının olmadığı maksimum bir “ çaprazlama ” (melezleşme) eşiğine ulaştıklarını gözlemlemişti. Ancak o bir çözüm buldu. Evrimi daha da ileriye götürmek için, Dünya'nın biyosferine etki edecek kalıcı ve sabit bir güç alanına ihtiyaç olduğunu söyledi. Diğer gezegenlerden bitki ve hayvanları getirip Dünya'ya entegre etme olasılığı tartışıldı, ama sonuç belirsiz olurdu; ve her durumda, sürelerinin uzunluğu göreceli olduğu için sadece yerel olurdu. Bunu holografik olarak sergilediği karmaşık simülasyonlarla nasıl gösterdiğini gördük.

TERRAFORMASYON VE DÜNYA İÇİN UZUN VADELİ KARMAŞIK BİR ÇÖZÜM

Kadim Sirius uygarlığı, nüfusunun yaşamasına uygun bir habitat sağlamak için gezegenimizin genel bir dünyalaştırılmasına ihtiyaç duymuştur. Gezegenin sadece bir bölgesi ya da belirli alanlarıyla sınırlı yerel eylemler yeterli olmazdı. Bu nedenle amiral gemisi konseyi Orma tarafından sunulan ikinci seçeneği, yani Dünya'daki DNA'yı, bitki yaşamını ve hayvan yaşamını sürekli ve derin bir şekilde etkileyecek devasa bir genel güç alanının faaliyetini içeren seçeneği tercih etti. Başka bir deyişle, gezegenin karmaşık, derin ve genel bir terraformasyonuna karar verdiler ki bu da sonunda bugün bildiğimiz biyosfere yol açacaktı.

Bu uygarlığın üyeleri, bu alanda zaten sahip oldukları engin deneyim nedeniyle acele etmediler, çünkü böyle bir dünyalaştırmanın yüzlerce karasal yıl veya daha uzun sürebileceğini biliyorlardı, ama öyle olsa bile, aynı koşullar altında gerçekleşecek olsaydı, Doğanın tekil eyleminden çok daha kısa olacaktı. Bir bakıma bu bana Elinor'un eski zamanların Siriuslularının “gezegenlerin simyacıları” gibi olduklarına dair söylediklerini hatırlattı çünkü onların hareket tarzı Orta Çağ'ın laboratuarlarındaki simyacılarınkine benziyordu. Madde üzerinde gerçekleştirdikleri işlemlerle, Doğa'nın döngülerini uyumlu bir şekilde, onun yasalarına saygı göstererek hızlandırdılar.

Orma sunumunda, Dünya'ya “uygulanacak” dev alanın gücünün ilginç bir koşulu karşılaması gerektiğini gösterdi: uzun bir süre boyunca etki edecekti, ama yine de değişken olmalıydı. Orma'nın çok karmaşık hesaplamalarını ve simülasyonlarını Konsey üyelerine nasıl sunduğunu gördüm. Eğer güç alanının enerjisi sürekli olsaydı, biyolojik yaşamın bir süre sonra buna

“alışacağını” ve bunun da Dünya'daki evrimin “düzleşmesine” yol açacağını belirtti. Ama eğer bu enerji periyodik olarak değişiyorsa, o zaman biyolojik olarak aktif bazı kombinasyonların öncülleri yerine getirilmiş olacak ve yaşam canlanmaya devam edecekti.

O zamanlar, bu devasa enerji alanının ne üreteceği henüz belli değildi. Orma sadece Dünya'daki yaşam üzerinde etkili olması için gerekli parametreleri gösteren bir fikir ve hesaplamalar sunmuştu. Fikir iyiydi ama atmosferdeki ve gezegenin daha uzak bölgelerindeki toz sorununu çözmüyordu; bu faktör güneş ışığını önemli ölçüde engelleyerek yüzeye ulaşmasını önlüyordu. Eğer kozmik toz gezegenin etrafından uzaklaştırılmış olsaydı, daha fazla güneş ışığı olacak, atmosfer daha fazla iyonize olacak, yağmurlar daha bol olacak ve yaşam daha fazla gelişme olanağına sahip olacaktı. Bunun nedeni, Güneş'ten ve uzaydan gelen enerjinin çok daha geniş bir frekans spektrumunda Dünya'ya ulaşabilmesi için daha elverişli bir ortam yaratılmış olmasıdır. Bu fikri gerçekleştirmek için çözümlerden biri gezegenin etrafındaki tozu vakumlamaktı, ama daha sonra Orma'nın iki fikri birleştirmek için nasıl ilham aldığı gösterildi: gezegeni bu dış güç alanı aracılığıyla dünyalaştırmak ve Dünya'nın etrafındaki tozu tek bir eylemle “temizlemek”.

FAYDALI BİR KARŞILAŞTIRMA

Zamanın sisleri içinde bu olayların görüntülerinin sentezini izlerken, teknolojik olarak gelişmiş iyiliksever yabancı uygarlıkların Evren'deki bazı gezegenlerde yaşamın evrimine ne kadar uyumlu ve entegre bir şekilde katkıda bulunduklarını bir kez daha fark ettim. Onlar, bugün Dünya'da kendi güçlerine tamamen güvenen ama gerçekte Yaratılışın gizemlerinden hiçbirini anlamayan bazı bilim insanları gibi bencilce ve kibirli bir şekilde hareket etmiyorlar. Bu tür gelişmiş dünya dışı uygarlıklar her zaman daha yüksek göksel güçlerle ve ilahi ilhama sahip varlıklarla bağlantılıdır ve içlerinde eylemlerini destekleyen ve yönlendiren ruhsal açıdan son derece evrimleşmiş varlıklar vardır. Bu tür uygarlıklarda, onları bu kadar gelişmiş kılan bilim ve maneviyat arasında yakın bir işbirliğinden söz edebiliriz. Ancak böyle bir durumda evrenin nasıl “işlediğine” ve bu düzeyde yaşamın gerçekte ne anlama geldiğine dair genel bir bakış elde edilebilir.

Karşılaştırmalı olarak konuşmak gerekirse, Dünya'daki mevcut bilimin materyalist görüşü ve evreni anlamanın erken aşaması bizi galaksideki en

gelişmiş uygarlıklar arasında daha düşük bir hiyerarşik seviyeye yerleştirmektedir. Bilim insanları Mars'ta mikroplar ya da bakteriler şeklinde "dünya dışı yaşam" bulma düşüncesiyle kendilerinden geçerken, petrol ve kömüre dayalı geleneksel enerji kaynakları hâlâ kullanılırken, tüm gezegen "tüm evrende yalnızız çünkü şimdiye kadar başka kimseyi bulamadık" diyen kaba bir manipülasyonun "perdesi" altındayken, tüm bunlar yetkinlik ve sağduyunun teşvik edilmesinden çok aptallığın övülmesine benziyor. Gerçekte, Dünya'da üstün teknolojiler mevcut ve icat edilmiş olsa da, çok az sayıda insan bunlara erişebiliyor ve birçoğu sadece küçük mali çıkarlar nedeniyle kasalarda kilitli tutuluyor. Gezegen nüfusunun büyük çoğunluğu "çağdaş Ortaçağ" benzeri bir ortamda, tamamen cehalet içinde çeşitli yollarla yaşamlarını sürdürmeye çalışmaktadır. Bu koşullar altında, yıldızları arzulamak ya da dikkatinizi ruhsal evriminize yöneltmek zordur.

Zihinsel sapmam sadece birkaç saniye sürdü çünkü Apellos'lu gelen adam hemen konuya odaklanmam için dikkatimi çekti. Görüntüler çoktan bulanıklaşmaya başlamıştı ve ekranın sağ tarafındaki bazıları tamamen donmuştu. Başka görüntülemelerde de bu tür "deneyimler" yaşamıştım, dolayısıyla orijinal fikri sıfırlamak zorunda kalmadan "oyuna" nasıl geri döneceğimi biliyordum. Dikkatimi Orma'nın görüntüsüne çevirdim ve bu süreci destekleyen tek boyutlu kulaklık aracılığıyla holografik ekrana yeniden bağlandım.

PARLAK BİR FİKRİN KARMAŞIKLIĞI

Orma'nın fikri, bu dalgalanan güç alanının tüm gezegeni kuşatması ve bir enerji halesi gibi "sarması" yönündeydi. Bunu başarmak için, her iki gereksinimi de karşılayacak kadar büyük kütleye sahip kozmik bir cismi Dünya'nın etrafına getirmeyi önerdi: gezegendeki bitki ve hayvan krallıklarının evrimini yönlendirmek ve etrafındaki kozmik tozun "emilmesine" yardımcı olmak.

Orma'nın Dünya'nın çevresindeki bu cismin o dönemde gezegenimiz üzerinde yaratacağı etkileri özet olarak açıkladığı hologramı gördüm. Hatta o zamana kadar Güneş'ten gelen enerji frekanslarını ve gezegenin etrafındaki tozun ve atmosferinin "temizlenmesinden" sonra eklenebilecek frekansları paralel olarak gösteren bir tür grafik bile gördüm. Görüntüler aynı zamanda farklı bitki ve hayvanların DNA'larının evrimini, başlangıçtaki genleri ve daha sonra yeni güneş ve kozmik enerji frekanslarının etkisi altında bu

genlerde hangi dalların ortaya çıktığını ve bunların çeşitli kombinasyonlarının nasıl yapıldığını, yani karmaşıklıkta bariz bir gelişmeyi gösteriyordu.

Gezegenimizdeki yaşam için tüm bu önemli değişiklikleri üretecek olan kozmik nesne - çevredeki kozmik uzaydan tozun emilmesinden, enerji ve güneş ışığının çok daha karmaşık etkisiyle birlikte bitkilerin ve genel olarak tüm canlıların DNA'sı üzerindeki özel güç alanının etkisine kadar - tüm bu canlıların çoğalması ve gelişmesi için başka olasılıklara da yol açacaktı. Gezegenimizin evriminde o zamana kadar, sadece kaslar ve eğrelti otlarına hakim olan, özellikle sporlar** yoluyla bitkisel üremeden* söz edebiliyorduk. Solar enerjinin düşük frekansları ve Güneşin ışığından gelen mikrodalgalar çoğunlukla filtreleniyordu çünkü ısı ve nüfuz eden yüksek frekanslı dalgalar Dünya'nın hemen yakınındaki toz "barajından" geçmeyi başarıyordu. Ama Orma tarafından önerilen çözüm kullanıldığında, frekans aralığı artacak ve hem bitkiler hem de hayvanlar aleminde çok daha fazla enerji ve biyokimyasal değişim yaşanacaktı. Bitkilerin çeşitliliği "patlayacak" ve bu da zaman içinde atmosferde daha fazla miktarda oksijen üretecekti. Daha sonra başka görüntülerde, daha önce var olmayan ama daha sonra muhteşem bir şekilde gelişen çeşitli bitki türleri gösterildi. Örneğin o zamanlar çimen yoktu, sadece büyük etli yaprakları olan alçak bitkiler ya da sarkan bitkiler vardı. Biraz öngörüde bulunarak, gezegenin dünyalaştırılmasının başlangıcından bir süre sonra, bazıları çok yüksek olan çeşitli ot türleriyle kaplı kuru alanlarını gösteren görüntüler gördüm.

* Bitkilerde vejetatif üreme, uzmanlaşmamış eşeysiz mikroplar tarafından gerçekleştirilen özel bir eşeysiz üreme türüdür. Yavru tek bir ebeveyn tarafından üretilir. Böylece yeni birey, ebeveyn bedeninin bir parçasından meydana gelir. Çoğu bitkide vejetatif üreme vejetatif organlar aracılığıyla sağlanır: gövde, kök ve yapraklar. Hücreler embriyonik aşamaya geri döner ve yoğun bir şekilde bölünerek yeni bir bitkinin ortaya çıkmasını sağlar. Vejetatif çoğalma köklerdeki tomurcuklarla, sürünen gövdelerle, yeraltı gövdeleriyle (soğanlar, rizomlar veya yumrular gibi) veya gövde veya yaprak parçalarıyla (çelikler) sağlanabilir.

** Bazı karasal bitkiler sporlar yoluyla çoğalır. Bu durumda, özelleşmiş eşeysiz üremeden bahsediyoruz. Bunlar, kaslarda ve eğrelti otlarında belirli organlarda oluşan özelleşmiş tek hücreli eşeysiz mikroplardır.

Orma'nın bu fikri daha sonra birçok gezegen sisteminde meşhur olduğu bir kavram haline geldi. O zamandan beri, kadim Siriusluların uygarlığı bu fikri galaktik enerjileri kullanarak ve onları yaşamın kitlesel evrimine hassas bir şekilde hesaplanmış referans noktalarına yerleştirerek çoklu etkilerle anlamış ve yaygın bir şekilde uygulamıştır; bu enerjilerin varlığı ve özel alanları sayesinde, bazı kozmik enerjilerin diğer etkileriyle birlikte, ihtiyaç duyulan

şeye bağlı olarak belirli evrim süreçlerini hassas bir şekilde etkilemekte ve ilişkilendirmektedir.

Aynı hareket tarzı çok daha sonraları, o kadim Sirius uygarlığının torunları, diğer gelişmiş dünya dışı uygarlıklarla birlikte, insan ırkının yaratılışını doğru bir şekilde belirlemeye ve etkilemeye başladıklarında da kullanıldı. Bir gezegenin ya da uydunun belirli hassas bölgelerine yerleştirdikleri planetoid benzeri devasa gemileriyle binlerce hatta on binlerce karasal yıl gibi uzun süreler geçirerek, doğa yasalarını ihlal etmeden yaşamın evrimini akıllıca etkileyebilmişlerdir. Bu da evrimin doğal seyrine doğru önemli ama uyumlu bir ivme kazanmasıyla sonuçlandı.

Yine de bu fikir bizi çok fazla şaşırtmamalıdır. Bir orman dikilse ve ağaçların büyüyüp yükselmesi için onlarca yıl beklemek gerekse bile, bu orman çevresindeki ekosistemi önemli ölçüde etkiler; oysa kendi haline bırakılsaydı, doğanın bu görevi tamamlaması çok daha uzun zaman alırdı. Bu analoji, tüm bir gezegendeki biyolojik yaşamın gelişimini ve evrimini dikkate alan dünyalaştırma ve diğer büyük ölçekli eylemler yoluyla kozmik düzeyde müdahale edildiğinde daha da belirginleşir.

PRATİK SEVİYEDE KOZMİK VERSİYONLAR

Orma'nın bu parlak fikrinin uygulanmasına karar verildikten sonra, amiral gemisinde binlerce varlığın ileri teknoloji kullanarak, özellikle de süreçlerin, olasılıkların ve meydana gelebilecek etkilerin zaman simülasyonlarını gerçekleştirmek için birlikte çalıştığı devasa bir faaliyetin geliştiğini gördük. Bana anlatılanlardan anladığım kadarıyla bu çok büyük ve son derece karmaşık bir işti ve amiral gemisindekilerin büyük bir çaba göstermesini gerektiriyordu.

Simülasyonların sonuçları elde edildikten ve böyle bir eylemin Dünya'daki yaşamın evriminde gerçekten de olağanüstü bir sıçrama anlamına geleceği anlaşıldıktan sonra, bunu somut olarak başarmak için en uygun yöntemin seçilmesi sorunu gündeme geldi. Çözümlerden biri, Dünya'nın yakınına yerleştirilecek ve gezegen büyüklüğünde yeni bir gemi inşa etmeye eşdeğer olacak devasa bir nesnenin fiilen inşa edilmesini öneriyordu. Ancak bu, o gelişmiş uygarlık için bile özel bir çaba gerektirecekti. O zamanlar, kadim Siriusluların gemileri, devasa olsalar bile, yine de malzemeden yapılmıştı, yani altın ve titanyum dahil olmak üzere metaller ve somut fiziksel elementler içeriyorlardı, aynı zamanda bugün bile bizim için bilinmeyen çok

özel özelliklere sahip başka metaller de içeriyorlardı, ama bunların hepsi fiziksel malzemeydi. Bana çok sayıda etkileyici görüntüde gösterildiği gibi, böylesine dev bir yıldız şeklindeki uzay gemisini yapabilecek teknolojiye, bugünkü Sirius uygarlığının ve Arkturuslular gibi teknolojik olarak ileri diğer uygarlıkların teknolojisine kıyasla henüz ulaşılmamıştı.

Bir başka öneri de Jüpiter ya da Satürn'ün doğal bir uydusunu "çekip" yörüngeye yerleştirmekti, ama bu da uydunun kütlesiyle başa çıkmanın zorluğu gibi bir dizi başka önemli sorunu beraberinde getirecekti ki bu kütle hesaplamalar ve simülasyonlar sonucunda ortaya çıkan kütleyle neredeyse kesinlikle uyuşmayacaktı. Buna bir de uydunun kendi yaşamından koparılması nedeniyle "verici" gezegen üzerindeki bazı özel yan etkiler ve buna eşlik eden tüm etkiler eklenecekti. Daha sonra Jüpiter ve Satürn'ün gaz halinde gezegenler olduğu, fiziksel planda cansız oldukları ve birçok uydularından birini alarak bıraktıkları "boşluğun" bu nedenle çok büyük bir etki bırakmayacağı ileri sürüldü.

Daha sonra sıvı çekirdekli bir gaz uydusu getirme fikri ortaya çıktı; bu durum büyük bir hacme sahip olacak ve gezegenimizin biyosferini etkileyebilecekti. Bana sunulan tüm bu varyantları büyük bir ilgiyle izlerken, o çok uzun zaman önce tartışmaya açıldıkları ve tartışıldıkları gibi, yine de kendime son varyant üzerinde bir sapmaya izin verdim. Sıvı bir çekirdeğe sahip gaz halinde bir uydu olasılığı gözüme çarptı. Böyle bir sorun hakkında çok şey biliyordum çünkü kısa bir süre önce Dr. Xien ile bu konuyu tartışmıştım. Evrendeki su temel bir şeydir. Bu bildiğimiz "içme suyu" değil elbette, ama daha çok "ağır" suya benziyor ve holografik ekrandaki önceki görüntülemelerimde, bir noktada bana bu kozmik "su" durumunda oksijen atomu ile iki hidrojen atomu arasındaki açıların sıradan suya kıyasla farklı olduğu bile gösterilmişti. Bu yüzden özellikleri çok farklıdır. Böyle bir su neredeyse siyah görünür, ama sıvıdır ve son derece "enerjiktir". Söz konusu gezegenin ya da uydunun oluşumunu destekleyen merkezi kara delik tarafından üretilen böyle bir "su" çekirdeğinin etrafında, gaz ya da ağırlık birikme yoluyla ve aynı zamanda belirli iç dönüşümlerle toplanır. Tüm bunlar elbette o kozmik nesnenin merkezi kara deliğinin "iradesi" tarafından kontrol edilir.

UYDUNUN DEĞİŞTİRİLMESİ

Orma tarafından önerilen çözümün uygulanmasına ilişkin holografik ekrandaki olağanüstü görüntüleri büyük bir dikkatle izlemeye devam ettim. Şimdiye kadar önerilen versiyonlardan, bir noktada o kadim uygarlığın daha yüksek bir kademesinden ilginç bir öneri geldiğini görmüştüm. Gemidekilere sorunun çözümü için halen kullanılmakta olan devasa uzay gemilerinden birinin, hem şekil, hem boyut hem de kütle olarak Orma tarafından önerilen projenin koşullarına, hesaplamalarına ve simülasyonlarına yaklaşabilecek bir aracın kullanılabileceği söylenmişti. Bu dahiyane çözümün uygulanması çok daha kolay olacak ve şimdiye kadar vurgulanan diğer çözümlere göre daha az teknolojik sorun yaratacaktı.

Bu öneri özellikle amiral gemisindeki Konsey üyelerini etkiledi. Bu aynı zamanda "ayarlanabilen" "kullanışlı" bir çözümdü. O uygarlığın amiral gemisi seçildi ki o zamanlar gemilerinin en büyüğüydü, ama birkaç bin yıldır hizmette olduğu için "eskimişti". Daha sonra bu geminin kütlesinin, gemi Orma'nın projesinin önerdiği amacı karşılamak için gereken boyuta ve hacme ulaşana kadar gezegenler arası toz ve kaya kalıntılarının Dünya'nın etrafında hâlâ yerçekimiyle birikmesiyle nasıl dengeleneceğini hesapladıklarını gördük. Bu hesaplamaların karmaşıklığı ve geminin Dünya üzerindeki etkisinin istenen dönüşümlere yol açması için tüm koşulları karşılamak üzere bulunan çözümler beni hayrete düşürdü. Bunlardan Ay'ın sadece bir yüzünün Dünya'ya maruz kalması olağanüstü bir şekilde hesaplanmış ve gerçekleştirilmişti, çünkü uzay aracı kendi ekseni etrafında farklı bir açısal hıza sahip olsaydı, yüzeyinin tamamen maruz kalması Dünya'nın biyosferinde başka tür enerji frekanslarının uygulanmasına yol açacaktı. Bunun, kadim Sirius uygarlığının arzu ettiği gibi gezegenin yüzeyindeki yaşamın dönüşümü için gerekli olmadığını anladım. Ay yavaş yavaş parametrelerini değiştirmeye ve şu anda görünmeyen gizli kısmını yavaş yavaş ortaya çıkarmaya başladığında bu hususların etkili kanıtlarına sahip olacağız.

Ay ya da Dünya'nın sözde "doğal" uydusu haline gelen amiral gemisi devasa bir gemiydi. Resimlerde de görüldüğü gibi, geminin merkezi aslında "buz sarkıtlarına" benzeyen, içe doğru akan birçok "ışının" bulunduğu içi boş küresel bir alandı. Bunların bir tür "enerji yoğunlaştırıcı" rolü oynadıklarını görebiliyordum çünkü o devasa beyaz şimşek benzeri kemerlerin belirli zaman aralıklarında bu "ışınlardan" akarak kürenin boş alanının tam ortasında nasıl birleştiklerini gördüm. Bu, ortada belli bir miktar plazma yarattı, daha sonra bu plazmadan enerji, ne prensipte ne de teknoloji

açısından anladığım karmaşık bir süreçle çıkarıldı. Ancak, enerji açısından, o zamandan beri nükleer füzyon teknolojisini kullandıkları ve şu anda Dünya'da kullanılan fizyon teknolojisini kullanmadıkları benim için açıktı.*

[DİPNOT: *Günümüz bilimi nükleer füzyonu, iki atom çekirdeğinin etkileşime girerek orijinal çekirdeklerden daha ağır (daha yüksek kütleli) yeni bir çekirdek oluşturma süreci olarak tanımlamaktadır. Füzyon sonucunda nötronlar veya alfa parçacıkları (helyum çekirdekleri) veya beta parçacıkları (elektronlar veya pozitronlar) gibi diğer atom altı parçacıklar üretilir. Karşı kutupta ise nükleer fizyon yer alır. Bu, bir atomun çekirdeğinin fizyon ürünleri olarak adlandırılan iki veya daha fazla küçük çekirdeğe ve ayrıca bir dizi bireysel atom altı parçacığa bölünmesi sürecidir].

"AY"IN İÇİ

Pragmatik açıdan Siriuslular geminin merkezinde geminin enerji ihtiyacını karşılayan küçük mavi-beyaz bir "güneş" yarattılar. Geminin kendisi de "soğan yaprakları" prensibine dayanan eşmerkezli bir yapıya sahipti. Bunu holografik sunumda görünce, eterik planda yaptığım Ay'ın, yani amiral gemisinin içindeki kısa astral "yolculuğumu" daha iyi anladım. Ancak, boş küresel alanın içindeki geminin "füzyon merkezine" ulaşamadım. Füzyon merkezi enerjiyi dev "ışınlar" aracılığıyla yoğunlaştırıyordu ve holografik projeksiyonları dikkatle takip ederek, "doğal uydumuzun" yapısının oldukça net bir resmini oluşturabildim. Ay'ın içinde "hareket ederek" geçirdiğim kısa sürede, sadece uzay gemilerinde bulunabilecek ortak unsurları fark ettim.

Bazı alanlar gerçekten devasa, şehir büyüklüğündeydi. Her şeyin on milyonlarca yıl önce olduğu gibi aydınlandığını ve çalıştığını görseydim, bu alanlarla ilgili hissettiğim enginlik duygusu muhtemelen daha da belirgin olurdu. Ayrıca küçük bölümlere ayrılmış alanlardan geçtim, hatta muhtemelen ev olarak kullanılan alanların yanı sıra teknolojiye adanmış alanları da gördüm.

Ay içindeki ilk "geçici" yolculukta, o şaşırtıcı derecede uzak zamanlarda orada toplanan Gemi Yönetim Kurulu'nun Büyük Toplantı Odası'na ulaşamadım. Bunu holografik ekrandaki görüntülerde görebilmeme rağmen, o mekana "çekilmedim", onun varlığından haberdar değildim ve onu tanımlayamadım. Ama daha sonra Eden ile yaşadığım bazı deneyimlerde, oraya özellikle gitmek istedim ve hâlâ derin bir duyguyla yüklü olduğunu düşündüğüm bir alanın, Orma'nın Dünya'daki yaşamın kökten dönüşümü projesini ilk kez sunduğu o alanın sessiz tanığı olmaktan mutluluk duydum. O çok büyük odanın içindeki esrarengiz alacakaranlıkta, eterik planda algıladığım gibi, uzun bir süre durdum, yavaşça hareket ettim, masanın ve o uzun ve oldukça dar koltukların yanından geçtim, devasa kemerlere veya

projenin farklı aşamalarının ve versiyonlarının hologramlarının göründüğü holografik projeksiyon yuvasına baktım. Bunun eterik planda olduğundan söz ediyorum çünkü fiziksel plandan bakıldığında her şey en derin karanlıkla örtülmüş olurdu. Bu eşsiz anları derin bir duyguyla birkaç kez yaşadım çünkü bu anlar bir bakıma Dünya gezegeninin geleceğine karar verdi.

İçerideki farklı alanların görüntülerine baktığımda, amiral gemisinin daha çok uzayda seyahat eden, kendine özgü "şehirler" topluluğu gibi inşa edildiğini fark ettim. Küçük ve orta büyüklükteki gemilerde bulunanlar gibi katı bir bölümlendirme yoktu ama gerçek bir biyosfer, çok iyi oluşturulmuş ve kontrollü bir yaşam ortamı vardı. Çok sofistike ve şaşırtıcı derecede hızlı sayısız asansör gördüm. Tren gibiydiler ama dolambaçlıydılar ve daha aerodinamik bir ulaşım aracıydılar. Ayrıca birçok türde uçan araç vardı, ancak bunlar yanma olmadan hareket ediyordu. Faaliyette olduğu dönemde amiral gemisi çok büyük ve karmaşık bir yaşam alanıydı.

BÜYÜK KOZMİK FELAKET VE DÜNYA ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Ay, Dünya'nın etrafında hesaplanmış bir yörüngeye yerleştirilip gezegenimizin etrafındaki bol miktarda kozmik tozu "emmeye" başladığında, Dünya'nın etrafındaki tozun mümkün olduğunca çoğunu çekebilmek için yerçekimi kuvvetinin nasıl güçlendirildiğini gördüm. Süreç uzundu. Yavaş yavaş, gezegenler arası toz "emildi" ve uzay aracının dış kabuğuna yerleşerek çok kalın olmayan bir kabuk oluşturdu. Holografik ekrandaki pozlarda gördüklerime dayanarak yaptığım değerlendirmelere göre, Ay'ın "kabuğunun" kalınlığının bölgeden bölgeye değişmekle birlikte ortalama yirmi kilometre civarında olduğunu tahmin ediyordum. Örneğin, kozmik madde birikiminin olduğu bölgelerde kalınlığın diğer bölgelere göre çok daha fazla olduğunu, neredeyse iki katına çıktığını gördük.

O sırada hem yeni uydu hem de gezegenimiz, Mars ve Jüpiter arasında meydana gelen büyük bir kozmik felaketten gelen meteorlar tarafından yoğun bir bombardımana tutuldu. Bu, Güneş Sistemi'nin o bölgesinde yörüngede dolanan, yaklaşık Uranüs büyüklüğünde ve "ailesinin" en büyük gezegeni olan bir gezegendi ve yok olup paramparça olmuştu.* Genel olarak konuşmak gerekirse, çağdaş bilim adamları bu gerçeği göz ardı etmekte ve bunu yalnızca bir hipotez olarak değerlendirmektedir. Mars ve Jüpiter arasındaki asteroit kuşağı için, hiçbiri mantıksal olarak desteklenmeyen başka

nedenler de düşünüyorlar. Ancak bu korkunç kozmik olayla ilgili ayrıntıları görmek istediğimde buna izin verilmediği doğrudur. Holografik ekran artık yanıt vermiyor, biraz bulanıklaşıyordu. Bu benim başıma ikinci kez geliyordu, daha önce Mısır'daki okült odada engellenmiştim ve o zaman da sürüngen varlıkların ayrıntılarını görmeme izin verilmemişti. Bu tür gizlemelerin yalnızca iki durumda meydana geldiğini fark ettik: ya talep edilen özneyle bağlantı kuracak kişisel yakınlıklar yoktur ya da bizim kavrayışımızın ötesindeki nedenlerle yüksek göksel varlıklar tarafından buna izin verilmez.

[DİPNOT:* Phaeton gezegeni]

Bununla birlikte, bu büyük kozmik felaketle ilgili bazı ilginç ayrıntıları görebildim. Bu, yaklaşık 65-70 milyon yıl geçmişte, yani bilim insanlarının doğru bir şekilde "Dünya'da bir şeyler olduğunu ve dinozorların korkunç bir fenomen sonucunda aniden yok olduğunu, o gezegenin patladığını" tespit ettikleri zamandı.* Gezegen, muazzam büyüklüğü nedeniyle, özellikle yerçekiminin etkisi ve sahip olduğu devasa radyasyonla Dünya'daki dinozorların evrimini süptil bir şekilde belirlemişti. Patlamadan sonra, dinozor DNA'sının gelişim sürecinde bu süptil enerjisel destek ortadan kalktı.

[DİPNOT: * Çağdaş bilim insanları, Dünya'ya yaklaşık 10 km çapında devasa bir göktaşının Yucatan Yarımadası'nda, bugün Meksika ve Guatemala'nın bulunduğu yerde, Chicxulub olarak adlandırılan bölgede çarptığına inanmaktadır].

Ancak bilim insanlarının bu teorisi biraz zorlama. Dünya üzerindeki dinozorların büyük bir göktaşının yıkıcı çarpması nedeniyle tamamen yok olduğunu söylemek çok fazla. Peki, bu gezegensel felaketten 5-10 milyon yıl sonra bile yaşamış dinozor kemiklerinin bulunmasını nasıl açıklıyorsunuz? Gerçekte, bana güzel görüntülerle gösterildiği gibi, dinozorlar büyük göktaşının etkisiyle değil, DNA'ları artık patlayan Mars ve Jüpiter arasındaki gezegenin özgül enerjisi tarafından desteklenmediği için yavaş yavaş yok oldular. Makromolekülün yapısı "yıpranmış", "düşmüş" ve Dünya'da kalan dinozor türleri zamanla yok olmuştur.

Diğer gezegenlerin süptil etkileriyle enerjisel olarak desteklenen diğer hayvan türleri desteklendi ve bunlara o dönemde meydana gelen iklim değişiklikleri eklendi. Yeni uydu, Mars ve Jüpiter arasındaki gezegenin büyük patlamasından kaynaklanan madde ve kaya parçalarının ve kalıntılarının önemli bir kısmının yakalanmasına yardımcı oldu ve Dünya üzerindeki yıkıcı etkinin etkisini büyük ölçüde azalttı. Bu sayede gezegenin biyosferinin önemli bir bölümünün yok olması önlenmiş oldu ki bu durum

yeni uydu gökyüzünde olmasaydı gerçekleşebilirdi. Böylece, o zamanların Sirius uygarlığının amiral gemisi bugün Ay dediğimiz şey haline geldi.

Diğer gezegenler de patlamayla yok olan büyük gezegenin önemli kısımlarını ele geçirdiler. Bu durum büyük gezegenin uyduları için de geçerlidir; bunların bazıları "çalındı" ve böylece Güneş Sistemi'ndeki diğer gezegenlerin uyduları haline geldi. Görüntülerde bana gösterildiği gibi, Jüpiter böyle bir örnektir, hatta bu konuda bir anormallik oluşturmaktadır. Normalde bir gezegenin belli bir düzen içinde uydu "katmanları" vardır; yani gezegene en yakın olanlar küçük uydulardır, orta yörüngelerde daha büyük uydular bulunur; gezegenden en uzak yörüngelerde ise yine küçük uydulara rastlarız. Ancak Jüpiter örneğinde, küçük uydulardan oluşan ikinci katmanın ötesinde bile büyük uydular olduğu görülmüştür. Bu nedenle, uzaydan "yakalanmadıkları" sürece bu yörüngeleri işgal edemezlerdi.

Görüntülerde gördüğüm bir başka örnek de Mars'ın iki uydusu Phobos ve Deimos'tur; bunlar gerçekte gezegenin patlayan iki büyük parçasını temsil etmektedir ve daha sonra Kızıl Gezegen'in yörüngesine çekilmişlerdir. Dahası, bilim insanları ve sadece onlar değil, kendilerine şu sağduyulu soruyu sormalıdırlar: Mars ve Jüpiter arasında olduğu gibi bir gezegenin patlaması sonucu ortaya çıkan bir asteroit kuşağının mütevazı boyutlarda sayısız kalıntıya sahip olması ve buna rağmen yörüngesinde Ceres ya da Vesta gibi her ikisi de kayda değer boyutlarda ve küresel bir şekle sahip olan bazı büyük asteroit ya da asteroitlerin bulunması nasıl mümkün olabilir? Gerçekte bunlar eski gezegenin " fırlatılmamış" ama gezegenler arası alanda kalmış uydularıdır.

[DİPNOT: *Ceres'in çapı 945 km, Vesta'nın çapı ise 525 km'dir. Onlara yakın iki asteroit daha vardır, Pallas ve Hygiea, her birinin çapı 350 ila 550 km arasındadır. Bu gök cisimleri (Ceres bir gezegenimsi olarak kabul edilir) Mars ve Jüpiter arasındaki milyonlarca enkaz ve kaya, buz ve madde parçasından oluşan tüm asteroit kuşağının kütlesinin yaklaşık yarısını oluşturur].

YERYÜZÜNDE ÇİÇEKLERİN ORTAYA ÇIKMASI

Yeni uydu "görevlerine" başladıktan sonra, çiçekli bitkiler yavaş yavaş Dünya'da görünmeye başladı. Bu zaten gezegenin florasında önemli bir değişikliktir. Bu seviyeye sıçramanın başlıca nedeni, bitkilerdeki gümüşün faaliyetinin Ay'ın gezegenin gökyüzünde bulunmasından güçlü bir şekilde etkilenmesiydi. Orma araştırmasında, Ay yörüngesine yerleşmeden önce de Dünya'daki bitkilerde büyük miktarlarda bakır, altın ve gümüş bulunduğunu rapor etmişti. Amiral gemisindeki bilimsel ekipler tarafından yapılan

hesaplamalara göre Ay'ın etkisi dinamikti; buna ek olarak devasa amiral gemisi, diğer ana kozmik cisimlerden, yıldızlardan veya gezegenlerden gelen süptil astral etkilerin ihtiyacına göre belirli aralıklarla Dünya'ya göre konumunu birkaç kez değiştiriyordu.*

[DİPNOT: *Democritus ve Anaxagoras gibi bazı antik filozoflar yazılarında insanlık tarihinde Ay'ın geceleri gökyüzünde görülemediği bir dönem olduğundan bahsetmektedirler].

Ay'ın süptil enerjisel etkisiyle zaman içinde bitkilerde neden olduğu biyokimyasal bağlar, Dünya'da çiçeklerin ortaya çıkmasına ve gelişmesine yol açmıştır. İlk çiçekler, o zamanlar gezegende en çok sayıda oldukları için kaktüslerde ortaya çıktı. İlk aşamalarda etli yaprak türlerinin nasıl ortaya çıktığını, daha sonra bugün bildiğimiz çiçek aşamasına ulaşana kadar nasıl geliştiklerini gördüm. Ancak gezegenimizdeki bitki yaşamındaki bu temel dönüşüm sona erdikten sonra, ki bu hayvan yaşamı için de geçerliydi, devasa gemi mevcut yörüngesinde sabitlendi ve böylece bugün bildiğimiz özelliklerini oluşturdu.

ZAMANIN TADI

Bu noktada, holografik ekrandaki sunum aniden kesildi ve beni neredeyse bir hayal halinde bıraktı. Bunun sadece bilginin orijinalliği ile ilgili olmadığını, aynı zamanda bu sunum aracılığıyla bir şekilde dolaylı olarak erişim sağladığım son derece uzak zamanın çok ince süptil etkisi ile ilgili olduğunu hissettim. Bu, varlığımda özel bir “tat” bıraktı, içimde derin ve beklenmedik duyguları harekete geçirdi.

Sonunda Apellos'lu adamla ve oradaki ekiple vedalaşıp Alfa Üssü'ne doğru yola çıktım. Geldikten birkaç saat sonra Cezar oldukça sıkıntılı olduğumu gördü ama ona bir şey söylememe gerek kalmadı. Nedenini hemen anladı ve ikimiz birlikte Eden'in bulunduğu binaya giderken bana sıcak çay getirdi. Zarif ve yüksek teknolojili odada kendimi daha iyi hissettim. Sanırım gerçekten istediğim şey atalarımın zamanlarına “gitmek” ve böylece o muazzam uzak zamanlarda gerçekten yaşıyormuş hissine sahip olmaktı.

Holografik ekrandaki görüntüler o kadim yerlere ve zamanlara duyulan özlemin tohumlarını ekmişti ve şimdi tek yapmam gereken “uzay-zaman makinesi” yardımıyla onlara erişimi dikkatlice geliştirmekti. Şimdiye kadar

bunu başaramadım ama kısa bir süre sonra ruhumu en az onun kadar besleyen başka bir şey daha oldu. Çok geniş pencereden soğuk ve berrak gecenin siyah gökyüzüne baktım, yıldızlar tatlı nostalji damlalarıyla ruhuma süzülüyordu. Yıllar önce benzer bir anı hatırladım; Cezar'ın Profesör Konstantin ve Altın Tahtlar mağarasıyla ilgili rahatsız edici hikâyesinden sonra Üs'te aynı yerde bilinmeyen uzaklıkların duygusu beni sarmıştı. O zaman yıldızlara büyük bir özlemle baktığım gibi, şimdi de onları ruhuma getirecektim. Ancak umutlarımın beklediğimden daha kısa sürede gerçekleşeceğinden şüphelenmemiştim.